

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

חלק ק"ה

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנזכר
מקור המכתב והתעוררות להתקרב אל השם והפחד בכל דעה
והתעוררות מכל מקום שהוא, וזהו מי שיהיה.

גנו ויבשר על פי דברי רבנו מקדוש ומקרא, אור הנזכר והנזכר
בזמנא קדשא עלאה, אדונינו, מורנו ורבונו

רבי נחמן מברסלב

וביתו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו הנאמן מקדוש, אור הנזכר, אשר
כל דבר לא אנוס ליה

רבי נתן מברסלב

וביתו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמים
הקדושים מנזכרא ומדרשים וזהו מקדוש

חוקא לקדוש על ידי
חסידי ברסלב
ע"ה"ק ירושלים תוכב"א

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כִּמְהָ פְּעָמִים בְּכִמְהָ מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְּפָשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּגִי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סִפְרִים אֵלּוּ, וְכָל חַיֵּיתָם וְהַתְּמַדָּתָם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמֵה גַם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנִּהְגָּתָם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִזְקָחִים מִסִּפְרִים אֵלּוּ, כִּי הַסִּפְרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדִבְרֵי אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סִפְרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרוֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, וְכֵן חֲסִרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפֶם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיָדֵינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְּתֵב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנוּשָׁאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וּיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ ק"ה, וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בְּזֶה, יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כָּלִי חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי תנ"ך וְעַל מֵאמְרֵי חז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמִדְרָשִׁים וּבִזְהַר הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבְּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד וְהַנֶּמֶךְ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפֶּן נִפְלָא וְנִעְלָה מָאֵד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשֹׁכֵל תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעָלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נִזְרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרִטִּיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גָּדוֹל.

אַשְׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, נַעֲמֻמוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה לְאֲשֶׁר אָמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲמִימִים, אוֹר הַגִּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינִן לֹא רִ'אֲתָה אֱלֻקִּים ז'וֹלְתֶיךָ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִ'מָ'ה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאֵר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש במה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד במה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו' וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאִלֵּפִים ולרַבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִּיל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמְהָ אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכו', סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֹר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִּיל הַתְּכָלִית הָאַחֲרוֹנָה לָעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לַעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵּנוּ הָרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וּכְבָּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבֵּלָיו וּבְטַעֲוִיתָיו וְכו', וְכִמְהָ סִפְרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לַחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדִי לִמְצֹא עֲצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנִּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שֶׁכָּל הַסִּפְרִים הַקָּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצְאִים בָּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאֵה וְהִבֵּן כִּמְהָ סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מִכָּל שָׁפֶן וְכָל שָׁפֶן לָבוֹא לַחֲדָרֶיהָ וְלִירֹד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקָּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלֵק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעֲמָק רַבּוֹי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעֵת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהִיר לֹא לִלְעַג וּלְבִזּוֹת שׁוּם סִפֵּר הַהוּלָף עַל-פִּי דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה הַקָּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגִּמְרָא וְהַמְדָּרָשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר הַקָּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָלֵם צְרִיכִים לָעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמְהָ וְכִמְהָ מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבִמְקוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלּוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בָּהֶם, וּבִמְקוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יֵרָאֶה הַרְוָאָה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפכה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקנים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהיינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה נעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אֲשֶׁר בִּנְחָל כָּרֶךְ קה

כד רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [ו'] ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, כִּי בַּעֲלֶךָ חֲקוּק בְּנַפְשִׁי, וְאֲנִי כָּבֵד כְּתִבְתִּי לוֹ מִכְתָּב, וְאֲנִי מִקְוֶה
אֶל הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵד נִסְדֵּר אֶת הָעֲנִיָּן בְּכִי טוֹב, וְהַעֲוִלָה עַל
הַכֹּל — שְׁתַּחֲוִיָּה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהִגִּיעַ לְטוֹבוֹת
שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ.

תִּמְשִׁיכִי לַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַת אֶת בַּעֲלֶךָ, כִּי חֲכָמִינוּ
הַקְדּוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה?
הַעוֹשֶׂה רָצוֹן בַּעֲלָהּ; וְעָקֵר הָרָצוֹן הוּא לַחֲזֹק אֶת רָצוֹן בַּעֲלָהּ; כִּי
בְּדֶרֶךְ כָּל אִם הַבַּעַל מִחֲזֹק וּמִעוֹדֵד וּשְׂמִיחָה, אִזּוּ טוֹב לְכָל הַמְשִׁפָּחָה,
וּלְהַפֵּךְ — הַהֵפֶךְ כּוֹי וְכוֹי, וְעַל-כֵּן אִשָּׁה מְשִׁפָּלָה, צָרִיכָה תָּמִיד
לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַת אֶת בַּעֲלָהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה טוֹב לוֹ וּלְכָל
הַיָּלָדִים. וְלָכֵן רָאִי לְהִיּוֹת אִשָּׁה מְשִׁפָּלָה, לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַת אֶת
בַּעֲלָהּ, כִּי יֵשׁ לָהּ בַּעַל נָפֶלָא, תִּלְמִיד חָכָם גָּדוֹל מֵאֵד, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא יתן לוֹ אַרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְיִרְבֶּה גְבוּלוֹ בְּתַלְמִידִים,
כִּי הוּא תַלְמִיד חָכָם גָּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תַּפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כד רצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיָה.

אֲנִי שֶׁלַּחְתִּי מִכָּתֵב כָּלְלִי לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁיִּרְשְׁמוּ לְקַפַּת
חוֹלִים... וְכֵן דִּבַּרְתִּי עִם ... שֶׁתַּחֲיָה, וְהִיא גַם-כֵּן מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה
בְּעֵנֶן זֶה, וְלָכֵן רָאִי לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִהְיוֹת עֲצָמָאִים
מִבְּחִינָה רְפוּאִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יתן לָנוּ בְּרִיאוֹת, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא
נִצְטָרֵךְ לְהִגִּיעַ לְרֹפְאִים, אֲבָל חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְרוּשְׁלָמִי
דְּמֵאֵי יב.), שֶׁעִיר שְׂאִין בָּהּ רֹפֵא, אֲסוּר לְגוֹר בָּהּ, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
לְקַחַת רֹפְאִים טוֹבִים, בְּעָלֵי חֶסֶד וּבְעָלֵי לֵב טוֹב, וְלֹא רִשְׁעִים
אֲרוּרִים שֶׁמִּתְעַלְלִים בָּנוּ, וְלָכֵן חֲזָקִי מְאֹד בְּעִבּוּדְתָּךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתַחֲיָה לָךְ הַצְלָחָה גְּדוֹלָה בַּפְּעֻלָּתָךְ, וְלָכֵי
בְּכַח זֶה, וְתוֹשִׁיעִי אֶת כָּל מִשְׁפָּחוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ.

הַעֲקָר רַק אֵל תִּשְׁכַּחֲתִי שֶׁתָּמִיד צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל מֶה שֶׁצָּרִיכִים
רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כִּי רַק הוּא יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ, וְאֲנַחְנוּ בְּיָדוֹ,
וְאֵין לָנוּ כְּלוֹם בְּלִעְדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כד רחצ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאַתָּה שׁוּאֵל, אִם כְּדָאִי לָךְ לְנִסֵּעַ לְקֶאוּוֹקִז, כְּדִי לִלְמַד שֵׁם עִם חֲמִשָּׁת אֲלָפִים תּוֹשָׁבִים, מַה הַשְּׁאֵלָה? אֲדַרְבָּה, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאֱדִיר, וְתִגְדֵּל זְכוּתְךָ מְאֹד בְּשָׂמַיִם, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר גָּדוֹל מִלְּקֶרֶב יְהוּדִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲךָ רַק בְּתַנְאִי שְׁאַשְׁתָּךְ תִּסְפִּים לְנִסֵּעַ אִתָּךְ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר נֶגֶד אִשְׁתָּךְ, כִּי אִשְׁתָּךְ קוֹדֶמֶת יוֹתֵר מִהֶכָּל, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית.

הַתְּכֵנִית לְנִסֵּעַ לְכָל שְׁלִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְלַחֲזוֹר הַבֵּיתָה, זֶה לֹא תְּכֵנִית וְכו', וּבִפְרָט כִּי נִכְנָסִים יְמֵי הַחֲרֹף הַקָּשִׁים, שָׁנָה לֹא כָּל-כָּף קָל וְכו', וְעַל-כֵּן אִם אִשְׁתָּךְ מִסְכִּימָה, תִּסָּעוּ לַחֲצִי שָׁנָה נָסִיּוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי יַצְלִיחַ דְּרָבְךָ.

אִם אַתָּה צָרִיךְ אֵילּוֹ קוֹנְטֵרַסִים בְּרוּסִית, יֵשׁ לָנוּ יוֹתֵר מְאֻרְבָּעָה-עֶשֶׂר קוֹנְטֵרַסִים מְדֻפָּסִים כְּכָר בַּשָּׂפָה הַרוּסִית, לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמּוֹחַ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת שְׂמֵחַ, עַל נַעַם חֲלֻקָּנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמֶת כְּזָה, מְרַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְזָה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו'ל. אֲבָל תִּדַּע לָךְ, שֶׁרַבְּנוּ ו'ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, עֵינֵי שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רֶפֶג, רֶפֶד, וְשִׁתִּי הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוּ הֵן יְסוֹד גָּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו'ל לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָבְךָ תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֵג שְׂמֵחַ...

כד רצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד, צִמּוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כָּבֵר כַּמָּה פְּעָמִים רָצִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיְךָ וּלְדַבֵּר עִמָּךְ, אֲךָ זֶה לֹא יֵצֵא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל מְרִב טְרִדוֹתַי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לַעֲמֹד בְּעֵמֶס שֶׁל אֲנָשִׁים, שֶׁלֹּא עוֹזְבִים אוֹתִי וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בַּהֲיֻתְךָ בְּאוֹמֵן, וְכֵן אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁשִּׁחֲרַרְתָּ קֶצֶת אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר; כִּי בְּאֵמֶת טָרַח בְּעָרֵב הַחֵג לְהֵבִיא לָכֶם אוֹטוֹבּוֹס, וּמִגִּיעַ לוֹ שָׂכָר, וּבִפְרָט שֶׁטָרַח בְּשִׁבְלֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שֶׁלָּנוּ הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַדִּין אֲנִי תָקוּעַ עִם כַּמָּה אֲלָפֵי דוֹלָרִים חוֹבוֹת בְּעֵבוּר הַסֶּפֶסְלִים.

נָא וְנֹא רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה פּוֹרֶצֶת אֶת כָּל הַגְּדָרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְשִׁיךְ עוֹד מִשְׁפָּחוֹת מַעֲדַת הַתִּימָנִים שֶׁיָּבֹאוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת קְבוּצָה גְּלוּיֹת פֹּה בִּיבְנָאֵל, וְנִרְאֶה לְכֻלָּם, אֵיךְ שֶׁיִּכּוֹלִים כָּל הָעֵדוּת לְהִסְתַּדֵּר בְּבֵית-מִדְרָשׁ אֶחָד, שֶׁאֲנִי מְתַפְּלִים אֶת כָּל הַנִּסְחָאוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין אֲצִלָּנוּ שׁוֹם הַפְּרָשׁ בֵּין שׁוֹם יְהוּדִי.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵבִי הַקּוֹרֶה בְּכָל עֲנִינֵי הַקְּהֵלָה, כִּי מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ אִישׁ כְּמוֹךָ, שִׁיתֵּן כֶּתֶף וְשִׁכָּם לְכָל דָּבָר.

אֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבּוֹא תַּכְף-וּמִיד אַחֵר הַחֵג, וְאֲזַנְסֵדֵר בְּסִדֵּר הַגּוֹן אֶרְגוֹן "דֶּרֶךְ יִבְנָאֵל", שֶׁזֶה יִתְעַסֵּק עִם נִסְיָנוּת אֶל צִיּוֹן רַבָּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֶרְגוֹן טִיסוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאִם נִתְחִיל כָּבֵר לְפָרֶסֶם אֶת זֶה — הֵן דֶּרֶךְ הַקּוֹנְטֵרֶסִים וְהֵן בְּכַמָּה דְּרָכִים, אֲזַנְצִלִּיחַ לְהֵבִיא כַּמָּה אֲלָפֵי אֲנָשִׁים

עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעוֹד תִּצְאָנָה מִשְׁכוּרוֹת טוֹבוֹת לְכָל אֱלֹו שְׂיַעֲבֹדוּ בְּאַרְגוֹן הַזֶּה, וְהַכֵּל יִהְיֶה מְסֻדָּר בְּתַכְלִית הַסֵּדֶר.

רְאֵה 'לְגַנֵּב' בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִּים עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְדַבֵּר עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּחָה נְצִיחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמָה גַם רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא וְקֶצֶת מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלֹו, הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כד ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִתְחַלֵּט יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [ו'] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

זַכְּנֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבָּה הַתְּפִלָּלָתִי עִבּוּרְכֶם, שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה אֲמִתִּית, וְאֵף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ, וְשֵׁלָא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם חִלּוּקֵי דַעוֹת, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, זָכָה אַתֶּם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יְלָדִים חֲמוּדִים כָּאֵלֹו, מִמֶּשׁ רוֹאִים אֶת זִיו הַשְּׂכִינָה עַל פְּנֵיהֶם, מִי יֵאֱמִין שְׂשֻׁנֵיכֶם תַּחֲזִירוּ בְּתִשּׁוּבָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם מִתְּנֶה יְלָדִים חֲמוּדִים כָּאֵלֹו, עִם פָּאוֹת וְכו', וּבִשְׂבִילֵם בַּעֲצָמָם אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם וְלֹא לְרִיב, וּמִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן לֹא לְחַשֵּׁב מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, חֵס וְשְׁלוֹם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּזִמָּן שֵׁשׁ שְׁלוֹם בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, אֲזִי הַשְּׂכִינָה אוֹמֶרֶת: אֲנִי רוֹצָה לְשׁוֹרֹת בִּינֵיכֶם, אֲבָל תַּכְף-וּמִיד כְּשֵׁשׁ מְרִיבוֹת בֵּין הַבַּעַל לָאִשָּׁה, הַשְּׂכִינָה אוֹמֶרֶת: אֲנִי רוֹצָה לְהִיּוֹת בִּינֵיהֶם. וְעַל-כֵּן רְאוּ לֹא לְגַרֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה מִבֵּיתְכֶם, שְׂמִיָּה בָּאָה עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מַחֲלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, רַחֲמָנָא

לישׁוֹבָן. וְעַל־כֵּן אֵל תַּעֲלִיבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵל תַּעֲשׂוּ מְדוּרָה וְאֵשׁ,
כַּעֲס וּרְצִיחָה בְּבֵיתְכֶם, אֲלֹא תִשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה
בְּבֵיתְכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְתִשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם, וְאֵל
תַּחֲשִׁבוּ שׁוֹם מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין. וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם
לֹא לְהַפְרֹד אֶחָד מֵהַשְּׁנִי, אֲלֹא לִהְיוֹת בְּיַחַד בְּשִׂמְחָה, בְּתוֹךְ הַסֵּפֶה,
כִּי הַסֵּפֶה הַקְדוֹשָׁה נִקְרָאת "סִכַּת שְׁלוֹם", כִּי הַסֵּפֶה נִבְנְיָה בַחוּץ
דִּיקָא, בַּמָּקוֹם הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, לְהוֹרוֹת שְׁגָם בַחוּץ, גַּם שָׁם
גִּנּוּז אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם,
לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם וְתִהְיוּ בְּיַחַד בְּסִכּוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּהְיוּ וְתִרְנִים אֶחָד לַשְּׁנִי, הַבַּעַל
צָרִיךְ לְוֹתֵר לְאַשְׁתּוֹ בְּכָל מַחִיר, וְהָאִשָּׁה צָרִיכָה לְוֹתֵר לְבַעֲלָהּ בְּכָל
מַחִיר, כִּי יִמְיָנוּ כָצֵל עוֹבֵר, לֹא כָצֵל כֹּתֵל וְלֹא כָצֵל דֶּקֶל, אֲלֹא כָצֵל
צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאֵוִיר (בְּרֹאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צֹט, סִימָן ב'), הִנֵּה אֲנִינְהוּ כְּאֵן
וְהִנֵּה אֲנִינְהוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלָכֵן בְּזִמְנָן קָצֵר כְּזֶה הָאֵם כְּדָא
לְרִיב?! הָאֵם כְּדָא לְהַחְזִיק בַּמַּחֲלָקָת?! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם, וְתַעֲשׂוּ כָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שִׁיְהִי
שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲוָה בִּינֵיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ הֵיטֵב בְּתוֹךְ לְבָבְכֶם,
וְתַצִּיתוּ אוֹתִי, וְתִשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

כד שא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ עָרֶב חַג הַסִּכּוֹת [ה] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

רַק עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי אֶת מִסְפְּרֵי הַטִּיסוֹת, וְאֲנִי יוֹצֵא מִפֶּה בִּיּוֹם

רביעי, ג' חשוון (למספרם 16 באוקטובר), טיסה מספר 14, בשעה 2.00 אחר הצהריים, ומגיע בבקר ביום חמישי בשעה 7.00 וכו' וכו'.

העקר ראה לשמח מאד, כי השמחה תביא לך הצלחה, ואף שאני יודע, שפואב לך הרבה דברים וכו', שעובר עליך מה שעובר מבית ומחוץ וכו', עם כל זאת אין זו עצה לפל בדעתו, כי על כל אחד בזה העולם עובר מה שעובר, אין אדם שלא תעבר עליו איזו צרה או איזה משבר, ועל-כן אשרי מי שמחזק את עצמו להיות בשמחה בכל המצבים. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי שהוא שמח תמיד, על-ידי-זה הוא מצליח; ועל-כן תשתדל לשמח ולשמח את אחרים, ועולה על הכל תראה לשמח את אשתך וילדיך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין דבר גדול בזה העולם יותר מהפצת מעינות החכמה חוצה, ואשרי מי שזוכה להפיץ בדור הזה את אור רבנו ז"ל, ולא לכל אחד יש בזה השגה, ועל-כן ראה לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח בדרךך מאד.

אקוה שתבין בקשר לטיסות, ותתקשר אליהם מיד ביום ראשון.

המאחל לך חג שמח...

כד שב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב חג הסוכות, שם ה' [ה] ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, וישפיע עליהם שפע רוחני ושפע גשמי, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה נכנס חג הסוכות, שהוא חג השמחה, שבו אנחנו שמחים ועליזים על שהקדוש-ברוך-הוא הוציאנו ממצרים וסבבנו בענני כבוד, ובכל צד שאנחנו פונים, אנו רואים רק את הקדוש-ברוך-הוא, שזה סוד הסכה, שלא רואים כלום רק את רוחניות חיות אלקותו יתברך, ועל-כן מי שמסבב באור הסכה אין לו לפחד משום ברירה שבעולם, ואפלו שרוצים להציק לו או להתגרות בו, אם הוא רק דבוק בו יתברך, אז הוא אינו מפחד משום ברירה שבעולם. ועל-כן אני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שתשתדלו בימים אלו, שתהיה אצלכם שמחה יוצאת מן הכלל, כי שמחה פורצת כל הגדרים, אדרבה אתם שמחים ועליזים, ולא מפחדים מאף אחד, ולכן תעשו בכל לילה שמחת בית השואבה, ובפרטיות בהלולא של רבנו ז"ל תעשו שמחה יוצאת מן הכלל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שהשמחה הזאת תביא לכם שמחה לכל השנה.

מה אמר לכם, ידידי ורעי היקרים! אין עוד דבר גדול כמו אחדות ואהבה והבנה הדדית, שדבר זה גורם, שנהיה מסבבים בחומה בצורה, כי האהבה והאחדות זה היסוד בקיום כלל ישראל, וראו בכל הדורות, היכן שהיתה אהבה ואחדות הצליחו עד מאד, ועל-כן אתם צריכים למסר את נפשכם שתהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, ואיש את רעהו יאמר חזק, וידין אותו לכף זכות, ולא יתפעל משום רוח זרה, ואני מבטיח לכם, שאם תחזיקו את עצמכם ביחד באהבה ואחדות והבנה הדדית, אז תראו איך שכל העולם כלו יקנא בכם, כי באמת פשיש קהלה, שמחזיקים את עצמם באהבה ואחדות — מקנאים בהם. והרבה קהלות נסו בכל מיני נסיונות, שתהיה ביניהם אהבה ואחדות, ולבסוף נכשלו. לזאת אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תעשו כל מיני פעולות שבעולם העקר שתהיה ביניכם אהבה ואחדות אחת, ואיש את רעהו יאמר חזק, וידין אותו לכף זכות, ורק בזכות זה נזכה לגדל דור חדש של ילדים — בנים ובנות, שיקבלו חנוך של אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך.

מֵאֵד מֵאֵד אֶבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לֹא לְהִתְפַּעֵל מִכָּל
 אֱלוֹ שְׁרוּצִים לְהִתְגָּרוֹת בְּנוֹ וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל לִכְל הַכֹּל וְהַכֹּל הַכֹּלִים,
 וְזֶה יַעֲבֹר כְּמוֹ הַרוּחַ, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְנוֹ יֵשׁ אֶת הַמְשָׁפְחוֹת
 כָּאֵן, לְנוֹ יֵשׁ אֶת הַנֶּעֱר, וְלְנוֹ יֵשׁ פֶּה אָבֵן שׁוֹאֶבֶת, כַּח הַמוֹשֵׁף, וּמַעֲט
 מִן הָאוֹר יִדְחָה הַרְבֵּה מִן הַחֹשֶׁךְ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁכָּל מִבְּנָה
 בֵּית-הַסֵּפֶר יִהְיֶה שְׁלֵנוֹ — עַל אָפֶס וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל הַרְשָׁעִים,
 שְׁחוּשָׁבִים שְׁיוּכְלוּ לְהִתְגָּרוֹת בְּנוֹ, זֶה לֹא יוֹעִיל לָהֶם כָּלֵל, אֲנַחְנוּ
 אֵיתָנִים בְּדַעֲתָנוּ, וְאֲנַחְנוּ חֲזָקִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּאַמּוּנָה
 פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל יִפֹּל בְּיַדֵּנוּ כִּפְרִי בָשֵׁל, רַק תִּתְחַזְקוּ,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְדָאג עַל הַצְנִיעוּת שֶׁל נְשׁוֹתֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וּבְעִנְיָן
 פֶּאֶה נְכָרִית, שֵׁשׁ הַרְבֵּה הַמִּפְקָפְקִים בָּזֶה. הִנֵּה יְדוּעַ, שֶׁכָּל הָעֲנִין שֶׁל
 פֶּאֶה נְכָרִית שֶׁדְּבָרוֹ הַפּוֹסְקִים זֶה מִשָּׁעַר, אָבֵל הַיּוֹם הַפֶּאֶה נְכָרִית
 נַעֲשִׂית מִשָּׁעַר סִינַטְטִי, וְזֶה כְּמוֹ כּוֹבֵעַ, אֲצֵל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הָאֲשֻׁכְנוּזִים הַנָּשִׁים הוֹלְכוֹת מְגֻלָּחוֹת לְגִמְרֵי עִם קִרְחַת בְּלִי שׁוּם שָׁעַר,
 וְעַל-כֵּן הוֹלְכוֹת עִם מִטְפַּחַת אוֹ עִם פֶּאֶה נְכָרִית שֶׁלֹּא תִתְגַּנֵּה וְכוּ',
 אָבֵל אֲצֵל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסִּפְרָדִים, הַנָּשִׁים הוֹלְכוֹת עִם שְׁעֵרוֹת
 אָבֵל מְכֻסָּה בְּמִטְפַּחַת, וְהִנֵּה יְדוּעַ מַה שֶּׁפְּתוּב בּוֹהֵר הַקְדוּשׁ (נִשָּׂא
 קֹכָה:): תּוֹנָבָא לִיתִי עַל הַהוּא בֶּר נֵשׁ דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיָּה דְּתַתְּחוּזִי
 מִשְׁעָרָה דְּרִישָׁה לְבֶר, וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא דְּבִיתָא, וְאַתְּתָא
 דְּאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁה לְבֶר לְאַתְתְּקָנָא בִּיָּה, גְּרִים מְסֻכְנוּתָא
 לְבִיתָא, וְגְרִים לְבִנְהָא דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא, וְגְרִים מְלָה אַחְרָא
 דְּשָׂרְיָא בְּבִיתָא, מֵאֵן גְּרִים דָּא? הַהוּא שְׁעָרָא דְּאַתְתְּחוּזִי מְרִישָׁה לְבֶר.
 וְמַה בְּבִיתָא הָאִי, כָּל שְׂכָן בְּשׁוּקָא, וְכָל שְׂכָן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [קָלְלָה
 תְּבוּא עַל אָדָם שְׁמַנִּיחַ אֶת אִשְׁתּוֹ, שִׁיתְרָאוּ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה לַחוּץ,
 וְזֶה הוּא מְעִינִי צְנִיעוּת שֶׁל הַבֵּית, שֶׁלֹּא יֵרְאוּ בַחוּץ שְׁעֵרוֹת הָאִשָּׁה,
 וְאִשָּׁה שְׁנֵאוֹת שְׁעֵרוֹתֶיהָ לַחוּץ, זֶה גּוֹרֵם עֲגִיוֹת לְבִית, וְגוֹרֵם שְׁבָנִיָּה
 לֹא יִחְשְׁבוּ בְּדוֹר, וְגוֹרֵם לְהַרְבֵּה צָרוֹת], וְהַמְצִיאֹת מְרָאָה שְׁאִיזוּ
 אִשָּׁה שְׁהוֹלְכַת רַק עִם מִטְפַּחַת, תְּמִיד מִחֲלִיקָה הַמִּטְפַּחַת, וְרֹאִים
 אֶת הַשְׁעֵרוֹת בַּחוּץ, וּבְשִׁבִּיל זֶה הַתְּרִמִּי לְנִשּׁוֹת אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הַסְפָּרִידִים לִלְכֹת עִם פָּאָה נִכְרִית, אֲשֶׁר זֶה רַק שֶׁעַר סִינַיִטִי, שֶׁהוּא רַק כּוֹבֵעַ בְּדַמּוּת שֶׁעַר, אֲבָל לֹא רוֹאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת כָּלֵל, וְלִכְּנָן אֵלּוּ שְׂאוּסָרִים אֶת זֶה, וְהֵם דּוֹחֲקִים דִּיקָא, שֶׁהָאִשָּׁה תִּלְךָ עִם מְטַפַּחַת עַל שְׁעָרוֹתֶיהָ, לֹא יִמְלֹט שֶׁהַשְּׁעַר לֹא יִרְאֶה בַּחוּץ, וְאִזּוּ בָּאוֹת כָּל הַקְּלָלוֹת מִהִזְהַר הַקְּדוֹשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, וּמִי רוֹצֶה לְהַכְנִס בַּחֲמֵר הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁל הַזֶּהָר הַנ"ל? ! בּוֹדָאי אִם אִשָּׁה הוֹלֶכֶת עִם קֶרֶחַת לְגַמְרִי וְעַל זֶה מְטַפַּחַת, אֲשֶׁרִי לָהּ, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת הֵיא, שֶׁלֹּא הוֹלְכִים כֶּף, וְזֶה בְּרוּר, וְלֹא צָרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל מִשּׁוּם דְּבָר.

הַעֲקָר מֶה שְׂאֲנֵי רוֹצֶה מִכֶּם, הוּא חֲנוּךְ הַבָּנִים וְהַבְּנוֹת, אֲנִיחָנו צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֲנוּךְ קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, חֲנוּךְ שֶׁל קִדְשָׁה וְטָהָרָה, חֲנוּךְ שֶׁל אֲמוּנָה, חֲנוּךְ שֶׁנוֹכַח לְחַתֵּנָם בְּגִיל צָעִיר, וְנִרְוָה מֵהֶם רַב נַחַת. תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר, אֲלֹא כְּשֶׁמַּחֲתִּינִים אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דִּרְכְּכֶם, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּתַפְּלְלוּ בְּעַדִּי, שְׂאִזְכָּה כָּכֵר לְצֹאת מִהַגְּלוּת הַזֹּאת, וְלִבּוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג שְׁמֵחָ...

כד שג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, עָרֶב חַג הַסִּכּוֹת, שֵׁם ה' [ה] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

בֹּאתִי לֵאחֹל לְךָ חַג שְׁמֵחָ, וּבֹאוֹתָה הַזְדַּמְנוֹת אֲנִי רוֹצֶה לְהִזְמִינְךָ אֶל לַיִל יוֹם רֵאשׁוֹן, ז' חֲשׁוֹן, בְּשַׁעַת שְׁמוֹנָה בְּעָרֶב, שְׂאֲנֵי עוֹשֶׂה אִזּוּ סַעֲדַת הַלּוּלָא לְכַבּוֹד אֲמִי מוֹרְתִי הַרְבֵּינִית הַצִּדְקָת, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם,

שיתקיים באשדוד, באולמי המלך שלמה, ומאד מאד רציתי שתבוא, ויתכן מאד, שגם מרן ... שליט"א יהיה שם.

שמעתי שנכנסת בתפקיד של ... מה אמר לך! אם אכתב לך את הצרות והיסורים והמרירות שאנחנו עוברים זה שנים על גבי שנים ביבנאל, אין לתאר ואין לשער כלל, קדם כל אנחנו קהלה מארגנת בת שבעים וחמש משפחות מרבות ילדים, בלי עין הרע, וכן יש שם עוד הרבה נזקים ונזקות, שבקרוב גם הם יתחפנו, יש לנו בית-המדרש שלנו, שבנינו מדמינו, ואנחנו לא מקבילים שום אגודה משום גורם — לא בשביל החשמל, ולא בשביל המים וכו', הצרכנו לבנות מקנה מדמינו, 'דמים' — תרתי משמע, נכנסתי בחובות לרובות דולרים, כי המקנה של העיירה פסול, בעוונותינו הרבים, את המקנה בנתיי מפספי הלואות, ואנחנו לא מקבילים שום תמיכה מהמועצה דתית — לא בעבור המים ולא בעבור חשמל וכו', ולא פעם אחת רצו כבר לנתק את זה, כי לא היה מהיכן לשלם, להכנס ולספר לך מה קרה לפני שהיה המקנה, ואת המסירות נפש שהיתה לנשות אנשי שלומנו, על זה צריכים חבור מיוחד, כי מפני שהנשים הן ספרדיות, התעללו בהן כמו שמתעללים בשפחות, בעוונותינו הרבים, שזה מה שדחף אותי לבנות מקנה, אבל זה שממנה על הדת, עושה במועצה הדתית כמו שהוא עושה בשלוי...

תהלה לאל, יש לנו פעוטון, יש לנו שני גנים: גן לבנים וגן לבנות, יש לנו בית-ספר לבנות, ואפלו תיכון, יש לנו תלמוד-תורה לבנים, ושום אגודה לא קבלנו משום מקור. הקדוש-ברוך-הוא עזר לנו, יש לנו שני כוללים: כולל אחד משעה עשר עד שעה ארבע, וכולל אחד משעה עשר עד אחת, שאגב הכולל השני מצליח יוצא מן הכלל, כי הרב ... גרו יאיר, לומד עם אלו האברכים הרציניים, שרוצים ללמד חצי יום, וכן יש לנו כולל ערב, וכן יש לנו כולל ששי, שאז לומדים דיגי טהרת המשפחה, ואנחנו לא מקבילים אגודה אחת מאף אחד, ואין שום שעורי תורה בעיירה, ואם אאריך לך את השחיתות שקורית שם, הכתב לא יכלה וכו', ולא בחנם

שְׁהִיָּהוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִרְדֶּה, כִּי אֵלֹה מְנַהִיגֵיךָ יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, בְּמָקוֹם לַעְזוֹר שְׁיִהְיֶה שְׁעוּרֵי תוֹרָה, שְׁיִהְיֶה חֲנוּךְ טוֹב, מְקוֹה טְהוֹרָה וְכַשְׁרוּת, אֲזִי כָל הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְפִי, וְיַעַן שְׁאֵתָה נִכְנָס עֲכָשׁוּ בְּתַפְקִיד חֲדָשׁ שֶׁל ... אֲמַרְתִּי לְבוֹא בְּכֶתֶב אֵלֶיךָ בְּרֹאשֵׁי פָּרָקִים.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שְׁאֵם אֵתָה יָכוֹל לַעְזוֹר לְכוֹלָלִים שְׁלָנוּ, שְׁיִהְיֶה לָהֶם בְּסִיס טוֹב, שְׁכֻרָךְ יִפֹּל מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁהַעֲבִירָה הַזֹּאת שְׁשׁוֹלָטִים בָּהּ עֲכָשׁוּ כַּמָּה אֲפָרִים, מִיָּנִים וְאִפְּיוֹקוֹרְסִים, שׁוֹנְאֵי דַת וְשׁוֹנְאֵי סְפָרַדִּים, שְׁדִּיקָא בְּמָקוֹם זֶה יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת מְקוֹם תוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַרְצוֹן הַטוֹב מִרְאֵה שְׁיִכּוֹלִים, וּמִי יִתֵּן, שְׁיִהְיֶה כֶּךָ, שְׁכָכֵל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לֹא יִהְיֶה עִיר וְעִירָה, כָּפָר וּמוֹשָׁב וְכו', וְכו', שְׁלֹא יִבְנוּ שָׁם תַּלְמוּדֵי תוֹרָה וּבִתֵּי סֵפֶר לְבָנוֹת עַל טְהוֹרַת הַקֹּדֶשׁ וְכוֹלָלִים, כִּי סוּף כָּל סוּף אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה לָנוּ רַק בְּזִכּוֹת שְׁנִזְכָּה לְקִיָּם אֵת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּכְנִיס אֵת עֲצָמָךְ בְּעִבֵּי הַקּוֹרָה, וְאַתָּה בְּעֲצָמָךְ תִּשְׁלַח מִבְּקָר לַעֲשׂוֹת בִּקְרָת, וְתִרְאֶה מְקָרֹב בְּשִׁטָּח מֵה קוֹרָה כָּאֵן.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזוֹר לָךְ, שְׁתַּעֲלִים בְּעִבּוֹדְתָךְ, עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִשָּׂא חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֶיךָ, וְאֵם תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, תַּעֲלִים בְּרַכָּה מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׁמַח...

כד דש.

בְּעִזְזַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שְׁבַת-קֹדֶשׁ עָרֵב חַג הַסִּכּוֹת, שָׁם ה' [ה] ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמָךְ בְּכָל מִיָּנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי זֶה עָקָר גְּדֻלַּת בֵּר

אָשׁר כּד שׁה בְּנַחַל כּג

יִשְׂרָאֵל, שְׂיָכוֹל לְהַחְזִיק מַעֲמָד, שְׁשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם אֵינוֹ שׁוֹבֵר
אוֹתוֹ, אֲדַרְבָּה, הוּא מַחְזִיק מַעֲמָד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְדִיקָא
עַל־יְדֵי־זֶה מַצְלִיחַ, וְעוֹלָה מַעֲלָה מַעֲלָה.

הִנֵּה נִכְנָסִים יָמֵי שְׁמֻחָה, שְׁהֵם חַג הַסְּפּוֹת, שְׁאִז אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים
בְּצֵלָא דְמַהִימְנוּתָא, צֵל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁאֲנַחְנוּ מְסַבִּבִּים עִם
אֱלֻקוֹת, וְזֶה מְכַנֵּס בָּנוּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי לֹא לִפְחַד מֵאַף אֶחָד. וְלָכֵן רְאוּ
לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה תַּצְלִיחוּ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

פּה תִּקְבֵּל כְּמָה מְכַתְּבִים מָאד מָאד נְחוּצִים, וְתִמְסְרֵם לְ...

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג שְׁמֻחַת...

רְצוֹנִי שְׁתַּכִּיחַ לִי הַמּוֹן סְפָרִים חֲדָשִׁים שְׁיִצְאוּ לְאַחֲרוֹנָה לְאוֹר,
וּבְפִרְטִיּוֹת סְפָרֵי שׁו"ת וְסְפָרִים עַל הַתּוֹרָה וְסְפָרֵי קְבָלָה.

כּד שׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שְׁבַת־קֶדֶשׁ, עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת, שֵׁם ה' [ה]
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פּה אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ מְכַתֵּב בְּעֵבֶר אֶחָד, וּמָאד מָאד רְצִיתִי,
שְׁתִּמְסַר לוֹ אֶת זֶה בְּיָדִים, וּמִלְבָּד זֹאת תִּגִּיד לוֹ, שְׁאֲנִי מְזַמֵּן אוֹתוֹ
אִישִׁית לְבוֹא לְהַלּוֹלָא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעָרֵב בְּשַׁעַת שְׁמוֹנָה, בְּאוֹלָמֵי
שְׁלָמָה הַמְּלָךְ.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּדְבֵּר עִם ... וְכֵן עִם ... בְּאִפֵּן שְׁיִאֲרָגְנוּ
אוֹטוֹבּוֹס, שְׁיִבְאוּ הֵן מִבֵּתִים וְהֵן מִחוּלּוֹן, וְהֵן מֵרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן וְכו',

כי אצלי הולך בחיים לקרב עכשו את הנער, ובפעם הזאת כשאזכה להיות בארץ ישראל, אני מקנה להיות בכל לילה בעיר אחרת, לדרש להם מדבורי רבנו ז"ל.

רק חזק ואמץ, ואני מקנה, שתרוה רב נחת מילדיך. בנך ... גרו יאיר, הוא בכלליות ילד טוב, אבל הוא לא היה יכול להחזיק מעמד במסגרת שלנו, ופה אני שולח לך המלצה לישיבה קטנה בארץ, ואני מקנה שנה יועיל, והעקר מה שאתה צריך — ללכת אתו חד משמעת, זהו זה! בישיבה הזו אתה תלמד, כי הוא אינו מבין שפה אחרת, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך הרבה נחת מילדיך, רק סבלנות, כי העקר בחנוך הילדים זה סבלנות, ומי שיותר סבלן — מצליח יותר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל מעלתך בזה שאתה עוזר בענין הפצת מעינות החכמה חוצה, כי סוף כל סוף זו זכות הרבים לדורי דורות, כי מה שהספרים עושים, שום בעל דרשן אינו יכול לעשות, כי בעל דרשן דורש פעם, ותכף-ומיד כשהולכים מהדרשה, הרוח לוקחת את הדבורים, ונשפחת מהאדם, ואפלו אם יש טיפ, זה רק התעוררות, אבל בעל תשובה צריך התחזקות, ואת זה ימצא בקונטרסים, ועל-כן תעזרו ל... בכל מיני אפנים שבעולם, הן בהדפסה והן בהפצה, ובזכות זה יהיו לך ילדים טובים.

המאחל לך חג שמח...

כד שו.

בעזרת השם יתברך, יום שני חל המועד סכות, י"ז תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

בדרך כלל אני כותב בחל המועד מפני דבר האבד, ובפרטיות

אשר כד שז בנחל כה

עניננו, אם לא נכתב תכף-ומיד תשובה, זה יכול להיות דבר האבד מאד, כגון: שלום-בית וכו', שלום בקהלה וכו', ושאר ענינים דחופים, ובפרטיות לחזק יהודים, מה שעובר עליהם, הקדוש-ברוך-הוא ירחם.

קבלתי את מכתבך, וכבר כתבתי מכתב כללי, ראה לתלות את זה על לוח המודעות. בכל פעם שרק יש איזה ענין שצריך תקון וכו' וכו', כבר תכתב לי, כי אנחנו צריכים לשמר מאד מאד על שלמות קהלתנו.

המאחל לך מועדים לשמחה...

כד שז.

בעזרת השם יתברך, יום שני חל המועד סכות, י"ז תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון עכשו קבלתי את מכתבך.

איני יודע מתי כתבת את זה, אבל להודיע חד משמעית אל ידידי ... גרו יאיר, ו... גרו יאיר, אשר צריכים לומר להנחש הזה, אם לא נקבל את העשרה דונם שהבטיח, באפן שיהיה מספיק לשני מוסדות, אזי אין מה לדבר, לדעתי, אם יעשה קארנונים בעבור מוסד אחד, אזי גם הפנות תפנסנה במבנה בית-הספר, ולבסוף הם יכבשו את זה, ויהיה לנו שנים. היום בלילה בשעה 9.00 בהלילה של רבנו ו"ל, אתן שעור לעשרים ושנים ערות בארץ ישראל, אם אתם רוצים להתחבר, תהיה בקשר עם ... גרו יאיר.

המאחל לך מועדים לשמחה...

כד שח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, י"ז תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

יַעַן שְׁאֲנִי רוֹאָה, שֵׁישׁ אֶצֶל כַּמָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּאֲוָה גְּדוּלָּה לְהִתְרַאֵן עִם עֲתוּנָאִים נוֹאֲפִים כְּכֻלָּיִם, הַמְדַּבְּרִים כָּל דִּבְרֵי אֲסוּר נִגְדוּ יִתְבָּרֵךְ, רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, וְנִגְדוּ כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת רָאָה לְתוֹלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי הַזֶּה שֶׁכְּתַבְתִּי בְּעֶרְבַּ יוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁאֲנִי אוֹסֵר עַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְרַאֵן עִמָּהֶם, וְאֲסוּר לָנוּ לְהַכְנִס עִמָּהֶם בְּדִין וּדְבָרִים כָּלָל, כָּל הָעֲתוּנִים וְהַרְדִּיּוֹ וְהַטְלוּיָזִיָּה הֵם כָּלִי מִשְׁחִית, וְאֲסוּר לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם כָּלָל, כִּי הֵם מְלֵאִים עֲבוּדָה זָרָה, גִּלּוּי עֲרִיזוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וְהַלּוּאִי שֶׁדִּבֶּר זֶה יִכְנֵס בְּלִב אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּלִב אֱלֹו שְׂרוּצִים כָּל-כָּף לְהִתְרַאֵן עִמָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כד שט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, ח"י תְּשֵׁרִי, יוֹמָא דְּהַלּוּלָא דְּרַבְנּוּ ז"ל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּחֲנוּס וְתִרְחַם עַל אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְאֵל תַּעֲזֹב אוֹתָם לְבַד בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן, כִּי אֵין לָזֶה שׁוּם הַצְדָּקָה, כִּי סוּד הַסֵּכָה הוּא לַעֲשׂוֹת מְרֻשּׁוֹת הָרַבִּים רִשּׁוֹת הַיַּחֲדִיד, הֵינּוּ יַחֲדִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְמַצֹּא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, וּבִסְפּוֹת כְּתִיב (סֵפֶה כו.): 'תִּשְׁבּוּ' כְּעֵין תְּדוּרוֹ, זֹאת אוֹמֶרֶת אָדָם צָרִיךְ אֲשֶׁה, וְזוֹ הַמְצָנָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִוָּה אוֹתָנוּ לְהִתְחַתֵּן וּלְהַבִּיא יְלָדִים, וּלְטַפֵּל בְּיִלְדִים, וּלְהוֹרִיד אֶת עַצְמֵנוּ אֲלֵיהֶם, וְאֵף שֶׁזֶּה עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כִּי יוֹתֵר קָל לְאָדָם לְשַׁכַּת בֵּין

קָבָרִים וְכו', אוּ בֵּין הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת וְכו', אוּ בֵּין יַעְרוֹת וְשָׁדוֹת וְכו' וְכו', וְשָׁלֹא תִהְיֶה לוֹ מְנִיעָה שֶׁל אִשָּׁה וילָדִים, אָבֵל אֵין זֶה שְׁלֵמוֹת, זֶה לֹא הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲדָרְבָּה, זֶה עֲצַת הַסֵּם"ךְ-מ"ם, שְׁרוּצָה לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם בְּטִמְאַת הַבְּרִית, עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַסִּכָּה הוּא לְחֵבֶר הַיְוִ"ה עִם אֲדֹנָי בַּיַּחַד, שְׁעוּלָה צ"א כְּמִסְפֵּר סוּכ"ה, לְחֵבֶר דָּרִי מַעֲלָה וְדָרִי מִטָּה, כְּמִבְּאֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סח, שְׁזוֹ שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק — כִּשְׁהוּא לְמַעֲלָה הוּא גַם לְמִטָּה, וְכִשְׁהוּא לְמִטָּה הוּא גַם לְמַעֲלָה, וְכִשְׁאָדָם יוֹדֵעַ יָדִיעוֹת אֱלֹהִים, אִזּוּ אֵף אֶחָד אֵינוֹ מִפְּרִיעַ לוֹ. כִּי אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת פֶּעַם אַחַת וּלְתַמִּיד, שֶׁבִּזְוֶה שְׁאִתָּה חוֹשֵׁב שְׁבָנִי אָדָם מִפְּרִיעִים לָךְ, אוּ בָנֵי אָדָם מִסְתַּכְּלִים עֲלֶיךָ בְּעֵין עֲקָמָה וְכו', אוּ בָנֵי אָדָם מִפִּילִים אוֹתָךְ וְכו', תִּדַּע שֶׁהַכֹּל זֶה דְּמִיּוֹן, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, כִּשְׁאָדָם פָּגַם בְּבְרִיתוֹ, וְכִשְׁחָטָא וּפָגַם יָמִים וְשָׁנִים, עַל-יְדֵי-זֶה גִּדְּבָקִים בּוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ יו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה); וְהַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלּוּ שׁוֹבְרִים אֶת הָאָדָם לְגִמְרֵי וּמַעֲקָמִים אֶת לְבוֹ, וְעוֹקְרִים אוֹתוֹ לְגִמְרֵי, עַד שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַשְׁתַּגֵּעַ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁכָּפִי שְׁאֲנִי מִכִּיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְכֹל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַחֲבִילַת צְרוֹת שְׁלוֹ, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב מִהֲשָׁנִי, כִּי כָּל אֶחָד עָסוּק עִם הָעֲנִינִים שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן כָּל אֱלֹהֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בָּךְ כָּאֵלּוּ מִפִּילִים אוֹתָךְ וְכו', וְכָאֵלּוּ מִסְתַּכְּלִים עֲלֶיךָ וְכו', זֶה דְּמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל מְאֹד, וְאִתָּה צָרִיךְ לְהַפְטֹר מִזֶּה כְּמָה שִׁיּוֹתֵר מִהֵר, וּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ יו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה): עֲצָה לְשֹׁבֵר אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת הוּא בְּשָׁנֵי דְּבָרִים: לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַמִּיד לְהִסְתַּכֵּל בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה סוֹד שְׁמִיר תּוֹלַעַת, כִּי יִשְׂרָאֵל נִדְּמָו לְתוֹלַעַת, מִה תּוֹלַעַת אֵין כְּחָה אֶלֶּא בְּפִיָּה, כִּף יִשְׂרָאֵל אֵין כְּחָם אֶלֶּא בְּפִיָּה, זֶה הַכֹּחַ שְׁלָנוּ, שְׁאֲנַחֲנוּ יָכוֹלִים לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִזְוֶה שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נַעֲשֶׂה כְּמוֹ תּוֹלַעַת, כְּמוֹ שְׁאֲמַר דּוֹד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים כב, ז): "וְאֲנֹכִי תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבִזּוֹי עָם"; כִּי דוֹד הַמֶּלֶךְ הַקָּטָן אֶת עֲצָמוֹ לְפָנֵי כָּל, וְהִתְרַגֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ הִכִּי נִמּוּךְ, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הוּא לֹא בָּרַח מֵאֵף אֶחָד, אֶלֶּא אֲדָרְבָּה הוּא חֲזָק וְאֲמָץ וְעוֹדֵד וְשִׂמַּח אֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל. כִּי דוֹד הִיָּה

נקרא בְּדָחָא דְּמִלְפָּא (זהר משפטים), הוא הִיָּה מְבַדָּח אֶת הַקְדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוא, עַל־יְדֵי שְׁחֻזָּק אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, תִּתְאָר לְעַצְמָהּ מֵהַ
 שְׁעָבֵר עַל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, מֵאֲזֻ שֶׁהוא הִיָּה יֵלֵד קִטָּן זֶרְקוֹ אוֹתוֹ מֵהַבֵּית,
 אֲחִיו לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל אוֹתוֹ, הוא הִרְג אֶת גְּלִית שֶׁהֵצִר לְעַם
 יִשְׂרָאֵל, וְהֵצִיק לָהֶם, וּבִמְקוֹם לְתַת לוֹ תוֹדָה, אֲזִי בְּהִכְרַח שְׁאוּל
 הַמֶּלֶךְ נָתַן לוֹ אֶת הַבַּת כִּי כֶּף הַבְּטִית, אֲבָל רֹדֶף אֲחֵרָיו כָּל יָמָיו,
 וְרָצָה לְרַצֵּחַ אוֹתוֹ עַל לֹא דָבָר, וְכֵן מִיכָל בְּזוּזָה אוֹתוֹ בְּלִבָּהּ,
 וְאַחֲר־כֵּף עָבְרוּ עָלָיו צָרוֹת אֲמָנוֹן וְתָמָר, צָרוֹת אַבְשָׁלוֹם, צָרוֹת שְׁמֻעִי
 בֶּן גִּרְא, צָרוֹת יוֹאָב וְכו', צָרוֹת דּוֹאָג וְאַחִיתֹפֶל וְכו', עוֹד
 לֹא הִיָּה אָדָם בְּעוֹלָם שֶׁסָּבַל כָּל־כֵּף כְּמוֹ דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן
 כְּתוּב אֲצֵל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ (שְׁמוּאֵל א, ל): "וַיִּתְחַזַּק דְּוֹד בַּהוֹנָה" אֱלֹהָיו.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ ... הִיָּקֵר! חוּס וְרַחֵם עַל
 אִשְׁתְּךָ, אֵל תַּעֲזֹב אוֹתָהּ לְבַד עִם הַיְלָדִים, הִיא מִסְכָּנָה, עוֹבְדַת קֶשֶׁה
 מְאֹד בְּשָׁבִיל פְּרִנְסָה, אִתָּהּ מִשְׁאִיר אוֹתָהּ לְבַד בְּלִי רֶכֶב, הִיא צְרִיכָה
 לְלַכֵּת כְּמַעֲט קִילּוֹמֶטֶר הַלוֹךְ רִגְלִי וְכְמַעֲט קִילּוֹמֶטֶר חֲזוֹר רִגְלִי,
 לַעֲלוֹת עָלֶיהָ קֶשֶׁה מְאֹד פִּידוּעַ לָךְ, הִיא אִשָּׁה שְׁמִבְשָׁלֶת וּמִנְקָה,
 וּלְבִסּוּף אִתָּהּ עוֹזֵב אוֹתָהּ גְּלִמוּדָה, אִיפֹה הִרְחַמְנוֹת? אִיפֹה הִיָּשֵׁר?
 מְדוּעַ כָּבֵר לֹא תַחֲשֹׁב, שֶׁעַקֵּר הַתְּכָלִית בְּזָה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַפִּיר
 אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשּׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מִיּוֹם
 שֶׁבָּרָא הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא אֶת עוֹלָמוֹ, נִתְאָוָה שְׁתִּהְיָה לוֹ דִּירָה
 בַּתְּחִתּוֹנִים (תַּנְחוּמָא נִשְׂא טז), וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁאָדָם תִּהְיָה לוֹ אִשָּׁה
 וַיְלָדִים, וַיְהִיָּה עֶסוּק אִתָּם, וְאַף שְׁנִדְמָה לוֹ בְּדִמְיוֹנוֹ שֶׁהֵם מְפָרִיעִים
 לוֹ וְכו', וְהֵם גּוֹרְמִים לוֹ יְרִידוֹת, הַכֹּל דִּמְיוֹנוֹת, כִּי לֹא יְכוּלִים
 לְלַכֵּת נֶגֶד רְצוֹן הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְאִם זֶה רְצוֹן הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא,
 לֹא שִׁיף לְהַגִּיד שְׁזֶה מְנִיעוֹת, וְזֶה רַק דִּמְיוֹנוֹת וְהִבְלִים וְכו' וְכו'.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּקַּח אֶת עַצְמָהּ בְּיָדֶיךָ,
 וְתִתְחַל לְשִׁמּוֹחַ, וְתִשְׁמַע כָּלִי זִמְרָה בְּכָל יוֹם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּחַבֵּר עִם
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּבוֹא לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ עֶרֶב וּבֹקֶר וְצֹהֲרַיִם לְהַתְּפַלֵּל
 שְׁחִירִית, מְנַחָה וְעֶרְבִית בְּיַחַד, לְהַפְלִיל עִם כָּלִל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַל
 תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֵא חוּס וְרַחֵם עַל כָּל אֶחָד,

ותאמין, שְׁכַל אֶחָד מִי שְׁאֵתָה רוֹאָה, יֵשׁ לוֹ חֲבִילָה שֶׁל צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב מִמֶּד לָרַע, חֲלִילָה וְחַס, כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֶסוּק בְּעִנְיָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה, שֶׁתִּכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבִּי, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהֵכַל יִשְׁתַּנָּה לָךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

ל... תַּחֲיָה, מְאֹד מְאֹד אֲנִי שָׁבוּר מִכָּל הַמִּצָּב שָׁבוּ אֶת נִקְלָעָת וְכו', אָבֵל מַה לַעֲשׂוֹת? כִּף הַחַיִּים, הַחַיִּים אֲכֻרִים מְאֹד מְאֹד, וְאֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְבָרֵחַ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִקְבֹּל אֶת גִּירוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לומר פֶּסוּק זֶה (דְּבָרִים לב, ד): "הַצֹּר תָּמִיד פִּעֲלוֹ, כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל, צַדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא", יֵשׁ הִרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאֵדָם אֵינוֹ מִסְגֵּל לְהִבִּין לְמַה צָרִיךְ לִסְבֹּל סָבֵל נוֹרָא כִּנָּה בְּחַיּוֹ מִבֵּית וּמִבְחוּץ וְכו', אִם הָיִיתִי מְסַפֵּר לָךְ אֶת לִבִּי הַמֵּר וְכו' מַה שְׁאֲנִי סוֹבֵל מִרִירוֹת דְּמִרִירוֹת וְכו', שְׁאֵף בְּרִיָּה אֵינָה יוֹדַעַת וְאֵינָה מִתְאַרֶת וּמִשְׁעֶרֶת בְּחִלּוֹם הָכִי שָׁחַר, הָיִיתִי יוֹשֶׁבֶת וּבּוֹכָה תָּמִיד, אָבֵל מַה לַעֲשׂוֹת, צְרִיכִים לִצְבֹּט אֶת הַלְחָזִים שֶׁיִּהְיוּ אֲדָמוֹת... וְכֵלָם יִחַשְׁבוּ שְׁאֲנִי הָכִי מֵאֲשֶׁר וְהָכִי עֲשִׂיר וְהָכִי מֵצֶלַח... וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק, כָּל הַיּוֹם וְלַרְבּוֹת הַלַּיְלֹת בּוֹכִים לִי כָּל מְרִי גִפֶּשׁ, יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת, וְסִתָּם קָשִׁי יוֹם, רִנָּה וְרִנָּאוֹת, וּמַחֲסָרֵי בָנִים, וְחוֹלִים, וְאֲנָשִׁים גְּלָמוּדִים וְאֶמְלָלִים וְכו' וְכו', וְכֵלָם הִתְלַבְּשׁוּ עָלַי, כָּאֵלּוּ אֲנִי כָּל יוֹל, וְכָאֵלּוּ יֵשׁ לִי בִּפְיִסִּים יְשׁוּעוֹת וְכו', וְכָאֵלּוּ אֲנִי עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְכו', אֲשֶׁר בּוֹ בְּזִמָּן שְׁאֲנִי חֹסֵר מִכָּל זֶה, וְצָרִיךְ עוֹד לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת אַחֲרִים לְחַזֵּק וּלְשַׁמֵּחַם וּלְדַבֵּר עִם לִבָּם וְכו', וְלַעֲסֹק יוֹם וְלַיְלָה בְּשִׁלּוֹם-בֵּית וְכו', וּלְבַסּוֹף שׁוֹפְכִים עָלַי בּוֹז וְלִכְלוֹךְ, וּמִי? אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים שֶׁעֲזַרְתִּי לָהֶם לַצֵּאת מִהֶבֶץ וְהַשְׁגָּעוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם, הָיִיתִי עַר לִיְלֹת שְׁלָמִים עִמָּהֶם וְכו', לֹא אֶכְלָתִי וְכו', לֹא יִשְׁנָתִי וְכו' בְּעֵטָם, וּלְבַסּוֹף מִתְהַפְּכִים וּמִדְּבָרִים עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכו'.

את כל זה פתבתי, כדי לנחם אותך קצת ולתת לך הרגשה טובה, שלכל הפחות יש לך אדם אחד בסוף העולם, שמבין אותך היטב היטב, עם כל זאת אני מאד מאד מבקש אותך, שתמחלי לבעלה, ותרחמי עלי, כי מיום שנפטר אביו, הוא נכנס בדכאון, ובפרטיות מאז שאמא שלו שהיא לדה אותו וכו', תדיר הנאה ממנו, והיא תנשל אותו מכל הירשה, ולא תתן לו כלום, בשעה שהוא נרק הוא אמר קדיש על אביו, נרק הוא נתן שם על אביו, והדודים שלו הם סתם רמאים וצבועים בלי שום בוששה מדירים הנאה ממנו, דבר זה יכול לשבור בן-אדם, וזה מה שקרה עם בעלה, ועל-כן לא בחנם הוא בלחץ גדול, ולכן תביני אותו ואל תלחצי אותו, ומכל שכן שלא תפגס בך איזו מחשבה של גרושין, חס ושלום, כי הוא בעל טוב, בעל חם וכו', והוא גם רוצה להיות אתך, אף עכשו הוא נמצא בדכאון ובלחץ, ולכן כדאי להוציא אותו מזה, ועליך לשמח אותו, ולא לצעק עליו שיחזור תוך יום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך חיים קלים מכל הלב, ושיהיה לך מועדים לשמחה...

כד שי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ג' דחל המועד סכות, י"ט תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות שמחת תורה, חס ושלום, שלא יהינו להוציא את הספסלים מבית-המדרש, אם ירצו ירקדו בחוץ בסכה, כי חבל להרס את הספסלים, וזה מובן.

אֲשֶׁר כד שיא בַּנַּחֲל לא

תִּכְּפֹּר-וּמִיד אַחֵר חַג הַסִּכּוֹת כְּדַאי לְפָרֵק אֶת הַסִּכָּה, וּלְהַטְמִינָהּ
בְּמָקוֹם שָׁמוּר, כִּי לֹא כְּדַאי שִׁישְׂאָר בָּהּ.

רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף
מֵה יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְלִי הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֲנַחְנוּ כָּלוּם, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לַחֲשֹׁב מִזֶּה, הוּא הֵכִי מִצְּלַח
בַּחַיִּים, כִּי רַב הַצְּרוּת הַעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מַחֲמַת שְׂשׂוּכָה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁשֶּׁשׁ נִמְשָׁכִים כָּל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים וְהִזְרִידוֹת
שְׂעוּבָרִים עַל בְּנֵי-אָדָם. וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִדְבִּיק אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ תָּמִיד
רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְדַּכֵּךְ לְגַמְרֵי בְּזֻכְרוֹ אַחֵר זְכוּךְ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמִּדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצָּחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין
לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

אוֹדוֹת מְשַׁפַּחַת ... שְׁפַתְכֶּת לִי, לֹא כְּדַאי לְהַתְעַסֵּק אִתָּם, הֵם
שְׁנִיָּהֶם בְּלִתֵּי שְׁפוּיִים, וּמֵה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְשַׁפָּחָה כְּזֹאת בְּקִהְלָתֵנוּ,
וְלָכֵן תִּדְחָה אוֹתָם וְכוּ'. יֵשׁ כִּמָּה מְזוּגוֹת צְעִירִים שֶׁמְחַפְּשִׁים דִּירָה,
וְלָהֶם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְמִצָּא דִּירָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כד שיא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי ג', דָּחַל הַמוֹעֵד סִכּוֹת, י"ט תִּשְׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצִטְעָר, שֶׁאֵת צְרִיכָה לְקַחַת
עֲבוֹדָה כָּל-כָּף בְּזוּיָהּ לְשִׁטָּף רְצָפוֹת וְכוּ', וְאֵין נִרְאֶה לִי בְּכָלֵל דְּבָר
זֶה, אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁתַּחֲוֶיהָ לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה עֲבוֹדוֹת

שָׁאֵת יְכוּלָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָהּ, כְּמוֹ לַעֲבֹד עִם קְשִׁישִׁים וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל
לֹא בְצוּרָה בְּזוּיָה כְּזוֹ.

הַעֲקָר רָאִי לַהֲיוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאִי לֹא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֶזֶק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְרָגַע
שְׁאֵדָם בּוֹטְחַ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי לֹא יִחְסֹר לוֹ שׁוֹם דָּבָר, כִּי
הַבִּטְחוֹן זֶה הַעֲמוּד שְׁאֵדָם צָרִיף לַעֲמֹד עָלָיו, כִּי בְּלִי בִטְחוֹן, הָאָדָם
נוֹפֵל בִּיָּאוּשׁ וּבְדַפְאוֹן, וּבִאֲמַת רְאִית כָּבֵד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת,
שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמֵאֲשָׁפוֹת וּמִזְבֵּל הַגְּבִיָּה אֶתְכֶם,
וַתְּהַלֵּה לְאֵל, יֵשׁ לָכֶם הַיּוֹם אַרְמוֹן, וְכֵן עִם הַיְלָדִים אֲנִי מְקַוֶּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמֵאֵד מְאֹד תַּצְלִיחוּ, וְעָלִי לוֹמַר לָכֶם, שֵׁישׁ לָכֶם
גַּם בְּתוֹךְ גַּם שְׁבִנְכֶם ... לוֹמַד אֲצִלִּי, כִּי הוּא יֵלֵד מְאֹד מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה, וְאֲנִי מִתְחִיךְ אוֹתוֹ מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, אָבֵל אֲנִי מְקַוֶּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְיִתְחַתֵּן, וְיִהְיֶה
מִיָּשֵׁב, וְתִרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דִּקְדָּשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשְׂמִיחָה...

כד שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי, ג' דָּחַל הַמוֹעֵד סְכּוֹת, י"ט תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם לִידִידֵי ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֶתְמוּל נִסִּיתִי לְהִתְקַשֵּׁר, וְכַנְרָאָה שְׂכָבֵר הִלַּכְתָּ לִישׁוֹן, הִנֵּה
חֲדוּשֵׁי תוֹרָה הוּא עֲנִיֵן דָּבָר הָאֵבֵד, וְאִם לֹא יִכְתְּבוּ אֵת זֶה יִשְׁכַּח,
כֶּף מוּבָא בַּפּוֹסְקִים. וְלִכֵּן כָּבֵד אֶתְמוּל בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל
כְּתִבְתִּי אֶת הַהַקְדָּמָה שֶׁל הַסְּדוּר, וּפֹה אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת הַתְּחִלַּת
הַסְּדוּר, וּכְבֹר תִּתְחִיל לְסִדֹר בְּאִפֶּן שְׂגוּלָה דִּף אַחֵר דִּף, וְלֹא נִצְטָרֵךְ
לְחִכּוֹת לָרַגַע הָאַחֲרוֹן כְּמוֹ בַּמִּחְזוֹר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהַסְּדוּר
יֵצֵא לְאוֹר לְחִנּוּכָה, וְזֶה יִהְיֶה מְשֻׁהוּ נִפְלָא מְאֹד. פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ
עֲנִיֵן הַשְׂכַּמַּת הַבֶּקֶר, שְׁנִיתִי מִהַמִּחְזוֹר קָצַת, כִּי זֶה לֹא שִׁיף לְכָל

אֶשֶׁר כד שיג בַּנְחַל לג

הַשָּׁנָה, אֶקְנֶה שְׁתֵּבִין, כִּי צִיֵּנְתִי לָךְ הַכֹּל בְּרוּר וְטוֹב, שְׂכָבֵר הַיּוֹם
תַּתְחִילוֹ, בְּאֶפֶן שְׁנוּכֵל לַעֲרוֹךְ סְדוּר נִפְלָא.

הַמַּחֲכָה לַתְּשׁוּבָה מְהִירָה...
מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כד שיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ הוֹשָׁעֲנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִף שְׁאִין עֲכָשׁוּ זְמַן לְכָתֵב כָּלֵל, כִּי הוּא זְמַן חֲלָקַת הַפִּתְקָאוֹת,
אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁקִבְלָת פִּתְקָה טוֹבָה, וְהַשָּׁנָה
תִּדְפִּיס כַּמָּה מְלִיוֹנֵי סְפָרִים בְּלִי גִזְמָא כָּלֵל.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׂעֵד חֲנֻכָּה הִבָּא עֲלֵינוּ הַטוֹבָה, כִּכֹּר יִדְפֹס
הַסְדוּר "עַת רְצוֹן" — הֵן לְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲשֻׁכְנוּזִים, וְהֵן
לְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְפָּרְדִּים, וְאֲנִי מִתְחִיל עֲכָשׁוּ לְסִדֵּר בְּאֶפֶן שִׁיְהִיָּה
מוֹכֵן, וְכֵן אֲנִי אַעֲשֶׂה תְּקוּנִים בַּמַּחֲזוֹר, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא נִצְטָרֵךְ עַל הַרְגֵעַ
הָאֲחֵרוֹן.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל
תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׂאִתָּה
בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְעַלִּי לְבֹא בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלֶי לְחֻזַּק
וְלֵאמֹן וְלַעֲזוֹד וְלִשְׁמַח אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְתַהֲיָה שֶׁשׁ
וְשִׁמַּח עַל נֵעַם חֲלֻקָּךְ, עַל אֶשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלֶךְ, וְאֲנִי רוֹצֶה הַשָּׁנָה
לְהִדְפִּיס לְכָל הַפָּחוֹת עֲשָׂרָה אוֹ חֲמֵשֶׁה-עָשָׂר כָּרְכִים שׁו"ת "אֶשֶׁר
בַּנְחַל", כִּי כָּל חַיִּי וְנַפְשִׁי, שְׂכָלִי וְחִכְמָתִי וּבִינָתִי, נִמְצָאִים בְּתוֹךְ
הַמַּכְתָּבִים הָאֵלֶּה, כִּי אֲנִי מְקַבֵּל בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה אֲלָפִים וּרְכֻבוֹת
מַכְתָּבִים, בְּלִי שׁוּם גִּזְמָא, מִבְּנֵי-אָדָם שְׂבוּרִים וְרָצוּצִים, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל

לענות להם, אפלו אחד מני אלה, מרב טרדותי וצרותי, ולכן נספם בדעתי בשנים האחרונות האלו, לחבר קונטרסים עם כל מיני שמות המושכים את האדם, והם תשובות לאלפים ורכבות אנשים שכותבים לי, כי אי אפשר לי כבר לענות לכל אחד, וזה ממש בלתי אפשרי, ובפרט שיש לי תכנית להדפיס את הפרוש "שפת הנחל" על כל ה"לקוטי-מוהר"ן", ואת הפרוש "נהרי אפרסמון" על כל ה"ספרי-מעשיות", ואת הפרוש "באורי-המדות" על כל "ספר-המדות", וכן ספר על התורה, על המועדים, על אגדות חז"ל, על תרגום מצוות, על אבות, על תהלים, על ההפטרות, על הגדה של פסח, ועוד ספרים נפלאים, ולכן אין הזמן בידי, ולכן הולך לי בחיים, שכל אלו המכתבים שכבר כתבתי, שיצאו לאויר העולם וידפסו, ויחזרו וידפסו, וידפסו ויחזרו וידפסו, ואני מבטיח, שמי שידפיס ספר אחד משו"ת "אשר בנחל", יראה ישועה בלי שום ספק, כי המכתבים נכתבו בישועת השם, ולא בדיו, אלא עם דם לבי, והם תשובות לאנשים שבורים ורצוצים, שעובר עליהם מה שעובר וכו' וכו', מרב פסופם והשתוקקותם יצאו דבורים אלו, ולכן ספרי שו"ת "אשר בנחל" אצלי יותר חשובים מפל הספרים, עם כל זאת הקונטרסים הם ממש מים קרים על נפש עיפה, אשרי מי שידפיס את הקונטרסים האלו, ובפרט שעכשו יש לי תכנית לסדר "אוצר התפלה", "אוצר התורה", "אוצר הצדיק", "אוצר השבת", שכל פרק יהיה מכ"ב קונטרסים המדברים ממעלת הצדיק, ממעלת התורה, ממעלת התפלה.

מה אמר לכם! אתם צריכים שניכם לרקד מרב שמחה, על גדל הזכות שגפלה בחלקכם, שאתה ואשתך זוכים לתקתק ספרים קדושים כאלו, אני יושב בד' אמותי, ואני מכרח להגיד לכם, שלא אני כותב את זה, אני רק כעט ביד הסופר, כי זה למעלה משכל אנושי, שבשר ודם יכתב דברים כאלו, וכמו-כן אתם לא מדפיסים, כי אי אפשר לבר נש בעלמא הדין להדפיס כל-כך הרבה ספרים, אלא זכות גדולה באה לכם מן השמים, ובוזה אתם צריכים לשמח מאד מאד.

אָשׁר כד שיד בנחל לה

הקדוש-ברוך-הוא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹנָה לְהַדְפִּיס הַשָּׁנָה הַזֹּאת
מִלְיוֹנֵי סְפָרִים, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, רַק תַּתְחַזְקוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא לא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

המאחל לָכֶם פֶּתְקָא טָבָא...

כד שיד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

אִף שְׁעַכְשׁוֹ הוּא לֹא זָמַן פְּתִיכָה, עִם כָּל זֹאת לְנַחֲיִצוֹת הָעֲנִיָּן
אִמְרָתִי לְרוֹץ שׁוּרוֹתִים אֵלּוֹ אֵלֶיךָ.

תַּכְּ-וּמִיד אַחֵר הֶחָג בְּיוֹם שְׁנֵי תַכְנִסֵּי אֶל בֵּית-הַסֵּפֶר כְּמוֹ
שֶׁתַּכְנֵן, אֶל תַּפְחָדִי מֵאִף אֶחָד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתָם, וּפַעַם
אַחַת וּלְתַמִּיד לְגַלוֹת לָהֶם, שְׁבִית-הַסֵּפֶר כָּלוּ שִׁיךְ לָנוּ!

הַיּוֹם רֵאִיתִי בַּסֵּפֶר "אִמְרֵי נָעֻם" דְּבַר נִפְלָא, שֶׁהַמְּלַחְמָה שֶׁל דָּוִד
עִם גִּלְיָת הָיְתָה בַּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה, שָׁנָה מַה שְּׁכָתוּב, שֶׁדָּוִד הִמְלִיךְ לָקַח
חֶמֶשׁ אֲבָנִים מִהַנַּחֲל, שָׁנָה סוֹכֵב עַל הַחֲמָשָׁה עָרֵבֵי נַחֲל, שְׁבִינָה מִכִּים
אֶת גִּלְיָת, וַיְדוּעַ, שְׁכָל הָעֲנִיָּן שֶׁל גִּלְיָת הָיָה לְהַחֲלִישׁ אֶת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּלְהַכְנִיס בָּהֶם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְלָכֵן צְרִיכָה לֵהִיּוֹת כָּל
מְלַחְמָתָנוּ רַק לְגַלוֹת לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּבִפְרָט
לְיִלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, לְזֹאת רָאִי לֵהִיּוֹת
חֲזָקָה מְאֹד, וְתַעֲשֵׂי תַכְנִית לְמוֹדִים שֶׁל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאַמֵּץ בְּבָנוֹת,
שֶׁהֵן הַדּוֹר הָעַתִּיד שֶׁלָּנוּ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, שִׁיעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁתַּרְוִי רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ.

המאחל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא...

כד שטו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּרְאִי לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְתַחֲדִירִי בְּבִנּוֹת אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַבְּנֹת שְׁלָנוּ הֵן הָעִינִים שְׁלָנוּ, וְהֵם הָעֵתִיד שְׁלָנוּ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לִרְאוֹת אִיךָ לַעֲזֹר לָהֶן.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּכַּף-וּמִיד אַחֵר הֶחָג בְּיוֹם שְׁנֵי תַּכְנִסִּי עִם הַכֶּתֶה שְׁלָךְ אֶל הַבֵּית-סֵפֶר, וְלֹא לִשְׁאֹל שׁוֹם שְׁאֵלוֹת, כִּי אֲנִי חֲנֻנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לָהֶם פֶּעַם אַחַת וּלְתַמִּיד, כִּי כָּל הַבֵּית-סֵפֶר שִׁיךְ לָנוּ, כִּי אֲנִי חֲנֻנוּ תּוֹשָׁבֵי הַמָּקוֹם, וְאֵין לָנוּ מֶה לְהַתּוֹכַח אִתָּם. וְתַשְׁתַּדְּלִי מָאד מָאד לְהִיּוֹת חֲזָקָה, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ...

הַמֶּאֱחָל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא...

כד שטז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשִׂי מֶה שְׁאַתּ יְכוּלָה הָעֶקֶר לְהִיּוֹת תַּמִּיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל תַּשְׁבְּרִי כָּלִל, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת שְׁבוּרָה, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִרְיוֹת וּמִכְאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאִי לְהַשְׁלִים עִם בְּעָלֶךָ, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, לֹא כְּדַאי לָרִיב בְּשִׁבְלִי זֶה, וּבְשִׁבְלִי שׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ' וְכוּ'.

אָשֶׁר כּד שׂיז בְּנַחֵל לז

בְּאַתִּי לְחֹזֶק וּלְעֹזֶר וּלְעֹדֵד אוֹתָךְ, שֶׁתִּכְּיָ-וּמִיד בְּיוֹם שְׁנֵי אַחֵר
הַחֵג, תִּכְנָסִי לְתוֹךְ הַבֵּית-סֵפֶר עִם כָּל הַבָּנוֹת שֶׁלָּךְ, וְאַל תִּשְׁאַל אֶת
אֶף אֶחָד, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לָהֶם, שֶׁהַבֵּית-סֵפֶר כָּלוּ שְׁלֵנוּ,
וְתִלַּחֲמֵי כָמוֹ לְבִיאָהּ, וְאַנִּי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּהְיִי שָׁם עִם
הַכֶּתֶה שֶׁלָּךְ, וְתַחֲדִירִי בַּבָּנוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִזְכוּת זֶה
יִהְיוּ לָךְ יְלָדִים צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, הָעֹקֵר תַּחֲזִיקִי מַעֲמָד, כִּי סוֹף כָּל
סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וּכְבֹר יִהְיֶה לָּךְ טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא...

כּד שׂיז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ הוֹשָׁעֲנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֹּל כָּמָה מִכְתָּבִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְתִמְסְרֵם לְמִנְהָלָת
וְלַמּוֹרוֹת, כִּי הֵן צְרִיכוֹת אֶת זֶה תִּכְיָ-וּמִיד אַחֵר הַחֵג, כִּי אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לָהֶם, אֲשֶׁר בֵּית-הַסֵּפֶר שֶׁיָּד לָנוּ, וְעַל-כֵּן תִּמְסֹר לָהֶם
תִּכְיָ-וּמִיד בְּמוֹצָאֵי הַחֵג אֶת הַמִּכְתָּבִים.

רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִמִּיד תִּמְצָא אֶת
הַהֲרֻחוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַצְּרוֹת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַמְּרִירוֹת
וְהַדְּאָגוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֶיךָ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא...

הִנֵּה אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים הָאֵלּוּ הָיוּ כְּבֹר מוֹכִנִּים בְּעָרֶב הַחֵג, אֲבָל
תִּכְיָ-וּמִיד נִכְנָס הַחֵג, וְלֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְשַׁלַּח אֶת זֶה. לְזֹאת רְאֵה
תִּכְיָ-וּמִיד עַל הַבֶּקֶר בְּשַׁעֲהַ מְקַדְּמַת לְמִסֹּר אֶת זֶה לְכָל הַמּוֹרוֹת, כִּי
זֶה מְאֹד מְאֹד מְכֻרָח בְּשִׁבְלֵךְ, כִּי הֵן צְרִיכוֹת חֲזוּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא יַעֲזֹר, שִׁינְלִיחוֹ לְשֹׁבֵר אֶת הָרָשָׁע מְרָשָׁע ... וְאֵת ... וְלִכְנֹן
תִּכְרֹם-וּמִיד עוֹד קָדָם שֶׁהוֹלְכוֹת אֶל הַלְמוּדִים, שִׁיחִיהָ לָהֶן אֶת
הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֹו.

אֹדוֹת ... בְּנֻדָּאִי אֲסוּר לְמַכּוֹר לוֹ עֲלִיּוֹת, פִּי אָדָם שֶׁהוּא בַּעַל
חֹב, אֲסוּר לוֹ לְקַנּוֹת שׁוּם דָּבָר, עַד שֶׁמֶשֶׁלֶם אֶת חוֹבוֹתָיו, וְזֶה אֲסוּר
גִּזְלָה מִמֶּשׁ, וְאֲנִי אֶרְאֶה לְכַתֵּב לוֹ.

נָא לְכַתֵּב לִי, אִם מְסַרְתָּ אֶת הַמִּכְתָּבִים, וְכֵן תְּדוּחַ מֶה קָרָה הַיּוֹם
בְּבֵית-סֵפֶר.

כד שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֹדוֹת הַפְּאוֹת וְכו', לֹא כְּדָאִי לָךְ לְהִתְעַסֵּק עִם זֶה, וּבְכַפְרֵט שְׁנֵה
שַׁעַר לֹא סִינְטֵטִי, אֲזַ לֹא כְּדָאִי.

אֹדוֹת הַמְּלָאכָה לְחֵלֶק מִכְתָּבִים, לְדַעֲתִי, זֶה מְלָאכָה נִקְיָה וְקִלָּה,
וְכֵן בְּעֵנִין לְמַסֵּר שְׁעוּרִים בְּאַנְגְלִית, זֶה גַם-כֵּן דָּבָר טוֹב מְאֹד, אֲבָל
אֲנִי מְאֹד מְתַנַּגֵּד שֶׁלֹא תִקְחִי עֲבוּדָה לְשִׁטָּף רְצוּת וְכו', וְכו'.

הַעֲקָר רְאִי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בַּעֲלָךְ, וְלְמַסֵּר אֶת עֲצֻמְךָ לְגִמְרֵי
לְבַעֲלָךְ, וְתַחֲיוּ בִיחֹד חַיֵּי אֲהִבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לָךְ
פְּרֻנְסָה, כִּי כְּשֶׁהָאִשָּׁה עוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָהּ
פְּרֻנְסָה בְּשָׁפַע.

הַמֶּאֱחָל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא...

כד שיט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש הושענא רבה ה'תשנ"ו.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד מאד נצטערתי לשמע את כל מה שקורה אצלכם וכו' וכו'.

אתם צריכים להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, אדרבה ראי אל אילו ירידות ונפילות והשלכות יכולים להדרדר בזה העולם, ותהלה לאל, יש לנו את העצות הקדושות של רבנו ז"ל, ואנחנו צריכים לחיות עם העצות של רבנו ז"ל, וגם להחיות את כל נשמות ישראל עם העצות של רבנו ז"ל, ועל-כן מאחר שהביא אתכם הקדוש-ברוך-הוא פה ליבנאל, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו לכם פה ילדים קדושים וטהורים בקדשת הברית, שלא ידעו משום רע ולכלוך מה שקורה אפילו בחצרות החרדים, בבני ברק ובירושלים ובברוקלין וכו' וכו', ממשי לא יאמן כי יספר את גדל הפריצות והתאוות שקורה עכשו בעולם, ותהלה לאל, פה ביבנאל הילדים נשמרים מפל זה. ועל-כן ראי להיות חזקה מאד, ואני אשתדל לחזק את בעלך ... ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף החבר הטוב שלו ... יבוא לגור ביבנאל, ושניהם יתחזקו יחד.

את לא צריכה לגלות כלום וכו', רק תמשיכי לעזור באיזו צורה שאת יכולה, כי הוא מסכן גדול מאד, ומי יודע מה יהיה אמו וכו', ובפרט שפבר נסה להתאבד, רחמנא לישזבן, ועל-כן מצנה גדולה מאד לעזור לו.

ראי לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את בעלך, והקדוש-ברוך-

הוא יעזור לך, שִׁיהֶיָה לך זמן ופנאי בשביל קהלתנו, כי כל אשה ואשה מקהלתנו מעריכה אותך מאוד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלת, שתהֶיָה לך הצלחה בחיים.

המאחל לך פתקא טבא...

כד שכ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש הושענא רבה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאוד ... גרז יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה צריך לקפץ מרב שמחה, שזכות להיות אצל ציון רבנו ו"ל בראש השנה, ומה גם שזכות להחזיר בתשובה את ... אדם שאף פעם בחיים לא דרך על מפתן בית-הכנסת, ואתה גרמת על-ידי הדבורים שלך, שיבא לראש השנה פעמים לבית-הכנסת שלנו, ובהם בעצמו אתה צריך לראות את גדל הכח שיש לך, ולכן אם קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה (שמואל-א' טו, יז). אני בטוח, שתברך היקר ... יבוא לגור ביבנאל, אתה רק צריך להתחזק, ולא לחשב מחשבות של הכל לברית מפה, כי אנחנו צריכים אתכם פה מאוד, ותזכור מה שאני אומר לך, היום הושענא רבה, פה ביבנאל תהיה עיר גדולה, עיר יוקרתית, ואשרי מי שישאר פה, כי פה יהיו דברים גדולים מאוד. וראיתי היום דבר נפלא בספר הקדוש "אמרי נעם", שכל מלחמת דוד עם גלית היתה בהושענא רבה, שאלו החמש אבנים שלקח מהנחל, היו החמשה ערבות מערבי נחל, ובהן הכניע את גלית, אשר רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן ד'), שכל ענינו היה להכניס טבע בעולם, כאלו הכל טבע, ואנחנו לוחמים נגדו בכח דוד המלך, לגלות שהכל

אָשׁר כּד שׂכּא בּנחל מא

אַלקוּת, וְאַלְקוּת הַכּל, כּי אֵין שׁוּם מְצִיאוּת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה. אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמְחַדִּיר אֶת הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה הַזֹּאת בְּתוֹכוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִרְאֶה לְשִׁמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא...

כּד שׂכּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה. וְעַקֵּר הַשְּׁמִיחָה הִיא שְׁתַּחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַחַד עִם אֲשֶׁתְּךָ,
וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם־בֵּית אֲמָתִי, וְאַהֲבָה וְהִבְנָה גְדוֹלָה,
וְאַחֲרֵי יַחֲזִיק וְיִכְבֵּד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַצִּלְחַת הָאָדָם —
כְּשׁוֹזָכָה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת בַּעְלָהּ, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה בֵּינֵיהֶם.

אֲסוּר לָךְ לִפְל בְּדַעְתְּךָ, שֶׁלֹּא זָכִיתָ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן,
יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּזְכָּה לְנִסְעַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְאוֹמֵן אֶל
רַבְּנוּ ו"ל, הַעֲקֵר מֶה שְּׁצָרִיכִים הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִמְסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ
מָאד מָאד עַל הַנִּקְדָּה הַזֹּאת שֶׁל הַשְּׁמִיחָה, כִּי הַשְּׁמִיחָה הִיא הִיסוּד,
שְׂבִיבָה תְּלוּיָהּ כָּל הַצִּלְחַת הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ ו"ל: מִי שֶׁשְּׁמִיחָה
תָּמִיד, הֵרִי הוּא מְצַלִּיחַ (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִיחָה, חֶלֶק ב', סִמָּן א'); וְלִכְּן
רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִיחָה הִיא הִיסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם.

בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה נוֹהֲגִים לְהוֹרִיד אֶת הַטְּבַעַת מֵהַלּוּלָב, וְיֵשׁ לוֹמַר

הטעם, כי אז בהושענא רבה אדם נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואז הקדוש-ברוך-הוא מוריד הטבעת ומוסר אותה לצדיקים, ומתקנים 'צדיק גזר' והקדוש-ברוך-הוא מקיים' (והר חלק א' מה), יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך הצלחה גדולה כל השנה, ויהיה לך שלום-בית אמתי, ותזכה לחזר בתשובה שלמה, ותזכה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

המאחל לך פתקא טבא...

כד שכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש הושענא רבה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אף שזה לא זמן לכתב היום, כי הוא הושענא רבה, עם כל זאת אמרתי לרוץ שורותים אלו לפניך.

מוכא בספרים הקדושים, שמלחמת גוג ומגוג תהיה ביום הושענא רבה, ואז יתגבר מלך המשיח שהוא דוד בעצמו, וילחם מלחמתנו, וינצח את כל אויביו, והיות שהמלחמה הראשונה שלחם דוד המלך הייתה עם גלית הפלשתי, שכל הענין של גלית היה להחדיר, רחמנא לישזבן, כפירות ואפיקורסות, טבע בין נשמות ישראל, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מותר"ן, חלק ב', סימן ד'), ודוד המלך הכניע אותו, וגלה שהכל בא רק מרצונו יתברך. ויש לומר, שבשביל זה בהושענא רבה מורידים את הטבעת מהלולב, כדי לגלות שאין שום טבע כלל, כי טבעת הוא לשון טבע, שזה עגל כדור העולם, וחושבים שהכל טבע, ובאמת אין שום טבע כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובגני-אדם טפשים ושוטים, אינם רואים ואינם שומעים ואינם מרגישים שהכל לכל אלקות גמור הוא, וכל עבודתנו צריכה להיות עם הארבעה מינים לנענע לכל הפונים:

מזרח, מערב, צפון, דרום, מעלה מטה, לגלות לכלם, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, שזה סוד הספה, שאנחנו מספקים עם אלקות.

מאד מאד אני מבקש אותך, אם אתה יכול בכל שבועים או שלשה לקפץ לשבת אצל חברך היקר ... ביבנאל, מה טוב ומה נעים, כי נמאס לו שם להיות לבד, ובאמת הוא אינו יודע מהכחות שלו, כי הוא החזיר בתשובה יהודי מסכן, שעוד אף פעם בחייו לא דרך על מפתן בית-הכנסת, והוא דבר אמו כל-כך הרבה דבורים כל הקיץ, עד שבראש השנה הוא בא אל בית-הכנסת שלנו, להשלים מנין, כי כל הגברים נסעו, לאומן, ולכן תחזק אותו מאד, כי יש לו כחות הנפש גדולים, ואם הוא היה יכול להחזיר אמונה פשוטה ביהודי, שאף פעם לא היה בבית-הכנסת, סימן שיש לו כחות עצומים. ועל-כן אתה צריך לחזק אותו מאד מאד, כי אפילו רבנו ז"ל, שאין לנו שום משג בגדלותו, אמר פעם (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): 'אם היה לי אחד, שיגיד לי רק מלים אלו — "אחי, חזק", הייתי רץ אלפים ורכבות פרסאות', על אחת כמה וכמה באין ערך כלל, אם לנו יהיה מי שיגיד לנו: אחי, חזק! ולכן ראה להגיד לחבר שלך ... "אחי, חזק!" ותקפץ אליו כל כמה שבועות להיות אצלו בשבת, לחזק ולאמץ ולעודד אותו, וכן אני מאד רוצה, שתעשה התעוררות גדולה בין אנשי שלומנו ביבנאל, ותדבר אתם דבורי אמונה, ואל תפחד ואל תתביש מאף אחד, כי יש לך כחות הנפש בלתי רגילים.

תמשיך ללכת לקרב אנשים רחוקים וירודים ונפולים, ותשמח ותעודד אותם, ותדבר אתם דבורי אמונה, כי מי יודע אילו שעשועים אתה גורם למעלה בכל העולמות, שאתה מחזיר בתשובה אנשים רחוקים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך הצלחה מכלגת.

תהלה לאל, שגם בגיף ... מצליחים כאן מאד, יעזר הקדוש-

ברוך-הוא, שיזכו להתמיד בתורה הקדושה, ואז טוב להם כל הימים.

המאחל לך פתקא טבא...

כד שכג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה אנחנו יצאנו מהימים הקדושים, שבהם התמלאנו עם המון מצוות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזף לקחת את המצוות האלו על כל השנה, ובפרט מצות ספה, שהיא מצוה נוראה מאד, שאדם מסבך עם אלקות, וכך צריך האדם לחיות, שבאיזו פנה שהוא רק יפנה, יסתכל ויראה רק את אמתת מציאותו יתברך; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וצריך להכניס בעצמו ידיעות אלו היטב היטב בלבבו, שכל זה היו הנענועים עם הד' מינים לכל הפוננים: מזרח, מערב, צפון, דרום, מעלה, מטה, לגלות ולפרסם לכל, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ודבר זה צריכים תמיד לחשב, וכשאדם מכניס את זה בתוך מחשבתו, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, אז נכנס בו בטחון עצמי, ואז הוא אינו מפחד מאף אחד רק ממנו יתברך לבד. ולכן ראו, אחי ורעי היקרים! לא לפחד משום בריה שבעולם, רק ממנו יתברך, ותהיו חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער

כָּלֵל, כִּי דְבוּרֵי הַתַּפְלָה הֵם כָּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֹר וְזִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי כָּל דְּבוּר וּדְבוּר הוּא הַמְשַׁכֵּת אֱלֻקוֹת מַעֲלָא לַתַּתָּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בָּזֶה !

הִנֵּה הַשְּׁבוּעַ מִתְחַלֶּת פְּרִשֶׁת בְּרֵאשִׁית, תִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרִשֶׁה חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁעַד עָרֵב שַׁבַּת תִּזְכּוּ לִסִּים אֶת פְּרִשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, וְתִהְיוּ חֲזָקִים בָּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט הַשָּׁנָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, שְׂיִזְכֶּה לִסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ פְּרִשֶׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, עִם פְּרוּשׁ רֵשׁ"י, וְזֶה מִסְגָּל מְאֹד לִירֵאָת שָׁמַיִם, וּמִסְגָּל לַפְּרִנְסָה, וְדַבֵּר זֶה אַתֶּם צָרִיכִים לְזַכֵּר, כִּי בְּשְׁבוּעַ שְׁחָסַר לְאַדָּם שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רֵשׁ"י, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיֵאָרַע לוֹ אֵיזֶה מִקְרָה לֹא טוֹב, חֵס וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ צָרָה וְכוּ'. וְלָכֵן רָאוּ לִהְיוֹת זִהִירִים מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוָה זוֹ, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנֵיאוֹת אוֹ שְׁנֵי פֶּרָקִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי כּחוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גִּמְרָא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְאִיר עַל נַפְשׁוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמְחוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְזוֹ הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוֹלָה לַעֲזֹר אֶחָד לַשְּׁנִי, וְלִהְיוֹת לַהֲתַעֲנִין בְּמָה חֲבֵרִי צָרִיךְ עֲזָרָה? וּבְמָה אֲנִי יָכוֹל לַעֲזֹר לוֹ? ! וּכְשֵׁרֹאִים אָדָם שְׁבוּר אוֹ מְמַרְמֵר וְכוּ', כְּדָאִי לְדַבֵּר אִתּוֹ וּלְחַזֵּק אוֹתוֹ, כִּי בּוֹדָאִי עוֹבֵר עָלָיו אֵיזֶה מִשְׁבֵּר וְכוּ', וְזוֹ הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוֹלָה בְּמִצְוֹת צְדָקָה, לְחַזֵּק לַעֲזֹד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאַתֶּם תִּקְדִּימוּ שְׁלוֹם לְזוּלָתְכֶם, וְאֵל תִּחַכּוּ שֶׁהוּא יִקְדִּים לָכֶם שְׁלוֹם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִם אַתֶּם רֹאִים שֶׁאֶחָד אֵינוֹ מִקְדִּים לָכֶם שְׁלוֹם, תְּדוּנוּ אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי בּוֹדָאִי עוֹבֵר עָלָיו אֵיזֶה מִשְׁבֵּר גְּדוֹל בְּבֵית, וְצָרִיכִים לְרַחֵם עָלָיו, וּלְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ.

וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְכֶם לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׁנִי

בְּכָל יוֹם מִדְּבוּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי הַדְּבוּר לְבַד שְׁמִדְּבָרִים מֵרַבֵּנוּ ו"ל — זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הֵיוּ רְגִילִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת, דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, דְּבוּרֵי וְסִפּוּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְזֶה מְכֻנֵּס בְּאַדָּם חֶשֶׁק וְתִשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֹזֶק וְלֵאמֹן וְלַעֲוֹדָה הֵן אֵת עֲצָמוֹ וְהֵן אֵת אַחֲרִים, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאִנִּי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהַתְעַסֵּק בְּמָה שְׁאֵת רַק יְכוּלָה וְכו', הַעֲקֹר שְׁתַּחֲוֶיהָ לָךְ פְּרוֹנְסָה בְּשִׁפְעָה, אֵל תְּהִי שְׂבוּרָה, רַק תִּתְחַזְקִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַחֲזִיקִי לְכֻלָּם, וְאִם אֵת מְרִגִּישָׁה, שְׁלַעַת עֵתָה אִין לָךְ עֲבוּדָה אַחֲרֵת רַק אֲצִל קִשִּׁישִׁים וְכו', אוּ פֹאוֹת וְכו', תִּמְשִׁיכִי עִם זֶה, וְשְׁתַּחֲוֶיהָ לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידָה, הַעֲקֹר רַק תְּהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵל תִּפְחָדִי, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, תִּזְכְּרִי אֵת זֶה הַיֵּטֵב, הַפְּרוֹנְסָה בְּאֵה רַק מִהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין מֵה לְפָחוֹד כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

פה תקבל רצוף שני מכתבי המלצה, שהם מאד נחוצים למסר
אותם על הבקר, כי הם רוצים לנסע לכמה ימים, ולמנוחה גדולה
יחשב לה, וכן תקבל מכתב כללי לתלותו על לוח המודעות.

העקר תחזק את עצמך להיות בשמחה, ואל תהיה שבור משום
דבר, ותחזק ותעודד ותשמח את אשתך, ותזכרו את גדל החסדים
שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ולמען טובתכם הנצחית אל תהיו
שבורים, כי עוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-
הוא, והחיים מאד קשים. ועקר המעלה של בר ישראל — שזוכה
להפך את החיים לנעימות.

מאד אני רוצה, שתדווח לי מה קרה היום בבית-ספר עם
המורות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כד שכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לה, ידידי היקר! תקבל על עצמך לתת בכל יום כמה
פרוטות לצדקה, ובעת נתינת הצדקה, תבקש ממנו יתברך, שימתיקו

ממך כל הדינים, ועל-ידי-זה יקל ממך הדין והמשפט, וימחלו לך, ותצא עם ענש קל וכו'.

אתה צריך לדעת, כי היום התאנות בארץ הן הכי גרועות בכל העולם כלו, רחמנא לישזבן, בכל יום נהרגים אנשים רק מתאנות דרכים, ועל-פן ההכרח שהמשטרה תשמר על הסדר, ובפרט פשעוברים ברמזור אדם וכו', אתה יודע מה התוצאות מזה וכו', ולכן תקבל על עצמך מהיום לנהג רק בזהירות, וזה בכלל לא קשור לפלוגי ואלמוני, זה קשור רק לרשלנות, ואדם צריך להזהר מאד מאד איך הוא נהג ברכב, כי רכב זה 'צעצוע' שהורג, רחמנא לישזבן, ועל-פן צריכים לשמר מאד מאד איך מתנהגים עם הצעצוע הזה.

מאד מאד אבקש אותך, שתכתב לי בפרטיות מה קרה היום עם המורות בבית-ספר, ואיך זה עבר, אתה אל תתערב בכלל בענינים, זה לא הענין שלך, ואפלו שיבאו אליך משטרה או ממשרד החנוך, תגיד "תעזבו אותי, אני מנהל בתלמוד תורה, מה שיש לכם תלונות, תלכו אל מנהלת בית-הספר", כי באמת לא כדאי לך להתערב בזה, והמנהלת והמורות הן יודעות כבר איך לטפל בענינים.

הכפל הדבר, שתכתב לי בפרטיות איך עבר היום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שכז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשנ"ז.

הכתב והמכתב בידי מוסר כתב זה, ר' ... גרז יאיר, היא לאות ולראיה, שאני מכיר אישית, והוא נהנה מיגיע פפו, והוא שוחט במקצועו, אבל עכשו ארס את בתו שתחיה, ומצבו הכספי מאד קשה, ולכן ההכרח לו לצאת ולבקש עזרה אצל אחינו בני ישראל,

אֲשֶׁר כד שכח — כד שכח בנחל מט

וְלִכְּנָן רָאוּ לְקַבֵּל אוֹתוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְתִהְיֶה לוֹ לְאַחִיעֶזֶר
וְלְאַחִיסָמָךְ, וּבִזְכוּת גִּדָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁל הַכְּנָסָה כָּלָה, תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי
עֲלִיּוֹן, וַיִּמְשֹׁף עַל כָּל הַמְּקַבְּלֵי בְּכָבוֹד בְּרָכוֹת עַד בְּלִי דֵי, וּמִן הַשָּׁמַיִם
יִרְחֲמוּ עָלָיו.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמִּצְוָה...

כד שכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדָּר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

הַכּוֹתֵב וְהַמְּקַתֵּב בֶּיַד מוֹסֵר כְּתָב זֶה, ר' ... גִּרּוֹ יְאִיר, הִיא לְאוֹת
וְלִרְאִיָּה שְׂאֵנִי מִכִּירוֹ אִישִׁית וְתוֹרָתוֹ אֲמִנּוּתוֹ, וְעֲכָשׁוּ חֵתֶּן בֶּן לְמִזֵּל
טוֹב, וְנִקְלַע בְּחוּבוֹת גְּדוּלִים, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל. וְלִכְּנָן הִתְכַּרַח לוֹ לְצִאָת
וְלִהְתָּרִים אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד, שֶׁיִּקְבֹּל
אֶת פָּנָיו בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וַיִּהְיֶה לוֹ לְעֶזֶר, וּבִזְכוּת הַמִּצְוָה הַגְּדוּלָּה
שֶׁל הַכְּנָסָה כָּלָה, תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי עֲלִיּוֹן, וְכָל הַמְּקַבְּלֵי בְּכָבוֹד וְתוֹרֵם,
יִתְבָּרַךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּשֹׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וַיִּמְשֹׁף עָלָיו בְּרָכוֹת עַד
בְּלִי דֵי, וּמִן הַשָּׁמַיִם יִרְחֲמוּ עָלָיו.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמִּצְוָה...

כד שכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדָּר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

מָאָד מָאָד רָצִיתִי שֶׁתְּכַתֵּב לִי דו"ח מֵה קָרָה הַיּוֹם בְּפֶרֶטִיּוֹת.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מָאָד, אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדָּל
הַצֶּעַר וְהַעֲגָמָה נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לִי מִמָּה שְׁעוֹשִׁים לִילָדִים שְׁלֵנוּ, וְאֵיךְ
שְׁעָצְרוּ אֶת הַמּוֹרוֹת בְּבֵית-סֵהָר, וְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא ... וְלֹא ... וְלֹא
שׁוֹם גּוֹף אַחֵר — לֹא הַחֲרָדִים וְלֹא הַחֲלוּנִים, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִמָּה

שְׁקוּרָה אֶצְלָנוּ, "מִכְרָח לֵהִיּוֹת שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא מָקוֹם קָדוֹשׁ מִשְׁהוּ מִיָּחָד, וְאֵת הַחֲנוּךְ שֶׁל יְלָדֵינוּ אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְחַנֵּךְ בְּאִפֶּן יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל", כִּי אַחֲרַת לָמָּה יֵשׁ כָּל-כֶּךָ הִרְבָּה מְנִיעוֹת??

הַמַּחֲכָה לַתְּשׁוּבָה מֵהִירָה...

כד של.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשֵׁרִי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תּוֹדָה רַבָּה עַל זֶה שֶׁהִרְשִׁית שִׁיקְחוּ אֶת הָרֶכֶב שֶׁלָּךְ לְגִשֶׁת אֶל הַעוֹרֶף-דִּין בְּשִׁבִּיל הַבִּג"ץ, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַצְלִית, וּמִשְׁפָּטָנוּ יֵצֵא לְאוֹר.

עֲכָשׁוּ בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרִטִית, שֶׁתּוֹרִיד אֶת כָּל הַמְּזוּזוֹת שֶׁבִּבִּיתִי, וְלִתֵּן אֶת זֶה לְבְּדִיקָה, כִּי זֶה כְּמָה שְׁנִים לֹא בְּדָקוּ אוֹתָן, אִם אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת זֹאת לְיוֹם אֶחָד, בְּאִפֶּן כְּשֶׁאֲכּוּא בְּיוֹם חֲמִישִׁי, שֶׁתִּהְיֶינָה כְּכֹר תְּלוּיוֹת חֲזָרָה, זֶה יִהְיֶה לִי חֹסֶד נִפְלָא. אֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי מְזוּזוֹת צְרִיכִים לְבַדֵּק פְּעָמִים בְּשָׁבַע שָׁנִים, וְעוֹד לֹא נִבְדָּקוּ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה עִמִּי אֶת הַחֹסֶד הַזֶּה.

תִּהְיֶה בְּקִשָּׁר עִם ... וְהוּא יוֹרִיד לָךְ אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר נח, א' רֵאשִׁי-הַדָּשׁ חֲשׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשׁר כד שלב בנחל נא

והנה כתבתי ל... ואקנה שיקח את המזוזות לכדיקה, באפן שיהיו גמורים ותלויים חזרה עד שאני בא ביום ה'.

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים מאד למסר אותם ליעודם, וזה מאד מאד נחוץ.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד, אני מבין מרחוק מה שקורה עמך, בבית וכו', וממה שעובר עליך וכו', לדעתי, אין פתרון אחר, רק להדביק מחשבתו בו יתברך, ולידע שאין בלעדיו יתברך כלל, והמחשבה הזו מגרשת מהאדם כל מיני בלבולים, ולכן טוב שתקבע לעצמך שעור כסדרן בספרי "אוצר-הקונטרסים".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, א' דראש-חודש חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שיחיה.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הבר-מצוה, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת ממנו, ויגדל בתורה ויראת שמים, וכן תרוו רב נחת מכל יוצאי חלציקם.

מאד מאד אבקש אותך ... גרו יאיר, אם תוכל לארגן אוטובוס לאשדוד על יום ראשון הבא, שאז אני עושה את ההלילה של אמי, עליה השלום, באשדוד, באולמי המלך שלמה בשעה 8.00 בערב, ואתה כבר יכול להדביק מודעה על לוח המודעות למי שרוצה לרשם עצמו, כדי לא לחכות עד היום האחרון, כי אני רק בא למחניכם בסוף השבוע. ולכן ראה כבר לשכור אוטובוס בעבור הגברים והנשים.

המאחל לך ברכה ושלום מן השמים...

כד שלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, א' דראש-חדש חשון ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... תחיה.

הנה קבלנו הוראה חד משמעית מהעורך-דין, שבשבוע זה עד הבג"ץ שיהיה ביום ראשון הבא, שלא נבוא לשום משא ומתן עם ... הנחש, וכן עם ... ולכן ראי לא לעשות עמָהם שום עסקאות, ובפרט אם ... ירצה לעשות איזה עסק, אסור לנו בשום פנים ואפן, כך אמר העורך-דין, הבג"ץ שיהיה ביום ראשון, יהיה לפני שלשה שופטים.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שמשפטנו יצא לאור גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, א' דראש-חדש חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ידידי ... גרו יאיר.

אסור לנו לזוז עכשו בלי עורך-דין בשום פנים ואפן, ובפרטיות לפני בג"ץ, רואים בחוש את הרשעות של ... ועליו כוננו חכמינו הקדושים (ערוכין יט.): 'הרשעים אפלו על פתחו של גיהנום, אינם חוזרים בתשובה'.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שמשפטנו יצא לאור גדול, כי רק הוא יתברך בעל-הבית של כל העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! גִּדָּל הַצֶּעֶר וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת
שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מִמֶּשׁ רֹאשִׁי
אֵינִי עֲמִי כָלֵל מֵרַב צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי
מִחֻזָּק עֲצָמִי. אֲבָל חֲבֵל מֵאֹד עַל הַסְּפָרִים שֶׁהֵייתִי יָכוֹל לְחַבֵּר בְּזִמְנִים
אֵלֹו, אֲךָ מָה לַעֲשׂוֹת, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתֹאֵר מָה עוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ בְּכִלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת
וְכו', וְלָכֵן פָּשׁוּט רֹאשִׁי סִתְרָחַר וְכו', אֲשֶׁר אֶפְלוּ שׁוּרוֹתִים אֵלֹו הִיָּה
קָשָׁה לִי לְכַתֵּב.

תִּשְׁאַל אֶת ... הָאֵם מִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב לְאַחִיו ... וְהָאֵם עָשָׂה
מִשְׁהוּ בְּשִׁבְלִי הַמוֹעֵצָה דְּתִית בִּיבְנָאֵל, אוֹ סֵתָם עֶבֶד עֲלִינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׁאֵלָה וְכו', יֵשׁ עַל מָה לְהִקָּל אִם יֵשׁ פָּצַע וְכו'.

רק חֲזֹק וְאַמֶּץ, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ.

אודות המזוזות אֶצְלִי, אִם יֵשׁ עַל אֵיזוֹ מְזוּזָה שְׁאֵלָה וְכו', עֲדִיף לִי לְקִנּוּת חֲדָשָׁה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִכָּנֵס בְּשׁוּם שְׁאֵלוֹת עַל מְזוּזָה, כִּי אֵת זֶה לֹא קוֹנִים בְּכָל יוֹם, וְעַל-כֵּן עֲדִיף לְקִנּוּת מְזוּזוֹת מְהֻדָּרוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שלז.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֹדֶר נח, ג' חֶשֶׁן ה'תשנ"ז.

לְאַהוּבֵי חֲתָנִי כְּבִנִי ... גֵּרֹו יְאִיר.

הִנֵּה מְאֹד מְאֹד מְאֹד אֶבְקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׁלַבֵּל תַּחֲסֹף זְמַן וְכַח וְכֶסֶף לְמַצָּא אֶת הַמִּכְתָּבִים, כְּכֹר אִמְרָתִי לָךְ, אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ ב' או ג' בַּחֲוָרִים שְׂעִזְרוּ לָךְ לַחֲפֹשׁ.

בְּמָה שְׁאַתָּה אוֹמֵר שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּתָה וְכו', בְּיָדַי כָּךְ, אִךְ אִם הִיא נֶאֱבָד אֶצְלִי מִיִּשְׁהוּ בֶּן אוֹ בַת בְּתוּךְ יַעַר, לֹא הָיוּ אוֹמְרִים כָּךְ וְכו', אֲלֹא הָיוּ סוֹקְרִים אֶת כָּל הַיַּעַר לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ וְכו', וְלֹא הָיוּ מַפְסִיקִים יוֹמָם וְלַיְלָה לַחֲפֹשׁ, כִּי כִשְׁהִנָּאֵבֵד הוּא יִקָּר, אֲזִי לֹא מְנִיחִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן.

עֲלִיד לְדַעַת, כִּי הַמִּכְתָּבִים הֵם בְּנִי, הֵם בְּנוֹתִי, וְלִכֵּן אִי אֶפְשָׁר לִי לְהַתְנַחֵם, עַד שְׁאֲזוּכָה וְאַמְצָא אוֹתָם, וְזוֹהִי הַהַשְׁגָּתָה לֹא לְהַפְסִיק מִלְחַפֵּשׁ וּמִלְבָּקֶשׁ עַד שְׁמוֹצָאִים, וְאַף שֶׁהוּא כְּמוֹ מְרַגְלִיּוֹת בַּחוּל הַיָּם, עִם כָּל זֹאת מְבִיאִים כְּבָרָה וּמַחֲפָשִׁים, וּכְמוֹ-כֵן תַּעֲשֶׂה אַתָּה, וְאַנִּי לֹא חוֹסֵף כֶּסֶף בַּעֲבוּר לְמַצָּא אֶת זֶה, וּבְיָדַי נִמְצָא אֶת זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ הַצֹּלְחָה בַּחֲפוּשׁ וּבְמַצִּיאָה...

כד שלח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֵי-שָׁנָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַגַּעַתִּי הַיּוֹם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפַעֲלֵתִי אֶצְלָכֶם הַרְבֵּה דְּבָרִים.

רְאֵה לְסֵדֶר שְׂאוּכָל לְדַבֵּר אֶצֶל הַמּוֹרֶה ... בְּבֵית, וְגַם שִׁיחָהּ קָשָׁר ל... בְּאֶפֶן שְׂיוּכָל לְתַקַּח מֶה שְׂדֵבְרָנוּ, וַיֵּצֵא מִזֶּה זְכוּת הַרְבִּים.

כָּל הַזְמַן חֲשַׁבְתִּי לְתַת לָךְ כֶּסֶף עֲבוּר ... שְׁנָקָה אֶת בֵּיתִי, אֲבָל לֹא יֵצֵא לִי, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת זֶה מִכֶּסֶף צִדְקָה, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה כְּשֶׁאֲחֻזֹּר בְּקִרְוֹב מְאֹד אֵלֵיכֶם.

אִם אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת גַּם לַיּוֹם מוֹדְעוֹת בַּעֲזֶרֶת נָשִׁים — מֶה טוֹב וּמָה נָעִים.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּנִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְתִמִּיד תִּדוֹן אֶת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֶה יַעֲזָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, וְרַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְהַגְלִיל אֶת עֲצָמוֹ לְמִצָּא אֶת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְזֶה עָקָר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁזוֹכָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ וְלֹא לְשֹׁבֵר אֶת עֲצָמוֹ, וְכִשֵּׁם שְׁאֵסוּר לְשֹׁנָא אֶת זוּלָתוֹ, כִּף אֵסוּר לְשֹׁנָא אֶת עֲצָמוֹ.

אוֹדוֹת חֲמִיד וְכו', תַּעֲשׂוּ כִּמוֹ שְׂדֵבְרָתִי אֲתָכֶם, וְתִרְאוּ אֵיךְ שְׂיָבֹא לָכֶם שְׁפַע.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת ... לְסֵדֶר אֶת הַרְמָקוּל אוֹ אֶת הַטְּלָפוֹן אֶצֶל הַנ"ל, בְּאֶפֶן שְׁכָל הַבְּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת תּוּכְלָנָה לְשַׁמֵּעַ אֶת

השיחה בליל ששי בפעם שבע, ואם אתה חושב, שאני צריך לכתב ל... אז תכתב לי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי-שרה, כ"ד חשון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שאתה גורם לי, שלקחת תחת חסותך את הבית-ספר לבנות, כי זה העינים שלי, הינו חנוף הבנים והבנות, ולכן בזה שלקחת את זה בידיך, אתה עושה לי טובה אישית, כי אני רוצה שמהיום הבית-ספר יהיה תחת הפקוח שלי לבד, ואתה השליח שלי, ואתה מממש מחיה אותי.

שלחת לי תכנית הלימודים, אבל זה לא יצא טוב, אז אולי כדאי להעתיק את זה בדפים נפרדים, דהינו לכתב את מספר הבנות שבכל כיתה עם שמותיהן, וכן תכנית הלימודים שלהן, ואני אוסיף ואני אגרוע מה שצריכים, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שגורה רב נחת מהן.

תאמין לי, שפרגע שכבר נפגס למסלול, לא תהיה לך עבודה גדולה עם המורות והבנות, כי הן תקבלנה יותר בקלות ממך, כי זה טבע הנשים שהן ממשמעות יותר לגבר מלאשה, ובפרט שאין פה שום קנאה ושנאה ותחרות וכבוד, כל הענין שלנו בפרט הוא איך לחנך את הבנות בקדשה ובטהרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גִּדְּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁשִׁמְשֵׁת אוֹתִי כָּל הַשְּׁלֶשֶׁה שְׁבוּעוֹת, וְנִסְעָתָ אִתִּי בְּכָל מְקוֹם, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שִׁימְשֵׁךְ עָלֶיךָ חֶסֶד, וְתֵצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחוֹבוֹתֶיךָ, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלַמְדָּת הַרְבֵּה חֲכָמַת הַחַיִּים בְּשִׁלְשָׁה שְׁבוּעוֹת הָאֵלוֹ.

הַעֲקָר אֵל תִּהְיֶה מְעַרְב בְּשׁוּם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שֶׁהָרָשִׁית לְבַעֲלָךְ שִׁי־סִיעַ אוֹתִי שְׁלֶשֶׁה שְׁבוּעוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְתַנַּצֵּל עַל הָאִי נֹחֳחוֹת שֶׁנִּרְמַתִּי לָךְ, אֶף אֲנִי מְקַנָּה שְׁבַעֲלָךְ צוּדָק, שֶׁהוּא אָמַר שֶׁהַכָּל בְּרִשְׁוֹתָךְ, וְאֲנִי הָאֲמֵנָתִי לוֹ, וּבְכָל פַּעַם הִנֵּה בְּדַעְתִּי לְשֹׂאֵל אוֹתָךְ רְשׁוֹת וְכו', אֶף מְרַב טְרִדוֹתִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לֹא יֵצֵא לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא צַעֲרָתִי אוֹתָךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁבַעֲלָךְ הִסִּיעַ אוֹתִי כָּל הַזָּמָן, וְלֹא הִנֵּה בְּבִית.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁמַעֲבָרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת,

ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות, ויהיה שלום ואהבה ואחדות
בביתכם, ויהיה שפע ברכה והצלחה מצוי אצלכם, ותצאו מכל
צרותיכם וחובותיכם, ותרוו רב נחת מילדיכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שמב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שנה, כ"ה חשוון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל הותיק וחסיד,
איש רב פעלים ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתעשה עמי חסד חנם, שתדבר עם
... גרו יאיר, וכן עם ... גרו יאיר, שיטפלו בענין בית-המדרש,
שרציתי לבנות סמוך לביתי ביבנאל, כי כבר עבר פרסום וכו' ומתן
תקף וכו', אף ראש המועצה הפיל את התכנית בלי שום סבה, ולא
היתה לו שום סמכות מהמועצה לעשות זאת, כי לא היתה ישיבת
מועצה על זה כלל, וכבר מסרנו את כל המסמכים ל... גרו יאיר,
וכן דברו עם מנהל המחוז ... גרו יאיר, וכלם הבטיחו לעזור ולטפל
בענין, ואני יודע, באם שתתן להם הוראה חד משמעית, הפל ילך
על הצד הכי טוב, כי אין שום חריגה וכו', ואין שום דבר נגד החק
וכו', רק ראש המועצה הוא רשע מרשע, ומניח את עצמו לארפו
ולרחבו לא לתת לבנות את בית-המדרש שלי, אשר על-פי החק אין
לו שום סמכות למנע ולעכב.

לזאת אבקש אותך מאד מאד, אני צריך ישועה גדולה מאד,
כי תהלה לאל, אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" ביבנאל
מתרבים, ובכל פעם נכנסות משפחות חדשות מרבות ילדים, בן
ירבו, וכבר אין מקום בבית-המדרש הקים, וההכרח לי לבנות
בית-מדרש גדול, והוא על שטח פרטי, ואני מבקש שום דבר, רק
שתגיד מלה טובה לכל הנ"ל, וכן אני יודע, שאתה צריך ישועה
גדולה מאד, ולכן בא ונתחלה, אתה תשתדל בעבורי, ותדבר הן עם

... וְהֵן עִם ... וְהֵן עִם ... שִׁיזִיזוּ אֶת הָעֲנִינִים, שֶׁהִפֵּל עַל-פִּי הַחֶק וְכו', וְאֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצֵּא מִכָּל צָרוֹתֶיךָ וְיִסּוּרֶיךָ פַּעַם וּלְתָמִיד וְיַעֲזֹבוּ אוֹתְךָ, וְכֵן אֶקְבֹּץ מִגֵּן אֲנָשִׁים, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בִּקְבִיעוֹת עֲלֶיךָ, שֶׁיֵּצֵא מִשְׁפָּטֶיךָ לְאוֹר, וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ וּמִתְנַגְדֶּיךָ יִפְּלוּ תַּחַת רִגְלֶיךָ.

מָאד מָאד אֶבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד חֲנֻם, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְהַנִּסִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בִּרְכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֵי-שָׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹן מִכְתָּב מָאד מָאד דְּחוּף לְמַסֵּר אֶת זֶה לְהַבְחוּר ... שִׁימְסֵר אֶת זֶה לְ... עוֹד קִדְּם הַשְׁבָּת, כִּי כִפִּי הַנִּרְאָה הַמְשַׁפֵּט הַרְצִינִי שְׁלוֹ מִתְחִיל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאִם הוּא רַק יִשְׁתַּדֵּל בְּעֶבֶר בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, תִּהְיֶה לוֹ זְכוּת לְהַנְצִל מִכָּל צָרוֹתָיו, וְיֵצֵא מִשְׁפָּטוֹ לְאוֹר, וְיִחְבֵּל שִׁיְהִיָּה כָּבֵד בְּסִבָּל כְּזֶה, וְכִפִּי שֶׁקִּבְּלָתִי יְדִיעָה, אִם הוּא רַק אוֹמֵר מִלֵּה אַחַת לְכָל אֵלֹו הַכְּתוּבִים בְּמִכְתָּבִי, הַבֵּית-מִדְרָשׁ יָכוֹל לְרוֹץ, וּבִתְנוּף כְּמֶה חֲדָשִׁים יִגְמַר הַשִּׁלֹּד, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁיִּקַּח אֶת הַמִּכְתָּב וְיִמְסֵר אֶת זֶה לְדוֹדוֹ.

כָּל הָאֲרֻבֵּעַ שִׁיחֻת יֵצְאוּ לְהַפְלִיא, וְכִבְר הַגִּהָתִי אֶת זֶה, רָאוּ לְתַקֵּן כִּפִּי הַגִּהָתִי וְלִשְׁלַח אֶת זֶה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁיַּעֲשֶׂה מִזֶּה הַעֲתָקִים לְכָל הַבָּנוֹת שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת הַשְּׁעוֹר, וְאֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשְּׁעוֹר הַזֶּה יִהְיֶה בְּכָל לַיִל שָׁשִׁי, וְיֵצֵא מִזֶּה אוֹצָר הַמִּנְצָר.

אודות הדפסת כל חלקי "אֲשֶׁר בַּנְחַל" בְּקָטָן, ראה להודיע לי
תכף-ומיד כמה צריך לעלות לי כרך אחד, ונדפס מכל חלק אלה,
ואני כבר שולח לך את הכסף.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שדמ.

בעזרת השם יתברך, ערב שבת-קדש לסדר חיי-שנה, כ"ו חשוון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
ובפרט שאת לוקחת בידיים את הבנות הגדולות.

ברוך שהחנינו והגיענו לזמן הזה, שאנחנו יכולים עכשו להכנס
לתקופה חדשה, ולחנך את הבנות כרצוננו וכו', בלי שום הגבלות
וכו', וכדאי להחזיק את זה בסוד, ודי לחכימא.

מאד מאד אני רוצה, שתביאי לי בפרטיות את שמות
התלמידות שיש בכתה שלך ואת תכנית הלימודים, ואני אוסיף או
אגרע.

לדעתי, בכל ליל ששי אגיד שעור לבנות כמה שיחות, ושיחזור
על החמר כל השבוע.

ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, כי העקר בזה
העולם הוא אמונה, ומי שחזק באמונה הוא עובר על הכל, כי
החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק
מעמד.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמה.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשוון ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שתחיה.

אין מלים בפּי להודות לך על שלקחת על עצמך במסירות נפש גמורה את המשימה ששמתי עליך להיות מורה בבית-ספר שלנו, ואני מאד מאד מעריך אותך, ומודה לך על החסד הנם שעשית עמדי, ועל אף גדל המסירות נפש וההפסד ממון שהיה פרוץ בזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ותבשרי לי בשורות משמחות.

רציתי מאד שתכתבי לי את הרשימה של הבנות שלומדות בכתה שלך, וכן את תכנית הלימודים, ואני אוסיף ואגרוע על זה.

אני מקנה, שבכל ליל ששי אדבר עם הבנות, ואת החומר הזה תלמדו כל השבוע, כי אני רוצה שהבנות תקנינה לעצמן מדות טובות, כי בלי מדות אדם כמו חיה, רחמנא לישזכן, וצריכים להחדיר מדות טובות בבנות כשהן עדין צעירות, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנצליח מאד בחנוך, רק את תהיי חזקה מאד, כי אני מתפלל עליך, שיהיה לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך ובריאות שלמה, ותרוי רב נחת מילדיך, ושהיה לך קל מאד בחנוך הבנות.

העקר מה שצריכים לדעת את מאמכם ו"ל (סוטה מז): "שמאל דוחה וימין מקרבת", אסור לרחק את אף אחד, כי כל אחד יש לו תקנה בזה העולם, כי כל זמן שאדם חי, יש לו תקנה לתקן את הכל, ועל-פן צריכים ללכת על הקו הזה, ואז נצליח דרכנו תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמו.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קנ"ש לסדר תי"ש-שה, כ"ו חשוון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפני להודות לך על שלקחת על עצמך משימה כל-כך גדולה לחנך את הבנות, ואני מאוד מעריך את החסד הנם שעשית עמדי, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי מאוד מאוד בחנוך הבנות. העקר תהיי חזקה, ואל תפחדי משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותעברי על הכל.

מאד רציתי, שתדע לי את שמות כל הבנות שלומדות בכתה שלך, ואת הסדר מה שאת לומדת אתן, ואני אוסיף לך או אגרע כפי שאני רואה, לדעתי, מה שצריכים ללמד עם הבנות, ואני מאוד מקנה, שנצליח השנה בחנוך הבנות.

ראי לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתרוי רב נחת מילדיך.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמוז.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קנ"ש לסדר תי"ש-שה, כ"ו חשוון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפני להודות לך על שלקחת על עצמך להיות מורה ולחנך את הבנות, העקר תתחזקי בבטחון עצמי, ועל-ידי-זה יהיה לך כח להצליח, כי העקר למורה, שיהיה לה בטחון עצמי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי מאוד מאוד.

ראי לכתב לי רשימת מספר הבנות שלומדות בביתה שלך עם שמותיקן, וכן מה את מלמדת אותן, ואני אוסיף או אגרע כפי שאני אראה לנכון, כי אני רוצה, שעכשו בית-הספר יהיה תחת חסותי, וכל דבר שיהיה לך, תכתבי לי, ואני אתקן את זה.

העקר תתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך שתצליחי, ושום דבר שפעולם לא יוכל לשבר אותך. העקר ראי לחזק את ... שלא תתיאש, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, העקר היא צריכה להיות עכשו בריאה, ולהרגיש טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי במשימתך ששמת עליך.

המאחל לך שבת שלום...

כד שמח.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ו חשוון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שעשית עמדי, שונבנסת במסירות גפש על-פי רצוני ובקשתי בענין החנוך, ואני מבטיח לך, שבזכות זה יהיו לך ילדים טובים, ילדים ממשמעים, ילדים תלמידי חכמים, ויהיה לך הרבה נחת מהם.

העקר תהיי חזקה מאד לא להשבר משום דבר שפעולם, כי מורה צריכה בשחון עצמי, ולדעת שהיא יכולה להצליח, ואל תפנסי בחלישות הדעת כרגע, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

מאד רציתי, שתכתבי לי את שמות כל הבנות שבביתה שלך, וכן מה את מלמדת, כדי שאוכל להוסיף או לגרע כפי ראות עיני,

כּי אָני רוֹצֶה לְקַחַת אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר תַּחַת חֲסוּתִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁאֵנְחֵנוּ וְנִצְלִיחַ עֲכָשׁוּ בַלְמוּדִים עִם הַבְּנוֹת.

רק תתחזקי בַּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כּי הַמַּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׁמַאֲמִין, אֲשֶׁר אֵין בּוֹלְעֵדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקּוֹת גָּמוּר, הוּא אֵינוֹ מְפַחַד מֵאִפְּי אֶחָד, וְהוּא תָמִיד מְסַתְּפֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְדֹבֵר זֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס בִּילְדִים כְּשֶׁהֵם עֲדִין קִטְנִים, שְׂאִין לָנוּ רק אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵנְחֵנוּ צְרִיכִים רק לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה עוֹבְרִים עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת שְׁעוֹמְדִים לְאָדָם עַל הַדֶּרֶךְ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד שמט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֲרַב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׁלֻקְחָתָךְ עַל עֲצֻמָּךְ מְשִׁימָה כָּל־כָּךְ קְדוּשָׁה לְחִנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ, אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁתַּצְלִיחִי, הַעֲקֵר תַּתְּחִזְקִי בַּאֲמוּנַת חֲכָמִים וּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה תֵּרָאִי יְשׁוּעוֹת.

אוֹדוֹת הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלֹךְ, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבַעֲלֶךְ יִשְׁתַּנֶּה, וְאֲנִי אֶרְאֶה לְכַתֵּב לּוֹ, וְלֹא אֶעֱזֹב אוֹתוֹ עַד שְׂכַנְס לְכוּלָּל וְלִלְמַד, וְזֶה יִטְהַר אֶת מִחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְיִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ מְאֹד.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד שנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַי־שָׂרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזָרִי לִי לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת
בִּירְאָת שָׁמַיִם, כִּי אָנִי רוֹצֶה לְקַחַת אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר תַּחַת חֲסוּתִי,
וּמִהֵיוֹם וְהַלָּא הַכֹּל יִהְיֶה כְּמוֹ שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ, וְ... שֶׁהוּא בְּמִצִּיאוֹת
הַמְּנַהֵל, הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר לִפְנֵי שֶׁהוּא מְתַנַּעֵץ אִתִּי. עַל־כֵּן
רְאִי לַעֲזֹר לִי בְּכָל הַתַּחֲוָמִים, וְתִכְתְּבִי לִי בְּדִיוֹק מָה אֶת מְלַמֶּדֶת אֶת
הַבָּנוֹת, אָנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁעָכְשׁוֹ נִצְלִיחַ מָאד
לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת שְׁלֵנוּ בְּצַנִּיעוֹת וּבִירְאָת שָׁמַיִם וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְנִזְכָּה
לְרִאוֹת מֶהֱן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּהֶן.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחִי דְרָבָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד שנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַי־שָׂרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד אָנִי שׁוֹמֵחַ, שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּחַנּוּךְ הַבָּנוֹת, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּזְכִּי לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת בִּירְאָת שָׁמַיִם וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְאָנִי
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּצְלִיחִי בְּמִשְׁמַתָּה הַקְדוּשָׁה, וּבִזְכוּת
זֶה יִהְיֶה לָךְ יְלָדִים צְדִיקִים, בְּגִי חַיִּי וּמִזֻּנִי, וְשֵׁלָא יִחְסֹר לָךְ שׁוּם
דְּבָר.

מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁתִּכְתְּבִי לִי מָה אֶת מְלֻמֶּדֶת, וְאֶת מִי אֶת מְלֻמֶּדֶת,
וְכָל הַפְּרָטִים שֶׁתְּלוּיִים בְּעִבּוּדֶתָּךְ, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוֹה שֶׁנִּצְלִיחַ בְּדַרְכֵּנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד שנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַכְשֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צִמּוּד בְּפִנוּיֵמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבֹּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, שֶׁתִּרְאֶה לְמַסֵּר אוֹתָם תִּכְתֹּב-
וּמִיד לִיעוּדָם, כִּי זֶה מֵאֵד נְחוּצִין.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִרְאֶה שֶׁשׁוּם
דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי זֶה גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְּכוֹל לְהַחֲזִיק
מִעֲמֶד, וְאֵינוֹ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֵתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת רְגִישׁ, אֲלֵא תִקַּח כָּל דְּבָר בְּחַיִּים בְּקִלּוֹת
וְכוֹי, לֹא כָּל דְּבָר שֶׁאֲשַׁתָּךְ אוֹמֶרֶת לָךְ, אֵתָּה צָרִיךְ לַעֲנוֹת וְכוֹי, אֵתָּה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תָּמִיד תִּכְנִיס בְּדַעְתָּךְ, שְׂאִין
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכָל שְׂאֵדָם מְכַנִּיס בְּעֲצָמוֹ יִדְעוֹת אֱלֹהִי, אֲזִי
הוּא מַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ, וְאֵת דְּבָר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבְנֵי-אָדָם, כָּל
אֶחָד מִחֲפֹשׁ חֲכָמוֹת, אֲבָל בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה אֵף אֶחָד אֵינוֹ מַעֲנִין,
וְאִיךְ שֶׁמְדַבְּרִים עִם אָדָם, הוּא כָּבֵד רוּצָה פְּלִפּוּלִים וְכוֹי, וּפְרוּשִׁים
וְכוֹי, אֲבָל הוּא שׁוֹכֵחַ מֵאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֲצִלְנוּ הַעֲקָר הוּא אֻמוּנָה
פְּשׁוּטָה, לְהַרְגִישׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֲצִלְנוּ,
וּבְרִגָע שְׂאֵדָם מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ יִדְעוֹת אֱלֹהִי, אֲזִי מַצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׁנָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרֹוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּקִהְלָה; כִּי בְּאַמַּת צָרִיכִים אִישׁ בְּצוּעַ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל כָּבֵר הַגְּדִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּאֲנָשִׁים שְׁלוּמִיָּאִלִים, וְזֶה רְאִינוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, כָּל מִי שֶׁבָּא לְעוֹנֵי רַבְּנוּ ו"ל, הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ בְּטָלְנוּת, וְאָנֹכִי רוֹצֶה לְחַדֵּשׁ דְּבָר כֵּזֶה, שֶׁנִּצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת פְּצוּץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְהִקִּים פֹּה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֶא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ, שֶׁתְּהִינֶה כְּמֵה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְסֻדָּרוֹת, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — שִׁיְהִיָּה חֲנוּךְ לְבָנִים וְלִבְנוֹת שְׁלָנוּ בְּקֹדֶשׁה וּבְטָהֳרָה, שֶׁלֹּא יֵרְאוּ אֶת הַזָּכָל שְׁקוּרָה בְּעִיר, וְלִכְלֹ זֶה צָרִיכִים כַּחוֹת חֲדָשִׁים, וְתִהְיֶה לָאֵל, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים. וְלִזְאוֹת אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּכָל הַתַּחֲוּמִים, הֵן בְּעִנְיַן בְּנֵית הַדִּירוֹת וְכו', וְהֵן בְּבִנְיַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְכו', וְהֵן בְּעִנְיַן הַתַּלְמוּד־תּוֹרָה וְהַבֵּית־סֵפֶר וְכו', וְאָנִי מְקוּהָ אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּקִּים פֹּה קִהְלָה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, הָעֵקֶר אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה בְּכָלֵל הַנְּסִיווֹנוֹת שֶׁמִּנְסִים אוֹתָנוּ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחְזִיק מִעֲמָד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר, הָעֵקֶר חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ לִרְאוֹת בָּמוֹ עֵינֶיךָ, אִיךָ שֶׁהִמְקוֹם הַזֶּה יִשְׁגָּשֶׁג.

אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רוֹצֶה לִרְאוֹת בְּמִפְלָתָנוּ, אָבֵל הוּא לֹא יִנְכָּה לִרְאוֹת אֶת זֶה, וְכִמּוֹ־כֵן הַפּוֹחֵז ... שֶׁמַּחֲפֵשׁ רְעֵתָנוּ, הַכֹּל יִפֹּל עַל רִאשׁוֹ, אֲנַחְנוּ לֹא יוֹצְאִים מִמִּבְּנֶה בֵּית־הַסֵּפֶר! וְצָרִיכִים לְהַעֲבִיר אֶת הַמֶּסֶר הַזֶּה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲפֹלוּ שִׁיְהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה וְכו', נִרְאֶה מִי יוֹתֵר חֲזוּק... אֲנַחְנוּ לֹא יוֹצְאִים מִבֵּית־הַסֵּפֶר בְּשׁוּם מְחִיר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִבְנוֹת שְׁלָנוּ יִבְנוּ שָׁמָּה

סח אָשֶׁר כד שנד — כד שנה בַּנְחָל

אימפּריָה, ואני מקוה אַל הקדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שִׁיכַנְסוּ פֶּה עוֹד
משפחות, וְנִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

המאחל לך שבת שלום...

כד שנד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁנֵן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעִי
שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא אִתְּךָ, עִמָּךְ
וְאַצְלָךְ, וְאֵת צְרִיכָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי
בְּזֶה שָׂאֲדָם מְדַבֵּר תָּמִיד אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, בְּזֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אֱמוּנָה יוֹתֵר חֲזָקָה, וּבִרְגַע שִׁישׁ לְאָדָם אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִבְנְה אֲצִלּוֹ הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי, שֶׁהוּא אֵינוֹ מְסַתְּפֵל
עַל אֵף אֶחָד, וְכֵן אֵת צְרִיכָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּדַבֵּר זֶה, וְאֵנִי מְאֹד
מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא לְרִאוֹת נִחַת מִמֶּךָ, וְאֵת עוֹד תִּרְאֵי
עוֹד דְּבָרִים יָפִים בְּחַיִּים.

אֶת הַשְּׁעוֹר שְׁאִמְרָתִי לְפָנֶיךָ בְּלִיל שִׁשִּׁי, אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה
שֶׁתְּחַזְקֶנָּה עַל הַחֹמֶר, עַד שֶׁתְּהַיָּיֵנָה בְּקִיאוֹת בְּזֶה בְּעַל-פֶּה, כִּי הַמִּדּוֹת
הֵן יְסוֹד בְּאָדָם, וּבְלִי מִדּוֹת אָדָם הוּא כְּמוֹ פָּרָא וְחִיָּה טוֹרֶפֶת וְכו',
וְכֵן, רְאֵי לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָחִיד עִם הַבְּנוֹת, וְתַחֲזָקִי אוֹתָן וְתַעֲזוֹדִדִי
אוֹתָן לְכַתֵּב, וְאֲנִי אֶשְׁלַח לָכֵן תְּשׁוּבָה עַל כָּל מָה שֶׁתִּשְׁאַלְנָה.

המאחל לך שבת שלום...

כד שנה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁנֵן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שגרמת לי, כְּאֶשֶׁר לַקַּחַת פֶּחַת חֲסוּתָךְ אֶת הַנְּהַלַּת הַפְּעוּטוֹן, וְכֵן בְּזֶה שָׁאַתְּ מְאֹד מְעֻרְבֶת בַּקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַמַּצּוֹת הָאֵלֶּה, שֶׁתֵּרָאִי בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, בָּנִים יֵרָאִי הָשֵׁם, וַיְהִיָּה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעֲד לַחֲכָמִים, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשָׁל עֲצָמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לָגוּר בַּשְּׂכִירוֹת.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ הַתְחַזְקוֹת מִיַּחַדָּת, לֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, צָרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, שֶׁמְגִיבָהּ וְכוּ', אוֹ עוֹשָׂה בַקֶּרֶת וְכוּ', רַק לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בֵּין בְּנוֹת וּבְנוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל קֶטֶב זֶה נִבְנֶה קֵהֶלֶתֵנוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁאֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקֹּת גִּמּוּר הוּא, וְכֵן לַעֲסֹק בְּמִדַּת הַחֶסֶד, שֶׁאַחַד יַעֲזֹר לִשְׁנֵי, שֶׁזֶה הִיסוּד הַכִּי גָדוֹל בַּחַיִּים, וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם חֲזַק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי מִמִּילָא יַעֲשֶׂה חֶסֶד לִשְׁנֵי, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּפִי מִדַּת הָאֲמוּנָה שֶׁיֵּשׁ בְּאֲדָם, כֵּן הוּא יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם זֻלָּתוֹ, בְּשִׁבִּיל זֶה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבָּחָה כָּל-כָּף אֶת אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ (בְּרֵאשִׁית טו, ד): "וַהֲאֵמִין בַּהוֹיָ"ה וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ לַצִּדְקָה", וַיֵּשׁ לוֹמֵר הַפְּרוּשׁ בְּדַרְךְ פְּשׁוּטוֹת, מֵאַחֵר שֶׁאֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ הָיָה רֹאשׁ לַמַּאֲמִינִים, וְעַל-כֵּן הָיָה הוּא רֹאשׁ לְחֶסֶד וְלַצִּדְקָה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתְּ יְכוּלָה לְלַכֵּת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בַּבֶּקֶר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעִם ... שֶׁתִּתְּנֶה לְבִגְ"ץ, כִּי הָעוֹרֶף-דִּין אָמַר, שֶׁלְכֹל הַפְּחוֹת שְׁנֵים מִהַעוֹתָרוֹת, שֶׁיְהִיוּ שָׁם בְּדִיוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתֵנוּ שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁכֶּכֶר יִהְיֶה סוֹף וְקֶץ לְכֹל צְרוּתֵינוּ, תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לַפְּדִיוֹן נַפְשֵׁנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד שנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חַי־שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

מָאד מָאד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְנַסֵּעַ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עִם הַגְּבֵרֶת ... שְׁתַּחֲוֶה, וְעַם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לִירוּשָׁלַיִם לְדִינוֹן שְׁיִהְיֶה עִם הַבֶּגֶץ, וְזֶה מָאד מָאד נְחוּץ, כִּי הַעוֹרֶף-דִּין אָמַר לָנוּ, שְׁלָכָל הַפְּחוֹת שְׁנַיִם מִהַעוֹתָרִים צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּדִינוֹן, וְעַל-כֵּן רָאִי לְהַשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת שָׁם, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מָאד מָאד קָשָׁה לָךְ — הֵן מִצַּד הַבְּרִיאוֹת וְהֵן מִצַּד הַבַּת, אֲבָל אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּחֲוֶה לָךְ בַּת בְּרִיָּאָה, וְאַתָּה תִּהְיִי בְּרִיָּאָה, וְהַהֲרִיזוֹן יִהְיֶה תִּקְוָה, וְכִי תִתְחַזְּקִי מָאד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִנְכָּה לִהְיוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִנְכָּה לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לִהְיוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנַת חֻכְמִים.

תִּהְיֶה לָאֵל, אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִית-הַסֵּפֶר עֲכָשׁוּ נִכְנָס לְשֵׁלֶב חֹדֶשׁ, וְאֲנִי אֶמְסֹר שְׁעוֹר בְּכָל לַיִל שְׁשִׁי, וְכֵן אֲנִי אֶהְיֶה בְּפִקּוּחַ צְמוּד עִם הַחֹמֶר שֶׁהֵן לוֹמְדוֹת, בְּאַפְּן שֶׁהֵן תִּגְדִּלְנָה בְּנוֹת יִרְאוֹת שָׁמַיִם, וְנִרְאָה רַב נַחַת מֵהֵן.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְנַסֵּעַ, הֵייתָ עוֹשָׂה לָנוּ חֹסֶד גָּדוֹל מָאד מָאד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד שנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חַי־שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יִיְדִי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אין מלים בפי להודות לך על החסד שהשאלת לנו את הרכב שלך, אתה יודע שזה לא בשבילנו, זה רק בשביל הקהלה שלנו, והסמ"ך-מ"ם רוצה רק להטביע אותנו בים, ימח שמו וזכרו, הוא לא יצליח, הוא יטבע לפני שיגיע בנו וכו' וכו', והקדוש-ברוך-הוא שומר עלינו, ואף שעוברים עלינו משברים וגלים, בין ברוחניות ובין בגשמיות, עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא אינו מסיר חסדו מאתנו, ואנחנו זוכים לגדל דור חדש הדבוקים בו יתברך.

ביום ראשון בבקר צריכים לנסע לירושלים לדיון בבג"ץ, והתוצאות האלו תהיינה סופיות, על-כן תן רשות לאשתך שתסע עם גברת ... תחיה, ועם ... גרו יאיר, פי העורכי דינים אמרו, ששתיים מהעותרות צריכות להיות שמה בעת הדיון, ותשאיל להם את הרכב לכמה שעות, וממש אתה עושה אתי חסד, כי פשוט אין לנו עצה אחרת, ואני מאוד מאוד צריך, שאשתך וכן גברת ... תהיינה שם בדיון, וזה מאוד מאוד נחוץ. ועל-כן ראה לעשות לנו החסד הזה, ובזכות זה תראה איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, להכניס את עצמך בהפצת ספרי רבנו ו"ל, כי אין עוד תקון לאדם כמו הפצת ספרי רבנו ו"ל. כי באמת כשאדם חוטא, הוא לא רק לעצמו חוטא, אלא גורם שעוד אחרים ורכבות מנשמות ישראל יחטאו, ולא יודעים איך לתקן את זה, ובה שעותקים בצרכי רבים, בזה מתקנים גם את החטאים שלו, כך מובא בדברי מוהרנ"ת ו"ל (לקוטי הלכות, גולה, הלכה ה') על-פי מאמרם ו"ל (פיצה טז): גזל ואינו יודע למי גזל — יעסק בצרכי רבים, עין שם באריכות נפלאה, איך שהוא מדבר ממעלת הפצת ספרי רבנו ו"ל. ולכן ראה להיות חזק בזה, ובנדאי תהיה לך הצלחה גדולה מאוד.

נא ונא תקבע לעצמך שעורים בסדרם בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ואפלו קצת דקצת, כי אלו הד' למודים האלו, הם כנגד הד' עולמות, ואשרי מי שחזק בזה, ואז נמשך עליו אור וזיו

עב אֲשֶׁר כד שנה — כד שנת בַּנְחֵל

וְחַיִּית ודְּבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹק בָּזָה כָּל יוֹם,
וְאִזּוּ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן יִמָּשֶׁךְ עָלָיו אוֹר נִפְלָא עַד מָאד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד שנה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶתְמוּל שְׁלַחְתִּי לָכֶם אֶת כָּל הַשְׁיִיחוֹת מְגֻהוֹת, הָאֵם קִבַּלְתֶּם
וְהַבְנַתֶּם מַה לְתַקֵּן? ! הִנֵּה טוֹב מָאד לְמַסֵּר אֶת זֶה ל... שֶׁהוּא כְּהִיּוֹם
מְנַהֵל בֵּית־הַסֵּפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא", וְהוּא יִמְסֹר אֶת זֶה לְבָנוֹת
הַגְּדוֹלוֹת שֶׁהָיוּ בַּשְּׁעוֹר, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֹמֶר לְלִמּוּד כָּל הַשָּׁבוּעַ,
וְנַעֲשֶׂה לָהֶם בְּחִינּוֹת.

אֲנִי רוֹאָה עֲכָשׁוֹ, שִׁישׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעֶנְיֵן הַסְּפָרִים, וְאֲנִי
מָאד מָאד מְקַנְהָ לְהִיּוֹת לָךְ לַעֲזֹר גְּדוֹל לְהַתְחִיל לְהַדְפִּיס בְּכַמִּיּוֹת
גְּדוֹלוֹת מָאד, כִּי בַּעֲזוּזוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מַה
שֶׁעוֹבֵר, וְצָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת.

רְאֵה לְכָתֵב לִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

הָאֵם מְסַרְתָּ אֶת הַמִּכְתָּב ל...

כד שנט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל וְטוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי, שמתחיל לדבר הרבה עם אנשי שלומנו בדברי חזוק, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, ואז תראה את הפעל יוצא שיצא מזה, כי באמת צריכים להרגיל את עצמו לדבר הרבה בדברי רבנו ז"ל, חסדי השם יתברך, שהקדוש-ברוך-הוא זכה אותנו עם קהלה קדושה חוץ לישוב, ואף שעובר עדין מה שעובר וכו' וכו', עם כל זאת אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה לעבר על הכל, העקר בזה העולם הוא התחזקות, לחזק את עצמו, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, כי עובר על כל אחד ואחד צרות ויסורים, חלישות הדעת, קטנות ומכאובים, אשרי מי שזוכה להתבודד עצמו בכל יום אליו יתברך, ולפרש את כל שיחתו, ולספר לפניו את כל לבו, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לדבר הרבה עם השלשה אברכים החדשים, כי מאד מאד רציתי שמהיה "התאחדות אברכים", כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא בקרוב לחתן עוד בחורים, ועל-ידי זה יצליחו, ויהיה להם קבוץ גדול.

ראה לכתב לי בפרטיות מה שקורה, באפן שאוכל לתקן תכף-ומיד לפני שמתצא אש גדולה וכו' וכו', כי הבערה ללהב יצאה, וצריכים מאד מאד לשמר קדם שנעשית אש גדולה, שאחר-כך קשה לכבות אותה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ז חשוון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי הקר לי מאד ... וזוגתו עמו ... שתחיה נצח.

אין מלים לפרש לכם את גדל הצער שיש לי מצערכם הקשה,

וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד תּוּכְלוּ לְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אוֹדוֹת בְּתָכֶם ... תְּחִיָּה.

הַעֲקֹר מִה שְׂאֲתֶם צְרִיכִים הוּא לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁכַר, כִּי בְּיָדָי יִתְקַיֵּם אֲצִלְכֶם (אֲבוֹת פָּרָק ה'): "לָפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא", כִּפִּי הִצַּעַר וְהִעֲגַמְתִּי נַפְשִׁי וְהִחֲלִישׁוֹת הִדְעַת שְׁהִיְתָה לָכֶם מִמֶּה שְׁקָרָה, יְהִיָּה לָכֶם הַרְבֵּה נִחַת, רַק תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל עֲנִיֵּן הַשְּׂדוּכִים הוּא נֹעֵלִם וְנוֹסֶתֶר וְנִתְכַּסֶּה מֵעֵינֵי בְּנֵי-אָדָם, וּבִשְׂבִיל זֶה יֵשׁ לָאָדָם כָּל-כֹּף הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת, אִם לֹא יוֹדְעִים מִה לַעֲשׂוֹת בְּעֲנֵן שְׂדוּכִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עֲצָתִי, שְׁתַּבָּקְשׁוּ תָמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, שִׁיזְמִין לָכֶם בְּחֹר יִרְא שָׁמַיִם וּבַעַל תּוֹרָה וּמִדּוֹת טוֹבוֹת לְבִתְכֶם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁלֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל הַנְּסִיווֹת שֶׁהִתְנַסִּיתֶם, זֶה לְתַעֲלוּמַת דְּבָרָיו יִתְבָּרַךְ, לֹא כָּל דָּבָר מְבִינִים תִּכְףּ-וּמִיד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שְׂצָדִיק וְיִשָּׁר הוּא, וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַצְלִיחַ, וְתַעֲזְרוּ לִי בְּחֲנוּךְ הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל וְטוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְיָדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

מִה אֶמַר לָךְ, יְיָדֵי הַיָּקָר! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעִשִׁית עִמָּדִי, שְׁלֻקְחָתָּ תַּחַת חֲסוּתָךְ אֶת הַכּוֹלֵל, וְתַהֲלֶה לְאֵל, הַמָּקוֹם נַעֲשֶׂה מָקוֹם תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוֹנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד יְהִיָּה לָנוּ שְׁפַע, כִּי כֵן דְּבַרְתִּי עִם ... גִּרוּ יָאִיר,

והוא אמר לי, שִׁיכּוּל לְהַשִּׁיג לָנוּ מִמּוֹן בְּעִבּוּר הַכּוֹלֵל שְׁלָנוּ, רַק צָרִיכִים קֶצֶת סִבְלָנוּת, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלָכֵן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַחֶלֶק הַרוּחָנִי לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים חֶשֶׁק לְלַמֵּד, וְתַמְשִׁיכּוֹ לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם — הֵן מִקְרָא, וְהֵן מִשְׁנָה, וְהֵן גְּמָרָא, וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל — תִּהְיוּ חֲזָקִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹנְטָרַס אֶחָד, כִּי בְּאֵמֶת עוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמְרִירוֹת, וְהַרְפָּתָקָאוֹת, עַד שִׁיכּוּל לְהַשְׁבֵּר מֵרַב צְרוּת. וְצָרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק, וּמוֹהַר־נִי"ת וְ"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַהִתְחַזְקוֹת, עַד שֶׁפַּעַם הִתְבַּטָּא וְאָמַר: "לָמָּה הִגִּיעַ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי לָמָּה שֶׁהִגִּיעַ? רַק מִחֲמַת שֶׁהִיָּתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַהִתְחַזְקוֹת. וְלָמָּה הִגִּיעַ הָאֲרִיז"ל לָמָּה שֶׁהִגִּיעַ? כִּי הִיָּתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַהִתְחַזְקוֹת. וְלָמָּה הִגִּיעַ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ לָמָּה שֶׁהִגִּיעַ? כִּי הִיָּתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַהִתְחַזְקוֹת. וְלָמָּה הִגִּיעַ רַבֵּנוּ וְ"ל לָמָּה שֶׁהִגִּיעַ? כִּי הִיָּתָה לוֹ מִדָּה זוֹ שֶׁל הַהִתְחַזְקוֹת". וְסִיִּם: "וְלָמָּה זְכִיתִי לָמָּה שֶׁזְּכִיתִי? כִּי יֵשׁ בִּי מִדָּה זוֹ שֶׁל הַהִתְחַזְקוֹת". וְכַפִּי הִנֵּרָאָה מִדְּבָרָיו, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶל שׁוּם דָּבָר, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַהִתְחַזְקוֹת, לָכֵן רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַּעוֹלָם לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מִינֵי דְבוּרִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכִבֵּר גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר־וְ"ו, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁצָּרִיכִים לְחַזֵּק אֶת הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוּת. וְזֶה זֻכָּרִים עַל-יְדֵי טְהוֹרַת הַמַּחֲשָׁבָה, שְׂאֵז יֵשׁ דְּבוּרִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוּת, כִּי הַכֵּל בָּא מִצַּד הַחוּתָם דִּקְדוּשָׁה וְכו', עֵינֵי שֵׁם.

וְכֵן רָאָה לְחַזֵּק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתַּלְמִידִים, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַיֵּי-שָׁנָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים כָּל-כָּף הַתְּחִנּוּקוֹת
לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל דָּבָר, וְלֹא לִפְל בַּחֲלִישוֹת הַדַּעַת, וְאִין מְלִים
בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שֶׁאַתָּה מְלַמֵּד
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְאַתָּה מְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה, וּמָאֵד רְצִיתִי
שֶׁתִּלְמַד אִתָּם בְּכָל יוֹם "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוֹד שֶׁל
הָאָדָם, וְאֲנִי מָאֵד רְצִיתִי שֶׁהַתְּלִמִּידִים יִדְעוּ בְּעַל-פִּיהָ אֶת "סֵפֶר-
הַמִּדּוֹת".

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
הַעֲקָר בָּזָה הָעוֹלָם הוּא שִׁמְחָה, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בָּזָה
הָעוֹלָם מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, עַד שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְעַקָר
מַעֲלַת הָאָדָם בָּזָה הָעוֹלָם — שְׂוֹכָה רַק לְשִׁמְחָה וְלְשִׁמְחָה אֶת אֲחֵרִים,
וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה קָשָׁה, כִּי מְרַב הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת וְהַטְרָדוֹת,
נִמְשָׁךְ הָאָדָם בַּחֲלִישוֹת הַדַּעַת, עִם כָּל זֹאת הַהִכָּרַח לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
כג, כד), שֶׁטֵּבַע הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַמְּרִירוֹת וְהָעֲצָבוֹת, וְצָרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׁמְחָה, כִּי 'מִצְוָה גְּדוֹלָה
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד'; וְרוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַסֵּטְרָא אַחֲרָא מִתְּלַבֶּשֶׁת עַל
הָאָדָם הַעֲקָר שְׂיִהִיָּה בְּעֲצָבוֹת, וְיִכְנָסוּ בּוֹ סִפְקוֹת בְּאֲמוּנָה, רַחֲמָנָא
לִישְׁזַבֵּן. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שֶׁתִּהְיֶה לָךְ מִדַּת
הַשִּׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וּבִפְרֹט אֶת אִשְׁתְּךָ, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אֵשֶׁה — בְּעֵלָה מְשִׁמְחָה; וְצָרִיכִים שֶׁתִּהְיֶה בְּתוֹךְ

הבית אורה של שמחה, וכן תחדיר בילדים שמחה, וששירו תמיד
נגינות של שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתעבור על הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שסג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ז חשוון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך! תאמין לי, שיש לי הרבה לדבר אתך, אך אין
הפנאי וכו', מרב הטרדות שעוברים עלי ברוחניות ובגשמיות, ומה
גם שאני צריך ללמד, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד התורה
הקדושה, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו — אם לא התורה
הקדושה, וככל מה שזוכים לחטף בזה העולם, זה נשאר לנצח.

ראה לחזק את אשתי וכו', ואף שאני יודע שיש לה חלישות
הדעת וכו', ויש לה בלבה עלי וכו', הכל עשיתי בחשבון צדק,
ותאמינו לי, שאני יודע מה שאני עושה וכו', כי סוף מעשה
במחשבה תכלה, והרבה חשבתי בזה וכו' וכו', כי אני רוצה להקים
עכשו דור של בנות בוגרות, שתהיינה בשלות להקים בתים
בישראל, כי כן אני מכין גם בחורים טובים, שילמדו הרבה את
התורה הקדושה, ויהיו בשלים ובוגרים להתחתן וכו' וכו', ואני לא
רוצה שיהיה בבית-ספר מחלקת ומריבות, ובפרט בלבולי דברים
ונוכחים של מה בכך למי יש יותר אמונת חכמים ...

ראה לחזק את עצמך להחדיר בתלמידים אמונה פשוטה בו
יתברך, ואמונת חכמים, ותספור להם ספורים מה שאתה זוכר, וכן
תלמד אתם למודים של אמונה ושל שמחה, ותלמד אותם נגונים
שיהיו רגילים לשיר, כי הנגונים מכניסים באדם התחזקות, כמו
שכתוב (שופטים ה, ג): "אנכי לה' אנכי אשריה", מי שרוצה להיות

בְּחֶלְקוֹ יִתְבָּרֵךְ, עָלָיו לְשִׁיר שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, וּבִכְרֵט שֶׁהִרְשָׁע ... שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקֵב, רוּצָה לְרֹאוֹת רַק בְּכַשְׁלוֹנֵנוּ, עָלֶיךָ לְלַמֵּד אוֹתָם שִׁירי אֱמוּנָה וְשִׁמְחָה, שִׁיתְבַּטֵּל הָרַע לְגַמְרִי. כִּדְאִי שֶׁתִּשְׁרֹא אֶת הַשִּׁירִים הָאֵלֹה בְּכָל יוֹם עִם הַתְּלִמִּידִים בַּחוּץ, וְכֵן אִם תִּרְאֶה שֶׁהַעֲנָן יוֹצֵא מִהַמִּסְלוֹל, אָז תִּקְבֹּץ אֶת כָּל הַיְלָדִים, וּבִיחַד תִּשְׁרֹא אֶת הַנְּגוּנִים שֶׁלָּהֶם עִם הַמְּלִים שֶׁלָּנוּ ... וְדִי לַחֲכִימָא, בְּאַפֵּן שֶׁתִּתְבַּטֵּל הַטְּמָאָה כְּלִיל.

גַּא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵל תִּכְנֹס בְּךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת כְּרָגַע, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאָר מֵאַתָּנוּ — אִם לֹא הַחֲנוּךְ, שֶׁאַנְחֵנוּ מִחֲנֻכִּים אֶת יְלָדֵינוּ לְאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה כָּל מְגַמְתִּי. אֲנִי מִתְבּוֹנֵן הַרְבֵּה בְּסִפְרִים, כִּי מֵאֵז שֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְרַבֵּנוּ ז"ל, יֵשׁ לִי תִשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִסְתַּכֵּל בְּסִפְרִים, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לָךְ — מָה שֵׁיִשׁ בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֵין בְּשׁוּם סֵפֶר בְּעוֹלָם, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל מְדַבֵּר פְּתוּחַ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מָה שֶׁצָּרִיכִים בְּדוֹר הַזֶּה, לֹא חֻכְמוֹת וְכוּ', לֹא הַשְׁכָּלוֹת וְכוּ', לֹא חֻקִּירוֹת וְכוּ', לֹא פִלְפוּלִים וְכוּ', אֲלָא אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהֶאֱמִין, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּכְשֶׁאֵדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בִּידְעוֹת אֵלֹה, אָז כֶּבֶד זוֹכָה לְהִגִּיעַ אֶל כָּל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצָּחִי, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקִּים אֶת כָּל זֹאת, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שֶׁאַתָּה מְלַמֵּד אֶת הַתְּלִמִּידִים לְמוֹדֵי אֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאֲנִי מֵאֵד רוּצָה שֶׁתְּחַדִּיר בְּיָלָדִים אֶת "סִפְר־הַמְּדוּת", כִּי אֲנִי רוּצָה שֶׁיִּדְעוּ אוֹתוֹ

בְּעֶלְפָּה, כִּי הַמְדוּת הֵן יְסוֹד הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ו"ל חִבֵּר אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּהִיּוּתוֹ בְּגִיל צָעִיר, כְּשֶׁצִּדִּין לֹא מָלְאוּ לוֹ שְׁתֵּים-עָשָׂרָה שָׁנִים, כָּבֶר זָכָה לְחִבֵּר אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁכַל הַתְּלַמִּידִים בַּתְּלִמוּד-תּוֹרָה שְׁלֵנוּ יִדְעוּ אֶת "סֵפֶר-הַמְדוּת" בְּעֶלְפָּה עַד הַבֶּר-מִצּוּה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְכַנְסֶת הִרְחֶבֶת הַדַּעַת וַיִּשְׁרוּת לֵב, בְּאַפֵּן שֶׁלֹּא יִפְחַד מֵאֵף אֶחָד.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים יִתְהַפְּכוּ לְטוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, רַק לֹא לִפְחַד כָּלֵל, כִּי מִה יֵשׁ לָנוּ לִפְחַד מֵהֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ כִּסְלֹו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הוֹד כְּבוֹד מָרֵן מְלֶכָא, גָּאוֹן הַגָּאוֹנִים, פּוֹסֵק הַדּוֹר ... שְׁלִיט"א.

בֹּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹת קֹהֲלֵתְנוּ תּוֹשְׁבֵי יִבְנָאֵל, הִיּוֹת שְׁשִׁלּוּחֵי הַיְּקָרִים שְׁלּוּחֵי דְרַחֲמָנָא, הָאֲבָרְכִים הַמְּסוּרִים בְּלֵב וְנֶפֶשׁ לְמַעַן קֹהֲלֵתְנוּ, וְהֵם ר' ... גִּרּוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֶבֶר מוֹסְדוֹתֵינוּ, וְכֵן הָאֲבָרָה הַיְּקָר ... גִּרּוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא רֵץ וּמִתְרוֹצֵץ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּעֶבֶר מוֹסְדוֹתֵינוּ, שֶׁבָּהֶם לּוֹמְדִים כְּשֶׁלֶשׁ-מֵאוֹת יְלָדִים, כֵּן יִרְבוּ, הַפְּלוּלִים מַפְעוּטוֹן, וְשִׁנֵּי גִּנִּים, וְתְלִמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְכֵן שְׁנֵי כּוֹלָלִים, שְׁלוּמִידִים בָּהֶם אֲבָרְכִים יְרָאֵי הַשֵּׁם, וְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הַבְּטִיחַ לָהֶם, שִׁיִּפְרִישׁ לְמַעַנְנוּ עֲשָׂרָה דִּינָם בְּעֶבֶר הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבְעֶבֶר הַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת,

וּלְבִסּוֹף הוּא רַק גִּתָּן שְׁלֹשָׁה דְיונָם, וְשֵׁם שֵׁם שְׁשֶׁה קְרֹאנִים, וְהוּא רוֹצֶה לְהַכְנִים בְּכַח אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁיִלְמְדוּ בְיַחַד, וְזֶה הוּא עוֹשֶׂה לְמַעַן לְהַצִּיק לָנוּ, כִּי הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת הוֹד מַעֲלָתוֹ, אֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא טְרוּד בְּטוֹרָא דְּצַבוּרָא, וּבְטוֹרָת לְמוּדוֹ, אִם יוּכַל לְבַקֵּשׁ מֵאֵת ... שְׁיַעֲזָרוּ לָנוּ לְהוֹרִיד אֶת הַגְּזֵרָה הַזֹּאת, שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ לְלַמֵּד בָּנִים וּבָנוֹת בְּיַחַד בְּלִי שׁוּם הַפְּרָדָה, אֲהִיָּה לְהוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ אֲסִיר תוֹדָה מְאֹד, כִּי זֶה עֲגִין שֶׁל פְּקוּיָה נֶפֶשׁ, כִּי עַד שְׁנִכְנִינוּ לְהִקָּיִם אֶת הַמוֹסְדוֹת לְאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים, וְלוֹמְדִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְעֹכְשׁוֹ הַרְשָׁע יִכְרִיחַ אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּשֵׁשֶׁה קְרֹאנִים בָּנִים וּבָנוֹת בְּיַחַד, זֶה מִמֶּשׁ עֲגִין שֶׁל פְּקוּיָה נֶפֶשׁ!

וְרִצִּיתִי בְּהַזְדַּמְנוֹת זֶה לְסַפֵּר לְהוֹד מַעֲלָתוֹ, אֲשֶׁר הָאֲבִירָה הַיָּקָר ... גִּירוֹ יְאִיר, הוּא מוֹדֵעַ הֵיטֵב לְבַעֲיוֹתֵינוּ, וְהוּא עוֹסֵק בְּעִבוּדָתוֹ לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְכֵן אִתּוֹ עָמוּ ... גִּירוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא רֵץ וּמִתְרוֹצֵץ תָּמִיד בְּעִבּוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, אֵף בְּנִרְאָה שְׁצָרִיכִים לְאַלֵּץ אֶת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, שֶׁהוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, וְשׁוֹנֵא אֶת הַדָּת בְּכָלֵל וְאֶת אַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶט, לְאַלֵּץ אוֹתוֹ שְׂיִירַד מֵאִתָּנוּ, וְשְׁלֹא יִלְחֹץ אוֹתָנוּ, שְׁנִצְטָרֵךְ לְלַמֵּד בָּנִים וּבָנוֹת בְּיַחַד.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת סְלִיחָתוֹ שֶׁל הוֹד כְּבוֹד מֶרֶץ שְׁלִיט"א, עַל שְׁאֲנִי מְטָרִיחַ אוֹתוֹ בְּעֲנִינִים כָּאֵלוֹ, אֵף מֶה לַעֲשׂוֹת? רַק הוֹד מַעֲלָתוֹ יָכוֹל לְבֹא לַעֲזֹר לְמוֹסְדוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל אַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים, שֶׁהֵם לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת בְּגִלְלִי הַתַּחֲתוֹן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ טוֹב...

כד שסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-חדש כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

כתבתי מכתב למרן ... שליט"א, וכן לר' ... גרו יאיר, כמו
שבקשתי ממני, ואני שולח לך את ההעתק, כדי שתראה את זה ל...
וכן כתבתי מכתב ל... ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהדברים
יעשו את פעלתם. לדעתי, אל תזכיר שום דבר מהתכנית, שהיא
עדין חלום מתק... ואפלו שיזכיר את זה, אתה תדבר אתו כמו תם,
מה צריכים לריב, הבנים מסדרים במבנה, מקסימום אם הוא רוצה
שיעשה הפרדה, והבנות יהיה להן מקום משלהן, ושלום על
ישראל, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנפעל לקבל את כל
האשורים בשביל בית-הכנסת, כי אני מאד מאד רוצה כבר להתחיל
לבנות, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשי בישועתו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל על בריאות אשתך, ועל בריאות בתיך ... שתחיה,
ותשתחררנה כבר מבית-החולים, ותהיינה בריאות, וכן אני משתדל
מאד מאד בעבור בנך ... גרו יאיר, ואני כבר חושב לראות
בשמתך, וכן לראות בשמחת כל הילדים.

המאחל לך חדש טוב...

כד שסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-חדש כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר לי מאד! אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בעבורנו, ואתה רץ ומתרוצץ לעזר לנו ולמוסדותינו היקרים, אשר בלי עין הרע יש לנו פעוטון, ושני גנים, תלמוד-תורה לבנים, ובית-ספר לבנות, ושני כוללים, ואתה היחידי שכל-כף מתענין בצערנו.

והנה בודאי ידוע לך, שהרשע מרשע, ראש המועצה, שהוא שונא דתיים בכלל, ושונא מסדרים בפרט, ובפניך ובפני ... גרו יאיר, הוא הבטיח להקצות לנו עשרה דונם, ושנים-עשר קראונים, ופתאם מעשרה דונם נעשה רק שלשה, וגם בשלשה דונם האלו הוא הכניס ששה קראונים, שהוא צועק שהם קראונים כפולים, והוא רוצה לדחק שם הן את הבנים והן את הבנות, אשר ידוע לך, שדבר כזה אי אפשר בשום פנים ואופן, שבנים ובנות ילמדו ביחד, בלי הפרדה, אני לא יודע מה הרשע המרשע הזה רוצה מאתנו, ברוך השם, הבנים מסדרים בחלק מהמבנה, ועכשו גם הבנות תהיינה מסדרות, אז מה הוא רוצה?! פה הוא אינו מחזיק בדבורו, ופה הוא רוצה לאלץ אותנו ללמד בנים ובנות בשלשה דונם ובששה קראונים, שהוא קורא לזה שנים-עשר, למה לא יכולים לומר לו חד משמעית: ברוך השם, שהבנים מסדרים, ונתן לנו חצי ממבנה בית-הספר הקים, ונשארו לו חצי מהמבנה לאוכלוסיה הקימת... מקסימום שיעשה גדר בינינו, ושלום על ישראל, למה צריכים לריב. אבל דבר זה אתה צריך להסביר לו חד משמעית, שאי אפשר בשום פנים ואופן שבנים ובנות ילמדו ביחד.

מה אמר לך ... היקר! אין לתאר ולשער את החסד שאתה עושה עמנו, שאתה רץ ומתרוצץ בעבורנו, והודעתי את זה הן למרן ... שליט"א, והן לר' ... גרו יאיר, מה שאתה עושה בשבילנו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות המצוה הזו, שאתה רץ ומתרוצץ בעדנו, יעמד לך תמיד, ותזכה לבנים תלמידי חכמים, ולחתנים תלמידי חכמים, ויהיה תורה וגדלה מצויים אצלך, ותעלה מעלה מעלה בצרכי צבור, עד שתתעלה במעלה גדולה מאד.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, כי אתה מהיחידים שיש לו אֵזן קשבת לבְּעִיּוּתֵינוּ ולצְרוּתֵינוּ, ואתה מוכן לעזור לנו, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא בבריאות ובפרנסה בשפע, ויתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות, ויהיה השלום והשמחה שרויים תמיד בביתך.

המאחל לך חדש טוב...

כד שסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-החדש כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... שיחיו נצח.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" על שזכיתם להכניס את בנכם היקר ... גרו יאיר, לעל המצוות, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת דקדשה ממנו, ויגדל לאילנא רב־בא, ויהיה תלמיד חכם אמתי וצדיק, ושומר הברית, ויהיה תורה ויגדלה במקום אחד מצויים אצלו.

ושמעתי מאנשי שלומנו איך שעברה שבת פל-כף יפה אצל המשפחה שלכם, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד יהיו בביתכם שמחות, ויהיו אורחים תלמידי חכמים מצויים בתוך ביתכם, בדרךכם מאז ומתמיד לארח אורחים.

... גרו יאיר! אין בפי מלים להודות לך על החסד שאתה עושה עמדי, שאתה לומד בין מנחה למעריב עם אנשי שלומנו היקרים "לקוטי-מוהר"ן", כי כל זמן שאנחנו מלבשים בלבוש גשמי, אין אנחנו יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות הזו, כי הלמוד של רבנו ז"ל הוא למוד עמק עמק בהתחזקות — מי ימצאנו, ולכן ראה להמשיך בעבודה הקדושה הזו ללמד בכל יום ויום בעקשנות גדולה בין מנחה לערבית "לקוטי-מוהר"ן", לחזק ולעורר ולעודד ולשמח את נפשות השומעים, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך דבורים

חמים, שתוכל לקרב את לבם של ישראל אל אבינו שבשמים, וכן הייתי מיעץ לה מדי פעם לנסע איזו נסיעה, ולתת דרשה באיזה בית-המדרש.

... שתחיה, אין את יכולה לתאר ולשער את גדל ההערכה שאני מעריך אתכם, ואני שוכח לרגע את המסירות נפש שמסרת עבור המוסדות שלנו כל השנים, לזאת אני מבקש אותך עכשו מאד מאד, שתתפני מהכל, ותתחילי להקים לנו "מדרשה" בעבור בנות גדולות, ותלמדי אתן תורה ויראת שמים, ותקרי את לבן אליו יתברך, ואנחנו בעזרתו יתברך, נביא בחורים באפן שנוכל לחתן אותם, ואני יודע, שיש לה כחות הנפש בלתי רגילים, ולדבר עם בנות גדולות, לזאת תעשי כל מיני פעולות שבעולם לפתח "מדרשה", ולדעתי המקום הכי טוב הוא בבגן של הרב ... איפה שהיה התלמוד תורה, ואני בטוח, שאם תכניסי את עצמך בזה, תצליחי מאד מאד, ותוכלי להקים מוסד קדוש של כמה מאות בנות בלי שום גזמא, כי עכשו הדור צמאים אל דברי רבנו ו"ל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ורפך תמיד, ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לה חדש טוב...

כד שסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-החדש כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היניק וחבים ...
נרו יאיר.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב", לרגל הכנסה לעל המצוות.

אשר כד שע בנחל פה

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתעלות בתורה ויראת שמים, והוריד היקרים ירוי ממך רב נחת, ותגדל לאילנא רבךבא, ותזכה להיות תלמיד אמת של "היכל-הקדש", ותהינה לך מדות טובות, ויהיה שמך הולך לפניך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך חדש טוב...

כד שע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, ראש-חודש כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל כמה מכתבים מאד מאד נחוצים למסר את זה עוד עכשו בתחלת ותיקין ל... גרו יאיר, כי היום באים ליבנאל הממנה על המחוז ... ועם ... ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ונזכה לראות במו עינינו במפלת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שגורם לנו את כל הצרות והיסורים האלו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבבית הכל מסתדר.

יותר מאחר אני אשלח לך עוד כמה מכתבים למסר ליעודם — הן מכתב כללי, והן מכתבים פרטיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר "תולדות", ראש-חודש כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאוד, ותיק וחסיד עוסק בצרכי צבור באמונה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שדברת עם ... גרו יאיר, שהוא ידבר גם עם ממנה המחוז ... גרו יאיר, ויטפלו בענין בית-המדרש וכן בנושא התלמוד תורה.

מה אמר לך! אין מלים בפי להודות לך על גדל החסד שאמרת עושה עמדי, אם יש אדם בעולם שמרגיש את הצער שלך — זה אני, כי שמעתי שמעתך, איך שלא היה מקום קדוש אחד בארץ — הן בתי כנסיות, הן מקנאות, הן ישיבות ותלמודי תורה, שלא עזרת להם לשם שמים, ולא בתנחום שהסמ"ך-מ"ם מתפשט עליך לארכו ולרחבו, הוא אינו יכול לסבל אדם שעוזר לקדשה, ואני יודע מה זה לחצים, כי אנחנו לומדים את זה על בשרנו זה כמה שנים, וראש המועצה הנוכחי, שהוא מהאשכנזים הוותיקים השונא דתיים בכלל ושונא ספרדים בפרט.

ונוסף על כל צרותינו נקלענו עכשו למצב לא נעים ומצב חמור מאוד, היות שהאברך היקר ... גרו יאיר, שהוא אברך בעל מסירות נפש, ומוציא דברים מהכח אל הפעל, ואתו עמו האברך היקר מאוד ... גרו יאיר, פעלו אצל ראש המועצה, שיקציב לנו עשרה דונם למען מוסדותינו, והוא הבטיח את זה, לבסוף לא נתן רק שלשה דונם, והכניס שם ששה קראונים, ועכשו הוא רוצה לאלץ אותנו, שילמדו בנים ובנות יחד, אשר אתה מבין בעצמך, שדבר כזה לא יכול להיות, לזאת, אם אתה יכול גם לדבר בעבור זה, שאל ילחיץ אותנו, שילמדו בנים ובנות יחד, כי ברוך השם, הבנים מסדרים

במבנה בית-הספר המקומי, שפעלו הנ"ל, שחצי ממנו יהיה לבנים, וכן הפנות תלמידה בקראונים.

מה אמר לך, ידידי היקר! ההכרח לספר לך משבחם של שני האברכים הנ"ל ... שמסור בלב ונפש לכל מה שפרוץ לקהלתנו, ומשתדל לעזור למעלה מכחותיו, וכן אתו עמו ... אשר הוא חדוש שבחדושים, רץ ומתרוצץ מירושלים עד יבנאל, כמה וכמה פעמים הוא מלחיץ את ראש המועצה, אשר דרך אגב הוא מאד מפתח ממנו, והוא אברך אשר כמהו ירבו בקהלתכם, עם כל זאת צריכים רחמים רבים, שלא יציק לנו ראש המועצה, ושיעזב אותנו כבר פעם וילתמיד, וזה אתה יכול לפעל דרך שני האברכים הנ"ל, שראש המועצה מאד חושש, שלא יסגרו לו את הברזים וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה צריך להתחזק עכשו מאד, ולא להשבר בשום פנים ואפן, כי זה הנסיון שלך שמנסים אותך מהשמים — איך תחזיק מעמד בעת צרותיך. ואף שאני יודע, שזה מאד קשה, עם כל זאת אני מבקש אותך: "אחי, חזק!" ואם רבנו ו"ל אמר (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח), שאם בימי נעוריו היה לו אחד שהיה אומר לו: "אחי, חזק!" היה רץ אלפים ורובבות פרסאות ברוחניות, על אחת כמה וכמה אנחנו שבורים ורצוצים ורחוקים וכו' וכו', בודאי צריכים את המלים האלו: "אחי, חזק!" פה בישיבה שלנו אנחנו מתפללים בכל יום בעבור הצלחתך, וכן בקשתי לתלמידי שני הפוללים אצלנו, שישעו פעמים בשבוע אל ציון הקדוש של רבי מאיר בעל הנס, אשר סמוך אלינו, ויתפללו עליך. וכן בקשתי את התלמידים בתלמוד תורה והתלמידות בבית-ספר, שפלם יתפללו בעבור הצלחתך, ואני בטוח שיצא משפטך לאור, וכל המתנגדים שלך יפלו תחת רגליך, וכל המקטרגים יתהפכו לסגורים, ועוד תעלה מעלה מעלה באפן ובצורה כזו, שלא חלמת מימך, כי כנגד כל השפיכות דמים והביונות, החרופים וגדופים שהיו מנת חלקך כל השנים האלו על לא דבר, בזכות זה תעלה לכבוד גדול, ויהיה שמך הולך מסוף העולם ועד סופו, ואל תחשב שאני בא סתם לנחם אותך, אלא תזכר

מה שאני אומר לך, אם שופכים לאדם את דמו, ומחרפים ומבזים אותו, לבסוף הקדוש-ברוך-הוא מהפך ומעלה את האדם הזה, ששמו נתפרסם בכל העולם כלו לטובה, ומעלהו מעלה מעלה, וכן יהיה עמך. לכן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר בשום פנים ואופן.

אגב אני רוצה לחזק אותך אל נקדה עקרית של רבנו ז"ל, והוא ענין תפלה והתבודדות, אשר הזהירנו רבנו ז"ל מאד על דבר זה יותר מהכל, שאדם ילך במקום שאין שם בני-אדם, ויפרש את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו אליו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואף שבתחלה ידמה לאדם, שאין מי ששומע אליו, וכן ידמה לו כאלו כבר התפלל, אבל אם יהיה אדם עקשן, ויבוא בכל יום למקום פנוי, ויספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, ויבקש ויתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליו, לבסוף יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, כי מעלת התפלה שאדם מתפלל מדעתו, ומשיח את לבו אליו יתברך, אין לתאר ואין לשער כלל. ואם היו בני-אדם יודעים מעלת התפלה והשיחה בינו לבין קונו, היו עוסקים בזה כל היום. ולכן אל תהיה בטלן, חזק ואמץ וברח לך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ויוציאך מהפח הזה, ויבדאי תראה נסים נגלים, כי תפלת העני והשפל, מאד מקבלת בשמים.

תאמין לי, שאני מרגיש היטב היטב את צורך הקשה, והבזיונות שאתה עובר — מריטת עצבים וכו', ולחץ נוזרי וכו', אף אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ויצא משפטך לאור גדול, וכל שונאיך ומתנגדיך יפלו תחתך, ואתה תעלה מעלה מעלה.

המאחל לך חדש טוב...

כּד שׁעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

נָא לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרֹו יֵאִיר, וְלוֹמַר לוֹ, שְׂבֻשָּׁעָה אַחַת אֶצְלָכֶם, יִהְיֶה שְׁעוֹר לְבָנוֹת בְּבֵית ... גֵּרֹו יֵאִיר, וְאֲנִי אֶתְקַשֵּׁר אֲלֵיכֶם, וְהֵם יִתְקַשְּׁרוּ אֲלֵיכֶם, וְכֵן שְׁנֵיכֶם תִּשְׁמְעוּ אֶת הַשְּׁעוֹר.

אוֹדוֹת הַתְּקַתּוֹק שֶׁל הַשְּׁעוֹר, תַּתְּחִילִי לְהַרְגִּיל עֲצָמְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְאִפֶּן שְׁעִשִׁית בְּשִׁבּוּעַ שְׁעֵבֶר, וְאַחֲר־כֵּן תִּשְׁלַח אֶת זֶה אֵלַי, וְאֲנִי אֶגִּידָה אֶת זֶה.

אוֹדוֹת "שְׁמִירַת־הַבְּרִית", רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתַּעֲנֶה לִי תִשׁוּבָה, כִּי ... גֵּרֹו יֵאִיר, נוֹסֵעַ בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא, וְאֶשְׁלַח עִמּוֹ אֶת הַכֶּסֶף בְּעֵבֶר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים סֶפֶרִים.

הַמַּחֲכָה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

כּד שׁעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

בְּשָׁעָה אַחַת אֶצְלָכֶם יִהְיֶה לִי שְׁעוֹר עִם הַבָּנוֹת שֶׁל בֵּית־הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא" אֶצֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר, נָא לְסֵדֶר שְׁתַּהַיִּינָה שָׁם כָּל הַבָּנוֹת, וְתִשְׁמְעֶנָה הַיֵּטֵב אֶת הַשְּׁעוֹר, וְיִהְיֶה זְכוּת הַרְבִּים.

אוֹדוֹת מַה שֶׁתִּכְתְּבַתְּ בְּמַכְתָּבְךָ, גַּם אֲנִי אוֹחִז כֶּף, אִם גִּלְךָ בְּעֶקְשָׁנוֹת — נִצְלִיחַ וְכו', אֵךְ רַבּוֹ הַמִּתְנַגְּדִים, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה יוֹלֵד וְכו', תִּאֲמִינִי לִי, שֶׁכָּל לְבִי נִעְקָר מִמְּקוֹמוֹ, מְרַב צָעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ עַל כָּל מַה שְּׁעוֹשִׂים לָנוּ הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה, יִמַּח שְׁמֵם, וְיִגְיַע הַיּוֹם,

שְׁנִירָאָה אֶת נִקְמַתְנוּ בָּהֶם. יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַפְּלוּ כָּבֹד
נַפְּיָלָה אַחֵר נַפְּיָלָה, וְאַצְלֵנוּ יָקִים: וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר "תּוֹלְדוֹת", ג' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְּיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... נִרְוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ וְכו', לְדַעֲתִי, זֶה חֵלוֹם מֵתָק, שְׁעֶכְשׁוּ
חִלְמָתָ, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה לְבָצוּעַ, אֲנַחְנוּ מְסֻבִּים פֹּה בְּסִבְךָ מָאָד מָאָד
לֹא פְּשׁוּט, כְּנִירָאָה שֶׁהַבָּנִים יִצְטָרְכוּ לִצָּאת וְלַעֲבֹד לְקִרְאוּנִים, וְהַבָּנוֹת
לַעֲת עֲתָה תִשְׁאַרְנָה הֵיכֵן שֶׁהֵן, אִף שֶׁ... הַנְּחָשׁ רוֹצֵה, שָׁגַם הֵן
תִּצְאָנָה, אֲבָל אֲנַחְנוּ מִתְעַקְּשִׁים עַל זֶה בְּכָל תַּקָּף וְעֹז, שְׁלֹא יֵצְאוּ,
אֲפֹלוּ שְׂיָבִיאוּ מִשְׁטָרָה, וְאִם יִרְצוּ לְהוֹצִיא אוֹתָם, הַבָּנוֹת נִכְנָסוֹת
לְמִכְנָה. מַה לַּעֲשׂוֹת? כָּל זֶה גָּרַם לָנוּ הָרַבּוּי אוֹר וְכו', וְהָאִי צִיּוֹת,
שְׁלֹא צִיּוֹת אוֹתִי וְכו', וְעֶכְשׁוּ יֵשׁ כָּבֹד הַחֲלָטָה בַּג"ץ, וְכָל הָעוֹרָכִי
דִּינִים אוֹמְרִים, שְׁאַנְחֵנוּ יְכוּלִים לְהַסְתֵּב בְּסִבְךָ כְּזֶה, שֶׁתִּהְיֶה בְּכִיָּה
לְדוֹרוֹת, וְלִכֵּן אֵין לָנוּ בְּרָרָה, אֲנִי רַק מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַבָּנוֹת תּוֹכְלָנָה לְהַשְׁאֵר בְּמִתְנָ"ס, עַד שָׁגַם לָהֵן יִסְדְּרוּ בְּמִקּוֹם אַחֵר
קִרְאוּנִים, כִּי כֹךָ הִבְטִיחַ לָנוּ מְנַהֵל הַמַּחֲזֹז ... אֶתָּה בּוֹדָאִי יוֹדֵעַ אֶת
הַפְתָּגָם: "לֹא תִמִּיד צְרִיכִים לְהִיּוֹת צוֹדֵק, אֲלֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת חָכָם",
מַה לַּעֲשׂוֹת? קִלְקְלוּ כָּבֹד אֶת כָּל הַתְּכִנּוּת שֶׁלָּנוּ, אֲלוֹ הֵן הַתּוֹצְאוֹת,
וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַכָּאֵן לְהִבָּא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי.

פֹּה תִקְבֹּל מִכְתָּב לִי ... וְלַחֲמוֹתַי, וְתִמְסֹר לוֹ אֶת זֶה, כִּי הוּא יִהְיֶה
אֶתָּךְ בְּקִשְׁר.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ להיות בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם וְכוּ', וְכוּ', רק להיות בְּשִׁמְחָה, וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְתָמִיד לַחֲשֹׁב רק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁאֵדָם חֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא נֹצֵל מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מֵאֵד מֵאֵד בְּדַרְכֵי נֶעֱם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ חֶלֶק בְּגִירוּשֵׁין שֶׁל בֵּיתְךָ עִם הָאֲבִירָה הַיָּקָר ... גִּירוֹ יֵאִיר, עַל אִף שֶׁיֵּשׁ לָךְ טַעֲנוֹת גְּדוּלוֹת עֲלִיו, כָּל אֶדָם יָכוֹל לְשַׁפֵּר אֶת הַמַּעֲשִׂים שֶׁלוֹ, וְתִדְעִי לָךְ, אִם לֹא תִשְׁתַּדְּלִי לַעֲזֹר לְבֵיתְךָ לַחֲזֹר אֶל בַּעֲלָהּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְצָרִיכִים לַפְחֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן לֹא כִדְאִי לָךְ לְהִסִּית אֶת בֵּיתְךָ נֶגֶד בַּעֲלָהּ, כִּי תִכַּל עַל שְׁלִשָּׁה יָלָדִים שֶׁיִּשְׁאַרוּ יְתוּמִים חַיִּים. וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן וּמִזְהִיר אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שְׁבַעוּלָם, שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, כָּכָר מִסְפִּיק שְׁלֹשׁ שָׁנִים פְּרוּדִים וְהִסְתוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְלֵף מִנֵּחַ רק בְּיָדְךָ, וְתִזְכְּרִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וְהוּא לֹא יִמָּחַל לָךְ.

אֲנִי מְקַוָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְתַעֲשִׂי שְׁלוֹם בֵּין בֵּיתְךָ לְבַעֲלָהּ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

אִם יֵשׁ לָךְ מִשְׁהוֹ לְכַתֵּב, אֶת יְכוּלָהּ לְכַתֵּב לִי גַם בְּאַנְגְלִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שעו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' בְּסֵלוּ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לִי,
שְׁעָדִין יֵשׁ סִכְסוּף בִּינָךְ לְבִין אֲשֶׁתְּךָ, זֶה מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי, וְאֵל
תַּחֲשֹׁב שְׁאֵנִי שׁוֹכַח מִמֶּךָ, אֵין לִי יוֹם שְׁלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְךָ, אֲבָל
מֵה לַעֲשׂוֹת, יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם כָּבֹד לְאַחֵר גִּזְרֵי דִין וְכו', עִם כָּל זֹאת
רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֲפִלּוּ אַחֵר גִּזְרֵי
דִין יְכוּלִים עֲדִין לְהִלְבִּישׁ אֶת הַתְּפִלוֹת בְּסִפּוּרִים (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן ה'); וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּרְכוֹת י.): אֲפִלּוּ חֶרֶב חִדָּה
מִנְחַת עַל צִנְאוֹרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; הַמָּקוֹם
הַכִּי בְּטוֹחַ לְבָרוּחַ זֶה רַק אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק
אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה,
וְאִז תִּרְאֶה שְׁבוֹכּוֹת זֶה תִּהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה אוֹ לְכָאן אוֹ לְכָאן. הָעֵקֶר
רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא כְּדַאי לְהַחֲזִיק בְּמִשְׁפָּטִים, יוֹתֵר
טוֹב לְבָרוּחַ רַק אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא כָּבֹד יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ.
וְאֵנִי יוֹדֵעַ בְּמַצִּיאוֹת, מִי שְׂרוּדָךְ אֶת זוּלָתוֹ עַל לֹא דְבַר, נֶעֱקָר מִן
הָעוֹלָם. וְרֵאִיתִי אֶת זֶה עַל בְּשָׂרִי, כָּל אֵלֶּה שִׁחַתְמוּ עָלַי — מִתּוֹ
בְּמִיתָה מִשְׁנֶה וְכו', וְכָל אֵלֹו שְׁעָדִין מִסְתַּכְּבִּים וְכו', הִסְתַּכְּבוּ בְּצִוּוֹת
וְיִסּוּרִים וְחֻבוֹת וְעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ וְכו', וְעֲדִין הֵם לֹא יוֹדְעִים מֵה
מַחֲכָה עֲלֵיהֶם, כִּי אֲסוּר לְרֹדֵף אֶת שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְלִכֵּן רָאָה
לְהַתְּחַזֵּק, וְאֵנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבוּדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ,
וְיִקְּים אֲצִלְךָ (קֹהֶלֶת ג, טו): "וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּרְדָּף", וְאֵנִי לֹא
מִקְנֵא בְּחִמּוּתָךְ, הִיא תִקְבֵּל עָנֶשׁ כְּזֶה, שְׁלֹא תֵאָרֵת וְלֹא שְׁעָרְתָּ, הָעֵקֶר
אַתָּה תִּחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים
נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שעז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג', כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד, וְתִיק וְחִסִּיד, אִישׁ רַב פְּעָלִים ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי שֶׁכְּתַבְתִּי לָךְ. וְהִנֵּה יֵשׁ לִי לְהוֹסִיף לָךְ כַּמָּה פְּרָטִים: ... הַמְּמַנָּה עַל הַמַּחֲזִי, לִקַּח אֶת עֲצָמוֹ מֵאֹד חֲזָק עָלֵינוּ, וְהוּא מֵאֲלָץ אוֹתָנוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְלַמֵּד בָּנִים וּבָנוֹת בְּיַחַד, אֲשֶׁר אֶתָּה יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה בְּיַהֲרֹג וְאֵל יַעֲבֹר, וְעַל-כֵּן אִם אֶתָּה יָכוֹל לְדַבֵּר אִתּוֹ אִישִׁית שֶׁיַּעֲזֹר לָנוּ, וְלֹא זֶה בְּלִבְדּוֹ, אֲלֹא שֶׁיִּדְאָג שֶׁגַּם לְבָנוֹת יִהְיֶה מְקוֹם, וְזֶה תִּהְיֶה מִצְוָה בְּשִׁלְמוֹת שֶׁאֶתָּה עוֹשֶׂה, וְכֵן בַּעֲנָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, לְדַעְתִּי, הוּא יַעֲבֹד עָלֶיךָ, כִּי הוּא בָּא עִם תְּכֵנִית, שֶׁרוֹצֶה לְבָנוֹת לָנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" שְׂכוּנָה חֲדָשָׁה, אֲשֶׁר אֶתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהַכָּל חָלוּם מֵתָק, וּפֹה בְּשִׁטָּח שְׁלִי אִם יִהְיֶה לִי אֲשׁוּר, אֲזִי תִכְףּ-וּמִיד אֲנִי מִתְחִיל לְבָנוֹת מִכֶּסֶּפִּי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ גָּדוֹל, וּכְבָר הָיוּ אֲשׁוּרִים, אֲלֹא סֶתֶם הִפִּילוּ אֶת זֶה שְׁלֹא עַל-פִּי חֵק, אֲבָל אֶתָּה יוֹדֵעַ אִיךָ הוֹלֵךְ בְּמִדִּינָה הַזֹּאת וְכו', שֶׁמִּזְמַן הַחָלוּם וְעַד זְמַן הַתְּגַשְׁמוֹת הַחָלוּם, יִקַּח עוֹד שְׁנִים עַל גְּבִי שְׁנִים, וְעַל-כֵּן אִם אֶתָּה יָכוֹל לְהִלְחִיץ אֶת ... שֶׁתִּכְףּ-וּמִיד יַפְעֵל לְמַעַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ אִישִׁית, שֶׁאֶתָּה תִּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצִרְחָה גְּדוֹלָה מֵאֹד, אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים שׁוּם דְּבָר מֵאַף אֶחָד! אֲנִי רַק צָרִיךְ הֵתֵר לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּכְבָר הִנֵּה הֵתֵר, וְהִפִּילוּ אֶת זֶה שְׁלֹא עַל-פִּי חֵק, כְּמוֹ שֶׁיִּסְפָּר לָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר. וְעַל-כֵּן אֲנִי מֵאֹד מֵאֹד מִבְקֵשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בָּזֶה, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֶתָּה טְרוּד וְכו', וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מֶרֶט עֲצָבִים וְכו', רְאֵה לַעֲשׂוֹת לְמַעֲנִי, וְאֲנִי אֶמְסֹר אֶת נַפְשִׁי לַעֲשׂוֹת לְמַעֲנֶךָ, שֶׁגַּם אֶתָּה נִמְצָא בְּצִרְחָה גְּדוֹלָה וְכו'.

הַעֲקָר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה

מעצמו, אלא ממנו יתברך, וכל מה שאדם סובל ברוחניות ובגשמיות, הוא רק כדי שאדם יצעק אליו יתברך, כי הקדוש-ברוך הוא שומע תפלות כל פה, וחפץ מאד בתפלות ישראל, ועל-כן הוא מלחיץ את כל אחד ואחד בענין אחר, כדי שאדם יצעק אליו, ויגבیه את עיניו אליו יתברך, ואם לא היה עובר על האדם, האדם לא היה בא אליו יתברך, ועל-כן עובר על כל אחד מה שעובר, ואסור להרהר אחר המקום ברוך הוא וברוך שמו, אלא להתחזק באמונה פשוטה, ואז תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ג' כסלו ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, החתן ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לשכנע את ההורים שלך, שיקחו לעת עתה את הדירה, שהיא חדר ומטבח — לחדשים, כי עד חדשים כבר הדירה תהיה גמורה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף תהיה לך דירה משלך.

העקר ראה לחזק את עצמך, ולא להשבר משום דבר שבעולם, ופה אני שולח לך את השיחה שדברתי אתך בטלפון, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהדברים יכנסו בך, ואני מקנה לדבר אתך עוד פעם בשבוע הבא לפני החתונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ג' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע את
בשורתך המשמחת, איך שבנך ... גרו יאיר, התחיל ללמד בהתמדה
גדולה, וזה ממש משמח אותי, כי הוא יהיה תלמיד טוב ב"היכל-
הקדוש", ויגדל לאילנא רבךבא.

דברתי עם ר' ... גרו יאיר, והוא הסכים, שבשעת הפנאי הוא
ילמד בבית-המדרש, וידידנו ... גרו יאיר, יעמד לשמר, שלא יפריעו
לו.

העקר ראה לחזק את עצמו להיות בשמחה, ותשמח את אנשי
שלומו, אשר אין עוד מצנה יותר גדולה מלשמח את אחרים,
והעולה על הכל — ראה להמשיך ללמד ברבים "לקויטי-מוהר"ן",
אשר אין עוד דבר יותר גדול מזה, ותהיה חזק בזה, כי מעלת
הלומד "לקויטי-מוהר"ן" ברבים, אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להזהר בטבילת מקנה בכל יום, ובפרט מי שעוסק
בחיודים, הוא צריך להיות זהיר בטבילת מקנה, כי פשמיחדים
יחוד, והוא חייב טבילה, זה יכול להזיק לו, כי רבוי אור יביא לו
לשבירת כלים, ויפל לדכאון, על-כן צריכים להזהר מאד בטבילת
מקנה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּמָאֵד מָאֵד אָנִי שֹׁמֵחַ לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְקַבֵּץ אֶת
הָאֲבִרְכִים הַצְעִירִים, וְאַתָּה מְדַבֵּר אִתָּם בִּירְאָת שְׂמִים, וּלְדַעֲתִי, רְאֵה
לְדַבֵּר אִתָּם בְּכָל יוֹם, וּמִכָּל שָׁפֶן כְּדֹאֵי שְׁתַּעֲשֶׂה אִתָּם "מְלוּחַ מְלָכָה"
בִּיחֻד, וְעוֹד מְעַט יָבֹוא עוֹד אֲבָרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְרֹאֵי לָךְ לְצִרְף גַּם
אוֹתוֹ, כִּי הָאֲחֻדוֹת וְהַצּוֹתָא זֶה דְּבָר גָּדוֹל מָאֵד מָאֵד, וְאַנְחֲנוּ צְרִיכִים
לְהִיּוֹת מָאֵד מָאֵד חֻזְקִים בְּזֶה, וּלְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מִרְבֵּנוּ ו"ל, וּלְהַפְיִיחַ
בָּהֶם רוּחַ חַיִּים.

אוֹדוֹת לְקִבֵּל שְׁמוֹשׁ וְכו', אֲצֵל דִּין יִרְאֵה הַשֵּׁם וְכו', זֶה רְעִיּוֹן
נִפְלָא, כִּי אַתָּה תַּפְתֹּר לָנוּ הִרְבֵּה בְּעִיּוֹת, וּבִפְנֵט הָאֲבִרְכִים הַצְעִירִים,
הֵם צְרִיכִים מוֹרָה הוֹרְאָה, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהַתְמִיד בְּזֶה, וּלְקִבֵּל שְׁמוֹשׁ
עַל כְּתָמִים וְכו', וּמִרְאוֹת וְכו', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ.

הַעֲקָר תַּחֲנוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה, לְהַאֲמִין שְׁאֵין בִּלְעָדֶיךָ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחִיָּה וּמִהֵוָּה וּמִמְקָנִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה
צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ הַיָּטִב הַיָּטִב, כִּי אָדָם יָכוֹל לְהַטְעוֹת אֶת
עֲצָמוֹ, אֲבָל כְּשֶׁמִּתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה, אֲזַי נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ,
שְׁשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֹּר אוֹתוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שפא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מִנְסָה לִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר אֶתְךָ כְּכֵר יוֹמִים, וְאִינִי יָכוֹל לִתְפֹּס
אוֹתְךָ, וְכֵן קִבַּלְתִּי אֶת הַפֶּקֶס שֶׁלְךָ, שְׁגַם אֶתָּה רוֹצֶה לְהִתְקַשֵּׁר אֵתִי,
וְאֶתָּה לֹא תוֹפֵשׁ אוֹתִי, וְכִנְרָאָה שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם מָאד מָאד חוֹשֵׁשׁ
שֶׁנִּבְצַע דְּבָרִים שְׂיִכּוּ בוֹ...

אוֹדוֹת הַבֵּית-סֵפֶר, לְדַעְתִּי, יֵשׁ בְּגִ"ץ וְהַחֲלָטָה שֶׁלָּהֶם זֶה מַחֲלָט,
וְאִין מַה לַעֲשׂוֹת, רַק עָקֵר הַמְלַחְמָה צָרִיךְ לִהְיוֹת שֶׁהַבְּנוֹת תִּשְׁאָרְנָה
עֲכָשׁוּ בְּמִבְנֵה הַמִּתְנַ"ס, כִּי שָׁמַעְתִּי שֶׁהִרְשַׁע מְרֻשָּׁע ... הַנָּחֵשׁ רוֹצֶה
לְהוֹצִיא אוֹתָן מִשָּׁם, וְזֶה לֹא נִתֵּן לוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי אִם הוּא
מוֹצִיא אוֹתָם מִשָּׁם, אֲזִי הֵם נִכְנָסִים לְמִבְנֵה בֵּית-הַסֵּפֶר הַמְּקוֹמִי, אֲבָל
כְּפִי הַנִּרְאָה הַבְּנִים צָרִיכִים לְצֹאָת, וְחֻבֵּל לְהִסְתַּבֵּךְ, כִּי אֲנִי חֲנוּי יְכוּלִים
לְקַבֵּל גַּם אֶת הַקְּרֹאוֹנוֹת, כִּי זֶה לֹא כָּל-כֶּף פֶּשׁוּט, כְּמוֹ שֶׁדִּבַּרְתִּי עִם
הַעוֹרֵךְ-דִּין.

אֲנִי מִקְנֶה עוֹד לִפְנֵי שַׁבָּת לִיצֹר אֶתְךָ קֶשֶׁר בַּעֲנִין הַדִּירוֹת.

הָעֵקֶר רָאָה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשֻׁמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַחֲטֹף
כְּמָה דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצִּלְחָה
נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שֶׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנִי-אָדָם הִיוּ
יודעים אֶת מַעֲלַת הַמְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הִיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שפב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר תולדות, ד' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי הקר! צריכים להסתפל על המציאות וכו',
אף שהרבה פעמים המציאות רעה ומרה וכו', עם כל זאת צריכים
להסתפל על המציאות בעינים, וזה לא יועיל וכו', עשו משגה גדול,
ואנחנו משלמים על זה במחיר יקר וכו', עם כל זאת צריכים לדעת
כי מה שעבר — הכל ממנו יתברך, ומאתו יתברך לא תצא הרעות,
כי בודאי הכל לטובה ובהשגחה נוראה ונפלאה עד מאד.

מה שאתה צריך עכשו לקבץ את כל המלמדים, ולסדר אותם
כל אחד איפה תהיה הפתה שלו, וכן אתה צריך לעשות כל שבועים
אספת הורים — הן בשביל הבנים והן בשביל הבנות, ולעדכן
אותם על כל פרט ופרט מכל תלמיד ותלמידה, שלא יהיה הפקר
יותר, אנחנו לא מוכרחים לחיות תחת טרור בקהלה שלנו וכו',
ואנחנו לא צריכים לקלקל את הנער שלנו בשביל אינטרסים
עצמיים, הגיע הזמן שנתחיל להסתפל מה שטוב בשביל ילדינו.
הילדים שלנו צריכים להיות קדושים וטהורים, ויכול להיות מאד
שהכל ממנו יתברך, כדי שלא נהיה מערבים עם החלונים וכו',
ואנחנו יושבים חוץ לישוב, ושמה מחנכים את הילדים, ומי יתן,
שגם יהיה לנו מוסד כזה בשביל הבנות, שיהיו חוץ לישוב, ולא
יראו את הזבל של אף אחד, וכך נזכה לחנך את הילדים שלנו
בקדשה ובטהרה, ועל קטב זה צריכה להיות כל מגמתנו.

נא ונא ראו להיות סבלניים, תמיד צריכים להסתפל על
המציאות, ולא תמיד המציאות היא כל-כך מתוקה כמו שרוצים
וכו', ועל-פן אם כבר הגענו למצב כזה שהצרכנו לעזוב את המבנה
המקומי, על-כל-פנים נחיה את עצמנו, שעכשו כל הבנים יהיו

בִּיחֹד, הֵן הִגָּן, וְהֵן הִתְלַמּוּד תּוֹרָה, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד חֲזָק
מְאֹד, שֶׁהַבְּנוֹת עֲדִין תִּשְׁאָרְנָה פֹּה בַּמִּתְנָ"ס, עַד שֶׁהוּא יִבְנֶה לָנוּ
קְרָאָנִים, וְאִם נִתְעַקֵּשׁ — נִקְבֵּל אֶת זֶה, וְאִם הוּא יַעֲשֶׂה אֶתְנוּ
חֲכָמוֹת וְכו', אֲזִי נִכְנִיס אֶת הַבְּנוֹת לְתוֹךְ הַמִּבְנָה הַמְקוּמִי, אֲבָל אֲנִי
מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִם תִּמְשִׁיךְ בְּשִׁיחָה אֶתוֹ כְּמוֹ שְׂדֵבֶרֶת
אֶתוֹ הַיּוֹם — נִצְלִיחַ, כָּל הָעֲנָן שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה זֶה שֶׁקָּר אֶחָד גְּדוֹל,
וְתִהְיֶה לָאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא פּוֹלִיטִיקָאִים, לְזֹאת רָאָה מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה
לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרִכְּךָ
מְאֹד.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק הֵן אֶת הַמְּלַמְּדִים, וְהֵן אֶת הַמּוֹרֹת,
וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה הַסִּתּוֹת מִבְּפָנִים, וְדִי
לְחִכְיָמָא.

רָאָה לְכַתֵּב לִי דו"ח בְּפִרְטִיּוֹת מֵה קָרָה.

לְדַעַתִּי, אֶת הַשִּׁיחוֹת שֶׁתִּקְתְּקָה גִּבְרֵת ... תִּחְיֶה, תִּמְסֹר הַעֲתָק גַּם
לְכָל הַמְּלַמְּדִים, וְגַם לְכָל הַמּוֹרֹת, שֶׁיִּלְמְדוּ עִם הַכַּתּוּת שֶׁלָּהֶן.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

כד שפג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תּוֹלָדוֹת, ד' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַשִּׁיחוֹת, וְהֵן מְאֹד מְאֹד יְפוֹת, אֲנִי מְקַנָּה אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמֵּהִיּוֹם וְהִלָּאָה תּוֹכְלוּ כֶּף לְסִדֵּר אֶת הַשִּׁיחוֹת,
בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי הִרְבֵּה הִנָּה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְאִין עֲרֵךְ.

נָא וְנָא לְהוֹדִיעַ לִי כִּמָּה עֲמוּדִים חֲסֵר בַּסֶּפֶר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית",
וְאִם צְרִיכִים לְהוֹסִיף מִכְּתָב אוֹ שְׁנֵי מִכְּתָבִים, אֲזִי הוֹסִיף לָכֵם אֶת זֶה.

מָה אִמַּר לָכֵם! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֵם עַל גְּדֹל הַחֲסֵד חֲנֻם

שאַתם עושים עמדי, שאַתם מדפיסים אַת הספרים שלי, ומה הייתי עושה בלעדיכם?! והזכות הזו תתגלה בעוד דור, כי בעוונותינו הרבים, הדור יורד מטה מטה, ומי יודע איך יתחזקו עם ישראל, אם לא על ידי הספרים האלו, ואף שזה נראה עכשו צחוק וכו', גם כשמוהרנ"ת ז"ל היה נרדף, וכתב אַת ה"לקוטי הלכות" שלו, חשבו שזה סתם בחנם וכו', ועכשו במאה שנים האחרונות, רואים איך שאלפי אלפים ורבבות ישראל, התחזקו עם ה"לקוטי הלכות", אבל בעוונותינו הרבים, עכשו הדור כל-כך שבור ורצוץ וכו' וכו', וההפקרות והפריצות והתאוות עושים פרוצות בין נשמות ישראל, שצריכים להוריד אַת דבר רבנו ז"ל עוד יותר נמוך, בלשון עממית, בלשון קונטרסים, בשפה פשוטה יותר, כדי לקרב גם אַת הכי ירודים אַל הקדוש-ברוך-הוא, וזה הקונטרסים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכח להצליח בזה.

אקוה אַל הקדוש-ברוך-הוא, שתכתב לי תכף-ומיד בענין ספר "שמירת-הבית", כי אני מאד רוצה להדפיס אַת זה.

תכתב לי אם החתן ... גרו יאיר, בא לקחת אַת המכתב, ואם מסר אַת זה לדודו.

המאחל לכם שבת שלום...

כד שפד.

בעזרת השם יתברך, ערכ-שבת-קדש לסדר תולדות, ד' פסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אַת המכתב שלך, וכנראה שביום ראשון אדבר עמך באריכות.

תמצית הדבר, גרמו לנו נזק גדול בזה שפתחו אַת הפה וכו',

שְׁאֲמָרוּ שְׁצָרִיכִים אֶת כָּל בֵּית־הַסֵּפֶר וְכוּ', עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מִשְׁלָמִים אֶת הַמַּחִיר הַקָּשָׁה, אֲךָ הַכֹּל מֵאֵת הַשֵּׁם, וּבּוֹדָאי הַכֹּל לְטוֹבָה, אֲבָל אֵין בְּרָרָה, אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְצֵאת עַל־כָּל־פָּנִים הַבָּנִים, וְהַבָּנוֹת תִּשְׁאַרְנָה שְׂמָה עַד שְׂיִבְנוּ לָנוּ קְרָאוּנִים מִשְׁלָהֶם וְכוּ', מֵאַחַר שֵׁישׁ כָּבֶד הַחֲלִטָּה הַבְּגִ"ץ, אוֹמְרִים כָּל הָעוֹרְכֵי־דִינִים, שְׂאִין מַה לַּעֲשׂוֹת, וְאֵין מַה לָּרִיב, כִּי אַחֲר־כֵּךְ אֲנַחְנוּ נֹאכְד אֶת הַכֹּל. כֵּךְ לְכָל הַפְּחוֹת הַבָּנִים יִהְיוּ מְסֻדָּרִים בְּמָקוֹם נִפְרָד, וְאֲנַחְנוּ מְקוּיִם, שְׂגֻם הַבָּנוֹת תִּהְיֶינָה מְסֻדָּרוֹת בְּמָקוֹם נִפְרָד, וְזוֹ תִּהְיֶה לָנוּ טוֹבָה גְּדוֹלָה, שְׁנִהְיָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַחֲלוּנִים, וְכֵךְ נִחְנֹךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בַּקִּדְשָׁה וּבַטְהָרָה עַל טְהָרַת הַקִּדָּשׁ, בְּלִי שׁוּם עֲרֻבּוּבִים מִבַּחוּץ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לִרְאוֹת אֶת הַזָּבֵל שֶׁל הַחֲלוּנִים, שְׁחִיִּים כְּמוֹ חַיּוֹת הַיַּעַר וְכוּ' וכו'.

זֶה מֵרָאָה לָנוּ אֵיךְ שְׁאֲסוּר לִהְיוֹת חֲכָמוֹלוֹג, אִם רוֹצִים לְכַבֵּשׁ מִשְׁהוּ, צָרִיכִים סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה וְעֲצָבִים חֲזָקִים, וּמִי שְׂמַתְפוּצָצִים עֲצָבָיו, וּמֵאַכְד אֶת הַסְּבָלְנוֹת, הוּא רַק יִהְיֶה כְּשִׁלּוֹן, וְכֵךְ קָרָה אֲצִלָּנוּ, אֲשֶׁה אַחַת פֶּתַחָה אֶת הַפֶּה וְכוּ', וְזֶה גֶרֶם לָנוּ מַה שְׂגֻרָם — צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ'. וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵאֵד, שֶׁהִיא לֹא תִסִּית עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הָאֲמָהוֹת לְהַתְקוּמָם נֶגֶד בֵּית־הַסֵּפֶר ... לְדַעֲתִי, יֵשׁ כָּבֶד שְׁנוּי לְטוֹבָה גְּדוֹל בֵּין הַבָּנוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתוּךְ כְּמָה שְׂבוּעוֹת לֹא נִכִּיר אוֹתָן, כִּי הֵן תִּקְבְּלֶנָה חֲנוּךְ מִיַּחַד, אֲבָל אֲנַחְנוּ עֲכָשׁוּ בִשְׁלֵב שֶׁל הָעֵבֶרָה וְכוּ', וְזֶה צָרִיךְ לְקַחַת קֶצֶת זְמַן. לְכֵן מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַתְּעֵרֵב בְּכָל הָעֲנִינִים, וְתִבֵּין דְּבָר מִתוּךְ דְּבָר, "לֹא כָּל מַה שְׂרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מַה שְׂמְקַבְּלִים רוֹצִים", צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַק סְבָלְנוֹת, וְגַם שְׁלִקְחַת בִּידִיד אֶת הָעֲנִינִין שֶׁל הַדִּירוֹת, כִּי חֲבֵל מֵאֵד, אִם הִיָּה לֹקַח אֶת זֶה מִיִּשְׁהוּ אַחֵר, הִיוּ כָּל הַתְּכָנִיּוֹת בְּטָלוֹת וּמִבְטָלוֹת וְכוּ'. עַל־כָּל־פָּנִים נִחְזֹר לְעֲנִינֵינוּ בְּעֲנִין הַבֵּית־סֵפֶר וְהַתְּלֻמוֹד־תּוֹרָה, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים עֲצָבִים חֲזָקִים וְכֹחַ בְּרָזָל, לֹא לְהַשְׁכֵּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן. עֲצָם זֶה שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בִּיבְנָאֵל, זֶה שׁוֹרֵף אוֹתָם לְגַמְרִי. וְעַל־כֵּן אֵל תִּסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת וּלְהַמְשִׁיךְ בְּשִׁלָּנוּ, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ. הַעֲקֵר חֲזָק

בְּנַחֵל

כֹּד שִׁפְהָ

אֲשֶׁר

קֵב

וְאַמֵּץ, וְתַעֲזֹר לִי' ... בְּמָה שֶׁאַתָּה יָכוֹל, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצְלִיחַ מְאֹד
דִּרְכָּנוּ.

רָצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּכְתֵּב לִי בְּדִיוֹק מֵה קוֹרָה, וְהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַעֲזֹר, שֶׁאֲזַכֶּה לְדַבֵּר אִתָּךְ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְהַכֵּל יָבוֹא עַל גִּבּוֹן.

הַהִסְפָּמָה שֶׁנִּסְכַּם אֲצִלְנוּ, שֶׁהַבָּנִים יוֹצְאִים אֶל הַקְּרֵאוֹנִים וְהַבָּנוֹת
נִשְׁאָרוֹת בַּמִּתְנָ"ס וְכו'.

וְעוֹד פַּעַם אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁצְּרִיכִים לְהַשְׁקִיט אֶת כָּל הַחֲמוּמֵי
מִתְּ, שֶׁסּוֹכְלִים עַל עֲצָבִים וְכו' וְכו', שִׁיְהִיו בְּשֶׁקֶט וְלֹא יִתְעַרְבוּ, כִּי
כָּל מְגַמְתָּנוּ רַק לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת עַל־פִּי קִדְשָׁה
וְטָהָרָה, אֲקִיָּה שֶׁתִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כֹּד שִׁפְהָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, ד' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל
"עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה יִשְׁמְרֵם וְיִצְלִיחַ דִּרְכָּם תָּמִיד, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם לְהִתְאַסֵּף בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קִדְשׁ בִּיחָד
עִם ר' ... וְהוּא יִסְבִּיר לְכֶלְכֶם אֶת הַמַּצָּב בּוֹ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים.

גַּם אֲנִי מִבְקֵשׁ, שֶׁכָּל מְלַמֵּד יֵאָסֵף אֶת הַכֶּתֶה שֶׁלוֹ בְּמוֹצָאֵי־
שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְיִסְבִּיר לָהֶם בְּדִיוֹק אִיפֹה צְרִיכִים לְהַפְגִּס בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
בִּבְקָר.

וְאֲנִי מְקַוֶּה לְדַבֵּר עִמָּכֶם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּאַסְפָּה כָּלִילִית.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד שפו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תולדות, ה' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד מאד מאד אני מתפלל עליך ועל כל המכתב שכתבת לי בסגנון כאלו קבלת בעיטה וכו', אני לא מבין את הלשון הזו, כמה בקשתי אותך, כמה התחננתי לפניך יותר משעתיים וחצי בחדרי כשהיית עם בעלך, שאל תעזבי את בית-הספר, ולבסוף זרקת לי את הפטורין בפנים, ועכשו את אומרת לי, שנתנו לך בעיטה החוצה? ! אני מאד מאד מתפלל למה תדברי כך! ! ובכלל כל הענין שאת כותבת, כאלו מדברים מאחורי הגב שלך, זה לא ברור לי בכלל וכו' וכו', אם אדם חי בדמיונות, אני מכרח להגיד לך, שהחיים שלו יהיו לו חיים מרים ומרורים מאד מאד, ולא יכולים לצאת ידי חובת כל אדם, בודאי על כל אדם יש בקרת, ובפרט מי שעוסק בצרכי צבור, הוא מכרח לקבל את הבקרת, אם הוא פן רוצה או אם הוא לא רוצה, כי המציאות מראה שמי שעוסק בצרכי צבור, תמיד תהיה עליו בקרת וכו' וכו', ולכן מי שחוגר מתניו להכנס בצרכי צבור, עליו להיות מוכן להריח אבק שרפה וכו', אחרת לא פדאי לו להכנס בצרכי צבור, ואף יודעת את זאת.

אני לא יכול להרגיע את עצמי עם מה שכתבת לי, כאלו פטרו אותך, בשעה שאף יודעת היטב שלא רצית בשום פנים ואפן להמשיך, בודאי הגיע הזמן שהיו צריכים לעשות כמה שנויים, ואף לא היית מוכנה לזה וכו' וכו', זה לא אומר שפטרו אותך, את פטרת את עצמך, ולא רצית להמשיך.

עכשו בענין האספות, אני לא יודע למה תקחי אישית את כל האספות שעושים, כי בודאי אנחנו צריכים לעשות כל שבוע אספת הורים, אנחנו תלויים ועומדים באויר, ואנחנו צריכים לראות את

הַעֲתִיד שֶׁל בְּנוֹתֵינוּ, שֶׁלֹּא תִלְכְּנָה הַפֶּקֶר, וְאֵת עֲזֹבָת אוֹתָנוּ בְּאֻמָּצֵעַ הַיָּם, וְלִכְן עָלֵינוּ לְהִתְמוֹדֵד לְבַד מֶה עוֹשִׁים. וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין אֵת כָּל הַסִּגְנוֹן שֶׁל הַמִּכְתָּב שֶׁלָּךְ, כִּי אֵלּוּ נִתְּנוּ לָךְ בְּעִיטָה (כְּלִשׁוֹנְךָ), אֵת עֲזֹבָת אוֹתָנוּ עַל הַיָּם, וְאֵת רוּצָה עֲכָשׁוּ עוֹד לְבֹא בְּטַעֲנוֹת, כִּי אֵלּוּ עוֹשִׁים אֲסָפוֹת תַּחַת הַגֶּב שֶׁלָּךְ, וְהֵלֵב שֶׁלָּךְ שָׂבוֹר וְשׁוֹתֵת דָּם, וְהַדְמָעוֹת יוֹרְדוֹת כַּמִּים בְּכָל פַּעַם, בְּשַׁעֲה שֶׁאֵת חוֹשֶׁבֶת עַל כָּל מֶה שֶׁקָּרָה (כְּלִשׁוֹנְךָ), אֲנִי פָּשׁוּט לֹא מִבִּין אֵת הַמְּלִים הָאֵלּוּ, הֲרִי בַקְשָׁתִי וְהִתְחַנְנָתִי לִפְנֵי בַעֲלֶךָ, שֶׁאֵל תַּעֲזֹבֵי אוֹתָנוּ, וְאֵל תִּשְׁאִירֵי אוֹתָנוּ בְּאֻמָּצֵעַ הַעֲבוּדָה, וְלִבְסוֹף תִּכְתְּבֵי לִי מִכְתָּב כְּזֶה, כִּי אֵלּוּ יוֹרְקֵנוּ אוֹתָךְ, וְכֵאלּוּ מְדַבְּרִים עֲלֶיךָ, אֲנִי לֹא מִבִּין וְלֹא מִסְגֵּל לְהִבִּין מֶה קוֹרָה פֹּה, לָמָּה לֹא תִפְתָּחִי אֵת הָעֵינַיִם פַּעַם אַחַת וְלִתְמִיד, שֶׁמוֹסֵד לֹא יִכּוֹלִים לְהוֹלִיךְ כֶּף, שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְחַנֵּן לְמִנְהֶלֶת מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ — תִּמְשִׁיכִי, תִּמְשִׁיכִי, תִּמְשִׁיכִי וְכו' וְכו', בַקְשָׁתִי אוֹתָךְ אִם לֹא מֵאָה פַּעַמִּים וְכו', בְּמִשָּׁף הַשָּׁנִים, שֶׁאֵל תַּעֲזֹבֵי אֵת בֵּית-הַסֵּפֶר, וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִתְפַּלֵּא עַל כָּל סִגְנוֹן הַמִּכְתָּב שֶׁאֵת כּוֹתְבָת, וְאֵת צָרִיכָה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵאֵד עַל הַבְּטוּיִים שֶׁאֵת מִתְבַּטָּאת, וְאֲנִי דֵּן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, אֲבָל פֶּלֶא עַל גִּבִּי פֶּלֶא לָמָּה תִּכְתְּבֵי לִי דְבַר כְּזֶה, בְּשַׁעֲה שֶׁאֵת יוֹדַעַת, שֶׁאֵף אֶחָד לֹא מְדַבֵּר מִמֶּךָ, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ עוֹשֶׂה בַקְּרָת עֲלֶיךָ, אֲדַרְבָּה אֵלּוּ הַשְּׁתֵי מוֹרוֹת שֶׁכֵּן דִּבְרוּ — פִּטְרָתִי. כִּי רֵאִיתִי שֶׁהֵן סֶתֶם מִחֲפָשׁוֹת טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת, אֲבָל מִמֶּךָ בַקְשָׁתִי וְהִתְחַנְנָתִי שֶׁתַּעֲזֹבֵי אֵת הַכָּל וְתִמְשִׁיכִי, אֲבָל זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּפִקּוּחַ עִם עוֹד אַחַת, שֶׁפַּעַם אַחַת וְלִתְמִיד נִפְסִיק אֵת הַלְשׁוֹן-הָרַע וְהַרְכִּילוֹת וְהַלִּיצָנוֹת, הַמְחַלֶּקֶת וְהַמְרִיבוֹת וְהַהֲסָתוֹת, הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שֶׁכָּבֵר נִתְחִיל לְדַאֵג לְבְנוֹתֵינוּ, זֶה הֵיחָה הַכּוֹנֶה שְׁלִי, שֶׁצָּרַפְתִּי אֵת ... וְזוֹרָקָת לִי אֵת הַפִּטְוִרִין בְּפָנַיִם, לֹא רָצִית בָּשׁוּם פָּנִים וְאִפּוֹן, אִזּוֹ לָמָּה אֵת עֲכָשׁוּ בּוֹכָה?! וַיֵּשׁ לָךְ טַעֲנוֹת כִּי אֵלּוּ גִרְשָׁת וְכו'...

אֵת צָרִיכָה לְהִבִּין אֵת הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁאֲנִי סוֹבֵל, שֶׁלְחָרְפְּתָנוּ הַצָּרְכָנוּ לְצֵאת מִבֵּית-הַסֵּפֶר, רַק בְּשִׁבִּיל פְּלִיטַת פֶּה וְכו', וְעוֹד פַּעַם רַק בְּשִׁבִּיל פְּלִיטַת פֶּה וְכו', וְעוֹד פַּעַם רַק בְּשִׁבִּיל פְּלִיטַת פֶּה וְכו', אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁהַכָּל לְטוֹבָה, כִּי עֲכָשׁוּ

יבנו גם לבנות מערכת חנוך עם קראונים, ונהיה מבדרים מהם, ונוכל לחנוך את הבנים והבנות שלנו על טהרת הקדש.

גם התלונות שפתבתם, הן לא במקום וכו', כי פשוט אתם רואים באיזה מצב אנחנו נמצאים תלויים ועומדים בין שמים לארץ, אין לנו עזר מאף אחד, ואפילו זאת שהיתה מנהלת שלנו טרקה לנו את הדלת, ונשארונו בחוץ לבד, ואנחנו צריכים להתמודד עם הכל, ועל פן אני לא מבין מה קורה פה! ואני רוצה בהכרה מפה, שתבהיר לי חד משמעית למה את מתכוננת? כמה אני צריך לבקש אותך ולהתחנן לפניך שתשארי וכו', קהלה לא יכולים להנהיג כך!

אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שתביני דבר מתוך דבר, ותפסיקי כבר לחשש כל-כך מה שאחרים חושבים... תאמיני לי, שלכל אחד יש את החבילה של הצרות שלו, אין בית שלא תהיינה שם בעיות, הן של שלום-בית, הן של עניות ודחקות, הן עגמת נפש עם הילדים, הן שאר צרות, ואף אחד אינו חושב מהשני, רק הדמיון עובד אצל האדם שעות נוספות... ונדמה לו כאלו רק חושבים ממנו, וכאלו רק מדמינים ממנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתקחי את ה"מדרשה" היטב בידיים, ותוליכי את זה לבד בלי שום התערבות, ובנדאי תצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אני מאד רוצה, שתראי את המכתב הזה לבעלך, כי הוא עוד לכל השעות שישבתם בחדרי, ובקשתי והתחננתי אליך, שתשארי להיות המנהלת, ומי זרק את מי וכו' וכו', ואפילו אם הייתי רק סנדלר פשוט, גם לא היה מגיע לי בזיון כזה, אחר בקשה ותחנון של שעתים וחצי, ולבסוף מחליטים ההפך וכו' וכו', ועוד באים אחר כך בטענות כאלו נתנו לך בעיטה וכו' וכו', היטכן שתכתבי מלים כאלו, איפה ההגינות והישר?

כד שפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מַעְרִיף אֶת עֲבוּדְתְּךָ שְׁאַתָּה עוֹבֵד
בְּנִקְיוֹן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֹּו, כִּי עֲצָם
הַעֲבָדָא שְׁאַתָּה מְנַקֵּה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, מְקוֹם תּוֹרָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל,
וְאֲנִי רָגִיל תָּמִיד לְסַפֵּר, שְׁאֲבִיו שֶׁל רִשְׁ"י זָכָה לְבֶן כְּזֶה, רַק מִפְּנֵי
שֶׁהִיָּה נִזְקֵר לְנִקּוּת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן אִף שְׁאַתָּה מְקַבֵּל שָׂכָר
חֲדָשִׁי, עִם כָּל זֹאת הַשָּׂכָר הַרוֹחֵנִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ
עַל זֶה.

רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה יְשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת שִׁיעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיִי בְּרִיאָה, וְתָמִיד תִּהְיִי שִׂמְחָה
וְעִלְיוֹנָה, וְתַחֲזִקִי וְתַעֲזֹדִי וְתַאֲמָצִי וְתַשְׁמַחִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שִׁיעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שִׁפְעָה, שְׁתּוֹכְלִי לְתֵת הַרְבֵּה צָדָקָה

להדפסת ספרי רבנו ז"ל, אשר הצדקה הזו עולה על כל הצדקות, כי זה זכוי הרבים, ובזכות זכוי הרבים זוכים לבנים חיים וקיימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך, שתראה להתחזק הרבה באמונת חכמים, ותאמין לי, שאני יודע מה שאני עושה, אחר הקלוקל צריכים לעסק בתקון, ודברתי מקדם עם ... גרו יאיר. והוא ספר לי, שיש לך חלישות הדעת וכו', וספרתי לו בדיוק איך המצב שאליו נקלענו וכו', הפכתי את הכל, שיצא לטובה לנו וכו', ואף אחד אינו תופס אילו נסים קרו לנו, ועוד יקרה לנו בענין הבית-ספר לבנות וכו'. צריכים עכשו להתאזר הרבה בסבלנות, לא צריכים להיות חמום מח, כי כל אלו החמומי מח גרמו לנו הרבה הזקים, ואנחנו צריכים לשמר מכאן ולהבא לחכמות בסבלנות גדולה, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא.

לעת עתה שהם יעשו מה שיעשו וכו', ושהסמ"ך-מ"ם יתבטל מה שיותר מהר, שהן כל תפלותינו, ואז נזכה לראות ישועות גדולות.

נא ונא ראה לחזק את אשתך, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא שתנוח קצת, ואחר-כך תחזור, לעת עתה הכי טוב להחזיק כף, באש נמוכה, עד שירגעו הרוחות, אבל, תהלה לאל, כבר רואים שנוי בין הבנות, וכפי שהבנות מדוחות לי, ולכן תעשה גם אתה כל מיני פעולות שבעולם להרגיע את הרוחות, ולהגיד לאשתך שהכל יתהפך לטובה.

נא ונא אל תשכח להתבודד בכל יום אליו יתברך, ומלמד צריך להתבודד בכל יום בבקר, שתהיה לו הצלחה עם הכתה שלו. (ושמעתי שמספרים על מלמד אחד, שהיה בין אנשי שלומנו — ר' יעקב מלמד ו"ל, שהיה המלמד שלי בכתה ד', ועד היום אני זוכר מה שלמד אתנו, וזה דבר פלא אחר חמשים ואחת שנה, שאזכר בדיוק מה שלמד אתנו, ואפלו את הנגון עדין אני זוכר, ואיך שלמד אתנו יהושע שופטים, ושמואל א' ושמואל ב', ועד היום אני רואה את כל הלמוד במוחש, והיה פלא בעיני מאין בא דבר כזה, אך לפני עשרים שנה ספר לי אחד מאנשי שלומנו בשמו, שהיתה דרכו לקום קדם אור היום, והיה מתפלל ומתבודד עמו יתברך, כי היה ברסלבר חסיד, והיה רגיל לומר, שיום שהוא אינו מתבודד לפני שהוא נכנס לכתה, הוא אינו מצליח ביום הזה, והיתה דרכו להתפלל על כל תלמיד בנפרד).

ראה לחזק ולעודד את כל המלמדים, ואני חושב שעכשו שנהיה מבדדים במקום צנוע — נצליח מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לחזק ולעודד ולשמח אותך, שלא תהיה לך שום חלישות הדעת, ותקבלי את הכל לכפרת עוונות, ואני מאמין באמונה שלמה, שאת מבינה וכו', או על-כל-פנים את מאמינה וכו', שהכל לטובה, ושידעתי מה שעשיתי וכו', תהלה לאל, הננות עכשו מאד מאד מתקדמות, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, ששירגעו הרוחות בעזרת השם יתברך, תחזרי להוראה, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

נא וְנָא תתחזקי להיות בשמחה, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר — חלישות הדעת ובלבולים וכו', וזה עקר מעלת ב' ישראל, שזוכה להתחזק במצבים הכי קשים שעוברים עליו בחיים, ולכן ראי להתחזק, וסוף כל סוף תראי ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ותעברי את ההריון בקלות ושיהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שותחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל השמחה שיש לי מזה, את לא יכולה לתאר ולשער כלל, כי את חקוקה בתוך פנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואני רוצה רק את הטוב בשבילך, ושהקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שגם את תבני בית נאמן בישראל, בית חם, בית שמח, ותהיי הכי מאשרת בחיים.

תכלית בית-הספר, זה לא בית-ספר וכו', אלא לחנך את הבנות על דרכי התורה והיראה, וללמד את הבנות דברים בסיסיים, כגון: תפירה ובשול, ואיך להסתדר בחברה וכו', וזה כל המדות והלמודים שלומדים בבית-הספר, ותהלה לאל, אצלנו יש עכשו מערכת חדשה, שאנחנו מורידים את הלחץ מהבנות, שלא תהיינה לחוצות כל-כך, כי שום דבר לא צריך להיות חובה, והתורה הקדושה 'דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום' (משלי ג, יז), וכל זה המגמה של בית-הספר שלנו לחנך את הבנות בחנוך כזה, שיהיה להן כח לכל החיים איך להתמודד עם חיי יום יום, כי אף אחד אינו יודע מה מחכה עליו וכו' וכו', אבל אם מתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ויודעים אשר אין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שצריכים בגשמיות וברוחניות מבקשים רק ממנו יתברך,

על־ידי תקף האמונה הזו, יכולים לעבר את החיים. ולכן ראי לשמח
מאד מאד על נעם חלקך, שזכית להיות במחננו, ואני מאד מאד
מקנה לראות גם בשמחתך, ואני רק רוצה לראות אותך מאשרת
בחיך.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתמיד תהיי שמחה ועליזה, ותצליחי מאד,
ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד שצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל כל תלמידות בית־ספר לבנות "בית פיגא" "חסידי
ברסלב" ביבנאל, ישמרכם הקדוש־ברוך־הוא, וימשיך עליכן חן,
ותצלחנה בחייכן.

מאד מאד אבקש את כל הבנות בלי יוצא מן הכלל, מי שרק
יכולה, שתצטרף אל החוגים שסדרו לנו נשות אנשי שלומנו אחר
הצהרים, ואני מכרח להגיד לכלכן, שזה הנחת רוח שלי, שאני
שומע ומקבל תגובות טובות ובשורות משמחות, שאתן משתפרות
במדות טובות, והעולה על הכל בצניעות. אתן צריכות לדעת,
שאנחנו חיים היום בדור של הפקר, שמסתובבים כל מיני מסממים
וכו', וכל מיני פופרים ואפיקורסים, רחמנא לישזכן וכו', ואתן
צריכות להחזיק מרחק מהם, כי אנחנו ישראל עם קדושים מוכנים
למסר את נפשנו בשביל יתברך, כי אנחנו מאד מאד מאד אוהבים
את הקדוש־ברוך־הוא, ולא נעזב את הקדוש־ברוך־הוא בשום
מחיר, וזה הלמוד שאנחנו לומדים בחוג אחר הצהרים.

לזאת אני מאד מאד מבקש את כל בת מבית ספרנו, שתשתדל
לבוא לחוגים, והגדולות תשמרנה על הקטנות, והגדולות שתהיינה

אֲשֶׁר כֹּד שַׁעַג בְּנַחֵל קִיא

סָמַל לְקַטְנוּת, וּבְזֻכוֹת זֶה תִּזְכּוּ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶה אִתְּכֶן תָּמִיד.

תִּתְהַרְגֶה מָאד מָאד בְּתַפְלָה, כִּי זֶה הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מָאד מָאד רָצִיתִי שְׁכַל בַּת וּבֵת תִּכְתֵּב לִי כָּל מַה שֶׁמַּעֲיֵק לָהּ אוֹ מַצִּיק לָהּ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְשָׁמַע מִכָּל אַחַת מִכֶּן בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת. הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּד שַׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְצָרִיכִים לְהִדְבִּיק אֶת עַצְמֵנוּ הַיָּטִב הַיָּטֵב בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל מַה שֶׁקָּרָה אִתְּנוּ בַּיָּמִים הָאֵלּוּ, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִי, וַיֵּשׁ דְּבָרִים שְׂאֵדָם אֵינוֹ יָכוֹל לְהַבִּין, כִּי זֶה נִגְדַּד הַשְּׁכָל, עִם כָּל זֹאת מֵאַחֵר שֶׁקָּרָה מִה שֶׁקָּרָה וְכו' וְכו', אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּאַמּוּנָה פְּשוּטָה, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה, ו"מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הָרָעוֹת" (אִיכָה ג, לח); הֵינּוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ יוֹצְאִים רַק דְּבָרִים טוֹבִים, אֲף אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת כֹּלִים לְקַבֵּל אֶת זֶה. וְלָכֵן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, תִּחְזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְתִסְתַּכְּלוּ רַק עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת הַטוֹב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אִתְּנוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כִּשְׂאֵדָם יוֹדֵעַ שְׁכָל מֵאַרְעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא; כִּי כִשְׂאֵדָם יוֹדֵעַ, שְׁכָל מַה שֶׁקוֹרָה אִתּוֹ הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל

לטובה, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, שאפלו שהוא עדין נמצא בזה העולם הגשמי והחמרי, המלא נחשים ועקרבים, רשעים ארורים, עם כל זאת הוא כבר יכול להמשיך את רוחניות חיות אלקותו יתברך בזה העולם כדגמת עולם הבא. ולכל זה זוכים, אם משליכים את החכמות, ומכניסים את עצמם באמונה פשוטה בו יתברך, ויודעים שהכל בהשגחה, כי סוף כל סוף עליכם לדעת, ולזכור את מאמרם ז"ל (חלין ו:): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה", אפלו באצבע קטנה אדם אינו מקבל מכה, אלא ברשות המאציל העליון. ואמרו (ברכות נח.): "אפלו ריש גריתא מן שמיא מנו ליה" [אפלו זה שממנה על הביובים, גם הוא מהשמים מגוי], ואמרו (יומא לח.): "בשמן יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא", ואמרו (ירושלמי שביעית, פרק ט', הלכה א'): "אפלו צפרא קלילא מבלעדי שמיא לא מתצדא" [אפלו צפור קטן לא נתפש במלפדת בלי רשותו יתברך], כל-כך גברה השגחתו יתברך, שאפלו זה שממנה על הביוב, ואפלו צפור קטנה לא קורה אתם כלום, רק בהשגחתו יתברך הפרטי פרטית, ומכל שכן מה שקורה עם עדה קדושה של יהודים שומרי תורה ומצוות, קהלה קדושה שלא רוצים שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא, ורוצים לחנף את הילדים על טהרת הקדש, לחתן אותם בגיל צעיר, שלא ידעו מה זה פגם הברית, מה זה עברות וכו', על אחת כמה וכמה באין ערך כלל, שהם מתנהגים רק בהשגחתו יתברך הפרטי פרטית, ומי ששם לב מה שקרה אתנו בימים אלו, מכרח להודות שהכל לטובה, והכל ממנו יתברך. ועל-כן אל תחלש דעתכם כלל, ואל יסיתו אתכם כאלו נסגנו אחור וכו', וכאלו היתה לנו מפלה וכו', אדרבה זו הצלחתנו, זו שמחתנו, שאנחנו עכשו מבדדים, והילדים שלנו עכשו הם במקום נפרד לגמרי, שלא צריכים לראות שום טמאה ושום זהמה ושום זבל, אלא יכולים לחנף אותם עכשו בקדשה ובטהרה.

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו,

שְׁזַכֵּינוּ לִפְלֵי בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וְרֵאוּי לָכֶם לִשְׁמַח מְאֹד מְאֹד עַל
נַעַם חֻלְקֵנוּ, כִּי מָה הֵיינוּ עוֹשִׂים אִם לֹא הֵיינוּ מִתְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל.

בּוֹדְאֵי גָלוּי לָכֶם מַה שֶּׁקָּרָה לְאַחֲרוֹנָה עִם מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת,
שֶׁהִבְנוֹת יָצְאוּ לְתַרְבוֹת רָעָה, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וַתְּהִלָּה לָאֵל, אֲנַחְנוּ אֵין
לָנוּ שׁוּם עֶסֶק אַתָּם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לַחֲנֹף אֶת בְּנֵינוּ
וּבְנוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה וְטָהָרָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד שׁצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת הַצָּעַר וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לְכָל
הַמִּשְׁפָּחָה עַל אֲשֶׁר נִבְרַחְתָּם וְכו', הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם עִם
שְׁלֹשָׁה יְלָדִים חֲמוּדִים, אַתָּם עֲדִין זֹוג צָעִיר, וְכָל הָעוֹלָם לִפְנֵיכֶם,
יֵשׁ לָךְ בַּעַל מְקֻסִּים (אֵף שִׁישׁ עָלָיו בְּקִרְתָּ, וַיֵּשׁ לוֹ הַרְבֵּה מִה לְתַקֵּן,
עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבְלִיל זֶה לֹא הוֹרִסִים עֲתִיד), הוּא בַּעַל טוֹב, הוּא בַּעַל
אוֹהֵב, הוּא בַּעַל מְסוּר, וְאֵף שֶׁעָשָׂה טְעִיּוֹת צָרִיכִים לְמַחֵל לוֹ, כִּי כָּל
אֶחָד מֵאַתָּנוּ עוֹשֶׂה טְעִיּוֹת).

חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (גִּטִּין ז:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה,
אֶפְלוּ מִזִּבְחַ מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת, וְאַמְרָתִי: מַה פֶּתָאִם רַק הַמִּזְבֵּחַ
מוֹרִיד דְּמָעוֹת, לָמָּה לֹא הַמְּנוּחָה אוֹ הַשְּׁלָחַן אוֹ הָאָרוֹן אוֹ הַכִּיּוֹר
וְכו', וּשְׁאָר כָּלִי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, לָמָּה דוֹקָא הַמִּזְבֵּחַ? אֵלֹא אֲמָרְתִּי,
שֶׁהַמִּזְבֵּחַ דִּיקָא בּוֹכָה וְצוֹעֵק: מִסְפִּיק קִרְבָּנוֹת הַבִּיאוּ עָלַי, וְעַכְשָׁו
כְּשִׁזִּיג מִתְגַּרְשִׁים, אֲנִי לֹא צָרִיף עוֹד קִרְבָּנוֹת... וּמִי הַקִּרְבָּנוֹת כְּשִׁזִּיג
מִתְגַּרְשִׁים? הַיְלָדִים! עָלֶיךָ לְהִתְיַשֵּׁב וּלְדַעַת, אֵף שִׁישׁ לָךְ טְעִנּוֹת
וּמַעֲנוֹת עַל בַּעֲלֶךָ, אֲשֶׁר לְדַעַתִּי יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל, שֶׁהָרִי הָאָדָם
הַכִּי גָרוּעַ יְכוּל לְהִשְׁתַּנּוֹת, כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל אֶחָד

יכול לתקן את חסרונותיו, ומי סובל בעת גרושין? הילדים. והם מסכנים, הם לא מבינים מה קורה פה, אם ההורים מתגרשים נעשית צלקת על הילדים כל החיים, ואני יכול להעיד לך, שבאו אלי במשך שלשים שנה בחורים ובחורות מהורים שנתגרשו, ועד היום הצלקת אצלם. ועל-כן ראי להתישב לפני שאת עושה מעשה חמור בזה להתגרש, הלא ימינו כצל עובר, כמה אדם חי? סך הכל שבועים שנה! כמו שכתוב (תהלים צ'): 'ימי שנותינו בהם שבועים שנה', וכבר עברו משנותיכם שלשים וחמש שנה, האם כדאי עכשו להתגרש?! ומי יודע אם נזכה להגיע לשבועים שנה, בשביל כמה שנים שאדם נשאר עוד בזה העולם — כדאי להתגרש?! הלא הילדים יסבלו כל החיים, ואל תחשבי שילדיך הם ילדים אחרים, הם ילדים כמו כל הילדים, שכואב להם שמהורים רבים ביניהם, או מתגרשים, רחמנא לישזבן, ועל-כן תחוסי על עצמך, תחוסי על הילדים, ותשלימי עם בעלך, ואני מבטיח לך, שבעלך ישתנה לגמרי, הוא יתן לך כל מה שאת צריכה, כי תהלה לאל, הוא בעל טוב, הוא בעל עם לב זהב. ואל תשמעי לשום הסתות שמסיתים אותך, ואף שאני יודע שיש לך כל מיני טענות על בעלך, שהוא אמר לך כך וכו', והוא צעק עליך כך וכו', והוא דבר אליך לא יפה וכו', כל מיני טענות ומענות, הכל בצדק ובישר, אבל כל אדם יכול לתקן את הטעויות שלו, ואני מקווה מאד, שהוא עכשו מוכן לתקן את העבר שלו, והוא מוכן להתחיל אתך דף חדש, ועל-כן תעשי כל מה שאת יכולה, שבעלך יחזור אליך, ואת תחזרי אל בעלך, ותתחילו לחיות חיים אמתיים, חיים של אהבה, חיים של הבנה הדדית, והקדוש-ברוך-הוא ישרה ביניכם.

תזכרי היטב, מאחר שסבב הקדוש-ברוך-הוא שהתחמתם, זה סימן שאתם נשמה אחת, וההכרח לכם להשאר, אם אתם בן רוצים או אם אתם לא רוצים, ואפלו, חס ושלום, אם אתם מתגרשים, בעולם העליון עוד פעם תפגשו אחד את השני... לא תוכלו להפרד אחד מהשני, אז מה כדאי לך להפרד בזה העולם, הלא סוף כל סוף אתם זוג מן השמים, ואם אתם מתגרשים פה, אתם נשארים

אַחַד לְמַעַלָּה... וְעַל-כֵּן אֵל תַּעֲשֵׂי אֶת הַשְּׁטוּת הַזֹּאת לְהַתְגַּרֵּשׁ, אֲלֹא תַשְׁלִימֵי אֹתוֹ, וְאֲנִי מִכְּטִיחַ לָךְ, שִׁיְהִי לָךְ חַיִּים מְתוּקִים, וְאֲנִי עָרֵב עַל זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד שׁצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... בָּרוּךְ יְאִיר.

פֹּה תִקְבֹּל מִכְתָּב עֲבוּר אֲשֶׁתְּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲזֹרוּ אִיחָד אֶל הַשָּׁנִי, כִּי בְּאַמַּת רַבָּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵרָן, חֶלֶק א', סִימָן רסה), שֶׁלְמַעַלָּה הַזֶּה הֵם אִיחָד, וְכַשִּׁינְרִידִים לְמִטָּה הֵם מִתְפַּצְּלִים, זֶה בָּא מִזִּוּג הַזֶּה אֵלָיו, וְזוֹ בָּאָה מִזִּוּג הַזֶּה אַחֵר, וְצָרִיכִים לְשַׁדָּכֵם, אֲבָל לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם הֵם אִיחָד, נִמְצָא שְׁאִתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ נִשְׁמָה אַחַת, וְאִפְּלוּ אִם אַתָּם כֵּן רוֹצִים אוֹ אִם אַתָּם לֹא רוֹצִים, בַּשָּׁמַיִם אַתָּם נִשְׁמָה אַחַת, וְלִכֵּן אִם אַתָּם, חֵס וְשְׁלוֹם, מִתְגַּרְשִׁים פֹּה, לֹא יוֹעִיל לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, לְמַעַלָּה אַתָּם תִּשְׁאַרוּ אוֹתָהּ נִשְׁמָה, אֲזִי לְמָה לָכֶם לְהַתְגַּרֵּשׁ?! וְזֶה סֵתֶם שְׁטוּת וְהִבֵּל לְהַתְגַּרֵּשׁ! צָרִיכִים לְדוֹן אִיחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, אֵינִי זֶה עֲצָה לָרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ, אֲדָם צָרִיךְ תָּמִיד בֶּן לְחַשֵּׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְרָגַע שֶׁחֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּבֵר שׁוֹכֵחַ מִכָּל הַשְּׁטוּת, וַיִּדְּעַ שְׁאֲשֶׁתוֹ הִכִּי טוֹבָה וְהִכִּי יָפָה, וְהִיא הַמִּתְנָה שֶׁנִּתֵּן לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִן הַשָּׁמַיִם. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַשְׁלִים אִתָּה, וְאֲנִי מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

לְדַעֲתִי, אֵל תִּתֵּן גֹּט, אַתֶּם זֹוג מִן הַשָּׁמַיִם, לֹא יוֹעִיל לָכֶם שׁוֹם
דָּבָר! וְלָכֵן רְאֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמָךְ וְלֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ.

אֹדוֹת ... וְכו', מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי לֹא אַחֲרָאִי עַל אַף אֶחָד, הַטּוֹב
בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, אַתָּה רוֹצֶה לַעְזֹר לוֹ — אֲשֶׁרִיךְ! אֲכַל הוּא אֵינוֹ מַצִּיחַ
אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרֹו יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ זֶה פְּעָמִים, אֲכַל לֹא הָיָה לִי זְמַן
לַעֲנוֹת לָךְ מְרַב טְרִדוֹתִי.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לֵהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי כָּל הַדְּאָגוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן
מִפְּנֵי שֶׁהוּא אֵינוֹ שְׂמֵחַ, וּבְרָגַע שֶׁהוּא אֵינוֹ שְׂמֵחַ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל'
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'), הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹלִיךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ
לְהִיכֵן שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְהוּא חַי בְּדִמְיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ כָּלֵם רוֹדְפִים אוֹתוֹ,
אֲכַל בְּרָגַע שְׂאָדָם שְׂמֵחַ, נַעֲשֶׂה בֶּן חוֹרִין, הֵינּוּ שֶׁהִמָּחֵשֶׁבָה שֶׁלוֹ
חוֹשֶׁבֶת רַק מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה אֲשֶׁר "בְּשִׁמְחָה" אוֹתִיּוֹת
"מַחְשֶׁבָה" (תְּקוּנֵי-יִזְהָר, דף סז.), כִּי כְּשֶׂאָדָם שְׂמֵחַ, אִזּוֹ הוּא יָכוֹל לְהוֹלִיךְ
אֶת הַמַּחְשָׁב שֶׁלוֹ כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֶה, לְזֹאת תִּרְאֶה לֵהִיּוֹת מָאֵד שְׂמֵחַ,
וְתִרְקֹד בְּכָל יוֹם אֲפִלּוּ בִּינְךָ לְבִין עֲצָמָךְ, אֲכַל אֲנִי אוֹמֵר לְרִקְדָּה שְׁלִשָּׁה
טַפָּחִים לְמַעַלָּה מִהֲרַצְפָּה ... כִּי חֲסִרָה לָךְ הַשְׂמִיחָה הָאֲמִתִּית, וְאַתָּה
צָרִיךְ לְרִקְדָּה בְּכָל יוֹם בְּכַח גְּדוֹל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה בֶּן חוֹרִין, וְלֹא
תִּחְשַׁב מָאֵף אֶחָד, וְגַם מַעֲצָמָךְ אֲסוּר לְחַשֵּׁב, אַתָּה צָרִיךְ לְחַשֵּׁב רַק
מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ תִּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ, וְהַשְׂמִיחָה צָרִיכָה לֵהִיּוֹת
כָּל-כָּף חֲזָקָה, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ כָּל-כָּף הַרְבֵּה שְׂמִיחָה, שֶׁתּוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ גַּם

לאשתך, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו): 'אשה בעלה משמחה', לכן אתה צריך לשמח את אשתך, וכן תשמח ותבדח את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, ותהיה נודניק לשמח אותם ... לא תעזב אותם עד שיהיו בשמחה, ורק בזה אתה צריך להיות נודניק ... לשמח את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, ולא תעזב אותו, עד שתראה חיוך על הפנים שלו, ואז תראה איך שכלם יאהבו אותך, כי דרך בני אדם שהם מאד ממרמרים, כי לכל אחד יש את החבילה של צרות שלו, הוא אינו מענין בצרות של אחרים, ואם בא אדם ומשמח אותו, על-ידי-זה מצליח. בשביל זה אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אהבה, סימן ז): 'כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך', ולכן ראה לחזק את כל אחד מאנשי שלומנו שיהיו בשמחה, ותעשה לעצמך שליחות חדשה, שאתה צריך להיות נודניק לשמח את אנשי שלומנו, ובזה תצליח.

אם היית יודע מה זו שמחה, ומה אתה יכול לפעל על-ידי שמחה, היית תמיד שמח, והיית תמיד מחיף. ולכן תמסר את עצמך להיות בשמחה, וזה יוריד ממך את כל הבלבולים, ותהיה בן חורין אמתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל את הנסח של ההקדשה, וכן אודות החיל, אתה יכול לכתב כך, כי אם זה הרצון של ההורים, תקיים את רצונם.

כד שצז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו גאיר.

לנכון קבלתי את הפתבה, ולדעתי, אתה צריך להראות את זה

לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאִפֶּן שֶׁיִּדְעוּ מָה אֲנַחְנוּ מְשַׁקִּיעִים בְּבִנְיָתוֹ, וְשֶׁלֹּא יִהְיוּ חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם, אֲתָה תִּמְשִׁיךְ לְהַפְגִּישׁ עִם הַמּוֹרוֹת מִפֶּעַם לְפֶעַם, וְלַחֲזֹק וְלַעֲוֹד אוֹתָן, וְדִיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ אוֹהֵב בִּקְרָת, אֵין דְּבַר כְּזֶה בְּעוֹלָם שְׂאֲנָשִׁים יֹאֲהֲבוּ בִּקְרָת, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט): 'טוֹב הַכָּל חֲפָצִים לְשִׁמְעַ', מִלֵּה טוֹבָה כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְשִׁמְעַ, אֲבָל אִף אֶחָד אֵינוֹ מַעֲנִין לְשִׁמְעַ בִּקְרָת, וְלָכֵן לֹךְ בְּחֲכָמָה, וְתִדְבֵּר עִם כָּל אַחַת מִהַמּוֹרוֹת בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר עִם הַמְּלָמְדִים.

גַּם עִם ... הַנָּחֵשׁ תִּדְבֵּר כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְתִּי אוֹתָךְ וְכו', וְתַעֲשֶׂה אֵת הַמְּשָׁחַק כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְתִּי אוֹתָךְ וְכו', וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִירָאָה נָסִים נִגְלִים, הַעֲקֹר רְאֵה לְחֲזֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לֹךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד שצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לִנְכוֹן קִבְלָתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמָחִי אֵת בְּעִלְךָ, כִּי כְּשֶׁאַשָּׁה שְׂמֵחָה — גַּם הַבַּעַל שְׂמֵחַ, וְכִשְׁהַבַּעַל שְׂמֵחַ גַּם הָאִשָּׁה שְׂמֵחָה, וְכִשְׁשִׁנֵּיהֶם שְׂמֵחִים — הַיְלָדִים שְׂמֵחִים, וְכִשְׁהַיְלָדִים שְׂמֵחִים, אֲזִי הַכָּל שְׂמֵחַ, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי מָאֵד מָאֵד לְהִתְחַיֵּל אֲצִלְךָ — לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ו'ל הַקִּפִּיד עַל מִדַּת הַשְׂמֵחָה יוֹתֵר מִהַכָּל, וְאָמַר, שֶׁעַל שְׂמֵחָה אָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ, כִּי לֹא בָּא קָל לְאָדָם לְשִׂמְחָה, כִּי מֵרַב הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְּרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, הוּא נִמְשָׁךְ אַחֵר הַעֲצָלוּת. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ

לתפס את היגון והאנחה לתוך השמחה (לקוטי-מנהר"ן, חלק ב', סימן כג), וראוי לה ללמד בכל יום בספר הנפלא "מקור השמחה", ששם מדבר ממעלת השמחה.

אסור להסתפל על אף אחד בעולם, אפלו שכל העולם כלו יהיו יותר טובים ממני, אני לא צריך להסתפל על אף אחד, אני צריך להסתפל רק עלי, ואני צריך לתקן את עצמי, וכשאני אתקן את עצמי, ממילא כל העולם בלוי יהיה מתקן, וכל זמן שאני לא מתקן, אז העולם לא מתקן, אבל לא להסתפל על העולם באלו העולם לא מתקן, וממילא יש לי טענות על העולם ... לא! ולכן העקר תתחילי לחשב ממה, ותזכרי — כמו שאסור לשנא את אחר, כך אסור לשנא את עצמו, כי אין זו דרך לשנא את עצמו, אלא אדם צריך למצא בעצמו נקודות טובות (לקוטי-מנהר"ן, חלק א', סימן רפב), תשכחי את העבר. ורפנו ו"ל אמר: אצל העולם שכחה הוא חסרון, אבל אצלי שכחה היא מעלה גדולה מאד (שיחות-הר"ן, שיחה כו); ולכן תעשי כל מיני מאמצים שבעולם לשכח את כל העבר שלך, ותזכרי שהיום נולדת מחדש, והיום את צריכה להיות בשמחה, והיום את צריכה לשמח את בעלה, והיום את צריכה לשמח את הילדים, והיום את צריכה לשמח את נשות אנשי שלומנו, ואם תחיי בצורה כזו אז תצליחי, רק תשכחי מה שעבר, אין לה עבר כלל, כי כשאדם תמיד חושב מה היה אתמול או שלשום או לפני חדש או שנה או בילדותו וכו' וכו', הוא ישבר, כי נזכר בהרבה דברים לא נעימים וכו', אבל כשעושה בכל פעם התחלה חדשה, אז הוא מצליח. וכן אמר רפנו ו"ל — כשבאים אל הצדיק, צריכים לבא בהתחדשות חדשה באלו אף פעם לא באו אצלו (לקוטי-מנהר"ן, חלק א', סימן סב); והכלל והעקר לעשות בכל פעם התחלה חדשה. וזו היתה דרכו של רפנו ו"ל, וזה היה החדוש של רפנו ו"ל, בשביל זה אמר רפנו ו"ל (סיי-מנהר"ן, סימן רמז): חדוש כמוני צדין בעולם לא היה. ופרשו אנשי שלומנו, שזה סובב על מדת ההתחדשות, שצריכים תמיד להתחדש. ואם תחיי בצורה כזו, אז תצליחי עד מאד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כד שצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אך הייתי טרוד כל היום, ולא הייתי
בחדרי כלל, ולכן לא מצאתי אותו רק עכשו.

שלחתי היום עם ... שלשה טשעקים, כל אחד סף אלפים דולר,
הטשעק פתוח, המדפיס יכול לכתב איזה שם, והם דחויים, כל אחד
לשני שבועות, סף הכל לששה שבועות, וזה כמו מזמן, ואני מאד
מקנה שיקח את זה ממך. נא להדפיס לי את ספר "שמירת הברית",
ולהוסיף קונטרס: "צא מהבץ", "ברח מהמלכות", אקנה שהכל
יהיה על נכון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד ת.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ח' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אקנה שמסרת את השיחות ששלחה גברת ... שתחיה להמנחה
... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדעת מה קורה במעון, כי שמעתי מבמה
אמהות תלונות על ... שצועקת על הקטנים, וזה פלא בעיני איד
היא בכלל עובדת במעון כו', "חנוף זו לא עבודה רגילה, חנוף זו
נשמה, צריכים לעבד עם הנשמה, ורק אז מצליחים", מה זאת
אומרת לצעק על קטנים תינוקות בני שנתיים שלש? אני לא מבין

אֲשֶׁר כד תא בְּנַחֵל קבא

אִיךָ הִיא בְּכָלֵל עוֹבְדָת בְּמַעוֹן? דִּיקָא בְּגִילָאִים כְּאֵלוּ צָרִיכִים סְבָלָנוּת
שֶׁל בְּרִזָּל, וּמִי שָׁאִין לָהּ, שְׁלֹא תַעֲבֹד בְּמַעוֹן.

אַקְנָה שְׁתַּקְחִי אֶת זֶה אֶל תְּשׁוּמַת לִבִּי.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּכְתְּבִי לִי מֵה קוֹרָה בְּקֶהֳלָה וּבְמוֹסְדוֹת לְפִי
מִרְאָה עֵינִיךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ח' כְּסֵלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מְאֹד מְאֹד הִתְפַּלֵּאתִי שְׁשִׁמְעֵתִי שְׁאֵת עוֹבְדָת בְּמַעוֹן בְּתוֹר
מְטַפֶּלֶת, הֲלֹא אִמְרָתִי לְפָנֶי שְׁנָה, שְׁלִדְעֵתִי זֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךְ, אֲסוּר
לְצַעֵק עַל יְלָדִים קְטָנִים בְּכָלֵל, אֲפֹלוּ עַל הַגְּדוֹלִים בַּחֲדָר וּבִבֵּית-סֵפֶר,
אֲנִי נִגְדָּה צִעֲקוֹת, אֲבָל נִגְדָּה קְטָנִי קְטָנִים זֶה עוֹל, אֲשֶׁר לֹא יִכְפֹּר.

כַּמָּה הוֹרִים מְתוֹלֹנְגִים עָלֶיךָ, שְׁאֵת צוֹעֲקֵת עָלֵיהֶם, אֲנִי מְכַרְח
לְהַגִּיד לָךְ, שְׁזֵו לֹא גִישָׁה לְפַעוּטוֹן, מִי שְׁאִינוּ יָכוֹל — שְׁיִלְךָ
הַבֵּיתָה, "חֲנוּךְ זֶה לֹא עֲבוּדָה, חֲנוּךְ זֶה נְשָׁמָה", וּצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
הַנְּשָׁמָה בְּעִבּוּר חֲנוּךְ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֻכָּזֵב שִׁישׁ צִעֲקוֹת בְּפַעוּטוֹן
עַל יְלָדִים קְטָנִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ח' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הכסף נמצא עכשו בבית ... תתקשר אליו, כי מאד מאד רציתי להדפיס שלשת אלפים ספרי "שמירת-הברית", אשר זה בכלל הצלת נפשות ממש, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את זכותכם בשמים בזכוי הרבים. הן אמת, שעוברת עניות וטרדות ובלבולים וכו', אבל האדם אינו חי לעולם וכו', וסוף כל סוף פדאי אלו הצרות והיסורים והבלבולים וכו', מאשר יסורים ובלבולים של הקלי עולם הזה והבלי, אשרינו שיש לנו זכות פזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ח' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

האם קבלת את כל המכתבים, ובפרט של ... ושל אשתו?

ראה לדוח מה חדשות בתלמוד תורה וכן בבית-ספר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנופה לחנך את ילדינו בקדשה ובטהרה, ובלי לשים עליהם שום לחץ וכו', אדרבה רק נחזיר בהם אמונה ברורה ומזככת, אשר זה העקר בזה העולם, אשרי מי שדבוק בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' בְּסֻלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי שֶׁהִתְחַלְתָּ לִקְנִים הַלֵּכָה לְמַעֲשֵׂה, אוֹדוֹת הַמְדַרְשָׁה לְבָנוֹת "נֵר מִלְכָּה". יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲיָה לָךְ הַצִּלְחָה מְפִלְגָּת, וְתוֹכְלִי לְמִשָּׁךְ פֶּה מְאוֹת בָּנוֹת, כִּי בְּאֵמֶת יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ לַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, וּבִפְרָטִיּוֹת לַחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְלִכֵּן כָּל פְּעֻלָּה קִטְנָה שְׂרָק תַּעֲשִׂי, אֶת תַּפְעָלִי.

אוֹדוֹת שְׁתִּי הַהֲצָעוֹת שָׂאת מִצִּיעָה בְּמִכְתָּבְךָ, בְּבִנְיָן שֶׁל הָרֵב ... אֶת כּוֹתֶבֶת, שִׁישׁ שָׁם תְּסֻרּוֹנוֹת וְכו', אֲנִי מִסְכִּים אִתְּךָ, וְזֶה כֵּן נִרְאָה כְּמוֹ שְׁכַתְּכָה, וְיוֹתֵר מוֹשְׁכַת אוֹתִי אֶת הַהֲצָעָה הַשְּׁנִיָּה, לְשֹׁכֵר דִּירָה פְּרָטִית בְּשִׁבְלֵי הַבָּנוֹת, כָּל זְמַן שֶׁהֵן קְבוּצָה קִטְנָה, וְאַחֲר־כֵּן בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁתִּתְּרַבֵּינָה הַבָּנוֹת, אִתָּם יְכוּלִים לַעֲבֹר לָשֵׁם, וְכֵן טוֹב עֲכָשׁוּ בְּשִׁלָּב זֶה, הֵינּוּ בְּשִׁלָּב הַהִתְחַלָּה, שִׁיחִיָּה בְּבֵית פְּרָטִי, כְּדָאִי לֹא לַעֲוֹרֵר אֶת הַדָּב, שֶׁלֹּא יִמְסֹר אוֹתְךָ וְכו', הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת צְרוּת וְכו', אֲבָל אִם זֶה בְּבֵית פְּרָטִי, הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְקַפֵּץ וְכו', וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי כָּל הַמְקִיִּים נָפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוּ קִיִּים עוֹלָם מְלֵא (בְּכָא בְּתָרָא יֵא.), וּבִפְרָט הַיּוֹם, בָּנוֹת שְׁעָבְרוּ אֶת הַצָּבָא וְכו', וְעָבְרוּ עֲלֵיהֶם מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְכו', וְהֵן נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, נִשְׁמוֹת טְהוֹרוֹת, כָּל-כֵּן כָּל-כֵּן רּוֹצוֹת לְחֹזֵר אֶל הַשְּׂרָשִׁים, וּמִתְּפָשִׁים דְּרָךְ וְהַשְׁקָפָה וְכו' וְכו', וְלִדְעָתִי, תַּצְלִיחִי אִתְּךָ מָאֵד מָאֵד, וּבִפְרָטִיּוֹת תַּהֲיִי בְּקֶשֶׁר עִם הַגָּבֵרֶת ... כִּי יֵשׁ לָהּ בָּנוֹת חוֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, וְיְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהִיא תִשְׁלַח כְּמָה בָּנוֹת לְפָנִימִיָּה כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, וְכֵן לְשֹׁאֵל אֶת מִשְׁפַּחַת ... שִׁישׁ לָהֶם קֶשֶׁר חִזּוֹק עִם בָּנוֹת בְּכַת־זִם, אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדֵעַ אִישִׁית, שִׁישׁ שָׁם הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֶבְרוֹ חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרָכְךָ תָּמִיד מְאֹד מְאֹד, וְתִכְנִיֶּסֶנִי אֶת עֲצֻמְךָ
רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז תֵּרָאֵי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! הַטָּשָׁעִקִים שֶׁשְּׁלַחְתִּי לָךְ, זֶה פָּשׁוּט מְסִירוֹת נֶפֶשׁ,
כִּי אֵין לִי פְרוּטָה לְפָרְטָה, אֶפְלוּ לִקְנוֹת בַּמַּכְלָת וְכו', עַד כְּדֵי כָךְ,
עִם כָּל זֹאת עֲשִׂיתִי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שֶׁתוֹךְ שֶׁשָּׂה שְׁבוּעוֹת יִפְרַע בְּדָרְךָ
לֹא דָרְךָ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא "שְׁמִירַת-הַבְּרִית",
שֶׁזֶה זְכוּי הַרְבֵּים, שְׁאֵין אֹתָהּ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אִיזוֹ מִהִפְכָּה זֶה
יַעֲשֶׂה כָאֵן, וּכְדֹאִית הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֹתָהּ טְרוּד,
עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָל מִינֵי מַאֲמָצִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שֶׁהַסֵּפֶר
הַזֶּה יִדְפֵּס וְיוֹפֵץ מִה שִׁיתֵּר מִהָר.

אוֹדוֹת הַצִּיּוֹן, בּוֹדְאֵי הַכָּל אָמֵת, וְרוֹאִים אֶת רִשְׁעוֹת הַרְשָׁעִים
וּמִתְנַגְדִּי, כִּי אֵיפֹה עֲכָשׁוּ כָל הַחֲתִימוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים הָאֻרְוִירִים
וְהַזִּקְנִים וְהַתִּישִׁים וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת שֶׁהֵם יִשְׁבְּרוּ בִיגִיָּהֶם אֶת
הָרֹאשׁ, זֶה לֹא הֶעֱסַק שְׁלֵנוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם
כָּלוּ עִם אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה!

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְקַחַת עוֹד הַמוֹן סְפָרִים מְכַרְכִּים מִמָּךְ בִּיחָד עִם
סֵפֶר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", שְׁאֲנִי מְדַפֵּס אֶצְלָךְ שְׁלֹשֶׁת אַלְפִים, וְאַחֵר-כֵּן

אֲשֶׁר כד תו — כד תז בְּנַחֵל קכה

אֲשֶׁלֶם לךְ אֶת הַכֹּל, כִּי שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם חוֹב, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ
לְדַאֵג, וְגַם אֶת הַמְשָׁלוּחַ אֲנִי אֲשֶׁלֶם כְּמוֹ שֶׁשְׁלַמְתִּי עַד עַכְשָׁיו.

תִּגִּיד לְאַחֶיךָ ... חֲבֵל מְאֹד שְׁלֹא יֵצֵא לָנוּ לְדַבֵּר, כִּי פָשׁוּט לֹא
הָיִיתִי בְּבֵיתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

הֵאֵם מְסֻרֶת אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁבִקְשָׁתִי אוֹתָךְ?

וְהֵאֵם דְּבַרְתָּ עִם ... גֵּרֹו יֵאִיר, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְדַעַת מַה
קוֹרָה בְּעֵינֶיךָ בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שָׂאֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, בְּזֶה שֶׁכְּתִבְתָּ שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּעֵבֶי הַקּוֹרָה לְהַכִּין אֶת "אֲשֶׁר
בְּנַחֵל" לְדַפּוּס, זֶה מְאֹד הִחְזִיה אוֹתִי, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שָׂאֲנִי
מִתְפַּתֵּחַ כָּבֵד עִם בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים מִשְׁנֵת תִּשְׁכ"ד, וְחֲבֵל מְאֹד
שָׂאֲבָדוֹ כִּמָּה אֵלֶּפֶי מִכְתָּבִים בְּקִיץ, אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם כְּבִבֵּת
עֵינִי, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישָׂאֵר מִמֶּנִּי, וְזוֹ כָּל חֵיּוֹתִי שֶׁל "אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ
עוֹלָמִים" (תְּהִלִּים סא, ה) — כְּדֶרֶשֶׁת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחִיו נִצָּח.

בְּאִתִּי לְאַחֵל לָכֶם בְּרִפְת "מִזֵּל טוֹב" עַל חֲתָנָת בְּתֻכֶּם שְׁמִתְחַתֶּנֶת

היום, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב. וּבְעֵת רְצוֹן תִּבְקָשׁוּ גַם עָלַי, שְׁאֲזֹכָה לְהַפְקִיד בִּישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּבֵיתִי, וְכֵן תִּבְקָשׁוּ עַל בְּנֵכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁגֵם הוּא יִמָּצֵא בְּקִרְוֹב מְאֹד אֶת זְוִיגוֹ, וַיִּזְכֶּה לְשִׁמְחָה בְּשִׂמְחַתְכֶם.

נָא וְנָא רַק תִּתְחַזְקוּ עַל גִּדְּל הַחֲסִידִים וְהַרְחֲמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא אָב הַרְחֲמָן, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאַנְחֵנוּ לֹא מִבִּינִים, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנֵנוּ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִהוּזָג הַזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תח.

בִּשְׁעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הַחֲמֵן ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאַתִּי לְאַחֵל לָךְ בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל יוֹם חֲפֻתְךָ, וּבְדַאי לָךְ לְזַכֵּר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ו'ל (חֲיִי-מוֹהֲר"ן, סִימָן תַּקפ"ו) שְׁאַמֵּר עַל מֵאֲמָרָם ו'ל (כְּתוּבוֹת טו:): 'בִּיצֵד מְרַקְדִין לִפְנֵי הַכֹּל', אֵיךְ זֹכִים לְרַקֵּד וּלְדַלֵּג מֵה שֶׁקָּרָה לִפְנֵי הַכֹּל, שֶׁתִּשְׁפַּח אֶת הַכֹּל, וְתִתְחַיֵּל הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה, כִּי חֲמֵן בְּיוֹם חֲפֻתוֹ מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת שִׂמְחָה בְּיוֹם שִׂמְחַתְךָ, וְאַל תִּשְׁפַּח מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַחַת הַחֲפָה תִּבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִהְיֶה בְּנֵן עַד־יַעַד, וְתִרְוֶה רַב נַחַת וְכו', וַיִּהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שֶׁתִּמִּיד תִּהְיֶה בִּיגִיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאַתֶּם

שְׁתַּפִּים בְּחַיִּים, וְאֵף פַּעַם אֶל תָּרִים אֶת הַקּוֹל עָלֶיהָ, רַק תִּהְיֶה סִבְלָן
וְתִלָּךְ בְּעֵדִינוֹת, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

נָא וְנָא תִקְבַּע לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָם, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא,
בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרֻבָּעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֻגָּד
הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד בְּחַיֶּיךָ מִהַשְׁעוּרִים הָאֵלּוּ,
וּבִזְכוּת זֶה יִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדִבְקוּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּכְנֶס לַחֲפָה בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזֹל טוֹב, וְתִבְנֶה
בֵּית גִּאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה קֶשֶׁר שֶׁל קִימָא לְגֻצַּח.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַכֹּלָה ... שְׁתַּחֲוֶה.

בְּאִתִּי לְאַחֵל לָךְ בְּרַכַּת "מְזֹל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל יוֹם
שְׁמִחָתְךָ, יוֹם חֲתֻנָּתְךָ, יַעֲזֹר הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת
וְתִתְחַתְּנוּ, וְתִשָּׁרֶה בֵּינֵיכֶם אֲהִבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִהְיֶה קִשּׁוּרִים
בֵּינֵיכֶם תָּמִיד, וְתִכַּבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי הַחֲתָנָה מֵאַחֲדָת אֶת הַחֲתָן
וְהַכֹּלָה, וְעוֹשֶׂה אוֹתָם שְׁתַּפִּים לְכָל דָּבָר. וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שְׂיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעַד לַחֲכָמִים, תּוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד, וְתָמִיד
תִּזְכְּרוּ אֶת הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תְּסִיחִי דַעֲתָךְ מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

תַּתְּחִילִי לְהַדְלִיק אֲרֻבָּעָה גְרוֹת רְגִילִים וּשְׁנַיִם שָׁל שְׁמֵן זַיִת, כִּי
זוֹ סִגְלָה מְאֹד לְבָנִים תְּלֻמִּידֵי חֲכָמִים, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר
בְּבִיתְכֶם אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַזְכֶּה לְרֵאוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי רוֹצֶה, שֶׁהַיּוֹם כְּשֶׁתְּבֹא הַמְּשֻׁלַּחַת, שֶׁתִּשְׁמַר עַל
דְּבוּרָךְ אִיךָ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר אִתָּם, כִּי כָּל מֶלֶךְ יִתְּרָה יְכוּלָה לְהַזִּיק וְכו',
חֵס וְשְׁלוֹם, הָעֶקֶר מֵה שְׁאֵנוּ צְרִיכִים, זֶה עוֹד פֶּנֶה חֲמוּדָה לְבָנוֹת,
וְהַדְּבָר אִתָּם בְּעֵדִינּוֹת, וְכֵן בְּעֵנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שֶׁלֹּא יִדְחַק אֶת זֶה
לְשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה... שְׁנֵה עוֹרְבָא פָּרַח וְחִלּוֹם מֵתָק וְכו', וְאַף שִׁיבְטִיחַ
הַבְּטָחוֹת — הַכָּל רוֹחַ... לְלַחֵץ דִּיקָא עַל הַשְּׁטִיחַ שְׁלִי, כִּי שֵׁם יִבְנֶה
תוֹךְ כְּמֵה חֲדָשִׁים, רַק שְׂאֵקְבֵל אֶת הָאֲשׁוּרִים.

אִם אֵתָה הוֹלֵךְ הַלִּילָה אֶל הַחֲתָנָה שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, בּוֹדָאִי
תִּפְגַּשׁ שֵׁם אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּדַבֵּר אִתּוֹ עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם בְּעֵנִין
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלִי, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתֵּצֵא מִהַדְּחָקוֹת וְהַקְטָנוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ,
וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלָתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כְּפִי שֶׁשְּׁמַעְתִּי בְּקִרוֹ בִּיבְנָאֵל הַיּוֹם עַל הַשְּׁטִיחַ ... וְכֵן ... וְ...
וּסְכָמוֹ שְׁצִרִיכִים לְבָנוֹת לְבֵית-סֵפֶר הַבָּנוֹת מְקוֹם נִפְרָד, וְתִשְׁוֹאוֹת חֵן
לְךָ עַל הַשְּׁתַּדְּלוּתְךָ שֶׁהַשְּׁתַּדְּלָתָה בְּזֶה.

אף אָני מאד מאד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, בְּעֵנֶיךָ בְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, שֶׁהוּא עַל הַשְּׂטִיחַ שְׁלִי, אֲדָמָה פִּרְטִית, שֶׁהָיוּ כָּבֵד כָּל הָאֲשׁוּרִים, וְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שֶׁהוּא רֹשֶׁע מְרָשָׁע, הִפִּיל אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם נִמוּק, וְעַל זֶה אָני מאד מאד צָרִיךְ אֶת עֲזָרְתְּךָ, וְאֵף שֶׁ... מִבְּטִיחַ שִׁיבְנָה לַחֲסִידֵי בְּרִסְלָב שְׁכוּנָה נִפְרֶדֶת, יָכוֹל לִהְיוֹת שׁוֹז אֱמֶת, וְיָכוֹל לִהְיוֹת שְׁזֵה חֲלוּם מֵתָק... עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא קָשׁוּר אֶל בְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ בַּשְּׂטִיחַ שְׁלִי, וְעַל זֶה אָני צָרִיךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי, וְקַבְּלֵתִי עַל עֲצָמֵי כָל מִינֵי קַבְּלוֹת, אִם תַּעֲזֹר לִי — אָני אֶעֱזֹר לָךְ, חֵד מְשַׁמְעִית, בְּתַפְלָה וְתַעֲנִית וְכו', אֶתָּה נִמְצָא בְּצָרָה וְאָני נִמְצָא בְּצָרָה, בֹּא וְנִחְלִיף, תַּעֲזֹר לִי, וְאָני אֶעֱזֹר לָךְ, מַה יֵּשׁ לָךְ לְהַפְסִיד? ! אָני מֵאֵד מֵאֵד מְקוּהָ, שֶׁדְּבָרֵי אֱלוֹ שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ מִפְּנִימִיּוֹת לִבִּי, עִם דָּם וְלֹא עִם דִּיּוֹ וְכו', יִכְנָסוּ אֶל תּוֹךְ לִבִּי, וְתַעֲשֶׂה עִמָּדִי אֶת הַחֲסֵד הַזֶּה, כְּפִי מֵיטֵב יְדִיעַתִּי, אִם ... יִתְעַקֵּשׁ אֲצֵל ... אָני יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת הָאֲשׁוּרִים בְּתוֹךְ כְּמָה יָמִים, וְאֶת הַבְּנִיָּה אָני בּוֹנֶה בְּעֲצָמֵי, וְאָני לֹא מִבְקֵשׁ מֵאֵף אֶחָד כֶּסֶף אוֹ שָׂאֵר טוֹבוֹת הַנָּאָה וְכו', פִּשוּט אָני צָרִיךְ אֲשׁוּר שֶׁכָּבֵד הִנֵּה, כְּאֲשֶׁר יִסְפֹּר לָךְ ר' ... גִּירוֹ יֵאִיר.

נָא וְנָא אֶל תְּשִׁיב פְּנֵי רִיקָם, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁבוּזוֹת זֶה תִּהְיֶה לָךְ יִשׁוּעָה גְּדוּלָּה, וְעוֹד הִבְטַחְתִּי לָךְ לִפְנֵי שְׁנָתִים, שֶׁבֵּית־הַמִּדְרָשׁ יִקְרָא עַל שְׁמֶךָ, נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ, שְׁאוּכַל לְקַבֵּל אֶת הָאֲשׁוּר לַבְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְאָני לֹא צָרִיךְ מֵאֵף אֶחָד אֲפִלּוֹ אֲגוּרָה אַחַת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׂאֶתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעֶבֶר הַתְּלִמוּד־תּוֹרָה וְהַבֵּית־סֵפֶר, כִּי הוֹלֵךְ לִי

בחיים לחנוך את הילדים על טהרת הקדש, ועל קטב זה אני רוצה לנהל את המוסדות שלנו, שיִדברו רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק הגלוי אלקות שאנו מגלים — הן לעצמנו והן לילדינו, כי אין בעולם רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וברגע שאדם עוקר את עצמו מהקדוש-ברוך-הוא, זה מראה שפלו שקר והכל צביעות, וצריכים לברח ממנו כמו שבורחים מאש. ולכן אני רוצה מאוד מאוד, שתחדיר בבנים ובבנות רק יראת שמים טהורה, שזה הלמוד שאני לומד עם כל התלמידים, שזה הלמוד של רבנו ז"ל, שמגלה ומפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל אחד ואחד.

לזאת אבקש אותך, יען שבכל ליל ששי אני מדבר אל הבנות כמה שיחות, ומתקתקים את השיחות, ולכן תקח את ההצעות, ותמסור את זה הן למלמדים והן למורות, שילמדו את זה כל השבוע עם התלמידים והתלמידות, כי כל שיחותינו ודבורינו, הם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית.

גא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה שבור וכו' וכו', כי תהלה לאל, בזה שאנחנו מחנכים את נשמות ישראל באמונה הקדושה, זה רק מה שישאר מאתנו, כי ימי חיינו הם הכל, הנה אנחנו פה ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, ועל-כן אנחנו צריכים להכניס בנו רק את האמונה הקדושה בו יתברך, וזו תכלית הלמוד שאנחנו צריכים ללמד, וכן בפרשת השבוע שאנחנו לומדים בכל יום, צריכים להוציא עצות איך להתחזק באמונה הקדושה, כי השנה מחלקת ומסדרת כפי פרשיות השבוע, וצריכים להוציא מוסר השכל לדורותינו אלו איך להתחזק.

גא ונא ראה להיות חזק מאוד, ואל תחלש דעתך משום דבר, כי אנחנו רואים את גדל ההצלחה שיש לנו, על אף המרירות שעוברת עלינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיָּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל אֲשֶׁר
אַתָּה עוֹסֵק בְּחֻנוּף הַבָּנִים, רֹאֶה לְהַחֲדִיר בֵּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְתִלְמַד עִמָּהֶם הַרְבֵּה "סִפְר־הַמַּדּוֹת", כִּי הַמַּדּוֹת הֵן יְסוֹד
הָאָדָם, וְכֵן שְׁהִילָדִים יִלְמְדוּ לִזְמַר 'תִּקְוֹן הַכָּלְלִי' בְּעַל־פֶּה, כִּי
הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרִים הָאֵלּוּ מְסַגְּלִים לְהַכֵּל, וְטוֹב שְׁהִילָדִים יִהְיוּ רְגִילִים
בְּאַמִּירַת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרִים, עַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִבּוֹא, שְׂיִדְעוּ אֶת זֶה
בְּעַל־פֶּה, וּבִיּוֹתֵר בְּקִבְרֵי צַדִּיקִים, שְׂיִוְכְּלוּ לִזְמַר אֶת זֶה שׁוֹטֵף
בְּעַל־פֶּה מִמֶּשׁ.

גַּא וְנָא רֹאֶה לְקַחַת אֶת הַיָּלָדִים עַל הַקָּר לְהַתְבַּדֵּד עִצְמָם עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְתִגְלֶה לָהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי זֶה כָּל הַלְמוּד שֶׁלָנוּ
— רַק אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֹשֶׂה אִתָּנוּ
חֶסֶד, שְׂעַכְשׁוֹ אֲנַחְנוּ נִבְדָּלִים מִהַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ לְגִמְרִי, וְאֵין לָנוּ שׁוּם
עֶסֶק אִתָּם, וְעַל־כֵּן אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְתַנּוֹךְ פֶּה אֶת הַיָּלָדִים עִם אֲמוּנָה
טְהוֹרָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַחֲדִיר בַּיָּלָדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רֹאֶה לְהַתְבַּדֵּד עִצְמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲפִלּוּ שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ מָה שְׂעוּבֵר בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת רֹאֶה לְהַתְחַזֵּק, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשִׂמְחָה אֶת הַכֶּתֶה
שֶׁלָךְ, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יִלְדֶיךָ, בְּאִפֶּן שֶׁתִּמִּיד
תִּהְיֶה אוֹיְרָה שֶׁל שִׁמְחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תיד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, י' בסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה צמוד בפנימיות לבבי, כי גדל
האהבה שיש לי אליך — אין לתאר ואין לשער כלל, ואני מאד
מאד מבקש אותך, יען שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא, שאתה
מלמד עם התינוקות של בית רבן, אשר המדרגה הזו עולה על כל
המדרגות, כי מי שזוכה לחנך את נשמות ישראל באמונה, אין עוד
דבר גדול מזה, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו — אם לא הדבורי
אמונה ביגנו לבין עצמנו, וביגנו לבין חברינו, וביגנו לבין ילדינו
ותלמידינו, כי סוף כל סוף הכל הבל ורעות רוח, והחיים מלאים
נסיונות קשים ומרים, ובכל רגע ורגע שמדברים וחושבים ממנו
יתברך, מקימים מצות עשה תדירית, כי אדם צריך להיות דבוק בחי
החיים בו יתברך, ולא להסיח דעת ממנו לרגע, ועל-כן תעשה מה
שתעשה באפן שתלמד עם הילדים רק אמונה, ותוציא אותם מפעם
אל פעם אל השדה או אל ההר להתבודד עמו יתברך, ותגלה להם
את הקדוש-ברוך-הוא, וכן אבקש אותך, שתלמד עמם "ספר-
המדות", ותסביר להם כל מדה ומדה כצחות לשונך, וכן תספר להם
בפרשת השבוע, ותחדיר בהם אמונה פשוטה, שגם הם ילכו בדרך
אבותינו אברהם, יצחק ויעקב והשבטים הקדושים, כי סוף כל סוף
הילדים הם העינים שלנו, וכמו שאדם שומר על עיניו, כך צריך
לשמר על הילדים, אשרי מי שזוכה לחנך את בני ישראל באמונה
טהורה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תטו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיָּצֵא, י' בְּסֵלֹו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אִפְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת הַתְּלַמִּידִים שֶׁלָּךְ,
וּתְלַמֵּד אוֹתָם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּכְנִים בָּהֶם "סִפְּר־
הַמַּדּוֹת", וְתִסְבִּיר לָהֶם כָּל מִדָּה וּמִדָּה, כִּי הַמַּדּוֹת הֵן יְסוֹד הָאָדָם,
וְרַבֵּנוּ ו"ל מָאד רָצָה שְׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמְדוּ בִּ"סִפְּר־הַמַּדּוֹת", וְאֲנִי
רוֹצֶה שֶׁהַיְלָדִים בְּעוֹדָם קִטְּנִים, יִקְנוּ לְעֲצָמָם מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַעֲקָר
הִיא הָאֱמוּנָה, לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִּים הַקִּטְּנִים הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלִכֵּן תּוֹצִיא
אוֹתָם מִפֶּעַם אֶל פֶּעַם אֶל הַשָּׂדֶה וְאֶל הַהָר לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּתְגַלֶּה לָהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אִיף שְׁאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וּתְלַמֵּד עִמָּהֶם שִׁיְהִיו רְגִילִים לוֹמַר אֶת הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, שֶׁהֵם
הַ"תְּקוּן הַכָּלְלִי" עַל פֶּה, כִּי אֲנִי מָאד מָאד רוֹצֶה, שֶׁכָּל יֶלֶד וְיֶלֶד
יֵדַע אֶת הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים בְּעַל־פֶּה, שִׁיְהִי רְגִיל בְּזֶה מָאד
מָאד, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהֵם תְּקוּן נִפְלָא מָאד מָאד. הַעֲקָר תִּשְׁתַּדֵּל
לְהַתְּאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת, וְתִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל, כִּי אִי אֶפְשָׁר לַחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵי
יִשְׂרָאֵל, אֲלֹא בְּסִבְלָנוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכָךְ.

נָא וְנָא רָאָה לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְתַבַּדֵּד עֲצָמְךָ עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּכָל פֶּעַם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחֹד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ? רַק
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲנַחְנוּ חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל־כֵּן עַל מָה
וְלָמָּה לִהְיוֹת שְׂבוּר, עַל אֵף גָּדֹל הַמְּרִירוֹת וְהַכְּלָבוּלִים שֶׁעוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ, מִחֲמַת מִקְרִי וּפְגַעֵי הַזְּמָן, עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ
לְדַעַת, שְׁאֵין עוֹד אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם — רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ,

ועל-כן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, י' כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, כי אתה עושה שליחותי, ואתה מלמד את התינוקות של בית רבן באמונה, אשר זה כל פסופי ורצוני וחשקי וכו', וכו', כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק הדבורי אמונה שאנחנו זוכים לדבר ביגנו לבין עצמנו, ובפרט הדבורי אמונה שאנחנו מגלים לתינוקות של בית רבן. ועל-כן ראה להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולהרגיל אותם לשיר שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא, ותראה להיות חזק בזה מאד מאד, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי בזכות שלומדים עם תינוקות של בית רבן תורה, הקדוש-ברוך-הוא משלם חזרה כהנה וכהנה.

נא ונא תקבע לעצמך שעורים בסדרן בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ובשלחן ערוך בסדרן, כאשר למדת אצלנו, ותעשה בכל פעם התחלה חדשה, ואל תהיה שבור כלל, אלא תהיה שמח, כי הנה תראה מה עשה עמך הקדוש-ברוך-הוא בימים ובשבועות ובחדשים ובשנים האלו, שזכית להתחתן ולהוליד בנים, שזו המפתה הכי גדולה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, ולכן ראה בכל מיני פעולות שבעולם לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולא להשבר משום דבר, והרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור

אֲשֶׁר כֹּד תִּיז בְּנַחֵל קֹלָה

וְדַבּוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ,
שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּד תִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי וְכִסּוּפִי, הוּא רַק לְהַחֲדִיר
בְּבָנוֹת אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאֵת
שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲנִי מִמְּנָה אוֹתָךְ לְשִׁלְיָהָ טוֹבָה, שְׁתַּחֲדִירִי בְּבָנוֹת מִדַּת
הַצְּנִיעוּת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יָפֵה לְבָנוֹת מִמִּדַּת הַצְּנִיעוּת, וְתַחֲזִירִי
לְפָנֵיהֶם אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת שֶׁאֲנִי מְדַבְּרִים בְּכָל לַיִל שָׁשִׁי, וְאֲנִי מֵאֵד
מֵאֵד מִקְּוָה, שֶׁהַבָּנוֹת הָאֵלוּ תִּגְדְּלֶנָּה בָּנוֹת יִרְאוֹת שָׁמַיִם, כִּי זֶה כָּל
מִגְמָתִנוּ, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁהַבָּנוֹת הָאֵלוּ הֵן בְּנוֹתִי, וְאֲנִי רוֹצֶה לִירְאֵת
בָּנוֹת קְדוּשׁוֹת, בָּנוֹת טְהוֹרוֹת, בָּנוֹת חֵיל, שִׁיעֲשׂוּ אֶת רִצּוֹן קוֹנֵם, וְזוֹ
כָּל מִגְמָתִי, וְצָרִיכִים לְהַפְסִיק אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, בְּגֵרוֹת וְכוּ', תַּעֲדוֹת וְכוּ',
צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בָּהֶם רַק אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁתְּהִינָּה
רְגִילוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר הַבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֲנִי מִקְּוָה
מֵאֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעוֹד מַעֲט גַם לְכָל הַבָּנוֹת יִהְיֶה מְקוֹם
מְסֻדָּר עַל הָהָר חוּץ לַיָּשׁוּב, וְכֵן נוֹכַח לְגַדֵּל אֶת הַבָּנוֹת בַּקִּדְשָׁה
וּבִטְהָרָה, שְׁלֹא תִרְאִינָה שׁוֹם דְּבַר מְהַרְשָׁעִים וְהַפּוֹחֲזִים הַחֲלוּנִיִּים
וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר כָּל מִגְמָתָם הִיא רַק כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְאַנְחֲנוּ
רוֹצִים לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת בְּנוֹתֵינוּ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף
אֶת גּוֹרְמַת לִי נִחְתָּרוֹת מֵאֵד בְּזֶה שְׁאֵת מַחֲדִירָה אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה

בְּבִנּוֹת, כִּי זֶה כָּל מְגֻמָּתִי וְכָל חַיּוּתִי, שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְרַאֲוֹת אֶצֶל כָּל
הַבָּנוֹת מִה שְׁרָאִיתִי עַד עַכְשָׁיו אֶצֶל כָּל אֵלֹהֵי שְׁהִתְחַתְּנוּ כָּבֶר, וְאֲנִי
רוֹצֶה לְרַאֲוֹת אִיךָ שְׁכָל הַבָּנוֹת תִּתְחַתֵּנָה בְּגִיל צָעִיר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי,
שֶׁלִּקְחָתָה עַל עֲצָמַי חֲנוּךְ הַבָּנוֹת, וּמִסְרָתָה אֶת נִפְשִׁי וְעֲזֹבָתָה אֶת הַכָּל,
וְעָשִׂיתָ אֶת רְצוֹנִי.

מָה אָמַר לָךְ! הַבָּנוֹת בָּנוֹתִי, וְאֲנִי רוֹצֶה לְרַאֲוֹת רַק אֶת הַטּוֹב
שֶׁלָּהֶן, וְעַל-כֵּן רָאִי לְהַחֲדִיר בָּהֶן יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּמִדַּת הַצְּנִיעוּת
וְהַדְּרוֹךְ אֶרֶץ, וְתִלְמִדֵי אִתָּן הַרְבֵּה "סִפְר־הַמִּדּוֹת", וְתַסְבִּירֵי לָהֶן כָּל
קֹטֵעַ וְקֹטֵעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רָאִי לְהַחֲדִיר בַּבָּנוֹת אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשְׁתַּחֲוִיָּה
רְגִילוֹת לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי סוֹף סוֹף מִה יִשְׁאָר מֵאֲתָנּוּ?
רַק הַדְּבוּרֵי יִרְאַת שָׁמַיִם וְהָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׁאֲנִיחֲנוּ מִחֲדִירִים בָּהֶן,
שֶׁזֶה הִזָּה רְצוֹן רַבִּנוּ ז"ל, שֶׁנִּדְבַּר תְּמִיד דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְנִמְשִׁיךְ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רָאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּבּוֹדָאִי תִרְאִי יִשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתַּצְאוּ מִכָּל הַצְּמָצוּם, וְתִהְיֶה לָכֶם הִרְחָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֹב מְאֹד
תִּהְיֶה לָנוּ פְּנֵה חֲמוּדָה גַּם לַבָּנוֹת, וְתִהְיֶינָה מְבַדְּדוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי
הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שֶׁהַבָּנוֹת תִּגְדְּלֶנָּה בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת, כִּי הֵן בָּנוֹת

אָפֿער כד תיט — כד תכ בנחל קלז

אברֶהם, יצחק ויעקב, שָׂרָה, רבקה, רחל וְלֵאָה, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לראות נחת מֵהֶן.

רְאֵי לכתב לי בפרטיות מה שְׁעוֹבֵר בפתח שְׁלֹךְ.

המאחל לך ברכה וְהַצֵּלָחָה מן השמים...

כד תיט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויֵצֵא, י' כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וברכה אֶל ... שתחיה.

מה אמר לך! אין מלים בפי להודות לך על החסד חנם שאת עושה עִמָּדִי, שאת מחנכת את הבנות שֶׁהֵן בנותי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שתחירי בָּהֶן יראת שמים ומדות טובות, וְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתברך, ומדת הצניעות, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו — רק זה.

רְאֵי לחזק את עצמך בכל מיני אִפְנִים שְׁבַעוּלִים, וְאֵל תהיי שבורה, חס ושלום, אֲדַרְבֵּה, רְאֵי לספר לבנות ספורי צדיקים, כי הספורים ממשיכים את לב השומע אליו יתברך. וְלִכֵּן תספרי להם תמיד ספורי צדיקים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תחדור בָּהֶן יראת שמים שלמה.

אני מְאֹד מְקַוֶּה אֶל הקדוש-ברוך-הוא, שְׁבַקְרוֹב גַּם לבנות יהיה מקום צנוע על הָהָר, וְנוֹכַל לַחַנּוּךְ את בנותינו בקדושה ובטהרה, שְׁלֹא יראו שום דבר מהשטיות של פורקי העל.

המאחל לך ברכה וְהַצֵּלָחָה מן השמים...

כד תכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויֵצֵא, י' כסלו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רב אֶל ... שתחיה.

מֵאֵד מֵאֵד רָצִיתִי לִשְׁמַע כָּכֶר אֵיךְ אַתְּ מִסְתַּדֶּרֶת בְּבֵיתְךָ, וְשִׁיחָהּ
לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אָמְתִּי, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכֵּל
יִסְתַּדֵּר בְּבֵיתְכֶם, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִלְּדִיכֶם.

אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵת
עוֹזֶרֶת לִי לְחַנּוּךְ אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל. נָא וְנָא תַחֲדִירִי בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁגַּם לְבָנוֹת תִּהְיֶה פָנָה
חֲמוּדָה עַל הָהָר, בְּצַנִּיעוֹת גְּדוּלָּה, וְנִזְכָּה לְחַנּוּךְ אוֹתָן עַל טְהֻרַת
הַקֶּדֶשׁ.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, " כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי מִזֶּה
שְׂאֵת מְחַנֶּכֶת אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל. תַּחֲדִירִי בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצָּוָה גְּדוּלָּה מִזֶּה, וּבִזְכוּת הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁתַּחֲנִכִּי
אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, עַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחִי בְּחַיֶּיךָ, וְיִהְיֶה
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵיתְךָ, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם מִצְוִי אֲצִלְכֶם תָּמִיד.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גִּדְּלֵי הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שֶׁאַתָּה מְחַנֵּכֶת אֶת בְּנוֹת אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר הַבְּנוֹת הֵן בְּנוֹתֵי, וְלִכֵּן רָאִי לְהַחֲדִיר בֵּהֶן אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲדִירִי בֵּהֶן אֱמוּנַת חֲכָמִים בְּעוֹדֶן בְּגִיל קִטְנוּת, וְתַסְפְּרִי לָהֶן סִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְתַמְשִׁיכִי אֶת לִבָּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לָךְ בָּנִים צְדִיקִים, קְדוֹשִׁים וְטָהוּרִים בְּקִדְשֵׁת הַבְּרִית.

נָא וְנָא רָאִי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְכַאֲשֶׁר רָאִית עַד עַכְשָׁו נְסִים נְגָלִים, שֶׁעָשִׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֹּךְ תִּרְאִי עוֹד הַרְבֵּה נְסִים נְגָלִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק תִּהְיִי חֲזָקָה מְאֹד, וְאֵז לֹא תִפְסְדִי — לֹא בְּזֶה וְלֹא בִּבְּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַאֲהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי לָךְ, שֶׁאַתָּה מְחַנֵּךְ אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֱמוּנָה

הַקְדוּשָׁה, אֲבָל מֵצִד שְׁנֵי אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁגָם הִצְעָר שִׁישׁ לִי בַּצֶּעֳרָךְ — זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, שְׁנִשְׁקַעְתָּ בְּחֻבּוֹת וְכוּ', וְאַתָּה תְּמִיד עֶצּוֹב וּבִשְׁבָּרוֹן לֵב, וְזֶה מְאֹד כּוֹאֵב לִי וְכוּ', וּבְאַמֶּת אָדָם צָרִיךְ לְהַחְזִיק מֵעֶמֶד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְלוֹלִי עֲצוֹת רַבֵּנוּ וְ"ל, הֵינִי נִשְׁקָעִים בְּתוֹךְ הַטְּמָאָה וְהַזְהָמָה וְכוּ' וְכוּ', וְחִסְדֵּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת כְּאֵלוֹ, וְרֹאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעֶמֶד, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה טוֹב, הָעֶקֶר תַּחֲדִיר בַּעֲצֻמָּךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִּיעַ, אֲשֶׁר אֵין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְצָרִיכִים לְבַטֵּל אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְמָה הֵינִי עוֹשִׂים בְּלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁאָדָם מוֹצֵא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה וּבְתוֹךְ צְרוּתִי וְיִסּוּרֵי וּמְרִירוֹתִי, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וְיִמְשֹׁךְ עָלָיו חֶסֶד וְרַחֲמִים הַרְבֵּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּדּוֹ יְאִיר.

ראה לחזק את עצמך ביותר להיות דבוק בְּחַי הַחַיִּים בוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְחַזִּיק מְעַמְּד, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲפֹלוּ שְׂעוּבָר עָלֶיךָ מִה שְׂעוּבָר, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְמַצֵּא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם בַּתוֹךְ עֲנִינֶיךָ הַפְּרִטִי הַפְּרִטִים וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שֶׁאַתָּה עוֹסֵק בְּתַקוּן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וּבְתַקוּן הַבְּנִיָּן, וּמָה שֶׁאַתָּה רֵק רּוֹאֶה, אַתָּה מְתַקֵּן, וְאִיפֹה שֶׁאַתָּה רּוֹאֶה שְׂצָרִיכִים לְצַבֵּעַ — אַתָּה צוֹבֵעַ וְכוּ' וְכוּ', אֵין מַלִּים לְתַת לָךְ תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל זֶה, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁמְשֹׁף עָלֶיךָ חֶסֶד וְרַחֲמִים, וְתִהְיֶה דְּבּוּק תָּמִיד בוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַחַיִּים שְׁלָנוּ פּוֹרְחִים, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, וְהִנֵּה עוֹד פַּעַם שְׂבּוּעַ עֹבֵר, וּמָה נִשְׁאָר לְאַדָּם? רֵק הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שְׂזוּכָה לַעֲשׂוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד תַּעֲשֶׂה חֶסֶד, וְתָמִיד תַּעֲסֵק בְּבִדּוּק הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כד תכה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁשִּׂמְחַתָּנִי בָּזָה שְׂגִלִית לִי מִה קוֹרָה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהִיט מוֹדַע לְכָל פֶּרֶט וּפְרָט בְּקִהְלָתָנוּ, וְאִם יֵשׁ מִשְׁהוּ לְתַקֵּן, תִּכְּף-וּמִיד צָרִיכִים לְתַקֵּן, וּבִפְרָט בְּשִׁבְלֵי חֲנוּךְ הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, שֶׁהֵם הַעֲיָנִים שְׁלִי, שְׂאֲנִי שׁוֹמֵר עָלֶיהֶן כְּבִבַּת עֵינֵי מִמֶּשׁ, כִּי אֲנִי רּוֹצֶה שֶׁהַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלָנוּ יִקְבְּלוּ אֶת הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, וְיִחְדְּדוּ בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשוּטָה בוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים

לְשֹׁמֵר לְקַחַת רַק אֶת הַמַּחְנֵכִים הָכִי טוֹבִים וְהָכִי סִבְלָנִים וְכוּ' וְכוּ',
כִּי עֲבוּדַת הַחֲנוּךְ הִיא קִדְשָׁת הַנְּשָׁמָה, וְזוֹ לֹא עֲבוּדָה כְּשֶׁאֵר עֲבוּדוֹת,
אֲלֹא עֲבוּדַת הַנְּשָׁמָה. וְלִכֵּן מִי שְׁחוּגָר מִתְּנִיו לְהַכְנִס בְּחֲנוּךְ, הוּא
צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהוּא מִתְּעַסֵּק בָּאֵן בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּסִתָּם עֲבוּדָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּבַשְׂרֵי לִי בִשּׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתַעֲבִירֵי אֶת
הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת מָאֵד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יָאִיר.

רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תַּחֲפֹשׂ אַחֵר
הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית שֵׁשׁ בָּךְ, וּבִרְגַע שֶׁתַּחֲדִיר בְּעֲצָמָךְ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה,
לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֹז תִּזְכָּה
לְעֹבֵר עַל הַכֹּל. הַעֲקֹר חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאֹז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, שֶׁיָּבֹא יוֹם, שִׁיִּדְיָךְ ... גִּרּוֹ יָאִיר, יָבֹא לְגוֹר
עִמָּנוּ בִּיבְנָאֵל, רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְתִדְבֵּר עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּדַבְּרוֹרֵי אֱמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְרַבֵּנוּ ו'ל גִּלְיָה לֵנוּ, אֲשֶׁר הִדְבּוּר יֵשׁ
לוֹ כַח גָּדוֹל לְטוֹב וּלְהַפֵּךְ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיַן אֱמוּנָה וְגִלּוֹי אֱלֻקוֹת, וְתַחֲזֹק אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' בְּסֻלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁאַתָּ עוֹשֶׂה עִמִּי, שׁוֹכְנֶנְסֶת בְּעֵבִי הַקּוֹרָה, וְאַתָּ עוֹסֶקֶת בְּכָל הַעֲנִינִים שְׁפָרוּכִים בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבֻזְכוֹת זֶה שֶׁיִּהְיוּ לָךְ יְלָדִים צְדִיקִים, וְתִרְוִי רַב גִּחַת מֵהֶם.

הַעֲקֹר בְּהִנָּהֶגֶת הַקְּהֵלָה צְרִיכִים מְאֹד חֲכָמָה עֲצוּמָה, חֲכָמָה רַבָּה, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֶסֶק עִם רַבִּים, עֲלִיו לְקַבֵּל בַּקֶּרֶת וְכו', וְאַסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוּם דְּבָר, וּכְשׁוֹזָכִים לְהִתְחַזֵּק, תִּכַּל הוֹלֵךְ בְּקִלּוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָנוּ, שְׁנוֹזֵכָה לְמַבְנִים גַּם לְבָנוֹת שֵׁם עַל הַהָר בְּמִקּוֹם מְבֻדָּד, וְשֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְלַמֵּד בֵּין הַחֲלוּנִים וְכו'.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תכח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י' בְּסֻלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, אֲבָל מְרַב טְרִדוֹתִי שֶׁהִיוּ לִי בְּשָׁבוּעַ

זה, לא יכלתי להשיב לך תכף-ומיד. מה אמר לך, ידידי היקר! כל החיים של האדם בזה העולם, הם נסיון אחד גדול. וראיתי דבר פלא בספר הקדוש "שפת אמת" בפרשת השבוע, "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" (בראשית כח, י), הינו שיעקב אבינו הסכין את עצמו והסכין את כלל נשמות ישראל על הגלות הארצה, ועל-פן הכניס עצמו ברוצח, במקום שנסתר ונעלם כבוד הוי"ה ברוח הוא יתברך שמו, להמשיך גם שם כבודו יתברך שמו, הינו שעד שעת ישראל יצאו בגלות, ויהיה העלם והסתר גדול, ויעברו חרוץ-אף, עם כל זאת ימצאו את הנקדה הפנימית, שהיא החיות אלקות שיש בכל דבר. והכל עולה בקנה אחד עם דברי רבנו ז"ל בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א', שהאיש הישראלי הנקרא יעקב, מסתפל על חיות אלקות שיש בכל דבר, ועל-ידי-זה נמשך עליו חן.

מה אמר לך, ידידי היקר! מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל, בלי למודיו הקדושים; עקר הלמוד של רבנו ז"ל הוא אמונה פשוטה בו יתברך וגלוי אלקות, שנוזקה לבטל את עצמנו באין סוף ברוך הוא, ושלל נבלבל את עצמנו משום בלבול בעולם כלל.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להתחזק, ואף שאני יודע, שעובר עליך קטנות וצמצומים בהנהגת הפולל וכו', עם כל זאת אני מאמין באמונה אמתית, אשר סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ויהיה לנו שפע לשלם משפחת שלמה לכל באי הפולל.

העקר מה שצריכים עכשו הוא להתחזק באמונה פשוטה, ולא להשבר, אלא למצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל דבר, ולהיות רגיל לבוא אליו יתברך, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו, שנוזקה להיות דבוקים בו יתברך, מעתה ועד עולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תכט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֶּה תִקְבֹּל כְּעֹשִׂים מִכְתָּבִים לְמִסֵּר אֶת זֶה לִיעֹוֹדָם.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע וְתִאֶמֶן אֲשֶׁר
הוּא יִתְבָּרַךְ מַחְיָה וּמָהוּהָ וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם,
צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכָּל וְכו', וְכו', הָעֶקֶר אֶל
תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם בְּלִבּוֹל שְׁבָעוֹלָם — לֹא בַּעֲלִיָּה וְלֹא
בִּירִידָה, אֲלֹא תָמִיד תַּחֲפֹשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ תִהְיֶה הַכִּי מַצְלַח
בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תל.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַנֶּפֶס אֲשֶׁה יֵרָאֶת ה' וְכו', זֶה מָאֵד טוֹב, שֵׁם הָאָבָא שֶׁל ...
תִּכְתֹּב כָּךְ: הָרַב הַחֲסִיד ... ז"ל, שְׁאֵר הַנֶּפֶס טוֹב מָאֵד.

הָעֶקֶר רְאֵה לְחֻזַּק עֲצָמְךָ מָאֵד לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה
זֶה יִסּוֹד בִּיְהוּדוּת וְיִסּוֹד בְּקִיּוּם הָאָדָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כָּךְ

הַרְבֵּה צָרוֹת, אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, רַק עַל-יְדֵי שְׁמִתָּה, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ, כְּדֵי שְׂיִגִיעַ אֶל מַצּוֹת הַשְׁמִתָּה, כִּי זוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם, שְׂנִימֶשֶׁךְ אַחֵר פּוֹגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְזֶה מוֹשְׁכּוֹ לַעֲצָבוֹת, וְלָכֵן הַהִכָּרָח לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׁמִתָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ קֹדֶם הַשְּׁבֶת, וְאַתָּה צָרִיךְ לִשְׁמַח עִם בְּנֶךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָּךְ נִחַת רַב מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

נִדְמָה לִי, שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה נּוֹסֵעַ ... חֲזָרָה, אוֹלֵי תוֹכֵל לְשַׁלַּח לִי אֶת הַסְּפָרִים שְׂיֵצְאוּ מִהַדְפּוֹס, כִּי שְׁמַעְתִּי שֶׁהַסֵּפֶר "אֶרֶץ אֲפִים", "פְּרִנְסָה טוֹבָה" וְכו', יֵצְאוּ לְהַפְלִיא עִם הַכְרִיכָה הַצָּבֻעוֹנִית, וְלָכֵן רָאֵה לְשַׁלַּח עִמּוֹ, וְכֵן אֶת בְּרֶכֶת הַבֵּית, בְּיוֹם שְׁנִי בַּבֶּקֶר הוּא כְּבָר יִהְיֶה כָּאֵן, וְנָא לְשַׁלַּח עִמּוֹ כָּל מַה שְׁיֵשׁ לָּךְ.

עֲכָשׁוּ אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְגַמֵּר אֶת כָּל עֲנִיָּן תְּפִלִּין, וּבִאֲפֵן זֶה כְּבָר תוֹכֵל לְסִדֵּר עַד בְּרֶכֶת "יוֹצֵר אוֹר", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לְסִדֵּר סִדּוּר נִפְלָא.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מְזֻכָּר הַרְבֵּים, שְׁעוֹלָה עַל כָּל הַזְּכִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִנְיָשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות בְּנֵךְ, מֵצֵד אֶחָד אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, אֲבָל מֵצֵד שְׁנֵי הוּא עֲדִין מֵאֵד מֵאֵד יְלִדוֹתֵי וְכו', וְזוֹ אַחֲרִיּוֹת גְּדוּלָּה עַד מֵאֵד, כְּמוֹ שֶׁשְּׁמַעְתִּי פַעַם מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁחֲתָנוּ שְׁנֵי יְלָדִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּגִיל צָעִיר, זֶה הָיָה לְפָנַי כְּשֵׁשִׁים שָׁנָה, וּלְבִסּוֹף הַזּוּג הִצָּעִיר הִתְקוּטָטוּ בְּעֵבֹר גְּפוּרִים, הוּא אָמַר שֶׁהִיא מְבֻזָּזֶת יוֹתֵר מִדְּאֵי גְפוּרִים וְכו', וּלְבִסּוֹף הִתְגָּרְשׁוּ ... וְעַל-כֵּן אִף שֶׁמֵּצֵד אֶחָד זֶה מֵאֵד טוֹב לְחַתָּנוּ בְּגִיל צָעִיר שֶׁיְהִיָּה שְׁמֹר וְכו', אֲבָל מֵצֵד שְׁנֵי אִם הוּא עֲדִין יְלִדוֹתֵי ... צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר, אֲשֶׁר בְּשִׁכִּיל קִפְסַת גְּפוּרִים לֹא יִתְגָּרְשׁוּ, חֵס וְשְׁלוֹם ... וְצָרִיכִים לְקַחַת אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן, וְעַל זֶה אֲנִי מְחַכֶּה, שֶׁיֵּצֵא מִהַיְלָדוֹת שְׁלוֹ וְכו'.

מֵהַיּוֹם בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲנִי שׁוֹלַח לְךָ הַרְבֵּה מִכְתָּבִים, תִּשְׁלַח לִי רְשִׁימָה לְמִי קִבְלָתָּ, כְּדֵי שֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ לִשְׁלַח פַּעַמִּים.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִנְיָשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָּה.

בְּאִתִּי לְנַחֵם אוֹתְךָ בְּכִרְפַּת נַחוּם אֲבִלִים, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְּנַחֵם אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְנַחֵם אוֹתָם בְּתוֹךְ שָׁאֵר אֲבִלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

את צריכה לשמח מאד מאד, שתהלה לאל, הִיָּה לך אבא שִׁיסָד מפעל נשגב כל-כָּף... אֲשֶׁר הַזְכוּת הַזֹּאת תִּגָּן בְּעֵדְכֶם תְּמִיד, וְזוֹ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי רוֹאִים מֵה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם? רַק מֵה שְׁזָכָה לְתַפְס נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּנֵה הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן רָאִי לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ, וְכֵן תִּחְזָקִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתְּמִיד תְּדַבְּרִי אִתָּן דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֵה יִהְיֶה לְעֻלּוֹי נִשְׁמַת אֲבִיךָ, עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, י"ב פְּסָלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה גְדוֹלָה שְׁמִיחָתִי בַּשָּׁעָה שְׁדַּבַּרְתִּי אִתָּךְ, שְׂאִתָּה מְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה. מֵה אָמַר לְךָ! זֶה חֻלְקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׂאֲנִי מְכַנִּיס בָּכֶם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אַחֲרַי כָּל הַחֲכָמוֹת, הַכָּל הַבָּל וְרִיק, וְצָרִיכִים לְחֹזֶר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל מַחִיר, וְכָל הַכְּנוּנוֹת הֵן בְּתַפְלָה וְהֵן בְּתוֹרָה וְהֵן בְּקִיּוֹם הַמַּצּוֹת, צָרִיכִים לִהְיוֹת רַק אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהוּיָה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלֵה, וְדוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵיחַת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵף שְׁחוֹזְרִים עַל זֶה כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהַתְיַאֵשׁ, אֲלֵא לְהַתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֵנוּ אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת, וְזֶה אִתָּה צְרִיךְ לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר כָּל רִגַע וְרִגַע שָׂרָק

אָשר כד תלה בנחל קמט

מדברים וחושבים מזה, מקימים מצות עשה תדירית, אשרי מי שזוכה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, ואז טוב לו לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תלה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ניצא, י"ב כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותברח מהעצבות והעצלות, ובפרט שאתה זוכה להיות מחנך, אתה צריך לשמח בזה מאד מאד, כי מי שזוכה לחנך את נשמות ישראל, צריך להיות מאד מאד בשמחה, וכן ראה לחזק את אשתך, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ובודאי יש לי בזה פונה, שאי אפשר להביאה על פני הכתב, ובקרוֹב אהיה במחניכם, ואז אסביר לך הכל וכו'.

העקר תחזיר בילדים אמונת חכמים, ותספר להם ספורי אמונת צדיקים, ותמשיך את לבכם אליו יתברך, אשר זה דבר גדול מאד מאד.

נא ונא ראה לקבץ לעצמך שעורים כסדרן, במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ובשלחן ערוך. ואל יחסר לך יום אחד בלי זה, כי מה ישאר מהאדם? רק זה, אשרי מי שחזק בזה ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תלו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּנְשִׁלָּח, י"ג כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּנְּנֶה רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ, וְשׁוֹם דְּבַר שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רֵאֵה לְשִׁמַּח עַל נַעַם חִלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר זָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רִבְנוּ ו'ל', וְמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רִבְנוּ ו'ל'. וְרֵאֵוִי לָנוּ לְשִׁמַּח בְּזֶה מָאֵד מָאֵד. וְכֵן רֵאֵה לְשִׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ. וּבְכָלֵל תִּרְאֶה, שְׂבָבִית תִּהְיֶה תָּמִיד אוֹרֶיךָ שֶׁל שְׂמַחָה, וְכֵן תִּכְנִיס שְׂמַחָה בְּהוֹרִיד הַיְקָרִים, וּבְהוֹרִי אֲשֶׁתְּךָ הַיְקָרִים, עַל אִף שְׂאֵתָם זָכִיתָם לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְהֵם עֲדִין רַחוּקִים מִכָּל זֶה, עִם כָּל זֹאת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם הֵיא הַתְּמוּרָה שְׂבַחְתְּמוּרֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְצָרִיכִים לְהִזְהָר בָּהּ מָאֵד מָאֵד. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂנִיכֶם לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַדַּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים, כִּי אֶפְלוּ מִי שֶׁחֲזַר בְּתִשׁוּבָה, וְהַהוּרִים שָׁלוּ עֲדִין לֹא תִּזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, עָלָיו לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם.

הַעֲקָר תִּכְנִיס בְּעֶצְמְךָ אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמִהֲנֶה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֶצֶם עֶצְמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹשֵׁב בְּזֶה תָּמִיד, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רֵאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה הִיסוֹד אֶצֶל רִבְנוּ ו'ל', כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהִכְנֵס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פד); וְאֵם הֵיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַדְּבוּר וְהַשִּׁיחָה שְׂמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵיוּ חֲזָקִים בְּזֶה תָּמִיד, אִף רַב בְּגִי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מִזֶּה, וּמִזֶּה בָּא שְׁעוֹבֵר עַל

כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ
בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ
מִחַיָּה וּמִהֲוָה וּמִקֵּיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים לְחֹזֵר עַל זֶה בְּכָל
יוֹם וְיוֹם מִתְדַּשׁ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, יִהְיֶה מֵה
שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם
כֵּן לָמָּה צָרִיךְ לְרוֹץ אַחֵר זֶה וְכוּ', אוֹ אַחֵר זֶה וְכוּ', וּמֵאֻמָּה לֹא
יִהְיֶה בְּיָדוֹ, כִּי מוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן ו'): יוֹתֵר טוֹב
לְבָרֵךְ אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל רִגַע וְרִגַע שְׁאֵדָם מְדַבֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְקִיִּים בְּזֶה מַצּוֹת עֲשֵׂה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּמִקְרָא,
בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, בְּסִדְרֵי דִּיקָא, וְאֶפְלוֹ קָטַע
אֶחָד — גַּם-כֵּן טוֹב וְיִקָּר מְאֹד, כִּי יִמְיָנוּ כָּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד'),
וְאִין מְלוֹיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת,
אֲלֹא תוֹרָה וּמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ (אֲבוֹת ה' י'). אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ
מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּד תִּלְז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וּיְשֻׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, עֲמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֶפְלוֹ
בְּמַצָּבִים הֵכִי קָשִׁים, תְּמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תְּדַבֵּר
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיָנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וּמֵה יִשְׁאָר
מֵאֲתָנוּ? רַק אֵלּוֹ הַדְּבוּרִים שְׁאֵנוּ מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן הַדְּבוּרִים
שְׁמִדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ; כִּי בְּאֻמַּת מֵה יֵשׁ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם
— אוֹ לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעִיו, עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם יֶלְדָיו, וְעִם מִשְׁפַּחְתּוֹ,

ממנו יתברך, או שידבר בעצמו אליו יתברך, בסוד (דברים י, כא):
 'הוא תהלתך והוא אלקיך', הינו האדם צריך לבוא אל בטול כזה,
 שלא יראה ולא ישמע ולא ירגיש שום דבר רק את אמתת מציאותו
 יתברך, וזה צריך להיות כל דבורו, ואז אפלו בתקף החשק והקטנות
 יאירו לו המחין.

ולכן ראה, אהובי, ידידי הקר! לקחת את עצמך בידיך, ואל
 תהיה שבור משום דבר, כי ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן ועוד
 מעט אנחנו יוצאים מכאן, ובשביל זמן קצר כדאי לבלבל את עצמו
 עם בלבולים? ורבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), כי
 כל השבעים שנה הם כמו רבע שעה. ולכן אני שואל אותך —
 האם בשביל רבע שעה כדאי להיות בחלישות הדעת וכו'? בשביל
 רבע שעה כדאי להיות שבור וכו'?

ראה ללמד בכל יום בין מנחה לערבית עם אנשי שלומנו
 "לקוטי מוהר"ן", אשר אין עוד דבר גדול מזה, כי מעלת המזכה
 את הרבים — אין לתאר ואין לשער כלל, עד שאמרו חכמינו
 הקדושים (יומא פז.): 'כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו',
 ועל-כן אשרי ואשרי מי שמזכה את הרבים, שמקרבם אליו יתברך,
 ומדבר אל לבם שישבו אליו יתברך; כי באמת אדם פגם בזה
 העולם, ומי יודע כמה תעניות וכמה סגופים צריך לעשות, כדי
 לתקן את אשר פגם ושחת, וכזה שהוא מקרב אחרים אליו יתברך,
 על-ידי-זה מוחל לו הקדוש-ברוך-הוא גם-כן על כל מה שקרה
 עמו. ולכן כדאי לקרב יהודים אליו יתברך.

הנה אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שיש
 אברך בבית מדרשונו, שיכול ללמד ברבים "לקוטי מוהר"ן", אשר
 אין צורך ללמוד הנה, כי צריכים לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-
 הוא בכל יום על המתנה שנתן לנו, שהוריד לנו את נשמת רבנו
 ז"ל בזה העולם, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל, ואני מכרח להגיד
 לך, שרבנו ז"ל דיקא עכשו יתגלה במלא אורו, ואנחנו צריכים לעזור
 בהתגלותו, אשרי מי שיש לו חלק בזה.

אֲשֶׁר כֹּד תִּלַּח בְּנַחֵל קִנֵּג

רָאָה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים תְּחַשִּׁים תַּפַּח בִּי, כִּי סוּף כָּל סוּף
הַכֹּל בְּהִשְׁגָּחָה פִּרְטִית, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ,
אֶלָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף שְׁאֵדָם אֵינוֹ יָכוֹל לְהַבִּין אֶת זֶה, אֲבָל זֶה
הַמְצִיאוֹת, כִּי הַכֹּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם לְבוּשׁ לְגַבִּי גִלּוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּד תִּלַּח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר וּיְשׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָּה.

מָאד מָאד רָצִיתִי לְשִׁמֵּעַ, אֵיךְ אַתְּ מִתְקַדֶּמֶת בַּעֲנִין מְדַרְשֵׁת "נֵר
מִלְכָּה", הַעֲקָר תִּהְיֶי חֲזָקָה בָּזָה, וְאִז תֵּרָאִי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּמַעֲשֶׂה
יְדִיךְ.

עֲלִיךְ לְדַעַת, כִּי כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מֵלֵא נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְעַקֵּר הַנִּסְיוֹן הוּא לְהִתְנַתֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ לְהִתְקַשֵּׁר
עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן רָאִי מַה לְפָנֶיךָ.
סוּף כָּל סוּף הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בָּזָה הָעוֹלָם כָּל-כָּף קִצְרִים, וְכָל רִגְעַ
וְדָקָה שְׁאֵדָם מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, בָּזָה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר
וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וּבִפְרֹט מִי שְׂזוּכָה לְקָרֵב
אֲחֵרִים, אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, כַּמּוּבָא בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ (תְּרוּמָה
דף קכח): 'וּפָאָה כָּל מָאן דְּאֲחִיד בִּיָּדָא דְתִיבָא', אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק
בִּידֵי הַחֲיָבִים, הֵינּוּ שְׂמַחֲזִירָם בְּתִשׁוּבָה, וַיַּעַן אֲשֶׁר נָתַן לָךְ הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא חֶשֶׁק וְרִצּוֹן לַעֲסֹק בָּזָה, לָכֵן אַל תַּעֲזִיב אֶת הַחֶשֶׁק וְהַרְצוֹן
הַזֶּה, כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ מָאד יָקָר — כְּשְׂזוּכִים לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וּבִפְרֹט בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עָבַר עֲלֵיהֶן מַה
שְׁעָבַר, שְׁטָמָאוֹ אוֹתָן בְּמַה שְׁטָמָאוֹ, וְעַכְשָׁו צְרִיכִים לְקָרֵב אוֹתָם אֶל
הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְלַעֲשׂוֹת מֵהֶם כָּלִים. וְלָכֵן אִם

הקדוש-ברוך-הוא נתן לך כחות הנפש כאלו, ראי להמשיך בזה, ואז תראי ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

נא ונא אל תחלש דעתך כרגע, כי סוף כל סוף כל פעלה ופעלה שאדם עושה בשביל הקדוש-ברוך-הוא, שום דבר אינו הולך לריק, כי אצלו יתברך הכל רשום, אשרי מי שזוכה לזכות את הרבים, שאז זכות הרבים תלויה בו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראי לכתב לי מכתב, ולשלח לי דו"ח מה עשית ומה פעלת בזה, ואהיה לך אסיר תודה.

כד תלט.

בעזרת השם יתברך. יום ראשון לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת הבת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת ממנה, ומפל יוצאי חלציקם.

נא ונא תשתדלו לא לריב ביניכם, כי כל הברכה וההצלחה בביתכם תלויה רק כפי מדת האהבה והשלום והפכוד וההבנה החדית שיהיו ביניכם, כי (סוטה יז): 'איש ואשה זכו — שכינה שרויה ביניהן, לא זכו — אש אוכלתן, חס ושלום. ועל-כן אתם צריכים לעשות כל מיני פעלות שבעולם, שתהיה ביניכם הבנה החדית, ואחד יעזר לשני, ולכבד אחד את רגשות השני, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותהיו הכי מאשרים.

נא ונא תשתדלו מאד, שתהיה אוירה של שמחה ביניכם, ותכבדו את המשפחות, ואף שיש לכם טענות ומענות עליהם, עם

כָּל זֹאת תִּהְיוּ פְּקָחִים, אַתֶּם תִּהְיוּ דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר
אֵין בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהֵנָּה וּמִקֵּיִם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמָם, צוֹמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֵּל הַכֵּל וְכֹלֹא מִמֶּשׁ, וּמִי שְׂדֵבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא
כָּבֵד אֵינוֹ מְסַתְּפֵל עַל דְּבָרִים פְּעוּטִים וְכוּ', אֲלֹא יֵשׁ לוֹ גְּדֻלוֹת
הַמַּחֲיָן, וּמִשְׁלִים עִם הַמִּשְׁפָּחוֹת, וְאֵין מַחְלָקָת וּמִרִיבוֹת בִּינֵיהֶם כָּלֵל,
כִּי מִי שְׂזוּכָה לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כָּבֵד אֵין לוֹ מִחְשָׁבוֹת
קִטְנוּנִיּוֹת, אֲלֹא זוּכָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַמִּשְׁפָּחוֹת, וְזוּכָה לְשַׁמֵּחַ
אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי בְּזֶה עוֹשֶׂה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁר־
מִי שְׂזוּכָה לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמ.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלָּח, י"ג כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֹא רֵאִיתִידָּהּ, וְכֵן לֹא דִבַּרְתִּי אִתָּךְ, וְלָכֵן אִמְרַתִּי
לְרוּץ אֵלֶיךָ בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלּוּ:

רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעֲלִידָּהּ לְדַעַת, כִּי
בְּהִתְחַלָּה הַעֲבוּדָה הַזֹּאת תִּהְיֶה לָךְ מְאֹד קִשָּׁה, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא,
הוּא בּוֹנֶה מַחֲצִיצָה בֵּינוֹ לְבֵינוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (ישעיה נט, ב): "כִּי
אִם עֲוֹנֹתֶיכֶם הֵיוּ מְבַדְּלִים בֵּינֶיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם" וְגו', וְכְּשֶׁאָדָם
מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִפְּלוֹ שִׁבְהִתְחַלָּה נִדְמָה לוֹ
שְׂאָף אֶחָד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ צָרִיד אוֹתוֹ, וְעַם כָּל
זֹאת הוּא מְדַבֵּר דְּבוּר אַחֵר דְּבוּר וְכוּ' וְכוּ', וּמִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֶה
שְׁעֵבֶר עָלָיו מֵאֵז שֶׁהוּא זֹכֵר אֶת עֲצָמוֹ, אִם יִהְיֶה עֹקֵשׁ בְּדַבֵּר זֶה,
בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן יִרְדּוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחֲצוֹת, וְיִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת הָאֻמוֹנָה
הַקְּדוּשָׁה; כִּי בְּאַמֶּת רַבִּנוֹ ו'ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֻמוֹנָה, סִימָן כב):

'הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנִּים כְּפִירָה לָאָדָם'; וּבִזְזָה שְׂאֵדָם מְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדִי־זֶה בּוֹנֶה אֶת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה. וְלִכֵּן יַעַן שֶׁאַתָּה גֵר בִּיבְנֵי־אֵל, וְאַתָּה יָכוֹל לָצֵאת וּלְטַיֵּל בֵּין הַהָרִים, וּלְשֹׂאֵב אוֹר צֶחַ וְזוֹר, וּבֵין כֶּף אַתָּה יָכוֹל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן עַל נַפְשְׁךָ, וּכְכֹל שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדִי־זֶה תִּבְנֶה לָךְ יוֹתֵר הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּכְשֶׁתִּהְיֶה חֲזָק בָּאֱמוּנָה, אֲזִי יִהְיֶה לָךְ אֱמוּנָה בְּעֲצֻמְךָ וְכו', כִּי בָּאֵמֶת זֶה תְּלוֹי בָּזֶה, כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה בַּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזִי יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה גַּם בְּעֲצָמוֹ (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא); כִּי בָזֶה שְׂאֵדָם מִתְחַזֵּק מְאֹד בָּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִוָּדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, זֶה מְכַנִּים בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שֶׁהוּא רוֹאֶה שְׂאֵין לוֹ רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־יְדִי־זֶה הוּא בּוֹנֶה אֶת עֲצָמוֹ.

נָא וְנָא תֵּצֵא מִהַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁנִּדְבָּקוּ בָּךְ, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּאֱמִירַת מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, הֵינּוּ בְּכָל יוֹם תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאִם תּוּכַל לִגְרַס ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, תִּתְחִיל מִהַתְחַלֵּת בְּרִכּוֹת, וּכְשֶׁתִּשְׁסֵים תִּתְחִיל מִסֵּכֶת פֶּאֶה וְכו', עַד שֶׁתִּסְסִים אֶת כָּל סֵדֶר זִרְעִים, וְאֲזִי תִתְחִיל מוֹעֵד, וּכְשֶׁתִּסְסִים מוֹעֵד, אֲזִי תִתְחִיל נָשִׁים, וְאַחֲרֵי־כֵן גְּזִיקִין, וְאַחֲרֵי־כֵן קִדְּשִׁים, וְאַחֲרֵי־כֵן טְהוֹרוֹת, וְכֵן תִּתְנַהֵּג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, שֶׁתִּגְרַס בְּכָל יוֹם הִרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה יִטְהַר וְיִזְכֶּךָ אֶת נַפְשְׁךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה. נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בַּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בַּעוֹלָם הַבָּא, כִּי מִה יֵשׁ לָנוּ בָּזֶה הַעוֹלָם? רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי יְמֵי חַיֵּינוּ הֵבֵל, וְיְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ פּוֹרְחִים כְּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹרֵי (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צט, סִימָן ב'). וְלִכֵּן רְאֵה לְתַפְס בְּכָל יוֹם דְּבוּרִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאֲזִי טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשִׁמְךָ וּלְשִׁמְךָ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְצַעַר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׂמִים מְאֹד מְקַפִּידִים עַל זֶה, וְכַמְעַט שֶׁעָקַר הַכִּשְׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק כְּשֶׁמִּצְעֵר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, רִחַמְנָא לִישְׁזֹכֵן, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְשִׁמְךָ בְּכָבוֹד אֲשֶׁתְּךָ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל

אֲשֶׁר כד תמא — כד תמב בַּנַּחַל קנז

זֶה יוֹתֵר מֵהַכֹּל (שיחות-הַר"ן, סימנים רסג, רסד), אֲשֶׁרִי מִי שְׂיָקִים אֶת כָּל
זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

רְאִי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִמְצָאִי בְּעֲצָמְךָ נִקְדוּת
טוֹבוֹת, וְאֵל תִּשְׁבְּרִי אֶת רוּחְךָ כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ צְרוּת
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאֵת מֵאֵד בְּכַלְבוּלִים וּבִסְפָקוֹת, עִם כָּל זֹאת
תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב
מִזֶּה. כִּי כְּשֶׁאֵדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
מִזְדַּכֶּךָ מִחוּ, וְזוֹכָה לְהַכְנִס לִפְנֵי וְלַפָּנִים.

רְאִי לַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂאֵת תִּדְבְּרִי עִם אַחֲרִים, תִּהְיֶה לָּךְ גַּם-כֵּן הַתְחַזְקוֹת, כִּי
כְּשֶׁאֵדָם מְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ.

מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, אִם תִּצְטָרְפִי אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂאוּמְרוֹת תְּהִלִּים בְּעֶרְב, וּבִזְכוּת הָאֱמִירָת תְּהִלִּים, תִּמְשִׁיכִי בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי אֱמִירָת תְּהִלִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁחֹזֵק בְּזֶה תָּמִיד!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתַּכְתְּבִי לִי דו"ח אִיךְ עוֹבֶרֶת הַפְּעִילוֹת אַחֵר הַצְּהָרִים, כִּי בְּאֵמֶת הַפְּעִילוֹת לַבְּנוֹת אַחֵר הַצְּהָרִים, הוֹלֶכֶת לִי בַּחַיִּים שֶׁהֵן תְּהִינָה עֲסוּקוֹת, כִּי הַבְּטָלָה מִבִּיאָה לַיָּדִי זְמָה, וְהַבְּטָלָה מִבִּיאָה לַיָּדִי שְׁעָמוּם (פְּתוּבוֹת נט.); וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַעֲסִיק אֶת הַבְּנוֹת עִם כָּל מִינֵי תַּעֲסוּקוֹת וּמִשְׁחָקִים אַחֵר הַצְּהָרִים, כְּדֵי שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא תִסְתַּבֵּכְנָה עַל הֶרְחוּבוֹת, וְלֹא יִלְמְדוּ מִהַחֲלוּנִים כְּלוּם וְכו'.

נָא וְנָא רְאֵי לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא מִהֶמְאָצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן בָּזָה שְׂאֵת סוֹכֵלֶת מִבְּעֵלְךָ כָּל-כָּף הֶרְבָּה, תִּדְעִי שֶׁהַכֹּל מִסְתַּרִּי נִסְתָּרוֹת הַבְּרִיאָה וְכו', וְאֵת צְרִיכָה לְקַבֵּל אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וּמָה שֵׁשׁ בְּיָדֶיךָ, הוּא רַק לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַפְצִיר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיתֵּהפֶךְ הַמַּצֵּב לְטוֹבָה, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אִם הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָנַג אוֹתָךְ עִמוֹ, זֶה בְּנוֹדָי הַזֶּהוּג שֶׁלֹּךְ, וְרַק צְרִיכִים לְתַקֵּן וְכו' וְכו', וְלִכֵּן עוֹבֵר עֲלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר וְכו' וְכו', וְלִדְעָתִי, בָּזָה שְׁתַּכְנִיֶּסִי אֶת עֲצָמֶךָ בַּחֲנוּךְ הַבְּנוֹת, יַעֲזוֹר לָךְ הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲלֶךָ יִשְׁתַּנָּה אֵלֶיךָ לְטוֹבָה, וּכְפִי הַשְׁמָחָה וְהַפְּנִים שְׁמַחוֹת שֶׁתֵּרָאִי לַבְּנוֹת, כֵּן יִהְיֶה מִצַּד בַּעֲלֶךָ אֵלֶיךָ, וְדֵי לַחֲכִימָא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מָאד, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנּוּ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, וְאִזּוּ הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנוֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׂבָעוּלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, אֲלֵא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְיֵד תִּכְנִיסִי בְּעֲצָמְךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהָיָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְכֹל שִׁתְּכִינִסִי אֶת עֲצָמְךָ בְּמִחְשָׁבָה זֹו, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכִּי לְנֶפֶשׁ מְזַכֶּכֶת, עַד שֶׁתִּהְיִי תִמְיֵד שִׁמְחָה וְעִלְיָזָה, וּכְבָר לֹא תִרְצִי שׁוֹם דְּבָר רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ.

נָא וְנָא תִשְׁכַּחֲתִי מִהָעֶבֶר, כִּי רַבְנוּ ו'ל אָמַר: אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְׁכָּחָה חֲסָרוֹן, אֲכָל אֲצִלִּי הוּא מַעֲלָה, כִּי בִלָּא שְׁכָחָה אֵי אִפְשָׁר לְהִתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאֲצִלִּי הַדֶּרֶךְ, שֶׁתִּכְף-וּמִיד שֶׁעָבַר מִשְׁהוּ, כָּבַר שְׁכַחְתִּי (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן כו); וְעִנֵּן זֶה הוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה גְּדוּלָּה מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵרַב שֵׁשׁ לְאָדָם בְּלִבּוֹלִים רַבִּים וְעֶרְבּוּב הַדַּעַת מְאֹד מִמָּה שֶׁחֲלַף וְעָבַר וְכו', וְכו', וּבִפְרָט אֶת שֶׁעָבַר עָלֶיךָ בַּחַיִּים מָה שֶׁעָבַר וְכו', וְכו', עַקֵּר הָעֵצָה לְשַׁכַּח תִּמְיֵד אֶת הָעֶבֶר, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחִי לְהִתְעַלּוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת לְכָף זְכוּת, וְתַחֲפְשִׁי אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאַחַת, וְאִז תִּרְאִי רַק טוֹב, וְתִהְיִי דְבוּקָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא אִם אַתְּ יְכוּלָה לְהַצְטִיר אֶל נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, שְׂזוּ מַעֲלָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּלַת לְתִשׁוּבָה, וּלְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְהַפְנֵס אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזָּוָכָה לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה חֻלְקִים לְסִימָם בְּכָל שָׁבוּעַ, וְזֶה תַעֲשִׂי בְּעֲצָמְךָ, מְלַבֵּד זֹאת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִחֻלְקוֹת אֶת הַתְּהִלִּים בִּיגִיחָן, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְבִיאָה נְסִים לְאָדָם, וּמִי שֶׁרָגִיל בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים — רוֹאֶה נְסִים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשנ"ז.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לשלח לי דרו הפקס רשימה חדשה, של כל אלו אנשי שלומנו הנקרים הגרים ביבנאל עם מספר הטלפון שלהם, וכן את התבת דאר שלהם, כי אני צריך את זה מאד נחוץ.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואף שאני יודע שעוברים עליך כל מיני צרות ויסורים ומכאובים, ואתה שבור מאד וכו' וכו', כי הטבע שלך נמשך אחר העצבות, עם כל זאת כבר אמר התנא הקדוש (אבות ה, כב): 'לפום צערא אגרא', לפי הצער של האדם כן שכרו, ומוכא בספר הנפלא "פלא יועץ", אשר ביותר נאמר מאמר התנא הזה 'לפום צערא אגרא' על מדת השמחה, כי מי שהטבע שלו שנמשך אל העצבות, ומהפך את הטבע שלו להיות בשמחה — זה שכרו. ועל-כן ראה לשמח ולשמח את אשתך, כי אשתך צריכה הרבה עדוד ושמחה, ועברתם בחייכם הרבה משברים וגלים, ולכן תשתדלו מאד לשמח אחד את השני, ותדון את כלם לכף זכות, ותסתפל תמיד רק על הטוב שיש בכל אחד ואחד, וזה בעצמו יביא לך שמחה, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רפב), אשר אדם צריך לדון את עצמו לכף זכות, וצריך למצא בעצמו נקודות טובות, וכן צריך לדון את אחרים לכף זכות, ולמצא באחרים נקודות טובות, וזה תלוי בזה, כפי שאדם דן את אחרים לכף זכות, ומוצא בהם נקודות טובות, כך ימצא בעצמו נקודות טובות, וכפי שאדם משמח את

קסא

בנחל

כד תמה

אשר

אחרים — כך ישמח בעצמו, ועל-כן תשתדל ללכת בדרך זו, ואז טוב לך כל הימים.

העקר תשתדל לרקוד בכל יום עם אנשי שלומנו, ותמיד תהיה לך מלה טובה אל אחד מאנשי שלומנו, ותקבלו בסבר פנים יפות, ואז תראה איך שכלם יאהבו אותך, כי דרך בני-אדם שנמשכים אל העצבות והעצלות מתוך צרות ויסורים שעוברים עליהם וכו', וכו', כי אין אדם שלא תעבר עליו איזו צרה בחיים וכו', וכו', ואף אחד לא יודע מזה וכו' וכו', והוא מתבייש להגיד את זה וכו' וכו', כי (תהלים לב, א): 'אשרי נשוי פשע כסוי חטאה', זה לא נעים לספר לכל אחד מה שקורה עמו וכו', ועל-כן כשאדם הולך עם פנים זועפות וחמוצות וכו', אז חושבים שהוא כאלו בכעס עלי, וכאלו הוא חושב מחשבות עלי וכו' וכו', ובאמת הכל הבל ורעות רוח, האדם הזה מסכן, עובר עליו כל-כך הרבה צרות ויסורים, ועל-כן ראה לשמח את כל אחד, ותקבל את כל אחד בסבר פנים יפות, ואז תראה איך שתקנה לעצמך הרבה אוהבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אתפלל עליכם, שתזכו להפקד בזרע של קימא, כי כך אנו מצוים, שאחד יתפלל על חברו, ובפרט בשעה שמזכיר את עצמו שיתפללו בעדו, וזה חסד שאדם צריך לעשות עם זולתו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לא להשבר משום דבר, ואף שאני יודע, שמאד מאד כואב לך מה שעובר עליך,

ובכפרט מההפלה וכו', לדעתי, ה'ה' טוב שתבדק את התפלין שלך, וכן מזוזות ביתך, וכן ה'ה' טוב מאד, שאשתך תדליק ארבעה גרות של חלב, ושני גרות של שמן וזית, ובעת הדלקת הגרות תבקש הרבה על בנים, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מרצה ומקבלת בשמים.

אתה ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי האמונה גימטריה בנים, וצריכים להכניס בעצמו את האמונה הקדושה, עד שיחיה עם זה, הינו שירגיל את עצמו להסתפל על כל דבר על החיות אלקות המחיה את הדבר הזה, ולהפך את החוץ לפנים, ואף שמרב מרירות נדמה לך כאלו אבדה תקוה ממך, עליך לזכור מה שפרש הפעל-שם-טוב זי"ע על פסוק (תהלים כג, ו): 'אף טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי, ושבתי בבית הו"ה לארץ ימים', כי לפעמים האדם אינו יודע מה טובתו, כי מי זה האיש אשר יחפם להבין מה זה טובתו, כי הרבה פעמים אדם חושב שהטובה היא רעה ובורח מהטובה הזו, ופונה ערף ולא פנים, ובורח ממה שהיתה טובתו באמת, כי אינו יודע ידיעה אמתית מה טוב בעדו, לזאת צריכים לבקש אף טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי, שהטוב והחסד הגנוזים הם ירדפו אחרי כל ימי חיי, ושבתי בבית הו"ה לארץ ימים, ואני בעצמי אשב תמיד עמו יתברך, ועל-ידי-זה אזכה לאריכות ימים, הינו כי רואים שבני-אדם באים למרירות כזו, שמקללים את יום הולדם, וכל יום מר ומרור להם, ויש להם קצור ימים, והכל מחמת שנעלמת מהם אמתת מציאותו יתברך, ולכן הם חושבים ומדמיינים לעצמם דמיונות כאלו הקדוש-ברוך-הוא נגדם, לא-כן אם האדם חוזר בתשובה, שהוא סוד אהי"ה (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ר'), אז זוכה לצאת מגלותו. ולכן ראה, ידידי היקר! להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם. ועקר ההתחזקות הוא שמחה לשמח מאד על הטוב שיש בך, וראה לשמח את אשתך, וכמאמרם ז"ל (בבא בתרא י:): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים? רבי אליעזר אומר: יפזר מעותיו לעניים, ר' יהושע אומר: ישמח אשתו לדבר מצוה. ועל-פן ראה לקיים את שניהם, ובזכות זה עוד תזכה לראות בנים חיים וקיימים.

הַעֲקֹר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצִּלָּחָה נִצָּחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל; כִּי בְּאַמֶּת אֵין בִּלְעָדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וְאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה טוֹב בְּשִׁבִּילֹו וּמַה רַע בְּשִׁבִּילֹו, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שְׁנֵה בְּלִבּוֹל הַדַּעַת שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה הוּא רוֹצֶה, וְאֶפְלוּ כְּשִׁישׁ לוֹ כָּבֵר אֵינָה רְצוֹן — הוּא נִשְׁפָּר וְכוּ' וְכוּ', כְּשִׁרְוֹאָה שְׁלֹא הוֹלֵךְ לוֹ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אִם אָדָם מְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁיִחוּס וִירַחֵם עָלָיו, זֶה הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהִכָּנֵס אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ (לְקוּסִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן פד); וְלָכֵן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה, וְתִלָּךְ מְדִי פַעַם לְמָקוֹם שְׁאֵין שָׁם בְּנִי-אָדָם, וְתִשִּׁיחַ וְתִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבְבָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא הַרְגֵּל עֲצָמָךְ בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם מִבְּלִי לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׁעַד שְׁבַת-קִדְשׁ תִּסְיִם אֶת הַפִּרְשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְעַל-פִּי שְׁלַחַן עֲרוּךְ יְכוּלִים לְהַתְחִיל כָּבֵר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף, וְכֵן נִהַג הַגָּר"א, וְהִיא סִגְלָה לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְכֵן תִּרְבֶּה בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר הִלְמוּד הֵנָּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם חֲ"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא זוֹכָה לְאַחֵז בְּחֵי עוֹלָמִין.

וּבִיּוֹתֵר תִּתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא כְּסֻדְרָן, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמָךְ שַׁעוּר בְּמִדְרָשׁ רַבָּה בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל כָּלָם — לְמוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, שְׁעַל לְמוֹד הַפּוֹסְקִים הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק בָּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם, שֶׁתִּפְקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש, את גדל הפאב שיש לי בצערך הקשה ממה שאת סובלת, וממש אני בוכה להקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליך, ויוציא אותך מהצרה שאליה נקלעת.

עם כל זאת באתי לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אותך, שתחזיקי מעמד, כי אין זו עצה להשבר, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ועובר על כל אחד בזה העולם מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות ומכאובים וכו', וכו', ולכל אחד נדמה כאלו לשני יותר טוב, וכאלו לזולתו הולך יותר טוב, ומזה בא, שאדם יותר נשבר וכו' וכו', באמת הצרה שלך שאליה נקלעת — זו צרה גדולה מאד, ולדעתי, היו צריכים לאשפז אותו, אבל אני מבין אותך שאת מאד מעריכה אותו, כי סוף כל סוף הוא בעלך, והוא האבא של הילדים, אבל אני מאד מפחד, שפך ירדור מצבו יותר ויותר, וחבל, כי הצרה הכי גדולה שלו, שהוא אינו רוצה לשתף פעלה, כי אם הוא היה משתף פעלה, הוא היה יכול להתרפא על-ידי תרופות, כי היום יש תרופות, שמרגיעות את העצבים, ומיטבנות את הדעת וכו', אבל זה עקר הבעיה, שהוא אינו רוצה לשתף פעלה, ולכן כשהוא בא הבייתה, תראי לשדלו ולדבר על לבו, שילך אל רופא וינקח תרופות, ובנדאי הקדוש-ברוך-הוא ישלח את מלאך רפא, שיצמד על ימין הרופא, וימצא לו מזור ותרופה למחלתו, כי מחלה של בעיה נפשית, זו מחלה מאד חמורה, אבל בלי שתוף פעלה קשה מאד לרפא, וכבר אמר רבנו

אָשֶׁר כּד תּמּוּז בּנַחֵל קסה

ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן סז), שְׁזוּ הַבְּעִיָּה שֶׁל אֲנָשִׁים כָּאֵלוּ, שֶׁלֹּא רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ אֶת הַחֶכֶם, וְעַל-כֵּן לֹא יְכוּלִים לְהִתְרַפֵּא.

נָא וְנָא הַחֲזִיקִי מַעֲמָד, וְאַל תִּשְׁכַּרִי אֵף בַּמַּצָּבִים הַכִּי קָשִׁים, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק עַל הַטּוֹב, וְתִהְיֶי חֲזָקָה, כִּי אַתְּ צְרִיכָה לִהְיוֹת אִמָּא חֲזָקָה, בְּשִׁבִּיל יְלִידֶיךָ חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא טוֹב.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלֵחַ לּוֹ מִכְתָּב קָצֵר, וְאֵנִי מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶּן וְאוּלֵי יִשְׁמַע אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּמּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וּיְשׁוּלָה, י"ג כֶּסֶל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

מָה אִמְרָ לָךְ! יְדַעְתִּי מֵרֵאשׁ מַה שִּׁיקָרָה בְּסוּף, כִּי בְּרִגְעַ שְׁאָדָם מְבַדֵּד מִבְּנֵי-אָדָם, זֶה כָּבֵד לֹא סִימָן טוֹב, אֵף כָּבֵד קָרָה מַה שִּׁיקָרָה, רָאָה לְלַמֵּד בְּשִׁיחוּת-הַר"ן, סִימָן סז, מַה שֶּׁכָּתַב שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, שִׁיכוּלִים לְרַפָּאוֹת אֶת כָּלָם, אֲפִלּוּ כְּשֶׁהִגִּיעַ לְמַצָּב הַכִּי חֲמוּר, אֵף הַבְּעִיָּה, שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֶה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה. וְלָכֵן אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שֶׁתִּתְּנֵי אֶל רוּפָא, וְהוּא יִתֵּן לָךְ תְּרוּפָה שֶׁתִּגְיַע לָךְ אֶת עֲצָבֶיךָ, וְתִתְחַזֵּר אֶל עֲצָמָךְ, כִּי חֲבַל שֶׁתַּעֲגֹן אֶשֶׁה יִקָּרָה, וְתִיתֵם יְלָדִים חֲמוּדִים, זֶה לֹא בּוֹשֶׁה לְקַחַת תְּרוּפּוֹת בְּשִׁבִּיל הַעֲצָבִים וְכו', יוֹתֵר בּוֹשֶׁה לִהְיוֹת זְרוּק בְּרַחוּבוֹת וְכו', תֵּצֵא מִהַדְמִיּוֹן כָּאֵלוּ אַתָּה רוֹאֶה רוּחַנִיּוֹת וְכו', תִּתְחַזֵּר אֶל עֲצָמָךְ, כִּי עֲקָר שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק הוּא — כְּשִׁיכוּל לִהְיוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סח), שֶׁזֶה נִקְרָא אֵשׁ וּמִים — שְׁנֵי הַפְּכִים, כִּי מִים מְכַבִּים אֶת הָאֵשׁ, וְאֵשׁ מְבַטֵּלֶת אֶת הַמִּים, עַל-יְדֵי בִשּׁוּל וְכו', וּמַה שֶּׁנִּקְרָא 'אִישׁ שְׁמִים' הוּא, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (רַש"י בְּרֵאשִׁית א, ח): לָמָּה נִקְרָא שְׁמִים? עַל שֵׁם אֵשׁ

ומים, רואים מזה, כְּשֶׁאֲדָם יָכוֹל לְהַחְזִיק שְׁנֵי הַפָּכִים יַחַד — אֵשׁ
ומים, הוא 'אֵישׁ שְׁמִים', וְזוֹ מִדְּרַגַּת גְּדוּלֵי וּמִבְחָרֵי הַצְדִּיקִים,
שְׁכַל-כֶּךָ דְּבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עִם כָּל זֹאת עוֹבֵר עֲלֵיהֶם
כַּל-כֶּךָ הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים וּמַחְזִיקִים מַעֲמָד.

אֵל תַּחֲשֹׁב כְּרָגַע שֵׁשׁ בְּלָבִי עָלֶיךָ אֵיזוֹ שְׂנֵאָה וְכו', אֲדַרְבֵּה אֲנִי
אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתַּחֲזֹר אֵל בֵּיתְךָ, וְתִתְחִיל לַחֲיוֹת חַיִּים
נוֹרְמָלִים, עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַשְׁלָחַן עָרוּךְ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂמַאֲד קָשָׁה לִי כָּל מְלָה מֵה לְכַתֵּב לָךְ, כִּי אֲנִי לֹא
יֹדֵעַ אִם יִכְנסוּ הַדְּבָרִים אֵל תּוֹךְ לְבָבְךָ, כִּי מִי שֶׁנִּכְנָס בְּדַמְיוֹן וְכו',
מְאֹד קָשָׁה לְהוֹצִיא אוֹתוֹ וְכו', אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכָה לְסַלֵּק אֶת מַחוֹ
וְדַעְתּוֹ וְחֻמְקָתוֹ וּבִינָתוֹ לְגַמְרִי, וְזוֹכָה לְצִיַּת אֶת הַצְדִּיק הָאֱמֵת, וְאִז
טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וּשְׁלֵחַ, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אִם אֲנִי אֶחָזֵר עַל מֵה שֶׁכָּתַבְתִּי, זֶה אֵךְ לְמוֹתֵר וְכו', כִּי
אֲנִי אוֹמֵר אֶת שְׁלִי וְאֶת אוֹמְרָת אֶת שְׁלֹךְ וְכו', בְּמַצִּיאוֹת אֶת
הַתַּפְטֻרָת, וְלֹא שֶׁאֲנִי פִטְרָתִי אוֹתָךְ, אִז לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְחֹזֵר עַל זֶה
כָּל פַּעַם ? !

אוֹדוֹת חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכו', תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁאֲסוּר לְהִיּוֹת
בְּחֲלִישוֹת הַדַּעַת, כִּי זֶה לִי אֲרַבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה שֶׁאֲנִי מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ
ו"ל, וְזֶה לִי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה שֶׁאֲנִי מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ו"ל בְּעוֹלָם,
וְתֵאֱמִינִי לִי, שֵׁשׁ לִי יוֹתֵר שׁוֹנָאִים מִשְׁעֲרוֹת רֹאשִׁי, בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא

כָּלֵל, וְעָקַר הַשּׁוֹנָאִים שְׁלִי הֵם דִּיקָא אֵלּוּ שְׁעֲשִׁיתִי לָהֶם טוֹבָה, וְלֹא סִתָּם טוֹבָה, אֶלֶּא עֲזַרְתִּי לָהֶם מֵא' עַד ת' וּבִסּוּף שְׁלֹמוֹ לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְכו', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי לֹא מְתִיאֵשׁ, וְאֲנִי מִתְחִיל עֲכָשׁוּ בִּיתָר שָׂאת וּבִיתָר עוֹ, וְכֵן בְּכָל יוֹם וְכו', וְהוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי מֶה יִהְיֶה אִתִּי, אֵין לִי בְּזֶה שׁוּם כְּוִנָּה אַחֲרַת, רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּפִי שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה לְעֶצְמִי אֶת הַחֲשָׁבוֹן, אִם רַבְּנוּ ז"ל עָשָׂה לִי טוֹבָה, אִזְ אֵין שׁוּם תַּשְׁלוּם לָזֶה וְכו', וּמֶה הַתַּשְׁלוּם הַפְּעוּט שֶׁאֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת? לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עִם לְמוֹדוֹ הַטּוֹב.

אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר אֶת הַפֶּסוּק (שְׁמוּאֵל-א' טו, יז): 'אִם קִטָּן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁכִבְתִּי יִשְׂרָאֵל אַתָּה', וְכֵן כְּתוּב (שׁוֹפְטִים ו, יד): 'לֵךְ בְּכַחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל', תֹּאמִינִי לִי, שָׂאת וּבַעֲלֶךָ יֵשׁ לָכֶם כַּחוֹת מַשְׁהוּ מִיָּחָד לְקָרֵב רְחוּקִים, אֵף אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים מַכַּחוֹתֵיכֶם, הִנֵּה הַיּוֹם קִבַּלְתִּי מִכְתָּב מ... שְׁכֹתֵב בֵּין הַשּׁוּרוֹת: "הַשְּׁעוֹר הַיּוֹמִי שֶׁל הָרֵב ... מַחֲיָה אֲנָשִׁים בְּכָל מִינֵי דְבוּרִים נִפְלְאִים וְעֲצוֹת יִשְׁרוֹת אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר בְּעוֹלָם הַזֶּה", לִדְעוֹתִי, אַחֵר דְּבוּרִים כָּאֵלוּ אֵין מֶה לְהוֹסִיף. וְכֵן קִבַּלְתִּי הַיּוֹם מִכְתָּב מ... שֶׁהִיא כּוֹתֵבֶת בֵּין הַשּׁוּרוֹת: "הַגְּבֻרָת ... הִיא נְהֻגֶרֶת וּמְחֻזָּקֶת וּמְעוֹדָדֶת אוֹתִי", אִזְ אַתָּה רוֹאָה אֵיךְ שֶׁשְׁנֵיכֶם עוֹזְרִים לְאֲנָשִׁים, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכּוּ וְאַל תִּתְּפַעְלוּ מֵאֵף אַחֵד.

תִּרְאִי, אַחֲרֵי שֶׁעָבְרָה שׁוֹאָה בְּעוֹלָם, שֶׁהִרְגוּ וְחִנְקוּ וְשָׂרְפוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שְׁלִישׁ מַעֲמָנוּ יִשְׂרָאֵל, אִם זֶה לֹא הָיָה מִסְפִּיק, עָלוּ לְאָרֶץ רַב מִנִּין וּבִגְנִין שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּנֵי עֲדוֹת הַמִּזְרָח, וּבָאוּ אֵלּוּ הָרָשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וְעָשׂוּ שׁוֹאָה רוֹחֲמִית מִכָּלֵם, כִּי נִשְׁאָרְנוּ מִתִּי מַעַט וְכו', וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה פֶּה בִּיבְנָאֵל וְכו' וְכו', אִזְ עָלִינוּ עֲכָשׁוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֶפְלוּ שְׁסוּבָלִים עַל־בּוֹנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכו', מֶה אָנוּ צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים הֵם מְאֹד מְאֹד

קְרוֹבִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כִּי הַתְּמִימוֹת שֶׁלָּהֶם זֶה לְהַפְלִיא, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי מַדַּת הַתְּמִימוֹת, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְאִם הִתְחַלְנוּ פֹה בִּיבְנָאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא נִגְוֹחַ וְלֹא נִשְׁקֹט, עַד שְׁנַעֲשֶׂה אֶת יִבְנָאֵל "יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגָּלִיל", וְאַף שָׁזֶה נִרְאֶה בְּחִלּוֹם, אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ שָׁזֶה יִתְגַּשֵּׁם.

אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַמְּרִירוֹת וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שֵׁישׁ לִי וְכו', וְכו', וְאֵת גִּדְּל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שֵׁישׁ לִי וְכו', וְכו', וּמֵאִיפֹה? בִּיבְנָאֵל דִּיקָא ... וּמֵמִי? מֵאלוֹ הֵכִי קְרוֹבִים אֶצְלִי וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא נִשְׁכָּר, אֲלֵא אֲנִי צוֹבֵר יוֹתֵר כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְאֲנִי לֹא אֲנוּחַ עַד שְׁאַעֲשֶׂה אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה מָקוֹם תּוֹרָה. וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ וְאֵת בְּעֶלְךָ — תַּעֲזְרוּ לִי! שְׁנִיכֶם חֲקוּקִים בְּלִבִּי לְטוֹבָה כָּל הַיָּמִים, "אֲנִי לֹא מִכִּיר אֶתְכֶם מֵאַתְמוֹל", אַתֶּם אֶצְלִי כְּבָר שָׁנִים עַל גַּבֵּי שָׁנִים, וְאַתֶּם חֲקוּקִים בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וַיֵּשׁ לָכֶם מָקוֹם מִיָּחָד בְּלִבִּי, וְאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יוֹדֵעַ זֹאת.

וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶי בְּטִלְנִית, אֲלֵא תִקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידָיִם, וְתַעֲשִׂי הַתַּעֲזוּרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין הַבָּנוֹת שֶׁל הַמְּדֻרָּשָׁה "גֵּר מְלָכָה", וְאִם תַּעֲשִׂי פֶרֶסֶמֶת טוֹבָה, אֲזִי תִרְאִי אִיךָ שִׁיְהִיָּה כַּח הַמוֹשֵׁף, שִׁיבֹאוּ לָפֹה מֵאוֹת בָּנוֹת, וְתַצְטָרְכִי לְהַעֲסִיק לְכָל הַפְּחוֹת חֲמָשִׁים נָשִׁים, וְזֶה לֹא חִלּוֹם, צְרִיכִים רַק רָצוֹן.

רְאִי אֶת רִשְׁעוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת הָרֹב הַמְּקוּמִי, אִיךָ שֶׁהוּא לְשֵׁרוֹת הַרִשְׁעִים הָאֲרוּרִים, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַרִשְׁעִים הָאֲרוּרִים יָכְלוּ כָּל-כָּךְ בְּקִלּוֹת לְהַעֲבִיר אֶת רֹב מִנָּן וּבִגְנֹן מִכָּלל יִשְׂרָאֵל עַל הַדַּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֹן, כִּי כָּל אֱלוֹ הָרַע-בָּנִים הִיוּ בַּעֲזוּרָתָם, תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשַׁע הַזֶּה, כָּלָם נוֹתְנִים לוֹ גִּב... וְזֶה מִצְחִיק, אֲבָל אוֹי לְאוֹתוֹ צָחוּק, אֲלֵא שְׁצָרִיכִים לִהְיוֹת קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים נוֹתְנִים לוֹ גִּב עַל שְׁחִיתוֹתוֹ, הָאִם אֵת לֹא זוֹכֶרֶת בְּמִי הוּא נִקֵּם?! כָּל נִקְמָתוֹ הִיָּתָה בְּנָשִׁים, שֶׁלֹּא תוּכְלָנָה לְלַכֵּת לְטָבֵל וְכו', מִמֶּשׁ גְּזוּרַת פָּרְעָה וְכו', וַיֵּשׁ לוֹ גִּב מ... וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ

צריכים להתחזק ולהמשיך אמונה בין נשמות ישראל, ולא להתפעל מאף אחד, ואפלו לא מאנשי שלומנו וכו'.

תהלה לאל, באים על ראש השנה יותר משבעת אלפים אנשים, ומהיכן הם באים? אם לא מהקונטרסים והספרים שמפיצים בכל העולם כלו, כי אנחנו חורשים וזורעים כל השנה כלה, ומזה צומח נשמות יקרות, ואני יודע שיגידו שלא מזה הם באים ... עם כל זאת זו המציאות, מי נוסע עד אוסטרליה הרחוקה, ועד דרום אפריקה, ועד אירופה, ועד ארצות-הברית, וכבר לא מדברים בכל הארץ, שחורשים לארצה ולרחבה עם הקונטרסים, כמעט אין מקום בעולם שיש קבוץ של יהודים, שלא יהיו שם השליחים שלי שמפיצים את הקונטרסים, וזה לא יועיל לסמ"ך-מ"ם כלום, אנחנו נגלה ונפרסם את הקדוש-ברוך-הוא לכל העולם כלו, ועל-פן אני מאוד מאוד מבקש אתכם שתעזרו לי, ויותר טוב שתדביקו את עצמכם בו יתברך, ותשכחו מהעבר, ואז תראו הצלחה גדולה בחיים.

תעשי פרסמת על המדרשה "נר מלכה", ואל תפסיקי, ותראי ישועות גדולות, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאוד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח איך שאתה משמח את עצמך.

נא ונא תהיה חזק בכל הענינים, והלואי שאנשי שלומנו היקרים היו מציתים אותי בכל ענין וענין, ואז הייתה הצלחה גדולה לקהלה שלנו, ולא שהיו באים בטענות וכו' וכו', אם לא באנו

וְלֹכֵן רְאִי לְהַתְחִזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֵלְיוֹנָה, וְאַל תְּהִי פְּזִיזָה, וְתַעֲזָרִי מְאֹד בְּמַעֲוֹן, וְכֵן תַּעֲזָרִי לְגִבְרַת ... לִפְתּוֹחַ פֶּה מְדַרְשָׁה לְבָנוֹת חוֹזְרוֹת בְּתִשְׁבָּה, וּבְזָכוֹת זֶה תִּמְצָאִי בְּחוּר טוֹב וִירָא שְׂמִים וְעֵדִין גָּפֶשׁ וְכו', רַק אַל תְּהִי פְּזִיזָה לְקַפֵּץ עַל כָּל בְּחוּר שֶׁמִּצִּיעִים לָךְ וְכו', רַק סְבֻלָּנוֹת, וְאַז תִּמְצָאִי מַשְׁהוּ טוֹב לְפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ.

אודות הבחורה, אם היא בעלת מדות טובות — תתאכסנו ביחד.

ראי לכתב לי יותר באריכות, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שתצליחי בחיידך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאִי לְהַתְחִזֵּק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַתָּה זֶה תַּעֲבִירִי גַם לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתָמִיד תִּדְבְּרוּ בִּינֵינוּן רַק דְּבוּרֵי אָמוּנָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַדְגִּיל בֵּין הַנָּשִׁים שֶׁיִּדְבְּרוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲצַלְנוּ אֵין דְּבוּרִים אֲחֵרִים רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ לֹא חַיִּים שׁוֹם חַיִּים אֲחֵרִים בְּלַעֲדֵי הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וּבִשְׂכִּיל זֶה בָּאנוּ פֶּה לִיבְנָאֵל לְמָקוֹם מְבַדֵּד חוּץ לִישׁוּב רַק לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְבְּרִי בְּמַעֲוֹן רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאַל תִּפְחָדִי מֵאַף אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּצְלִיחִי דְרָבָךְ תָּמִיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד רציתי, שתהיה לך עין פתוחה על המעון וכו', שכל אחד יעמד על המשורה שלו, המבשלת תבשל, המטפלות תטפלנה בילדים כמו שצריך, בלי צעקות וכלי מריבות, ושיעבדו באמונה. ובכלל טוב מאד להכניס אוירה חמה, אוירה לבבית בין העובדות, ואת צריכה להגיד להם חד משמעית, אם יש אילו תלונות, שיבואו אליך, ולא המבשלת תבוא אל מטפלת ... והמטפלת תבוא אל מטפלת אחרת ... אלא את תהיי שמה בעלת הבית, ותראי שהכל יבוא על מי מנוחות, כי אנחנו קהלה קטנה, ואנחנו צריכים להיות מאד מאחדים, בלי מחלקת ומריבות, ואם את יכולה להעסיק את אלו הנשים הצעירות שהתחתנו עכשו — מה טוב ומה נעים, כי כדאי מאד מאד לעודד אותן, ואני מאד רוצה לחתן את הבנים והבנות סמוך לפרקם. ראי מה שקורה במדינה, איך שמסתובבים אלפים ורבבות רוקים ורנוקות, ולא מוצאים אחד את השני, ומה עבר עליהם עד עכשו? רק הקדוש-ברוך-הוא והם בעצמם יודעים וכו', כל מיני גאוף וכו', ואנחנו רוצים שהילדים שלנו יגדלו באוירה של קדשה וטהרה, לזאת תעשי תעמולה גדולה, שהדבור בין נשות אנשי שלומנו יהיה רק דבורי אמונה, אין לנו דבורים אחרים — רק מהקדוש-ברוך-הוא, וצריכים לדבר כך עם כלם בריש גלי, ולא לפחד ולא להתביש מאף אחד, ובפרט מתושבי המקום רק לדבר מהקדוש-ברוך-הוא, אנחנו בני הקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו לא מפחדים מאף אחד רק ממנו יתברך, וזה הלמוד שאנחנו רוצים להחדיר בילדים כשהם מתמלאים עם אמונה, מתמלאים גם עם בטחון עצמי, כי זה תלוי בזה, כפי שאדם מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, בן מאמין בעצמו, שגם לו יש כוחות.

נָא וְנָא רְאֵי לַעְזוֹר לִי בְּכָל הַמוֹסְדוֹת, בְּמָה שְׁאֵת רַק יְכוּלָה לַעְזוֹר
וּבְאַיִזָּה תַּחוּם שְׁאֵת רַק יְכוּלָה לַעְזוֹר — תַּעְזוּרִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
תִּנְפְּחִי בִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ, שְׁגִם מִשְׁפָּחַת ... סוּף כָּל סוּף
גַּם-כֵּן יַעֲבִירוּ לִיבְנָאֵל, וְזֶה אֲצִלִּי בְּטוֹחַ, זֶה רַק עֲנִין שֶׁל זְמַן, עֲכָשׁוּ
אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה לְשַׁדֵּךְ אֶת הַבֵּת שְׁלֵהֶם, וְאִין יוֹם שְׁאֲנִי לֹא
מִתְפַּלֵּל עַל זֶה, שְׂיִזְכּוּ לְמִצָּא חֶתֶן טוֹב.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד, שְׁתַּהֲיָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה וְאַמוּנָה בֵּין
נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִהְיוּ מְרִיבוֹת, וְאַנְחָנוּ בּוֹדָאֵי נְנִיצָח, פֶּה
צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאֵתָה לִוְמַד תּוֹרָה, יַעְזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּמִיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֵתָה לֹא צְרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, רַק לְלַמֵּד לְאֵט לְאֵט, וְאֵתָה
לֹא צְרִיךְ לְמַהֵר, כִּי אֵף אֶחָד אֵינִי רֵץ אַחֲרֶיךָ ... וְאֵתָה צְרִיךְ לְשַׁמֵּחַ
עִם כָּל נִקְדָּה קִטְנָה שֵׁשׁ בָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

נָא וְנָא תַּהֲיָה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ
שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְאִזּוּ
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר "וַיִּשְׁלַח", ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין דְּבָר אַחֵר רַק הַתְּחַזְּקוֹת, וְצִרִּיכִים לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׂבָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂחֻזֵּק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. עֵקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא הַשְׂמִיחָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת שְׂמֵחַ וּלְשִׂמְחָה אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בָּךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שִׂכְנֵתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בִּרְכָּה וְרוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַחַת מִכֶּן, שֶׁתְּחַזְּקֶנָה אֶת עֲצָמֶיךָ בִּיחָד, וְשִׁלָּה יְהִיָּה בִּינִיכֶן קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת וְכו', וְשִׁלָּה תְּרַכְּלֶנָה אַחַת עַל הַשְּׁנֵיָה, וּמִכָּל שְׂכָן שִׁלָּה יְהִיוּ הַסְתּוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אַחַת עַל הַשְּׁנֵיָה, כִּי זֶה עוֹן גָּדוֹל מָאֵד מָאֵד, וְכָל מְגַמְתָּנוּ הִיא רַק לְהַחֲדִיר

אֶת אֲמַת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
וְלִכְן רָאִינוּ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים,
וּתְחֻזָּקָה וּתְעוֹדָדָה אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, אֵין לָנוּ
פֹּה כְּתוּת כְּתוּת! אֲנַחְנוּ כָּלָנוּ בָּאֵנוּ לְמַדְבַּר שָׁמַם לְבָנוּת פֹּה קֵהֶלָה
קְדוּשָׁה, לְחַנֵּף אֶת בְּגִינוֹ וּבְנוֹתֵינוּ עַל־פִּי קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה.

לְזֹאת אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שֶׁתְּעוֹדָדָה לִי לְהוֹצִיא
מִהַכֹּחַ אֶל הַפֻּעַל אֶת כָּל חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי, וְאֵל תַּאֲשֻׁמְנָה אַחַת אֶת
הַשְּׁנִיָּה, כִּי בְּלִכְן אֶהוּבֹת וּבְלִכְן טוֹבוֹת וּבְלִכְן מְצֻלָּחוֹת, וְלִכְלִכְן יֵשׁ
כַּחוֹת יוֹצְאִים מִן הַכָּלָל, וְלִכְן תַּעֲשׂוּ מַה שֶׁתַּעֲשׂוּ הָעֵקֶר לַעֲזוֹר לִי
לְהוֹצִיא מִהַכֹּחַ אֶל הַפֻּעַל לְחַנֵּף אֶת בְּגִינוֹ וּבְנוֹתֵינוּ בְּקְדוּשָׁה וְטַהֲרָה,
וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלָנָה מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה אוֹיֶרָה שֶׁל שְׂמִיחָה שְׂרוּיָה בִּיגִינוֹ, וְכָל
אִשָּׁה שֶׁיִּכּוֹלָה לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׁעוּרִים שֶׁיֵּשׁ בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ,
אֲשֶׁרֶיהָ וְאֲשֶׁרֶי חִלְקָהּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁיִּכּוֹלָה גַּם לְהַצְטַרֵּף
אֶל חִבְרַת תְּהִלִּים, וְלֹאמֹר בִּיחַד תְּהִלִּים — אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, כִּי סוּף
כָּל סוּף אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא, וְאַנַּחְנוּ צְרִיכִים בְּכָל יוֹם
וְיוֹם רַחֲמִים חֲדָשִׁים, שְׁלֹא יִקְרָה לָנוּ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, שׁוֹם דְּבַר רָע, לֹא
נִגַּע וְלֹא מַחֲלָה, וְכִמוֹ שֶׁשׁוּמְעִים בַּחוּץ מִחֲלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים וְכוּ',
עֲלִינוּ לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעוֹשֶׂה אִתָּנוּ,
וְאַסוּר לָנוּ לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַיָּצוֹר, שְׁרוּצָה לַעֲשׂוֹת בִּיגִינוֹ פְּרוּדִים.

נָא וְנָא תְּחֻזָּקָה אֶת עֲצָמֶיךָ בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאַנִּי מְאֹד
מְאֹד מִקְפִּיד, אִם יֵשׁ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, אֵילוֹ הַסִּתּוֹת אוֹ שְׁנֵאָה אַחַת נִגְדֵּי
הַשְּׁנִיָּה, וְהַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל דְּבַר כְּזֶה, מִסְפִּיק שֶׁיֵּשׁ
דְּבַר כְּזֶה בַּעֲצֵירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אֲבָל לֹא פֹה אֲצַלְנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְחִיוֹת בִּיחַד כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְאִשָּׁה תְּעוֹר לְרַעוּתָהּ.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי, שֶׁכָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן תִּכְתֵּב לִי מַה יֵּשׁ לָהּ
לְהַגִּיד, וּמַה יִּכּוֹלִים לְשַׁפֵּר בְּקִהְלָתָנוּ, כִּי זֶה כָּל מְגִמָּתִי — רַק לְבָנוּת
קֵהֶלָה מְשֻׁשְׁגָּת.

אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שֶׁתַּעֲשִׂינָה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים

קעו

אָשׁר

כד תנו

בנחל

להתפלל עלי, שאצא כבר מצרותי וחובותי, ואזכה לבוא לגור אתכן ביחד ביבנאל.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי מזה שאת מטפלת בפנות, ואת עושה להן חוגים אחר הצהריים, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא עם כחות הנפש, ותנצלי את זה, ועל-ידי-זה תצליחי מאד מאד.

צריכים להכניס בין נשות אנשי שלומנו אוירה של שמחה ושל אחדות, ושל תרכלנה אחת על השניה, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתתרמי בזה כפי שאת רק יכולה, ובפרט בענין המעון תדברי עם גברת ... שתחיה, שתוריד את הלחצים וכו' והסכסוכים וכו' במעון, ושיהיה רק רוח של אחדות ואהבה ביניהן.

נא ונא תעשי כל מיני מאמצים שבעולם להעסיק את הפנות, ולדעתי, היה טוב, אם את יכולה לקחת את כל הפנות, שהן תקשטנה את הקראונים של הפנים, וכך הן תקשטנה את זה מאד מאד יפה, ובפרט הגן של הפנים, עם כל מיני תמונות יפות, וזה יכניס בהן ספוק.

תחזיקי מעמד בכל מה שעובר עליך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

צריכים לדבר עם הנשים רק דבורי אמונה ושמחה, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם לא לדבר דבורים אחרים, אלא רק

אֲשֶׁר כד תנו בנחל קעז

מהקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו צריכים אותו בכל רגע ובכל דקה ובכל שניה וכו', כי בלעדיו יתברך אין לנו שום חיים, ועל-כן על מה ולמה לדבר שטיות, יותר טוב לדבר מהקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שעוד מעט תגמר הדירה שלכם, ואזכה לבוא אליכם לחנכת הבית.

תכניסי בין נשות אנשי שלומנו אוירה של שמחה ושל אחדות ושל אהבה, ושלא יהיו, חס ושלום, שום הסתות ורכילות אחת על השניה, כי זה מאד מאד פואב לי אם קורה דבר כזה, כי אני רוצה לבנות קהילה מיחדת במינה, מבססת על אהבה ועל חסד, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתעזרי לי.

אין לנו מה לדבר בזה העולם רק ממנו יתברך, כי סוף כל סוף אנחנו בידו יתברך, ובכל יום ובכל שעה ובכל דקה אנחנו מוכנים לעזוב את זה העולם, ועל-כן עלינו להיות מקשרים אליו תמיד, ודיקא על-ידי-זה נצליח דרכנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

אֲחֵר שֶׁכָּבַר כְּתַבְתִּי לָךְ מִכְתָּב, קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד
שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַדו"ח שֶׁל קְהֵלִתָּנוּ.

אִם שָׂאתָ כּוֹתֵבֶת שְׂאֲנִי לֹא צָרִיךְ לַהֲדוֹת לָךְ, אֲבָל בְּאֵמֶת
כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה לִּי טוֹבָה, וּבִפְרָט טוֹבָה כְּזוֹ, שֶׁהִיא טוֹבַת הַפֶּלֶל, אֵין
מַלִּים לַהֲדוֹת לָךְ, וְלָכֵן אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עוֹד פַּעַם.

כְּתַבְתִּי מִכְתָּב כָּלְלִי לְנָשִׁים, וְרָצִיתִי שְׁתַּעֲשִׂי מִזֶּה הַעֲתָקִים,
וּלְחַלֵּק אֶת זֶה בֵּין הַנָּשִׁים, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה בֵּין הַנָּשִׁים כְּתוּת
כְּתוּת, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה מְחַלֶּקֶת בִּינִיָּהֵן, וְשֶׁאֲחַת לֹא תִסִּית אֶת הַשְּׂנִיָּה,
כִּי אֲנִי חֲנוּ צָרִיכִים לִהְיוֹת מְאַחֲדִים, וְעוֹד מַעֲט קְהֵלִתָּנוּ תִּגְדֹּל וְתִתְרַבֶּה
פִּי-חֲמִשָּׁה וּפִי-עֶשְׂרֶה וְכו', וְכו', יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל
נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם שָׂנֶה נִרְאֶה כְּחֹלִים, אֲבָל תִּרְאִי אֵיךְ
שֶׁהַחֹלִים יִתְגַּשְּׁם, כִּי בְּרַגַע שְׁיִתְחִילוּ לִבְנוֹת פֶּה דִּירוֹת, זֶה תִּהְיֶה
עֲלֶיהָ לִיבְנָאֵל מִכָּל הָאָרֶץ.

אִוֹדוֹת הַדִּירָה שֶׁלָּךְ בְּבִגְדֵי-בֶרֶק, תַּחֲכִּי עוֹד קָצַת וְתִקְבְּלִי יוֹתֵר.

אִוֹדוֹת הַמַּעֲוֹן, אֲנִי כּוֹתֵב לָהֶן עֲכָשׁוּ מִכְתָּב כָּלְלִי, וְרָצִיתִי מְאֹד
שְׁתִּמְסְרִי אֶת זֶה לְכָל אַחַת מֵעוֹבְדוֹת הַמַּעֲוֹן, כִּי זֶה מְאֹד נִחוּץ
שְׁתַּהֲיֶה אֲוִירָה שֶׁל אֶהְבֶּה בִּינִיָּהֵן, כִּי לֹא יְכוּלִים לַעֲבֹד עִם מִתַּח וְכו'
וּמִסִּירוֹת, שֶׁאַחַת תִּמְסַר אֶת הַשְּׂנִיָּה, וּבִכְלָל זֶה לֹא יָפֶה כָּל הָעֲנִין
הַזֶּה.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחִי מְאֹד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח, שאתה מתמיד בלמודים, ואני מאד מקנה, שתכף-ומיד אחר הבר-מצוה תבוא ללמד בישיבתנו, העקר תתמיד ב"ספר-המדות", כי המדות הן היסוד של האדם, ובמדה שאדם מודד בה מודדין לו (סוטה ח.), ואצל רבנו ז"ל היה הענין של תקון המדות, עולה על הכל, ובשביל זה הוא חבר את "ספר המדות" שלו עוד לפני בר מצוה. יזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתמיד ב"ספר-המדות".

וכן מאד נהניתי לשמע, שאתה גורס הרבה משניות, כי זה מופך ומטהר את הנפש מכל מיני חלדה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי יקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

העקר ראה להמשיך לקבל שמוש על מראות וכו', כי זה מאד מאד נצרך, ובפרט לזוגות החדשים, וכן ראה לקבצם בכל מוצאי

שָׁבַת לְסַעֲדַת מְלוּוֹה מְלָכָה, וְאֲנִי אֶעֱוֹרֶרְםָּ וְאֶעֱוֹדֶדְםָּ וְאֶחֱזֹקְםָּ שְׂיָבֹאוּ אֵלַיָּךְ.

נָא וְנָא רַק תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְמָה יִשָּׁאֵר מִהָאָדָם? רַק הַשִּׁמְחָה שֶׁהוּא שְׂמַח, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ בְּכָל דְּבַר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וִישְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמַח שֶׁאַתָּה לוֹקַח בִּידֶיךָ אֶת ... וְאֵת ... כִּי חָבַל מְאֹד שְׁיִלְכוּ לְאֲבוּד, וְלִכְן בָּזָה שֶׁאַתָּה לוֹקַח אוֹתָם אַחֵר הַצִּהְרִים לְהַפְצָה, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בְּרָכָה, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהֵם יִלְמְדוּ לִפְנֵי הַצִּהְרִים אֲצֵל הָרֵב ... כִּף שֶׁלֹּא יִחְסֹר לָהֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד הַתּוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַצֵּא לָהֶם שְׂדוּכִים טוֹבִים, אִם הֵם יִקְיְמוּ אֶת דְּבָרִי, לִפְנֵי הַצִּהְרִים שְׁיִלְמְדוּ אֲצֵל הַכּוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... וְאַחֵר הַצִּהְרִים יִלְכוּ אַתָּה לְהַפְצָה.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּשִׁמְחָה, כִּי הָעֵקֶר הוּא שִׁמְחָה, וְצִרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר שִׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה הוּא הַדְּבַר הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי קְלוּת לְאָדָם כָּל עֲבוֹדוֹת שְׂבָעוֹלָם, אֲבָל שִׁמְחָה בָּאָה לְאָדָם בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ, וְצִרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עִבּוּר שִׁמְחָה, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר.

נָא וְנָא רָאָה לְשִׂמְחָה אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתָמִיד תִּחְיֶיךָ לְכָל אֶחָד וְתִקְדִּים לוֹ שְׁלוֹם, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תְּהִיבוֹת קִיא): 'טוֹב הַמְּלַבֵּין

שנים לחברו יותר ממשקו חלב, כי בזה שאדם מחיך לזולתו ומקדים לו שלום, זה יותר שנה ממה שהוא נותן לו כוס חלב לשותות.

ראה להתבודד עצמך עמו יתברך, ויתברך אליו יתברך, אשר אין לנו בזה העולם אלא רק את הקדוש-ברוך-הוא, וחבל על כל יום ויום שאנחנו לא מדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, ראה להיות מאד חזק בזה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני רוצה שתלמד חצי יום אצל הכולל של הרב ... ואל תסתובב ברחובות וכו', וכן אל תבטל את הזמן היקר, כי תקבל שם רע, ואחר-כך יהיה לך קשה מאד למצא שדוץ וחבל מאד, כי האחים שלך יש להם שם טוב, ולמה אתה צריך לאבד את השם, ולכן אני מאד שמח ש... לוקח אותך אחר הצהריים להפצה, אז תעשה לעצמך חק ולא יעבר, שבכל יום לפני הצהריים תהיה אצל הכולל של הרב ... מעשר עד אחת, ואחר-כך תתפלל מנחה ותצא להפצה.

חבל לך לבזבז את הזמן היקר שלך, וזכר כי "יניקוּתא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא" (שבת קנב.): "עקר יפי הפרח כשעדין צעיר", ועכשו אתה יכול להצליח מאד, ולמה אתה צריך לבטל את הזמן היקר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתלמד חצי יום אצל הכולל של ... מעשר עד אחת. כי חבל שתבלה את הזמן שלך בשטיות, "כי הזמן הולך והומה, והגוף אפשר עכשו בא יומו" (שיר של רבנו ז"ל אחר ההקדמה בלקוטי מוהר"ן), ואחר הצהרים תשתדל לכתב סופרות, כי יש לך כתב יפה, וחבל שלא תנצל את זה, ואם תצית אותי, תקבל שם טוב, ואני אוכל למצא לך שדוך טוב, ואם תבלה את הזמן, אתה מאבד את השם שלך, ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם לצית אותי — חצי יום הראשון תלמד אצל הכולל של הרב ... וחצי יום השני תכתב, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תסד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, כי רציתי מאד מאד לראות בשמחתך, כי תהלה לאל, כל מי שלמד פה אצלי, זכה והתחמץ, וחבל שתסתובב בלי כלום, בלי עבודה, בלי תורה וכו', וכו', ועל-כן הייתי מניע לך שתפגס אצל הכולל של הרב ... שלש שעות מעשר עד אחת, וכך תקבל שם טוב, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד לבוא ולמצא

לך שדוף טוב, כְּדִי שְׁתַּחֲחֹן, אֲכַל תִּהְיֶה חֶזֶק לְבוֹא לְפִלֵּל שֶׁל הָרֵב ... וּבְכַרְט אַחֵר הַצְּהָרִים תִּצָּא לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ שִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְשׁוּם טוֹבוֹת מֵאֵף אֶחָד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסה.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל הַמְּטַפְּלוֹת בְּמַעוֹן "בְּרַכַּת ה'".

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֶכֶן, שְׁתַּכַּבְּדֶנָּה אַחַת אֶת הַשָּׁנִיָּה, וְתַעֲשִׂינָה אֶת הָעֲבוּדָה בְּנֶאֱמֻנוֹת, וְתִשְׁמְרֶנָּה מֵאֵד שֶׁלֹּא יִהְיוּ בִּינִיכֵן וּפְוִחִים, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא מַחֲלֶקֶת, וְדָבָר זֶה מֵאֵד מְגִנָּה, שְׁעוֹבָדוֹת לֹא יִכּוּלוֹת לְהַשְׁתַּוּת בִּיחָד.

הַמְּנַהֲלָת שְׁלֶכֶן הִיא גְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה, וְאִם יֵשׁ לָכֵן אֵילֹו תְלוּנוֹת, תִּבְאֲנָה אֶת זֶה אֵלֶיהָ, אֲכַל לֹא לַעֲשׂוֹת דִּין בַּעֲצָמָה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּלַּכְנָה בַּעֲדֵינוֹת עִם הַתִּינוּקוֹת וְכו', וְלֹא לַעֲעֵק עֲלֵיהֶן וְלֹא לְהַעֲמִיס עֲלֵיהֶן וְכו', כִּי זֶה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מֵאֵד, וְעֲבוּדָה זֹאת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם נִשְׁמָה, וּמִי שֶׁלֹּא יִכּוּלָה לַעֲמֹד בַּתְּנָאִים הָאֵלֹו, לֹא לַעֲעֵק וְכו', וְלֹא לְהַתְּפַח וְכו', וְלֹא לְמַסֵּר אַחַת אֶת הַשָּׁנִיָּה וְכו', וְלֹא לְרִיב וְכו', שְׁתַּחֲפֹשׁ לַעֲצָמָה עֲבוּדָה אַחֲרָת, כִּי בְּמַעוֹן צְרִיכִים לְחִיוֹת בְּאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדָּדִית, וְאַשֶּׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, וְלֹא לְתֵן פְּקָדוֹת אַחַת לַשָּׁנִיָּה, וּבִשְׁבִיל זֶה יֵשׁ לָנוּ מְנַהֲלָת.

אֲנִי מְקַנֶּה מֵאֵד שְׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו בְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַסְּפָרִים מִיַּדְּנִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ! עוֹד לֹא רָאִיתִי סְפָרִים כָּל-כָּף יָפִים, כִּי כָּל
הַשְּׁלֵשָׁה סְפָרִים יֵצְאוּ לְהַפְּלִיא, מִי יִתֵּן שְׁתּוּכָל לְהַדְפִּיס אֶת כָּל
הַסְּפָרִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, כִּי זֶה מָאֵד מָאֵד יָפֶה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבֵּים לְדוּרֵי
דוֹרוֹת.

אוֹדוֹת חֲלָקִי "אֲשֶׁר בַּנְחֹל" מִשְׁנַת תשל"ו, תִּרְאוּ לְגִמּוֹר מָה שֵׁיִשׁ
בִּינְדָכֶם, כִּי אֲנִי מָאֵד טְרוּד עֹכָשׁוּ, וְלִכֵּן כַּמָּה פְּרָכִים שְׂאֲתֶם יְכוּלִים
לְהַדְפִּיס — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כָּמוֹ שֶׁהוּא בְּלִי הוֹסְפוֹת.

הַמֵּאֲחֹל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו בְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל שְׂמִיחָתִי, שְׂנִכְנִסְתָּ לַעֲבֹד
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, הָעֵקֶר מָה שְׂאֲתָה צְרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר עִם יְלָדִים
צְרִיכִים סְבָלְנוּת גְּדוּלָּה מָאֵד, וְאִסּוּר לַצַּעֲקָה עֲלֵיהֶם, וּמִכָּל שָׂכָן לֹא
לְהַכּוֹתָם, כִּי עִם יְלָדִים צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּעַדִּינוּת גְּדוּלָּה, וּלְסַפֵּר לָהֶם

הרבה ספורי צדיקים, כי לחנף את ילדי ישראל זה מהעבודות הכי קדושות, אשרי מי שעוסק בזה תמיד!

גם בזה שאתה לומד לפני הצהרים בכולל, אני מאד מאד שמח, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליח מאד, ואני מאד מקנה, שבקרוב נוכל לסדר, שכל אלו שלומדים אצל הכולל של הרב ... יקבלו תמיכה חרשית.

העקר אל תהיה בטלן, ותנצל את הזמן שלך, ו'תגנב' עתים לתורה, ואל יחסר לך יום אחד בלי למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר הארבעה למודים אלו הם כנגד הארבעה עולמות, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

כדאי לך להוציא את הילדים על הקר, שיתבודדו עם הקדוש-ברוך-הוא אפילו כמה דקות, כי צריכים אמונה פשוטה בו יתברך עוד מגיל קטנות, כי באמת אין לנו את אף אחד בעולם, רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואשרי מי שתמיד מבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל דבר שהוא צריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט"ו כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות המעון וכו', כבר כתבתי לגברת ... שתחיה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהיא תסדר את זה על הצד הכי טוב.

העקר תשתדלי מאד להיות בשמחה, ותחיו ביחד באהבה

גְּדוּלָה, וְתַעֲזָרוּ אֶחָד לַשָּׁנִי, כִּי זֶה סוּד הַצִּלְחַת הַנְּשׂוּאִין — כְּשֶׁאֶחָד עוֹזֵר לַשָּׁנִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תסט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! מִצַּד אֶחָד מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְכו', שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה כְּמָה שָׁנִים, וּמִצַּד שְׁנֵי שְׁכַתְבָת שְׁאֵתָה רֹאֶה שְׁאִין לָךְ אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, מִהַמְּלִים הָאֵלוּ נִהְיִיתִי מְאֹד. כִּי מָה אִמַּר לָךְ! הֲלֹא סוּף כָּל סוּף אִם יֵשׁ לְאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, רֹאֶה וּמִבֵּין שְׁאִין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְהוּא מִתְבּוֹדֵד עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ הַמַּעֲלָה שֶׁל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁנִּכְוָא אֵלָיו בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְנִשְׁפָּךְ אֶת שִׁיחֲנוּ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִרְכָּה בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, כִּי 'תְּהִלִּים מְסֻגָּל לְתִשְׁבּוּכָה' (לְקוּיִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), וְכֵן אֲמִירַת תְּהִלִּים פּוֹתַחַת אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים שֶׁהֵיוּ סְגוּרִים מִלְּפָנָיו, וּמִקְשָׁרֶת אוֹתוֹ אֶל הָאוֹת וְהַשְּׁעָר וְהַפְּתַח הַשִּׁיף לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתוֹ עֵין שֵׁם; וְלִכֵּן מְאֹד נִרְאֶה לִי מָה שְׁכַתְבָת לְהַדְפִּיס אֶת הַתְּהִלִּים בְּפוֹרְמַט קָטָן וּלְצַרְף לָזֶה שְׁלִשָּׁה קוֹנְטֵרַסִּים הַמְּדַבְּרִים מִפְּרִנְסָה, שֵׁהֵם: קוֹנְטֵרַס "פְּרִנְסָה קְלָה", קוֹנְטֵרַס "פְּרִנְסָה מִן הַשָּׁמַיִם", קוֹנְטֵרַס "בְּרִכַּת הַפְּרִנְסָה", כִּי הַשְּׁלִשָּׁה קוֹנְטֵרַסִּים הָאֵלוּ מְרַבִּים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מַעֲנִין פְּרִנְסָה, אֵיךְ שְׁאִין עֲצָה אַחֲרֵת לְהַשִּׁיג פְּרִנְסָה, רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְהֵיוֹת שְׁאִין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם כְּמוֹ עֲנִיוֹת, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת

רבה, פִּרְשָׁה לר, סימן יד): אֵין לָךְ מִדָּה קָשָׁה מִן הָעֲנִיּוֹת, שֶׁכֵּל מִי שֶׁהוּא מְדַקְדֵּק בַּעֲנִיּוֹת, כָּאֱלוֹ דְּבוּקִים בּוֹ כָּל יִסּוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּכְאֱלוֹ בָּאוּ עָלָיו כָּל הַקְּלָלוֹת שֶׁבְּמִשְׁנֵה תוֹרָה. וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פִּרְשָׁה לר, סימן יד): אֱלוֹ נִתְקַבְּצוּ כָּל יִסּוּרִים מִצַּד אֶחָד וְעֲנִיּוֹת מִצַּד אֶחָד, הָעֲנִיּוֹת מְכַרְעֵת לְכֻלָּם; עַד כְּדֵי כֶּף קָשָׁה הָעֲנִיּוֹת, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, מִסְתַּוְּבָבִים אֲנָשִׁים הַיּוֹם בְּלִי פִּרְנָסָה וּשְׁבוּרִים וּרְצוּצִים, וְנִדְמָה לָהֶם כָּאֱלוֹ זֶה סוֹף הָעוֹלָם וְכוּ', וְאִינָם יוֹדְעִים שֶׁיִּשְׁנֵם יִסּוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִזֶּה, כִּי כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אֵשָׁה — שְׂרוּי בְּלֹא שְׁמֻחָה, בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא בִּרְכָּה וְכוּ' (יְבָמוֹת סג.), וְיֵשׁ חוֹלִים עִם מַחֲלוֹת שֶׁשׁוֹכְבִּים בְּבֵתֵי חוֹלִים וּמִתְפַּתְלִים מִיִּסּוּרִים וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה הַשְּׁלִשָּׁה קוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ הַמְדַּבְּרִים מִפִּרְנָסָה, זֶה מִמֶּשׁ הַצֵּלָה לְרַב בְּנֵי־אָדָם, כִּי רַבָּם כְּכֻלָּם מְדַבְּרִים רַק עַל פִּרְנָסָה וְכֶסֶף, וְלִכֵּן אִם אֵתָּה רוֹצֶה, תִּדְפֹּס תְּהִלִּים בְּצוּרוֹף הַשְּׁלִשָּׁה קוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ, וְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ.

הַסֵּפֶר "אֶרֶךְ אַפִּים" אֵף פַּעַם לֹא נִדְפַס בְּאַנְגְּלִית, וְכֵן לֹא כִּדְאִי לְהִדְפִּס תְּהִלִּים בְּאַנְגְּלִית, כִּי תְּהִלִּים צָרִיךְ לְהִדְפִּס כְּמוֹ שֶׁדוּד הַמֶּלֶךְ כָּתַב אֶת זֶה.

הַעֲקָר רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֵתָּה זוֹכֶה וּמִזְכֶּה אֶת הֶרְבִּים, וְכָל הַמִּזְכֶּה אֶת הֶרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ' (אֲבוֹת ה, יח), יֵשׁ לָךְ כּוֹלֵל יָפֵה, שְׁקִמִּים בְּחִצּוֹת, וְעוֹמְדִים עַל יַד שְׂרִיד מִקֶּדְשֵׁנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי שֵׁם הַמָּקוֹם הֵכִי טוֹב לַעְרוֹךְ תְּקוּן חִצּוֹת, כִּי אִם לֹא שֵׁם, אֲזִי בְּאִיזָה מָקוֹם כֵּן? וְאִנִּי בְּטוֹחַ שֶׁכֵּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה מִסּוּד הַגְּלָגוּל וְכוּ', אֲשֶׁר מוּבָא בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ פִּרְשָׁת מִשְׁפָּטִים, שֶׁיֵּשׁ גְּלָגוּלִי נִשְׁמוֹת שְׁסוּבָלִים סָבֵל מֵר וְכוּ', וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, אֵתָּה אֶחָד מֵהֶם, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר שִׁיפֵל בְּדַעְתּוֹ כְּרֹגַע, אֲלֹא אֲדַרְבֶּה, אִם הוּא רוֹאֶה שֶׁהַיִּסּוּרִים מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְּׁטִים עָלָיו, עָלָיו לַעֲסֹק יוֹתֵר בִּזְכוּת הֶרְבִּים. כִּי מֶה אָמַר לָךְ, אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצָּעַר וְהָעֲגָמַת נַפְשׁ שֶׁיֵּשׁ לִי בְּכֻלְיֹת וּבְכַרְטִיּוֹת וּבְכַרְטִי פְּרִטִּיּוֹת, זֶה לִי אֲרָבָעִים וְאַחַת שָׁנָה, שְׁאִנִּי מְקַרֵּב אֶל רַבִּנוּ ז"ל, וְאִנִּי לֹא זוֹכֵר שֶׁהִיָּה

לי יום אחד טוב בלי מרידות ומחלוקת, אבל מה עשיתי? ברחתי תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, וככל שהתגברו עלי היסורים, עסקתי יותר בזכות הרבים, כי אמרתי לעצמי: מה שיהיה אתי כבר יהיה וכו' וכו', ולא אכפת לי וכו' וכו', אני צריך לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא בעולם, אם כן יהיה לי עולם הבא וכו', או אם לא יהיה לי עולם הבא וכו', לא אכפת לי, אני צריך לגלות ולפרסם את אמת מציאותו יתברך בעולם, ועל-כן זו זכות גדולה להדפיס את התהלים שהדפסת בקטן עם השלשה קונטרסים המדברים מפרנסה, וזה ינחם את נשמות ישראל.

הכפל הדבר, ראה להחיות את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בדך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ו.

שלום אל ... גרו יאיר.

אקנה ששמעתם את השעור ותקתקתם אותו, וכן אני מקנה שלא היה חריף מדאי, כי מה אעשה, נוסף על צרותי שיש לי מבית ומחוץ, מתחיל גם להתרקם פרוידים והסתות ביבנאל, וזה כואב לי מאוד, ואקנה שהדברים לא היו חריפים מדאי.

תאמר ל... גרו יאיר, שיגיד למנהל בית-ספר, שהפנות תהינה מוכנות בדיוק בשעה שבע לשעור השבועי, ואקנה שתתקתקו את זה.

רק חזקו ואמצו מאוד, כי ימינו כצל עובר (תהלים קמד, ד), ואין

קפט

בַּנְחֹל

כד תעא

אָשֶׁר

נִשְׁאַר מִן הָאָדָם רַק אֵלֹו הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת שְׁחוּטֵף בְּכֹל שַׁבָּת וּבְכֹל
שְׁבוּעַ וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעא.

בְּעֹנֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ז כְּסֵלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּאַחֲדוֹת
וּבְאַהֲבָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר,
וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, כָּל מִינֵי צָרוֹת וַיְסוּרִים
וּמִכְאוּבִים וְכו', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, כִּי
כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יֵשׁ לוֹ אֶת הַחֲבִילָה שֶׁל צָרוֹת שְׁלוֹ וְכו', וְאֵף אֶחָד
אֵינוֹ מִתְפֹּנֵן לְהַצִּיק לַשָּׁנִי וְכו', לְכָל אֶחָד יֵשׁ מִסְפִּיק אֶת בְּעִיּוֹתָיו
וְכו', וְעַל-כֵּן תִּרְאוּ לַעְזוֹר אֶחָד לַשָּׁנִי, אֲשֶׁר זֶה מֵאֵד מֵאֵד יִקָּר בְּעִיּוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּשִׁיחֻדִּים עוֹזְרִים אֶחָד לַשָּׁנִי, כִּי מִדַּת הַצִּדְקָה וְהַחֲסֵד זֶה
מֵאֵד מֵאֵד יִקָּר בְּעִיּוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְכָל הַבְּרִיאָה הִיטָה רַק
בְּזָכוֹת הַחֲסֵד שֶׁיַּעֲשׂוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְאִם לֹא זָכִינוּ
עַדִּין שִׁיחִיָּה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ דְּבַר כְּזֶה, עַל-כָּל-פָּנִים אֲנַחְנוּ פֹּה בְּתוֹר
קֹהֵלָה מֵאַחֲדַת "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי רַבֵּנוּ ז"ל צָרִיכִים לְהַחֲזִיק
אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד וּלְעֹזֵר אִישׁ לַחֲבֵרוֹ, לְמַחֵל אֶחָד לַשָּׁנִי, לְחֻזֵּק וּלְאַמֵּץ
וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

תִּרְאוּ לַעְזוֹר לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵלֹו יִלְדִּיכֶם, אֵלֹו
שְׁצָרִיכִים לְשָׁלֵם שְׂכָר לְמוֹד, שִׁישְׁתַּתְּפוּ בְּעֵין יָפֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף
אֲנַחְנוּ מַחֲזִיבִים לְדֹאֵג בַּשִּׁבִּיל יִלְדֵינוּ, וְשֹׁאֵף אֶחָד לֹא יִשְׁתַּמֵּט שְׂאִין

לו וכו', כמו שהוא צריך לאכל וכו', כך צריך לחנוך את ילדיו וכו', וכמו שהגוף חייב לאכל בכל יום וכו', כך כל אחד חייב לדאג לחנוך ילדיו בכל יום וכו', ועל-כן ראו לעזר לנו בחנוך הבנים והבנות, שהם העינים שלנו, וכמו שאדם שומר על אישון עינו, כך צריכים לשמר על ילדינו, אבל זה תלוי בכם, כפי שתטו שכם ותעזרו ותשתפו פעולה עם המלמדים ועם המורות.

חסדי השם יתברך, יש לנו פנה יפה לבנים, ועוד מעט תהיה לנו אותה פנה גם לבנות, ונוכל לחנוך את ילדינו בקדשה וטהרה, שלא יראו ולא ישמעו שום דבר רק אלקות, ואמונה באלקים חיים, ונזכה לחתן אותם בגיל צעיר, שלא ידעו מה זה טמאה וזהמא של נאוף, רחמנא לישזבן, ותדעו שמוכא בשם צדיקים, שמי שאינו משלם שכר למוד עבור ילדיו, לבסוף יסבל מהם, רחמנא לצלן, ועל-כן תעזרו לשלם מה שאתם חייבים.

עלי להודיע לכם צערי ברבים, עם ישראל סובלים עכשו מאד מאד בארץ ישראל, כי המסיון התפשטו מאד מאד לארבה ולרחבה בכל ארצנו הקדושה, וממלאים מליוני ספרי מינים וכו', ועושים תעמולה של לכלוף וזבל לעבודה זרה, רחמנא לישזבן, ובעוונותינו הרבים, המון נשמות ישראל תמימים נלפדים במצודתם הרעה, ועל-כן "עלינו נפלה חובת היום" למסר את נפשנו ולהפיץ את הקונטרסים, שהם תמצית דברי רבנו ו"ל ומוהרנ"ת ו"ל בכלים מפלים שונים, וצריכים לצאת אל נשמות ישראל, ולדבר אתם אמונה פשוטה בו יתברך, וגדל השכר הזה של בר ישראל שהולך להחזיר את נשמות ישראל אליו יתברך, אין לתאר ואין לשער כלל, כי בשמים מאד מתפארים עם יהודי המוסר נפשו כדי להציל נשמות ישראל, וכל אחד מהם צריך לחשב שהוא אברהם אבינו שבדור הזה, שהיה ראש למאמינים, ועל-כן על כל אחד מהם מוטל החוב לנסע נסיעות ולדרש ברבים מהאמונה הקדושה, ללכת אל בתים ולבקר משפחות, ולהפיץ להם ספרים, ולדבר אתם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ו"אם תזרעו רוחניות — יצמח לכם

גִּשְׁמִיּוֹת". וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר: "כָּל מִי שֶׁנֹּתֵן לִי, אֲנִי נֹתֵן לוֹ. מִמִּי שֶׁאֲנִי מִקְבֵּל אֲנִי נֹתֵן", וְעַל־כֵּן בָּזָה שְׁנוּזָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו'ל, וְנִפְיֵן אֶת סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים, רַבְּנוּ ו'ל לֹא יִשְׁאַר חֵיב לָנוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מָאד מָאד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אוֹיְרָה שֶׁל שְׁמִחָה, וְתִמִּיד תִּהְיֶה בְּמִצַּב רוּחַ טוֹב, וְאִם יֵשׁ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבוּר וְכו', אוֹ מִנְח בְּאִיּוֹ דָּאָגָה אוֹ בַּעֲצָבוֹת אוֹ בְּדַפְאוֹן וְכו', רָאוּ לְשִׁמְחוֹ, לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וְזוֹ הַמְצָוָה הִכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֲנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת שְׁבִמְחָנֵנוּ תִּמִּיד תִּשְׁרָה הַשְׁמִחָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׁמִחָה שְׂרוּיָה — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלֹא בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ שְׁמִחָה, וְעַל־כֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִצְוֹת הַשְׁמִחָה, כִּי הַשְׁמִחָה הִיא הַמְצָוָה הִכִּי קָשָׁה לָאֵדָם, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מֶה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסּוּרִים, קְטָנוֹת וּמִכְאוּבִים, וְקָשָׁה לוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלָכֵן אִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְיִשְׁמְחוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ.

מָאד מָאד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, שֶׁאֲזָכָה לִהְיוֹת עִמָּכֶם בַּיַּחַד כָּל יְמֵי הַחֲנוּכָה הַקְדוּשִׁים, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בַּתְּפִלָּה.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, י"ז כִּסְלוּ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד, ר' ... גִּרֹּי יֵאִיר.

בָּאתִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמֵּאֲמָצִים שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה, כְּדֵי שְׁאוּכַל לִבְנוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ עַל הַשְּׁטַח שְׁלִי, וְאֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ

אותך שְׁתַּמְשִׁיךְ בַּהֲשָׁתְדִּלוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה תַּעֲבֹר עַל כָּל הַצָּרוֹת
שֶׁעֹבְרוֹת עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבָּעוֹלָם, וְאַל תִּפְחַד מֵאֶף אֶחָד, כִּי סוּף כָּל סוּף הִפֵּל בָּא מִקִּנְיָאָה
וְשִׁנְיָאָה, כִּי הֵם לֹא יְכוּלִים לִרְאוֹת אִיךָ שֶׁקֵּהִלְתָּכֶם גְּדֻלָּה, וְלֹא רַק
שָׁעֲלוּ עַל הַמַּפָּה, אֲלָא אִם תִּמְשִׁיךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּהְיוּ מִהִקְהִלוֹת
הַגְּדוּלוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶה סוֹד כָּל הַרְדִּיפּוֹת שְׂרוּדָפִים אוֹתָךְ,
וְהַעֲלָבוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים, אֲשֶׁר הֵם מִנֵּת חֶלְקָךְ, וְאֲנִי בָּא
וְאוֹמֵר לָךְ: "אֲחִי, חֲזֹק", וְאַל תִּשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר, אֲלָא אִיעֲצָךְ, וִיהִי
אֱלֹקִים עִמָּךְ, יַעַן שֶׁיֵּשׁ עֲכָשׁוּ כַּמָּה תַּחֲנוּנוֹת לְדַתִּיִּם, וְתִהְיֶה לְאֵל, הֵם
עוֹשִׂים פְּלָאוֹת, עַל אָפֶם וְעַל חֲמָתָם שֶׁל הָעַרְב־רֵב, וּמִי יֵשׁ לוֹ לֵב
טָהוֹר, לֵב קָדוֹשׁ, יוֹתֵר מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסִּפְרָדִּים? אֲשֶׁר
הַתְּמִימוֹת שֶׁלָּהֶם הִיא לְהַפְּלִיא, וְלָכֵן הֵם הִרְאִישׁוּנִים שְׁחוֹזָרִים
בַּתְּשׁוּבָה. וְלָכֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, תַּחֲזִיק מֵעַמָּד, וְאַל תִּשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר,
וְאֵף שֶׁאַתָּה סוֹבֵל עֲכָשׁוּ חֲרוּפִים וְגְדוּפִים וּמִשְׁמִיּוֹצִים אוֹתָךְ, אֵל
תִּשִּׂים לֵב לְכָל זֶה, רַק תִּכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה
וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה
מֵעַצְמוֹ, אֲלָא הִפֵּל מִהַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְכָל אֵלּוּ הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים
שֶׁאַתָּה עוֹבֵר עֲכָשׁוּ, זֶה כְּדֵי לְזַכֵּךְ אוֹתָךְ, וְסוּף כָּל סוּף אִם תַּחֲזִיק
מֵעַמָּד וְלֹא תִשָּׁבֵר, אֲזִי תִרְאֶה אִיךָ שְׁלֵאט לֹאט תִּגְדֵּל, וְאַל תַּחֲשֹׁב
שֶׁזֶה חֲלוֹם בְּאַסְפִּמְיָה, כִּי כְּפִי עָרַךְ מִסְפָּר הַחוֹזָרִים בַּתְּשׁוּבָה עֲכָשׁוּ,
כֻּלָּם יִצְטָרְפוּ לְבִסּוּף אֵלֶיךָ, רַק תִּגִּיס אֶת הָאֲנָשִׁים הַנִּכְוָנִים, וְלַעֲשׂוֹת
כְּכֹר פְּעִילוֹת וְכו', כִּי אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַצְּבִיעוֹת שְׁקוּרִית הַיּוֹם בְּאַרְץ,
אִיךָ שֶׁמִּנְצָלִים אֶת הַסִּפְרָדִּים עַד לְשֹׁד עֲצֻמוֹתֵיהֶם, מִצַּד אֶחָד אֵלּוּ
רוּצִים אוֹתָם בַּעֲבוּרָם, וּמִצַּד שְׁנֵי אֵלּוּ רוּצִים אוֹתָם בַּעֲבוּרָם, אֲבָל
אֵף אֶחָד אֵינוֹ עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִים, רַק אֶת הַקּוֹלוֹת שֶׁלָּהֶם הֵם צְרִיכִים,
וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת זֶה בִּבְנֵינָאֵל, שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת, פְּעוּטוֹן,
גֶּן לְבָנִים, וְגֶן לְבָנוֹת, תִּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁנֵי
כּוֹלֵלִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ כְּכֹר נֶעֶר הַמוּנָה הַיּוֹם יוֹתֵר מִשְׁלֹש-

מאות ילדים, בן ירבו, ואם רק יפתח פתח לבנית דירות, אנחנו ממלאים כל דירה שתבנה, ולכן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה שבור, ואף שאני יודע, שמאד מאד קשה לך לעמד בלחצים, אבל זכור תזכר, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, רק תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותהיה רגיל לדבר אליו יתברך, כאשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל אביו, ויתבקש ותתחנן להקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליך, ויוציאך מהצרה הזו, ואז תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. והיה טוב מאד, אם היית 'גונב' בכל יום חמש דקות לסגר את עצמך באיזה חדר צנוע, ולעשות את זה כמה פעמים ביום לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו כל מה שאתה צריך, ואז תראה איך שתזכה לצאת מזה, כי דיקא מתוך הצרה הזו — תושע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב, תהלים כ'): 'אמר הקדוש-ברוך-הוא, בשעה שמגעת צרה לישראל, ומבקשים אותי והם משתפים בכבודי, כבודי עמכם, ובאותה שעה אני עונה אותם', ועל-כן ראה לשתף את הקדוש-ברוך-הוא בתוך צרותיך, ותדבר עמו יתברך, ואז תראה איך שתהיה לך ישועה גדולה, וכמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה א'): 'אם באה על אדם צרה, לא יצוח לא למיכאל ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בלבד'; ולכן תהיה פקח, ו'תגנב' בכל יום חמש דקות, ותסגר את עצמך באיזה חדר, ושם תשיח ותספר את לבך אליו יתברך, ואפלו שבתחלה ידמה לך שאף אחד אינו שומע אותך, ואף אחד אינו צריך אותך, ואף אחד אינו רוצה לעזר לך, תדע, שכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי התפלה היא הפלי להמשכת השפע (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), אשרי מי שחזק בזה!

חזק חזק ותתחזק, ואל תשבר משום דבר, כי סוף הפבוד לבוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תעג.

בעצרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"ז כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא
יוכל לשבר אותך, ותרגיל את עצמך לעשות בכל פעם התחלה
חדשה — הן בלמוד התורה הקדושה, שיהיה בכל יום בהתחדשות
חדשה, והן בתפלות הקבועות שחרית, מנחה, ערבית, שיהיה בכל
יום בהתחדשות חדשה, והן בתפלה והתבודדות, שתתחיל בכל פעם
לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותאמר: 'מעכשו אני רוצה להיות איש
כשר', כי כך הורה לנו רבנו ז"ל, כשאדם בא אל הקדוש-ברוך-הוא,
יאמר לו: 'אני רוצה לעשות עכשו התחלה חדשה', וזה היה הסוד
של הצלחת רבנו ז"ל, כאשר גלה לנו פעמים אין מספר, שבכל
פעם עשה התחלה חדשה, וכל הענין של רבנו ז"ל היה התחדשות,
כמו שאמר על עצמו (ת"י מוהר"ן, סימן רמז): 'חדוש כמוני בעולם לא
היה', ופרשו אנשי שלומנו, שזה סובב על ההתחדשות, שכל דבר
רבנו ז"ל הוא התחדשות חדשה, כמובא באריכות בלקוטי-הלכות,
הלכות תפלין, הלכה ה', על-פי המעשה של הבעטליר מיום ראשון,
שאמר, שאינו זוכר כלום, ואף שאני זקן, עדין אני גינק וחפים וכו'
וכו', אשרי מי שהולך בדרך זו, ואז אף פעם לא ישבר.

מאד מאד אני שמח, שאתה הולך לקבל שמוש אצל רבנים
מבוקים, בשביל מראות וכו', כי מאד מאד נצרך לאברכים
הצעירים, שעכשו התחתנו.

ראה לחזק ולאמץ לעודד ולשמח את האברכים הצעירים

שְׁעֶכֶשׁוּ הַתַּחֲתָנוּ, וְתַעֲשׂוּ בִּינֵיכֶם אֲגָדָה אַחַת, "אֲגַדַּת אַבְרָכִים", וְתַתְּקַבְּצוּ בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְתֹאכְלוּ בְּצוּמָא סַעֲדַת מְלוּיָה מְלִכָּה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּמַף בַּהוֹצָאוֹת שֶׁל הַסַּעֲדָה הַזֹּאת, וְתִדְבְּרוּ אֶז מִהֲשִׁיחָה וְהַדְּבוּרִים שֶׁשִּׁמְעַתֶּם אֵצְלִי, בְּאִפְּן שֶׁתִּזְכּוּ לְהַתְחַדֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם מִתְּחֵלָה, וִידוּעָה אִמְרַת מוֹהֲרָנִי ת"ו ל', שֶׁהַתְּבַטָּא פֶּעַם וְאַמֵּר, שֶׁכָּל הַ"לְקוּי־הַלְכוֹת" לֹא יֵצֵא, אֲלֵא בְּשִׁבִּיל אַבְרָם בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה, שְׂאֵז הוּא מְלֵא סִפְקוֹת, וְאִינוּ יוֹדַע אִם לְהִשָּׁאֵר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹ לֹא וְכוּ', וְכֵן אִמֵּר מוֹהֲרָנִי ת"ו ל', אֲשֶׁר בְּשִׁבִּיל דְּבָרִים שֶׁבִּינוּ לְבִינָה הִיָּה צְרִיף לְחִבֵּר עוֹד כְּמָה פְּעָמִים "לְקוּי־הַלְכוֹת" כְּמוֹ שֶׁחִבֵּר, וְכִפִּי הַנֶּרְאָה עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְקַבֵּץ יַחַד וּמְדַבֵּר מִרְבּוֹנוֹ ו"ל, וַיֵּשׁ לָכֶם כָּבֵד אֲרֻבָּעָה אַבְרָכִים צְעִירִים, וְעַל־כֵּן טוֹב מְאֹד שֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ז כֶּסֶל ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִכְפֹּרֶט שְׂאֵת מוֹסְרַת וּפְשָׁף בְּשִׁבִּיל חֲנוּף הַבְּנוֹת, וּמִחֲדִירָה בְּהֵן אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה. מָה אִמֵּר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, כִּי כָּל זֶה חִיּוּתִי וּרְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי — לְהַעֲמִיד דּוֹר מֵאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, דּוֹר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, דּוֹר שֶׁמְקִימִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, דּוֹר שֶׁלֹּא מְפִירִים אֶת אֵף אֶחָד, רַק אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת עוֹזְרַת לִי לְחַנּוּף אֶת הַבְּנוֹת, שֶׁהֵן הַעֲיִנִּים שְׁלִי, הַלֵּב שְׁלִי, הַחִיּוֹת שְׁלִי, וְעַל־כֵּן תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמְרֵי עַל הַבְּנוֹת שְׁלִי, וְתַחֲדִירִי בְּהֵן אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְבַטִּיחַ לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכִּי

לילדים קדושים וטהורים בקדשת הברית, ילדים תלמידי חכמים, וחתנים תלמידי חכמים, ותרוי רב נחת מהם.

אני מקנה שתוכלי לחזור על השיחות שאנו מדברים בכל ליל ששי, ועל-ידי-זה תקנו מדות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תעה.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר וישלח, י"ח כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותחדיר בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי תקף האמונה שתאמין, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, תזכה שיפתחו מחך ודעתך ועיני שכלך, עד שתזכה לראות אלקות בעיני בשר, הינו שיתבטל לנגד עיניך גשמיות העשייה, ולא תראה כלל רק את הקדוש-ברוך-הוא, המחיה והמהווה והמקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם כפא לאלקותו יתברך, וזה ירחיב לך בגשמיות וברוחניות; כי באמת אדם נופל בדעתו, ובא לחלישות הדעת גדולה מאד מאד, כי כשאדם חוטא, על-ידי-זה הוא עושה מסך המבדיל בינו לבינו יתברך, וכשאדם מנתק את עצמו ממנו יתברך, אז באים לו כל מיני ספקות וחלישות הדעת ובלבולים, ונשבר לגמרי וכו' וכו', אבל תכף-ומיד כשאדם בורח אליו יתברך, ובפרט שזוכה לדבר ולשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, על-ידי-זה הוא מנתק את עצמו מגשמיות העולם הזה, ונכלל באין סוף ברוך הוא, ונמשך עליו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

באמת אנוחנו צריכים לישועות גדולות, כי אנוחנו תלויים

אֲשֶׁר כד תעו בַּנְחֹל קצו

וְעוֹמְדִים רַק בִּידוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה שְׁנַמְסֵר אֶת עֲצָמָנוּ אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְגִדַּע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמִקְזִים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה
כָּלָה, וְאֶפְלוּ מֶה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מִבְּעַל בְּחִירָה, זֶה גַּם-כֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעְלֵי אֲנֹן (תהלים צ, י), וְתִמְשָׁךְ עָלֵינוּ בִּרְכָּה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֹזֶק אֶת אֲבָרְכֵי הַכּוֹלָל בְּדַבּוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וְיִשְׁלַח, י"ט כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכֶן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִהְיֶה לָךְ הַרְחָבָה גְּדוֹלָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִמִּיד תִּסְפֹּר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲשַׁתָּךְ תִּהְיֶה בְּרִיָּאָה
וְתַעֲבֹר עַל הַכָּל בְּקָלוֹת וְכו'.

הָעֶקֶר רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת אֲשַׁתְּךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ
מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה (עֵין שִׁיחּוֹת-הַר"ן, סִימָנִים רִסג, רִסד),
וְאִנִּי מְקַנֶּה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם אַתָּם תִּחְיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה
גְּדוֹלָה, לֹא תִפְסִידוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה
הָעוֹלָם שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת וְאַהֲבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֶה
שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסּוּרִים, קִטְנוּת וּמִכְאוּבִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, עִם
כָּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה לִפְלִי בְּדַעַתוֹ וְלִהְיוֹת בְּעֲצָבוֹת, אֲלֹא אָדָם צָרִיךְ

לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְזָכוֹת הַשִּׁמְחָה תַּעֲבֹר
עַל הַכָּל, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֶר וְיִשְׁלַח, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אוֹדוֹת כָּל הַמִּשְׁחָבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלוּלִים וְכו', כְּדֹאֵי לָךְ
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּלִקּוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימֵן עב, וְלוֹמַר עֲלֶיהָ אֶת
הַתְּפִלָּה שֶׁבְּלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת, כִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת מְדַבֶּרֶת הַרְבֵּה מִהַבְּעִיָּה
שֶׁלָּךְ, וְשֵׁם תִּמְצָא עֲצוֹת אֵיךְ לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֶךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ
בָּךְ, וְאֵין זֶה עֲצָה לְפַל בְּדַעְתְּךָ, אֲדַרְבֵּה, אִתָּה צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים
וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מַה אֶמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אָדָם צְרִיךְ לְהִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטִּית, וְלִידַע שֶׁדְּבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ,
אֲלֹא הַכָּל בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאִם אָדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁהַכָּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הֵיךְ מַחֲיָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה שֶׁיֵּךְ לְהִיּוֹת שָׂבוּר, וְכִפִּי שֶׁאָדָם מִכְּנִים
בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אִזּוֹ מַצְלִיחַ מֵאֵד בְּחַיָּיו. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק
בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִדּוֹן אֶת עֲצָמֶךָ לְכָף זָכוֹת, וּבְרוּחָנִיּוֹת
תִּמְצָא בְּעֲצָמֶךָ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לִקּוּטֵי-מוֹהֲרָן,
חֶלֶק א', סִימֵן רפב), וּבְגִשְׁמִיּוֹת תִּמְצָא הִרְחָבוֹת גְּדוּלוֹת, שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), וּשְׁתֵּי הַתּוֹרוֹת הָאֵלוּ הֵן תּוֹרוֹת מְאֹד מְאֹד נֶצְרָכוֹת לָאָדָם, בְּגִשְׁמִיּוֹת צָרִיף לְהַחְיֹת אֶת עַצְמוֹ עִם הַהֲרָחָבוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, וּבְרוּחָנִיּוֹת צָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק עִם נִקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בוֹ, וְאִזּוֹ אִם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה יִצְלִיחַ מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בֵּיוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמֻחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים,

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עַצְמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְאֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁבֵּר, אֲדוּרְבָה אַתָּה צָרִיף לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמֻחָה תָּבִיא אוֹתָךְ לְכָל הַטוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַשְׂמֻחָה פּוֹרֶצַת אֶת כָּל הַגְּדָרִים, וְאָדָם צָרִיף לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה הִיא הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה וְהַכִּי גְבוּהָה, אֲבָל קִשָּׁה מְאֹד לְהַשִּׁיגָהּ, וְטִבֵּעַ שֶׁל אָדָם שׁוֹנֵמֶשֶׁף אַחֵר הַעֲצָבוֹת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תִּשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): 'אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה', וְעַל-כֵּן עֲלֶיךָ מִנְּחַ הַחֹב לְשִׂמְחָה וּלְעוֹדֵד וּלְחֻזַּק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה, תִּצְלִיחַ מְאֹד דִּרְכָּךְ. הַעֲקֹר רַק תִּתְחַזַּק, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת
בַּיּוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּחָה כְּזוֹ,
שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל
אָדָם וְאָדָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, זֶה אִיוֹם וְנוֹרָא, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
כָּל-כֶּף הַרְבֵּה חֲלִישוֹת הַדַּעַת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
יְסוּרִים, עַד שְׁנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס מִמָּוֶה, אֲבָל בְּזֶה שְׁמִדְבָּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִשִּׁיחַ וּמִסֶּפֶר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו,
עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ דִּרְכּוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצִלִּיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ט כֶּסֶלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדָּר אֶצְלָכֶם, וְאֲנִי תָּמִיד מִתְפַּלֵּל
וּמִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם,
וְתִזְכּוּ לְגַדֵּל אֶת בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם בְּנֶקֶל, וְשִׁתְּהִיו תָּמִיד שְׂמֵחִים
וְעֹלִיזִים.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וּלְהַמְשִׁיךְ עֲצָמָךְ אֵל
הַשְּׂמִיחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת עָלִי
לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁתַּהֲלֶה לָאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָךְ עִם יְלָדִים
בְּרִיאִים, יְלָדִים חֲמוּדִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֶה מְאֹד מְאֹד רְאוּי לָךְ לְהִתְחַזֵּק,
וְאִף שְׁאֲנִי מִבִּין מִרְחוֹק שֶׁזֶה קָשָׁה לָכֶם, עִם כָּל זֹאת סוּף כָּל סוּף
אַחֵר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכִּי לְרֹאוֹת נִחַת מֵהִילָדִים כְּשִׁיגְדִלּוֹ.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמָּוֶה
יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי רַבְנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ, שֶׁהִדְרָךְ

וְהַעֲצָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הָעֲצוֹת, וְעַל־כֵּן תִּבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל
מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וְיִשְׁלַח, י"ט כִּסְלֹו ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוּ יָאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹא קִבַּלְתִּי מִמָּךְ מִכְתָּב, לְזֹאת אֲמַרְתִּי לְבוֹא
בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלָיו אֵלַיךְ:

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵין
זוֹ עֲצָה לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ, וְאֵף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעוֹבֵר בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבִגְשָׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת תִּדַּע, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל
אָדָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְשׁוֹם
דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי
עִם הַיְלָדִים יְכוּלִים לְלַמֵּד הִרְבָּה, כִּי הֵם כְּלִים טוֹבִים לְקַבֵּל כָּל מֵה
שֶׁלּוֹמְדִים עִמָּם, וַיַּעַן שֶׁסִּבֵּב הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
שֶׁאִתָּה תִּהְיֶה מְלַמֵּד, אִז אִתָּה צְרִיךְ לְהוֹצִיא מִכֶּחַ אֶל הַפַּעַל אֶת
הָעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל גְּלוּי אֱמוּנָה בְּיָלְדִים, וּבְאַמֶּת כְּפִי שֶׁאֲדָם
מִכְנִיס אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּיָלְדִים קְטָנִים, זֶה נִשְׁאָר לָהֶם כָּל הַחַיִּים,
וּבִכְרִית כְּשֶׁמַּצִּירִים לָהֶם בְּצִיּוֹר טוֹב אֶת הָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים, מִשֶּׁה רַבִּנוּ
וְהַנְּבִיאִים, אֵיךְ שֶׁמְסִירוּ אֶת נַפְשָׁם בְּעִבּוּרֵי יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן תִּנָּאִים
וְאֲמוּרָאִים וְהַגְּאֹנִים וְהַצְדִּיקִים, כִּי הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם קְטָנִים, הֵם
קוֹלָטִים מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן תִּדַּע, שֶׁעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִרְאָה
לְנַצֵּל אֶת זֶה, וְתִרְאָה שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לְךָ פְּרָגְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל,

ולא תצטרך להתבלבל, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, העקר
ראה לחזק את אשתך שלא תהיה לה שום חלישות הדעת, כי גדול
אדוננו ורב להושיע, והכל בכונה גדולה, ויש הרבה דברים שלא
יכולים לדבר מזה צדד, וכשיבוא היום, אז תבינו שהכל היה
לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר וישלח, י"ט כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע שדבר
גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון,
ושלא תהיה לך חלישות הדעת, ומכל שכן שלא תהיה לך איזו
קשיה או איזו טענה, חס ושלום, כי הכל בחשבון צדק, ויבוא היום
שאוכל לדבר מזה, העקר אל תתאש, כי סוף כל סוף תחזורי אל
עבודתך וכו', רק לעת עתה כדאי שיהיה ככה מפני כמה טעמים
גנוזים בכלל, וכמה טעמים מובנים.

נא ונא החזיקי מעמד, ותדברי עם נשות אנשי שלומנו דבורי
אמונה והשגחה פרטית, ואז תראי את הטוב שיצמח מזה, כי סוף
כל סוף כשאדם מרגיל את עצמו לדבר דבורי אמונה, הוא נכלל
באין סוף ברוך הוא, לכן תעשי כל מיני פעולות שבעולם לדבר עם
הנשים דבורי אמונה, ותחזקי אותן, ועל ידי זה תהיה לך גם כן
התחזקות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כו): עצה
לבוא לגדלות המחין, על ידי שהוא ידבר עם אחרים, על כן תעשי
כל מיני פעולות שבעולם לדבר עם אחרים, ועל ידי זה יהיה גם לך
טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיָּשָׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ. עַל הַשְּׁאֵלָה הָרִאשׁוֹנָה כָּבֹד
עָנִיתִי לְךָ בְּטֶלְפוֹן, שְׁכַדַּאי לְךָ לְקִנּוּת רֶכֶב וְכו', כִּי בְּלִי רֶכֶב אָדָם
בְּלִי רַגְלִים, וְצָרִיכִים טוֹבוֹת מִבְּנֵי-אָדָם וְכו', וְלָכֵן כֵּן תִּקְנֶה רֶכֶב.

אוֹדוֹת ה'נֵר לְהַצְדִּיק", תֹּאמִין לִי, שְׂאִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ
עַל הַחֲסֵד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁהִדְפַּסְתָּ אֶת זֶה פַּעַמִּים, וְתִשְׁלַח לִי אֶת
זֶה דְּרוֹךְ חֲמִי שְׁנוּסֵעַ לְכָאן בְּיוֹם רִאשׁוֹן בְּלִילָה, הַתְּמוֹנָה קִבְּלָתִי,
וְצֵאוּ לְהַפְלִיא מַשְׁהוּ פֶּלֶא פְּלִאִים, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, שֵׁשׁ לְךָ
בְּזִכּוֹת הָרַבִּים.

בְּיָמִים אֵלּוּ אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שָׁבוֹר, שֶׁעוֹבֵר עָלַי הָרַבָּה צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לִי לְהִתְחַזֵּק אֲלֵא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה, שֶׁפָּרַשׁ עַל פָּסוּק: 'בִּצֹר
הִרְחַבְתָּ לִּי', שֶׁצָּרִיכִים לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ הַצְרוֹת, וְכֵן עַל-פִּי דִבְרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב, שֶׁצָּרִיכִים לְמַצֵּא
בַּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְזוֹ כָּל חִיּוּתִי, וְכֵן צָרִיכִים לְהִתְנַהֵּג: בְּגִשְׁמִיּוֹת
צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִם הַתּוֹרָה 'בִּצֹר הִרְחַבְתָּ לִּי', לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ
הַצְרוֹת, וּבְרוּחָנִיּוֹת צָרִיךְ לְהַחִיּוֹת אֶת עַצְמוֹ עִם הַתּוֹרָה: 'אֲזַמְּרָה
לְאֵלֶיךָ בַּעֲדֶיךָ', לְמַצֵּא בַּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְלִדְעַת שֶׁזֶה לֹא סוּף
הָעוֹלָם, כִּי בְּרוּךְ הַשֵּׁם, נִבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי, וְכֵן
צָרִיכִים לְהַחִיּוֹת אֶת עַצְמוֹ מֵאֵד.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתִמְשִׁיךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ראה לשלח לי דו"ח מה אתה מדפיס, ומה בקשר לספר
"שמירת הברית".

אודות נסיעתי לחנכה מהכא להתם, תאמין לי, שהיום יום שני,
ועדין אני לא יודע מה יהיה ביום שלישי וכו'.

כד תפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה לכל נשי ובנות אנשי שלומנו
חסידי ברסלב הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהן ישרה
שכינתו תמיד.

מאד מאד אני שמח לשמע בשורות משמחות, שאתן הולכות
לערך מסבת חנכה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה בהצלחה מרבה.

אין מלים בפי להודות לכן על החוגים שאתן עושות עם הבנות
אחר הצהרים, זו כל חיותי שאני שומע שהבנות מצליחות, ויש להן
חשק ורצון לשתף פעלה, לכן אני מבקש את כל נשות אנשי
שלומנו מי שיש לה רק איזה כח להשפיע או לחנך את הבנות,
שתנבנה ללמד אותן — הן נגינה וכו', הן רקודים וכו', והן כל
מיני פעילויות, העקר שהבנות תהיינה שמחות ועליונות, ויהיה להן
רצון וחשק לבוא לחוגים אחר הצהרים, וזו כל שמחתי, כי אני
רוצה לראות נחת מהן, כי הן בנותי ממש.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לכללן "חנכה שמח", ותרוו רב נחת
מילדיכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי לְחַזֵּק וּלְעוֹרֵר וּלְעוֹדֵד אוֹתָךְ, שְׁתַּמְשִׁיף
בְּעִבּוּדַת הַפָּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְתַעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׂיוּפָצוּ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְתַעֲוֹרֵר אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל זֶה.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה בְּשִׁבִּיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, וְתִהְיֶה וְתִרְנֶן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ וְכו', וְאַל תִּלָּךְ כָּל-כֶּף בְּאַכְזָרִיּוֹת עִם
אֲשֶׁתְּךָ וְכו', אֲדַרְבָּה תְּדוֹן אוֹתָהּ לְכֶף זְכוּת וְכו' וְכו', וְתִקְּיָם אֶת כָּל
מֶה שֶׁהִתוֹרָה מַצְנֶה אוֹתָךְ לְקַיֵּם לְגִבְיָהּ וְכו'.

שְׁלַחְתִּי מִפֶּה בְּחוּר אֵלֶיךָ, מוֹצְאוֹ הוּא מֵאַגְנִיטִינָה, הוּא בְּחוּר
טוֹב מָאָד, בְּחוּר חֲסִידִי, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהִבַּת שֶׁל ... תִּהְיֶה מָאָד מָאָד
טוֹבָה בְּשִׁבִּיל הַבְּחוּר הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אִם אֵתָּה יָכוֹל לְהַפְגִּישׁ בִּינֵיהֶם
— לְמַצּוֹה רַבָּה יִחְשַׁב, וּמִכָּל שָׂכָן כְּשִׁיכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִהַכֶּחַ
אֶל הַפְּעַל — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא תִקְּיָם אֶת דְּבָרֵי לְחִיּוֹת עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּיַחֲד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת, וְתִשְׁמֹר מָאָד לֹא לְצַעַר אוֹתָהּ, כִּי לְמַעְלָה מָאָד מָאָד מְקַפִּידִים
עַל דְּבָרִים כְּאלֹו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַם שְׁלַחְתִּי מִכְתָּב הֵן לַהוֹרִים וְהֵן לַבָּנוֹת, וְתִקְרָאִי לַבָּנוֹת רַק מֵה שֶׁשִּׁיף אֵלֵיהֶן, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהַפְּעִילוֹת אַחֵר הַצְהָרִים תִּתְרַחֵב בִּיטֵר שְׁאֵת וּבִיטֵר עוֹ, כִּי שְׁמַעְתִּי שֶׁהִיא בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּאַמֶּת תִּצְלִיחִי.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל שְׁמַחְתִּי שִׁישׁ לִי, שְׁלַקְחָתָ אֶת הָעֶנְיָן שֶׁל הַחוּגִים אַחֵר הַצְהָרִים בְּרָצִינוֹת הַכִּי גְדוּלָּה, וְאֶת עוֹזֶרֶת מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי חֲנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל בְּנוֹתֵינוּ, שֶׁלֹּא תִסְתַּבֵּבֶנָּה עַל הַרְחֻבוֹת בְּלִי לַעֲשׂוֹת כָּלוּם, כִּי הַפְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים בִּיטֵר לְשֹׁמֵר עַל הַבָּנוֹת, כְּמֵאמָרָם ו"ל (בְּמִדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ה'): "וְיִשְׁמְרֶךָ" — בְּבָנוֹת, מִלְּמַד שֶׁהַבָּנוֹת צָרִיכוֹת שְׁמִירָה, וּבִזָּה שֶׁהֵן תְּהִינָה עֲסוּקוֹת בְּחוּגִים אַחֵר הַצְהָרִים, בִּזָּה הֵן תְּהִינָה שְׁמוּרוֹת מִהַכָּל.

נָא וְנָא רְאִי לְשֹׁמֵחַ, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִי, וּבִזְכוּת זֶה שְׁאֵת עוֹזֶרֶת לָנוּ בְּעֶנְיָן הַבָּנוֹת לַעֲשׂוֹת לָהֶן חוּגִים אַחֵר הַצְהָרִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּהְיִי בְּרִיאָה, וְגַם הַבַּת שְׁלֹךְ תְּהִיָּה בְּרִיאָה וְתִרְגְּשִׁי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תפז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשֹׁמֵעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְיַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁמַע וְתִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

פה תקבל פמה מכתבים נחוצים למסרם ליעודם עוד על הבקר,
ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא לצאת מכל הצרות שנקלעתי
אליהן.

ראה איך שכל החיים בזה העולם הם נסיון אחד גדול, ואשרי
מי שזוכה להחזיק מעמד, וזה כל הלמוד העמק של רבנו ז"ל,
שמלמדנו דרך איך להתחזק ולא להשבר משום דבר שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש לי הרבה עבודה עם הבן שלך, ואני מקנה אל הקדוש-
ברוך-הוא, שסוף כל סוף יתהפך הפל לטובה, ויהיה לכם הרבה
נחת ממנו, ויוכל להתחתן, ויהיה בעל-הבית טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תפח.

בעזרת השם יתברך, ליל ששי לסדר וישב, א' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד התחזקתי מהחדושי תורה
שלך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תנפה לחדש חדושי תורה.

הנה אנהנו עומדים עכשו בימי החנכה הקדושים, ואנו

מדליקים את הנרות על יד פתח הבית, ואיתא בשאלות דרבי אחאי גאון, כדי שתהיה מזוזה בימין וחנכה בשמאל ובעל-הבית עם ציצית מציצת באמצע, ויש לומר הקשר, כי הנה סוד מזוזה הוא המשכת המחין, כי אנחנו מגלים, שהנ"ה אלהינו הוא הנ"ה אחד, ועלינו לזכר בעת כניסה לבית ובעת יציאה מהבית, לקשר את החוץ לפנינו ואת הפנים לחוץ, לגלות ולפרסם לכלם, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, שכל זה סוד מזוזה.

ואיתא בזהר הקדוש (חלק ג' ש'): מ'ד'ו'ד'ת' אותיות ו'ז' מ'ר'ת', כי על-ידי מצות מזוזה מסירים את המנות, ורשעים בחייהם נקראים מתים, כי הם אינם דבקים בו יתברך, ולהפך הצדיקים אפלו במיתתם נקראים חיים, כי הם תמיד דבוקים באין סוף ברוך הוא, ועל-כן מצות מזוזה מגלה ומפרסמת את אמתת מציאותו יתברך, ומקשרת את החוץ לפנינו ואת הפנים לחוץ, לגלות אשר הכל הוא יחידו של עולם, רשות היחיד, ולכן מדליקים גר חנכה בשמאל כי שם סטרא דמותא סטרא אחרא, בסוד שמאל דוחה, שזה קלפת יון, שגזרו לומר "אין לכם חלק באלהי ישראל" (בראשית כה, פ'שה ב'), סימן ה'), ולכן מדליקים דיקא בשמאל כדי להכניעם, ולקשר את השמאל שהיא דוחה את האדם ממנו יתברך, אל הימין, שהיא מקרבת את האדם אל הקדוש-ברוך-הוא, ובעל-הבית עם ציציתו באמצע, כי סוד הציצית הוא "עוטה אור בשלמה נוטה שמם פיריעה" (תהלים קד, ב'), שאדם מעטף את עצמו באור הציצית, שהוא כהדין קמצא דלבושא מגיה וביה, כי כל העולם כלו הוא אור האין סוף ברוך הוא, ולא שיהא שום בריאה, וההכרח לצמצם את עצמו, אבל גם הצמצום הוא אלקות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סד), שגם הלבוש הוא אור, כי גם הכלים הם אורות, ולזה זוכים דיקא כשמקשרים את הימין אל השמאל ואת השמאל אל הימין, וזה יהיה גלוי משיח, ועל-כן מ'ש'י'ח' ראשי תבות: מ'זוזה י'מין ח'נכה ש'מאל, כי הוא יגלה אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ואפלו הלבוש הוא גם-כן אורות, והכלים הם גם-כן אורות,

וְדָבָר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין בְּשִׂכּוֹל אֲנוּשִׁי, כִּי אִם מִי שֶׁעוֹלָה וּמַגִּיעַ לְמַדְרַגַּת מְלֶאֶךְ (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א); אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם לְבֹו אֶל אוֹר דְּבָרִים אֵלּוּ, כִּי הֵם עֶקֶר גְּדוֹל בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה.

נָא וְנֹא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבָעוּלִים, וּבִפְרָט עֲבָשׁוּ בִימֵי הַחֲנֻכָּה תַּהֲיֶה שְׂמֵחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְרוּחוֹת רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ, וְכֵן תִּמְשִׁיף לְדַבֵּר עִם אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּתְחַזְקֵם וּתְעוּדָדֵם וּתְתַקַּבְצוּ בְּכֹל מוֹצָאֵי שַׁבָּת, כִּי זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כד תפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לֵיל שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תַּהֲלֶה לְאֵל, בֶּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְעוֹשֶׂה חֵיל, וַיֵּשׁ לִי נַחַת מִמֶּנּוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂיִמְשִׁיף כֶּף, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׂיִסִּים כַּמָּה פְּעָמִים ש"ס, וְכַפִּי הַתְּמַדָּתוֹ הוּא יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, כִּי הוּא עֹקֵשׁן גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲנִי מַקְנֶה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ שְׂדוּף, וַיִּגּוֹר בְּיִבְנָאֵל.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַכֹּרֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, שְׂאִתָּה מִתְעַסֵּק בְּקִנְיָנִים בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, כִּי זֶה כָּל חִיּוּתִי, כִּי לֹא בָּאתִי אֶל זֶה הָעוֹלָם אֶלָּא לְגַלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאַף שֶׁעָבַר עָלַי בְּחַיִּי פֶל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וַיִּסּוּרִים וּמִרְיֹוֹת, וְקִנְיָנִי לַעֲצָמֵי פֶל-כֶּף הַרְבֵּה שׁוֹנָאִים וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא אֶפְסִיק עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן שְׁלִי בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל, לְגַלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז לְכָל הָעוֹלָם כָּלּוּ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹזֵר לִי, וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת

הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לָךְ עֲבוּרִי, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַכֶּפֶר
הַטּוֹב שֵׁשׁ לִי אֲלִיךָ.

מָאָד רָצִיתִי שֶׁתִּדְבֹּר עִם אַחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם יֵשׁ אֶפְשָׁרוֹת
שִׁיּוּצִיָּא ... שְׁלִישׁ בַּעֲבוּר בְּנִין בֵּית־הַכִּנְסָת, כִּי תִהְלֶה לְאֵל ... דּוֹחֵק
עֲכָשׁוּ שְׂאֲכָנִים תִּכְנִיּוֹת, וְגַם הֵם יַעֲזֹרוּ עִם שְׁלִישׁ, כִּי הַפְּעֵלְתִי עֲלֵיהֶם
לַחֵץ מָאָד גְּדוֹל מִהֶרֶב ... שְׁלִיט"א, וּמֵר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכֵּן תִּבְקֶשׁ
גַּם אֶת אַחִיךָ שֶׁיַּעֲזֹר לִי בְּזֶה, כִּי אֲנִי מָאָד מָאָד רוֹצֶה לִּבְנוֹת אֶת
בֵּית־הַמִּדְרָשׁ עֲכָשׁוּ, לִפְנֵי שְׂמֵת־חִילִים לִבְנוֹת שֶׁם בְּתִים, וְאִזּוֹ תִהְיֶה
לִי הַתְּנַגְדוֹת אֲפִלּוּ עַל פִּי דִין תּוֹרָה, כִּי הֵם יוֹכְלוּ לְטַעַן שֶׁאֲנִי מִפְּרִיעַ
לָהֶם, וּמִכָּל שָׁכֵן בַּחֲקֵי הָעֶכוּ"ם.

רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְתִהְיֶה תָמִיד
שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְאֲנִי מִקְנֶה אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּרְוֶה
רַב נַחַת מִבְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲגֻפָּה שְׂמֵחָ...

כד תצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לֵיל שְׁשִׁי לְסִדֵּר וַיִּשָּׁב, א' דְּחֻגְפָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֵר בְּמָה פְּעָמִים, אֵךְ מֵרַב טְרִדוֹתִי
לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ.

רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְאֵל תִּשָּׁבֵר
מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי זֶה כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אִיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר, כִּי בְּאֵמֶת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם צְרוּת
וְיִסּוּרִים, קִטְנוּת וּמִכְאוּבִים — זֶה מֵאֲשֶׁתּוֹ וְזֶה מִיִּלְדּוֹ, וְזֶה
מִפְּרִנְסָתּוֹ, וְזֶה מִשְׁכָּנּוֹ, וְזֶה מִקְרוֹבּוֹ, וְזֶה מִעֲצָמוֹ וְכו', אֵין אָדָם
שֶׁלֹּא יִסְבֵּל, וְכִמּוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קִיט):

בַּנְרָאָה שְׁאִין עוֹלָם הָיָה, אֲלֵא אוּ גֵן-עֶדֶן אוּ גֵיהֶנוֹם, כִּי אִם יִהְיֶה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּבְטֹל עֲצָמוֹ, וַיִּהְיֶה כְּלֵא מִמֶּשׁ, וַיִּהְיֶה בְּטֹל וּמִבְטֹל אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא מִתְעַנֵּג בַּעֲרֻבוֹת נַעֲיֻמוֹת יְדִידוֹת זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִגִּישׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הָיָה, וּמִי שְׁאִין לוֹ אֶת זֶה, הוּא טוֹעֵם אֶת מְרִירוֹת הַגֵּיהֶנוֹם, וְעוֹבֵר עָלָיו עוֹד בְּעוֹלָם הָיָה שְׂבָעָה מְדוּרֵי גֵיהֶנוֹם, וְצָר וּמָר לוֹ מְאֹד הַחַיִּים. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, הַמְּגַלֶּה לָנוּ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִיךָ שְׁאִין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא מִהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְזֶה סוֹד הַחֲנֻכָּה, שֶׁהַחֲשֻׁמוֹנָאִים שֶׁהֵם הֵיוּ צַדִּיקֵי הַדּוֹר, גָּלוּ וּפְרָסְמוֹ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַעֲלִיחוּ לְהַכְנִיעַ אֶת קְלַפַּת יוֹן, וְהָאֹר שֶׁלָּהֶם נִמְשָׁךְ עַד הַיּוֹם הָיָה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֹר הָיָה בְּתוֹךְ לְבַבְנוּ.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תצא.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֵיל שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אִיךָ שְׂאֵתָה חֲקוּק בִּלְבָבִי, וְאֲנִי מַצְפֶּה וּמַחֲכָה עַל כָּל יוֹם לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ טְרֻדוֹתִי כָּל-כּוֹךְ מְרֻבּוֹת בַּעֲתִים הִלְלוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעוֹבְרִים עָלֵי הַרְבֵּה צְרוֹת וַיְסוּרִים, וְאִין לִי בִמָּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמִי רַק בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, בְּגִשְׁמִיּוֹת אֲנִי מַחֲיָה אֶת עֲצָמִי עִם הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה, שְׁפָרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל עַל פֶּסוּק: "בִּצֹר הַרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ שְׂאֵפְלוֹ בְּתוֹךְ הַצְרוֹת צָרִיכִים לְמַצֵּא הַרְחַבּוֹת, וּבְרוּחָנִיּוֹת אֲנִי מַחֲיָה אֶת עֲצָמִי עִם הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב, שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ בַּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְלָדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי

אֵיךְ שֶׁהוּא בְּדַאי יֵשׁ בּוֹ טוֹב, וּבִאֲמַת עִם שְׁתֵּי הַתּוֹרוֹת הָאֵלוּ צְרִיכִים
לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! כָּל עֲנִיָּן חֲנוּכָּה הִיא תּוֹדָה וְהוֹדָאָה,
שְׂאֲדָם צְרִיף לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנָם
שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְאִם אָדָם יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּכֵּל עַל הַטוֹב הֵן
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֵּה אוֹתוֹ, אֲזַי יִתֵּן
תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹסֵק
תָּמִיד בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֹאִיר לָךְ מְזֻלָּה, וְתִזְכֶּה לְרוֹנוֹת רַב נַחַת
מִלְדִּיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲנוּכָּה שְׂמַח...

כֹּד תַּצַּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לִיל שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחֻנּוּכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוֹ יֹאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַשְׂדוּף וְכו', זֶה הַכַּל הַכָּל וְכו', וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם לֹא
לְפַל בְּשׁוּם פֶּח שְׁטוּמָנִים לָכֶם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִזְמִין לְבַתְּךָ שְׂדוּף טוֹב, רַק צְרִיכִים סְבָלָנוּת.

תְּהִלָּה לָאֵל ... נִרוֹ יֹאִיר, וְ... נִרוֹ יֹאִיר, מְצַלִּיחִים פֶּה מָאד, הֵם
לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מָאד, וְהֵם זוֹכִים לְסִיִּם בְּכָל
יוֹם כְּשֶׁבָעִים שְׁמוֹנִים דָּפִים גְּמָרָא וַיּוֹתֵר, וְאֲנִי מְקוּהָ אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוֶה מֵהֶם רַב נַחַת.

הַעֲקָר תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תְּהִיָּה שְׂבוּר, וְכָל עֲבוֹדָתְךָ הִיא
לְהַכְנִים אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲפִלּוּ בְּמִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים, לְגִלּוֹת

וּלְפָרֶסֶם לְכֻלָּם שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמֵהַיָּה וּמִקֵּיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֵל תִּפְחֹד מְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲבָל תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, בְּבֵית תְּצַמְצֵם אֶת עֲצָמְךָ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְתָּב לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְגַּעְגֵּעַ לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּנּוּ, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִלָּךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְאֲבוֹד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כֹּד תַּצַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֵיל שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כְּמָה נִכְסְף נִכְסִפְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְעַל-כָּל-פָּנִים לְרֹאוֹת אֶת כְּתִיבַת יְדִידְךָ.

בְּהִיוֹתְךָ בְּבֵיתִי בִּיבְנָאֵל מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי בְּעֵינַי הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ וְכו', וְהִרְבֵּה בִקְשָׁתִי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּסְתַּדְּרוּ בְּיַחַד, וְאִין זֶה עֲצָה לְהִתְגַּרֵּשׁ, אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַזֶּמֶן אֶתְכֶם יַחַד, סִימָן שְׂאֲתֶם זֶה מִן הַשָּׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲסוּר לָכֶם לְהִתְגַּרֵּשׁ, וּמִכָּל שְׂפָן שְׂאֲסוּר לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלֹה, צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַק סִבְלָנוֹת, כִּי כִּי סִבְלָנוֹת אֵי אֲפָשָׁר לְעִבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם כָּלָל, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִרְיוֹת כְּאֵלֹה, אֲשֶׁר אָדָם מִתְפַּזֵּץ מְרַב צָעַר וּמִכְאוֹבִים, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

גַּא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה לֹא הִרְבֵּה, וְזֶה לֹא קָשָׁה וְכו' וְכו', וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִזּוּ יִהְיֶה לָךְ חֲשֵׁק לְדַבֵּר עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

הַעֲקָר תַּחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ, אֲשֶׁר אֵין בִּלְעֲדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהֵנָּה וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וּבִשְׂבִיל זֶה נִשְׁלַחַה הַנְּשָׁמָה אֶל זֶה הָעוֹלָם הַגָּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, כְּדִי לְגַלּוֹת פֹּה בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה אֶת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלַעֲשׂוֹת דִּיכָּה לּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ הַשְׁלִיחוֹת שֶׁל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל — לְהַפִּיךְ אֶת הַגָּשְׁמִיּוֹת לְרוּחָנִיּוֹת, עַד שֶׁלֹּא יֵרָאֶה וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִּישׁ רַק רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שׁוֹן מִדְּרָגָה גְּדוֹלָה, אֲלֹא זֶה שֵׁיף לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל, כִּי כְּשִׂיָּהוּדִי לֹקַח אֶת הַתַּפְּלִין שֶׁלוֹ וְאֶת הַצִּיצִית שֶׁלוֹ, וּמִתְעַטֵּף וּמִתְעַטֵּר בָּהֶם, נִמְשָׁף עָלָיו אוֹר כְּזֶה, שֶׁנִּשְׁמָתוֹ נִשְׂרַפֶּת בְּאוֹר חַיּוֹת וְזִיו וְדִבְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵף הַגָּשְׁמִיּוֹת מַעֲלָמֶת וּמִסְתַּרֶת אֶת הַרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַמְּטַבֵּעַ הַקָּטָנָה מְכַסֶּה אֶת הָאוֹר הַגָּדוֹל (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק א', סִימָן קלג), וְהִיזָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲצִין עֲכָשׁוֹ בַּתּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, וְשֵׁם תִּרְאֶה נִרְאֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מֵלֹא אוֹרוֹת צִחְצֻחוֹת, גְּלוּי אֱלֻקוֹת, וּמֵה מַעֲלִים וּמִסְתִּיר אֶת הָאֱלֻקוֹת... תַּחֲזֹר עַל הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כד תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ"ה כֶּסֶּלּוֹ, א' דִּחְנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמָרם וַיַּצִּילם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח לָהֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲכָשׁוֹ בִּימֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר הֵם יְמֵי הַדּוּרָאָה, וְרַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן

ב', שֶׁכָּכֵל מֵה שְׁאֲדָם מוֹדָה יוֹתֵר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְקָרֵב אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכְּנֵן הִרְגִּילוּ אֶת אֶת עֲצָמְכֶם לְתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לָכֶם לְבָבְכֶם, כִּי כָּל הַצְרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, הֵן רַק בְּגִלְל שֵׁישׁ לוֹ טַעֲנוֹת עַל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכו', וְאִפְלוּ כְּשָׁבָא בְּתַפְלָה, הוּא בָּא בְּטַעֲנוֹת וְכו', וְשׁוֹכַח אֶת הַחֲסֵד שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמּוֹ עַד עַכְשָׁיו וְכו', וְעַל-כֵּן הוּא אֵינוֹ נוֹתֵן לוֹ תּוֹדָה, וּבִשְׁבִיל זֶה אָדָם הוֹלֵךְ מִמְרָמֶר, אֲבָל אִם אָדָם הִיָּה מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתֵת עַל כָּל דְּבַר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הִיָּה נִתְרַחֵב לְבוֹ, וְהִיָּה יָכוֹל לְבַקֵּשׁ כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ. וְלִכְּנֵן הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל דְּבַר, וְאֲזִי תֵּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּמִדָּה צָרִיךְ אָדָם לֵלְמֹד, אִיךָ שֶׁצָּרִיכִים לְתֵת גַּם לְחֵבֶר תּוֹדָה, כִּי אֲסוּר לְהִיּוֹת כְּפוּי טוֹבָה, כִּי אִם אָדָם עָשָׂה לָךְ טוֹבָה תֵּן לוֹ תּוֹדָה, שֶׁזֶה בְּכָלל הַפֶּרֶת הַטוֹב, וְזוֹ הַמַּעֲלָה הִכִּי יִקְרָה שֵׁישׁ בַּעֲוֹלָם — לְתֵת תּוֹדָה.

וְלִכְּנֵן הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד בַּמִּדָּה הַיִּקְרָה לְתֵת תּוֹדָה אֶחָד לְשֵׁנִי, וְלִמְצֵא אֶת הַטוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד, וּלְהִתְחִיל בְּבֵית לְתֵת תּוֹדָה, וּלְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁיִּתְּנוּ תּוֹדָה, וְיִגִּידוּ תּוֹדָה, וְאִם אָדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִגִּיד לְזוּלָתוֹ תּוֹדָה עַל כָּל דְּבַר, אֲזִי יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לומר גַּם לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תּוֹדָה, וְאֲזִי יִרְגִּישׁ עוֹלָם הַבָּא בַּעֲוֹלָם הַזֶּה.

אֵל תִּחְשְׁבוּ שֶׁזֶה סֵתֶם דְּבָרִים בַּעֲלֵמָא, אֲלֵא עֲקָרִים גְּדוֹלִים בְּחַיִּים, כִּי אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁכָּל אֲנָשִׁי הָעוֹלָם כְּלוּ בּוֹכִים וְכו', כָּל אֶחָד צוֹעֵק עַל חֲסְרוֹנוֹ וְכו', כֹּאֲלוּ לוֹ חֲסֵר יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ וְכו', וּבִשְׁבִיל זֶה הוּא כְּפוּי טוֹבָה וְכו', אֲבָל אִם אָדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתֵת תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, שֶׁנִּתֵּן לוֹ אֲשֶׁה וְיִלְדִים וְכו' וְכו', אֲזִי גַם לְבִנֵּי-אָדָם הוּא יִגִּיד תּוֹדָה עַל כָּל דְּבַר, וְכִךָ הוּא יִקְנֶה לַעֲצָמוֹ אוֹהֲבִים, וְזֶה כָּל הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁל חֲנֻכָּה.

נָא וְנָא רָאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם, שְׁתַּהֲיָה בֵּינֵיכֶם אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְתִשְׁמְרוּ שְׁלֹא יִהְיוּ שׁוּם הֶסְתּוֹת בֵּין אֶחָד לַשֵּׁנִי, כִּי אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹבֵל שְׁנֵאָה בֵּין אֶחָד לַחֲבֵרוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר לָכֶם אֶת הָאֹר הַגָּנוּז, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַרְגִּישׁ תָּמִיד אֶת אֲמִתּוֹת מַצִּיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאִדְרָבָה תִּשְׁמַחוּ אֶת זִלְתְּכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד אוֹרֵהָ שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתִבְדְּחוּ וְתִשְׁמַחוּ אֶת כָּל הַשְּׁבוּרֵי לֵב, וְזוֹ הַמַּצְנָה הַכִּי גְדוֹלָה וְעוֹלָה עַל כָּל הַמַּצּוֹת, כִּי כְּשֶׁרוֹאִים אָדָם שְׁבוּר, צְרִיכִים לְחֻזַּק וּלְשִׂמְחָה וּלְבִדּוּחַ אוֹתוֹ, וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְדַבֵּר עַל לְבוֹ דְּבָרֵי נַחוּמִים וְהַתְחַזְקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ וְשִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ה כֶּסֶלּוֹ א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גִּדּוֹר יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, הַעֲקָר בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כָּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שְׂתַכְנִיּוֹת בַּעֲצָמְךָ אֶת הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, כֵּן יִתְבָּרַר שְׁכֻלְךָ וּמוֹתְךָ לְגִמְרִי.

וַיֵּשׁ לֹאמַר בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ: 'וַיִּמָּאן', וְהַטַּעַם עַל זֶה הוּא שֶׁלִּשְׁלֵת, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה לו:): עַל פֶּסוּק (בְּרֵאשִׁית לט,

יא): "וַיְהִי בַּהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבִּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלָאכָתּוֹ" וגו', שְׁנִרְאָתָה לוֹ דְּמוּת דְּיוֹקְנֵי שֶׁל אָבִיו וְכוּ', הֵינּוּ שְׁרָאָה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא שְׁלִשְׁלֹת הַיָּחוּס, כִּי אָבִיו הוּא יַעֲקֹב, וְסָבוֹ זֶה יִצְחָק, וְאָבִי סָבוֹ זֶה אַבְרָהָם, וְעַל-כֵּן הִטְעָם בְּשִׁלְשֻׁלַת דִּיקָא, לַהוֹרוֹת לוֹ, שְׁתַּמִּיד תַּזְכֹּר מִיָּחוּס הָאָבוֹת שְׁלָךְ, וְזֶה מַה שֶּׁהֲצִילוֹ. וּבִאֲמַת פִּלְנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הֵם, וְלָכֵן כְּשָׁבָא לְיַדִּינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת אֵיזָה רַע אוֹ עֲבָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, עָלֵינוּ לַהֲזַכִּיר אֶת עֲצָמֵנוּ בְּשִׁלְשֻׁלַת הַיָּחוּס, שְׁאֵנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְעַל-כֵּן רָאוּי לִזְכָּרֵנוּ 'וַיִּמָּאן', אָנִי לֹא רוֹצֶה, וְהִטְעָם הוּא בְּשִׁלְשֻׁלַת, כִּי אֲנַחְנוּ מִשְׁלִשְׁלֹת הַיָּחוּס.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה שְׁאֵתָה לֹמֵד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַלְכוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מְזִיָּה, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ עַל הַהֲלָכוֹת יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. וְעַל-כֵּן תִּרְאָה לְמֵלֵא אוֹתָם בְּהִלְכָּה כָּל מַה שְׁתּוּכֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהִקְהִלָּה שְׁלָנוּ "קִהְלַת בְּרִסְגָּל", תִּתְנַהֵּג רַק עַל-פִּי הַהֲלָכָה, וְצָרִיכִים לַעֲזוֹר וּלְעוֹדֵד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִבֹּאוּ אֶל שְׁעוֹרֵי הַהֲלָכָה, כִּי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁעוֹר הַהֲלָכָה.

אוֹדוֹת בִּתְדָּה, תַּאֲמִין לִי, שְׁאֵין עֲצָה רַק הִרְבֵּה תַּפְלָה, וְצָרִיכִים לַהֲעֲלִים עֵין וְלֹא לַדְּחֹק עָלֶיהָ, כִּי לַפְּעָמִים הַבַּת רוֹצֶה תְּשׁוּמַת-לֵב בְּצוּרָה כְּזוֹ, וְהִיא רוֹצֶה שֶׁהַוּרִים מִתְּעַצְבָּנִים מִמֶּנָּה, וְזוֹ כָּל הַהֲנָאָה שְׁלָה, הִיא רוֹצֶה תְּשׁוּמַת-לֵב, וְהִיא לֹא מְקַבֶּלֶת אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ אַחֲרֵת, רַק עַל-יַדֵּי שֶׁהִיא עוֹשֶׂה דְּבָרִים מְשֻׁנִּים, וְעַל-כֵּן בְּחִנוּךְ צָרִיכִים לַהֲיֹת חֲכָם בְּשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ, לַהֲעֲלִים עֵין מִמֶּנָּה, וּלְהִרְבּוֹת בַּתַּפְלָה, כִּי בִּאֲמַת אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל הַיְלָדִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִזְכֶּה לִילָדִים טוֹבִים, וְנִנְרֶה מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ וְשִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תצו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיָּשָׁב, כ"ה כִּסְלֹו, א' דִּתְנִכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּב בְּעֶלְךָ, וּבֹו מְסַפֵּר לִי מָה עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מִבְּתֶכֶם, וְעַל-כֵּן עָלִי לְחֹזֵק וּלְעוֹדֵד אֶתְכֶם, שְׁאֵל תִּהְיוּ שְׁבוּרִים, אֶלֹא תִרְבוּ בַתְּפִלָּה וּבִבְקָשָׁה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט אֶת בְּעַת הַדְּלָקָה הַנִּירוֹת, תִּבְקָשִׁי וְתִתְחַנְנִי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, שְׁיִהְיוּ לָךְ יְלָדִים טוֹבִים, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁאֵשָׁה מִתְפַּלֶּלֶת בְּעַת הַדְּלָקָה הַנִּירוֹת, מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים מְאֹד, וְכֵן תִּרְבִּי בַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם, שְׁיִהְיוּ לָךְ יְלָדִים טוֹבִים, וּבִזְכוּת הַדַּמְעוֹת שֶׁתִּשְׁפְּכִי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכִּי לְבָנִים טוֹבִים וּלְבָנוֹת טוֹבוֹת, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תּוֹכְלִי לְהַצְטַרֵּף אֶל הַנָּשִׁים שְׂאוֹמְרוֹת תִּהְיוּ בְּכָל יוֹם, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן אֲזַעַל יְלָדִים טוֹבִים, כִּי אֲמִירַת תִּהְיוּ מְסַגֶּלֶת לְנָסִים וְלִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁיִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים טוֹבִים, וְתִרְוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תצו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיָּשָׁב, כ"ה כִּסְלֹו, א' דִּתְנִכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֲשֶׁר כד תצח בנחל ריט

מָאד מָאד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ לִפְנֵי שְׁאֵמָה נִגַּשׁ אֶל הַנֹּעֲדָה תִּדְבֵּר אִתִּי,
כִּי יֵשׁ לַעֲשׂוֹת בְּמָה תִּקְוִינִים וְשִׁנּוּיִים בְּתִכְנִית שֶׁשְּׁלַח לִי הָאֲדָרִיכֵל,
וְזֶה פָּשׁוּט בְּזָבוּז מְקוֹם וְכֵן אֵי הִכָּנָה, וְעַל-כֵּן אֶל תִּלָּךְ לַנֹּעֲדָה בְּיוֹם
רֵאשׁוֹן, אֲלֹא תִדְחָה אֶת זֶה לְיוֹם שֵׁנִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר אִתָּךְ קֹדֶם,
וּלְשִׁנוֹת בְּמָה דְּבָרִים.

אֲנִי מָאד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַד יוֹם שֵׁנִי אוֹ שְׁלִישִׁי,
שֶׁהִכַּל יִהְיֶה גָמוּר, וְתִכְבֵּל לְהַרְיץ אֶת זֶה לַנֹּעֲדָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲשֶׂה אִתָּנוּ גַם חֲנֻכָּה, וְאִם אֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמָה, אֲנִי תִכְף-וּמְיָד
בָּא אַחֵר חֲנֻכָּה, רַק אִתָּה תִרְאֶה לְהַזְדַּרֵּז בְּמָה שְׁאֵמָה יָכוֹל, וְאֲנִי
אֶשְׁלֵם לָךְ אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִחַ וְשִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תצח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרֵב-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ה כֶּסֶּלֹ, א' דְּחֲנֻכָּה
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹלַת הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׁאֵמָה
מִחֲנֻכַּת אֶת הַבְּנוֹת, כִּי זֶה הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְהַקִּים דוֹר חֲדָשׁ שֶׁל
יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל,
וּלַעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחֵד עִם הַשֵּׁנִי, וְכָל דְּבַר שֶׁהֵם צָרִיכִים הֵם יִבְקָשׁוּ רַק
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּן בְּזֶה שְׁאֵמָה עוֹזֶרֶת לִי לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת,
זֶה אֲצַלִּי הַחַיּוֹת וְהַתְּחִיּוֹנוֹת הַכִּי גְדוּלָה.

הַעֲקָר רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שֶׁבַע עוֹלָם, כִּי בְּזִכּוֹת
שְׁאֵמָה מְשַׁקִּיעָה בְּתוֹךְ הַבְּנוֹת, תִּזְכִּי לִילָדִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ,
וְיִהְיוּ דְבוּקִים בְּתוֹרָה וּבִירְאָה.

נא וְנָא אֶל תִּפְּלִי בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְלֹא תִהְיֶה לָּךְ שׁוּם חִלִּישׁוֹת
הַדַּעַת, כִּי כָּךְ זֶה הוּלָךְ — פֶּעַם עֲלִיּוֹת וּפֶעַם יִרְדּוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי
שְׁזוּכָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמַח...

כד תצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיָּשָׁב, כ"ה כֶּסֶּלֹ, א' דְּחִנּוּכָה
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹי אִפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁבִקְרוֹב תִּהְיֶה לָּךְ פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעָה, הַעֲקָר רַק תִּחְזִיק מֵעַמֶּד, וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם,
וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תּוּכַל לְצַרְף אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַשְּׁעוּרִים שֶׁל
הָרֵב ... כִּי סוּף כָּל סוּף מָה נִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ? רַק הַתּוֹרָה וְהַתַּפְּלָה
וְהַמְצוּוֹת שְׁאַנְחֵנוּ חוֹטְטִים בְּכָל יוֹם, כִּי יִמְיָנוּ כָּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד,
ד). וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּרָאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): לֹא כָּצֵל
כִּתְּלִי, אֲלָא כָּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר. הִנֵּה אָדָם פֹּה וְהִנֵּה אָדָם יוֹצֵא
מִפֹּה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל־כֵּן מָה נִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ? רַק הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת
שְׁזוּכָה לְלִמּוּד וּלְקִיּוֹם. וְלָכֵן רְאֵה לְכָרֵחַ מִפֶּעַם לְפֶעַם אֶל הַשְּׁעוּר שֶׁל
הָרֵב ... וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָּךְ, שְׂתַּצְלִיחַ בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הָאֲהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ,
וְאֲנִי מָאֵד מְצִפָּה לְרֵאוֹת בְּגִדְלֶתְךָ, שֶׁלֹּא תִחָסֵר לָּךְ פְּרִנְסָה, וְתוֹכָה
לְרוֹת רַב נַחַת מִיִּלְדִּיךָ, שֶׁיִּהְיוּ קְדוּשִׁים וְצַדִּיקִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמַח...

כד תק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבָּת קִדְּשׁ לְסֹדֶר וַיָּשָׁב, כ"ה כִּסְלֹו, א' דִּחְנֻכָּה
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שָׁאַתְּ
עוֹשָׂה עָמִי וְעַם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁאַתְּ מַחְנֻכֶּת אֶת הַבָּנוֹת,
וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין יט:): 'כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ
תוֹרָה, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלוֹ יִלְדוּ. וְלָכֵן עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה
אֲחֵרִיוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְחֲנוּךְ זֶה לֹא סֵתָם מִשְׁנֶה בְּפִרְנֶסָה, אֲלֹא
לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ רָצָה
שְׁתַּהֲיָה נַעֲשִׂית דִּירָה בַּתַּחְתּוֹנִים (מִנְחוּמָא נָשָׂא טז), וְצָרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת
הַיְלָדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁתַּהֲיָה מְקוֹם בְּלָבָם בְּשִׁבִּיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְעַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, וּלְשַׁחַק אִתָּם בְּכָל מִינֵי
מִשְׁחָקִים, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֶת אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּבִפְרָט הַבָּנוֹת, שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבָּת לג:): 'נָשִׁים דַּעְתָּן
קָלָה עֲלֵיהֶם, וְלָכֵן חֲנוּךְ הַבָּנוֹת יוֹתֵר קָשָׁה מִחֲנוּךְ הַבָּנִים, וְצָרִיכִים
סְבָלָנוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה אֲלֵיהֶן, הָעֶקֶר רַק לְדַבֵּר אִתָּן הַרְבֵּה דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וּלְהוֹצִיא מֵהֶם אֶת הַלִּיצָנוֹת,
וּבֵת אַחַת יְכוּלָה לְקַלְקֵל אֶת כָּל הַבָּנוֹת, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי רַחֲמָנוֹת גַּם
עַל הַבֵּת הַזֶּה, וְלָכֵן צָרִיכִים לְלַכֵּת אִתָּהּ בְּכָל מִינֵי סְבָלָנוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם,
וּלְשַׁחַק אִתָּהּ כְּפִי דַעְתָּהּ וְכו', הָעֶקֶר לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הַמְּחַנֵּךְ אוֹ הַמְּחַנֵּכֶת לּוֹקָחִים לַעֲצָמָם עֶקְרוֹן
אֶחָד לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַק מְדַבְּרִים מִה
שֵׁישׁ לְדַבֵּר, וְלֹא מִתִּיחָסִים לְשׁוֹם דְּבָר, וּבִפְרָט עֲנִין צָדִדִי, עַל-יְדֵי-זֶה
הֵם מְצַלִּיחִים, כִּי הַמְּחַנֵּךְ וְהַמְּחַנֵּכֶת לֹא צָרִיכִים לְשַׁמֵּעַ כָּלּוּם, אֲלֹא
לְחַנּוּךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ אוֹר זִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,

וּכְשֶׁמִּדְּבָרִים מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ, אֲזִי נִשְׁרָף כָּל הָרַע. וְלִכְן הִמְחַנֵּף וְהִמְחַנֶּכֶת צְרִיכִים לֵהִיּוֹת בְּעֶצְמָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וּכְשֶׁהֵם חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם יְכוּלִים לְהַעֲבִיר אֶת הַמָּסָר גַּם לַמְּשַׁפְּעוֹת, כִּי כְּשֶׁהַמְּשַׁפֵּיעַ חֲזָק בְּשַׁפֵּעַ שְׁקָבֵל, אֲזִי הוּא יְכוּל לְהַשְׁפִּיעַ לַמְּשַׁפְּעִים בְּשַׁפֵּעַ גָּדוֹל.

וְלִכְן רָאִי לַחֲזָק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֶת צְרִיכָה לֵהִיּוֹת חֲזָקָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אִדּוּת שִׁשְׁאֵלָתָ אִם לִלְמַד עִם הַבְּנוֹת שֶׁל הַמְּדַרְשָׁה וְכו', אִם יֵשׁ לָךְ רַק זְמַן — זֶה מִצְוָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי כָּל בֶּרֶשׁ אֶתְּרִיךְ לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בְּאַמוּנָה, וְזֶה הַצְדָּקָה הַכִּי גְּדוּלָּה שִׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּדוֹר הַזֶּה — כְּשֶׁמִּדְּבָרִים עִם הַשְּׂנִי בְּאַמוּנָה, וּבִפְרָט שֶׁהַשְּׂנִי רוֹצֵה לִרְאוֹת אֶת אֲמִתּוֹת מִצִּיאָתוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְרוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, אֲזִי מִצְוָה לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם.

עַקֵּר הַצְלָחַת הַמְּחַנֵּף וְהִמְחַנֶּכֶת הוּא רַק כְּשִׁלָּא שְׂמִים לֵב מֵהַשְּׂנִי אוֹמֵר וְכו', אֲנִי צְרִיךְ רַק לְהַשְׁפִּיעַ, וְאֲזִי מִמִּילָא יִקְבְּלוּ, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, שֶׁיִּדְּבַר עִם אַנְשִׁים, וּכְשִׁשְׁאֵל אוֹתוֹ מוֹהֲרַנ"ת ו"ל: אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵהַשְּׁעוֹבֵר עָלָיו, עֲנֵה וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ ו"ל: מָה אֶכְפֹּת לָךְ, אֵתָּה תִּדְּבַר, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, שְׂרֹאִים מִזֶּה שִׁלָּא צְרִיכִים לְהִתְיַחֵס מֵהַעוֹבֵר עַל הַשְּׂנִי, רַק צְרִיכִים לְדַבֵּר, וּבּוֹדָאִי הֵהוּא מְקַבֵּל, וְכֵן יֵשׁ סִפּוּר דּוּמָה עַל הָרַב הַקְדוּשׁ הַבֶּעַל הַתַּנְיָא, שֶׁלָּעֵת זִקְנָתוֹ לֹא שָׁמַע, אֲזִי תַלְמִידָיו בִּקְשׁוּ מִמֶּנּוּ שִׁיתְּפִלֵּל עֲבוּרוֹ, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. עֲנֵה וְאָמַר: מָה אֲנִי צְרִיךְ לְשַׁמֵּעַ, מֵהַשֵּׁשׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי אוֹמֵר, מֵהַשֵּׁשׁ לָכֶם לְהַגִּיד לֹא אֶכְפֹּת לִי, אֲזִי מָה אֲנִי צְרִיךְ לְשַׁמֵּעַ? ... וְזֶה יְסוֹד גְּדוּלַּת בְּחִינוֹף, אֲנִי צְרִיךְ רַק לְהַשְׁפִּיעַ מֵהַשֵּׁשׁ בִּי, וְאֲנִי לֹא צְרִיךְ לְהִתְיַחֵס לְלִיצְנוֹת, שֶׁהֵהוּא מְתַלּוֹצֵץ מִמֶּנִּי, כִּי עַל-יְדֵי תַקָּף הָאֱמוּנָה, מִמִּילָא תִתְּבַטֵּל הַלִּיצְנוֹת, וְתִקְבְּלִי אֶת זֶה לִיסוֹד גְּדוּלַּת, וְאֲזִי תִצְלִיחִי בְּחִינוֹף.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמַח...

כד תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרֶב-שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיָּשָׁב, כ"ה כִּסְלוֹ א' דְּחִנּוּכָה
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרֹּי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמִיחָה מִרְחֶכֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם בְּרוּחָנוּת וּגְשָׁמִיּוֹת,
וְתִשְׁתַּדֵּל מָאד מָאד לְהַחֲדִיר אֶת הַשְׁמִיחָה בְּאַבְרָכִים הַצְעִירִים, כִּי מִי
שֶׁמִּתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, מֵצֵד אֶחָד יֵשׁ בּוֹ שְׁמִיחָה, וּמֵצֵד שֵׁנִי הוּא מָאד
מִפְּחָד מֵהַ יְהִיָּה וְאִיךָ יִהְיֶה יִסְתַּדֵּר, וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְחֻזְקָם
וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדָדָם וּלְשִׁמְחָם, וּלְדַבֵּר עַל לִבָּם אֶת כָּל הַדְּבוּרִים
שֶׁשִּׁמְעָתָּ פֹה, וְעֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן, כִּי חָבֵל מָאד לְבִזּוֹת אֶת הַזְּמַן עַל
שְׁטִיּוֹת, וְכֵן תִּתְּנֶנִּי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם כָּמָה מְאֻנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִזְזָה שְׁתַּדֵּבֵר אִתָּם, תִּהְיֶה לָּךְ גַּם-כֵּן הַתְּחִיזָנוּת, כִּי אִתָּה
מִחֲפָשׁ חֶבֶר עִם מִי לְדַבֵּר, וְאִתָּה לֹא מוֹצֵא, וּבְאַמֶּת כָּל יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם כָּמָה אֲנָשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה
מִצְלִיחִים מָאד מָאד, כִּי אָדָם צְרִיךְ לְדַבֵּר הִרְבֵּה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּבְעֻצּוֹת רַבָּנוּ ו"ל, וְאִם זֶה לֹא יַפְעֵל אֲצִל זִוְלָתוֹ, עַל-כָּל-פָּנִים יַפְעֵל
אֲצִלּוֹ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבָּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד), כִּי
יֵשׁ אוֹר יֵשׁר וְאוֹר חוּזֵר, וּלְפָעָמִים הָאוֹר חוּזֵר בָּא לְפָנֵי הָאוֹר יֵשׁר,
וְעַל-כֵּן רָאָה לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד רֶק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
וְשִׁתְּהִיָּה לָּךְ עֲזוּת דִּקְדוּשָׁה, וְאֵל תִּפְחָד מֵאִף אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ.

הַעֲקָר תִּרְאָה לִהְיוֹת מִתְמִיד גְּדוֹל בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי כָּל דָּף
גִּמְרָא הִיא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר

כָּלֵל, וּכְשֶׁנִּגְיַע לְמַעַלָּה, אֲזִי נִרְאָה בְּמָה חֲבֵל שֶׁהַחֲסִדְנוּ דְּפִים גְּמָרָא,
כִּי הֵינּוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד הֶרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, וּבִזְבֻּזְנוּ אֶת הַזְּמַן בְּהֶבֶל
וְרִיק.

תִּסְתַּכֵּל בַּמַּכְתָּב שֶׁכְּתַבְתִּי לְאַשְׁתָּד, כִּי זֶה כָּלֵל וְעָקָר גָּדוֹל
לְמַשְׁפִּיעִים, וּבְאַמֶּת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לִהְיוֹת מְשַׁפֵּיעַ וְלֹא מְשֻׁפָּע,
וְעַל־יְדֵי־זֶה יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמֵחָ...

כד תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר מַקָּץ, כ"ח כֶּסֶלִי, גַּר ד' דְּחִנּוּכָה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֶרֶךְ.

מָה אָמַר לָךְ, אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
וְהַעֲגֻמַּת גֶּפֶשׁ שֵׁישׁ לִי מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלַי, כִּי אֶת חֲשׂוֹכָה אֲצִלִּי
מִמֶּשׁ כְּמוֹ בֵּת, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה וּמִכָּל מַה
שֶּׁעוֹבֵר עָלַיךְ מִבְּעַלְיָךְ וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵיַעַץ אוֹתָךְ בְּשׁוּם
פְּנִים וְאֶפֶן לְהַתְגַּדֵּשׁ, תִּהְיֶי חֲכָמָה וּפְקֻחִית וְסִבְלָנִית, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁבֵּין כָּךְ כּוֹאֵב לָךְ הַמְּצָב מֵאֵד מֵאֵד, כִּי הוּא עוֹשֶׂה חֲמוֹן שְׁטִיּוֹת
וּשְׂגִיאוֹת, אֲבָל צָרִיכִים לְחִיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת וְכו', וְאִף שֶׁהַמְּצִיאוֹת
הֵיא מְרָה מֵאֵד, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לְהַתְחַזֵּק, וְתִשְׁמְרִי עַל עֲצֻמְךָ מֵאֵד מֵאֵד וְכו', אֵל תִּלְכִּי וְכו', כִּי
זֶה הַנֶּשֶׁק שֵׁישׁ לוֹ נִגְדָּךְ, כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשֶׁב מִחוּץ לְבֵית, וּמִתִּי
שִׁיתְחַשֵּׁק לוֹ וְכו' יְבוֹא הַבֵּיתָה וְכו', וְעַל־כֵּן תִּהְיֶי חֲכָמָה וּפְקֻחִית,
וְתִשְׁמְרִי עַל עֲצֻמְךָ וְכו'.

בְּזֶה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶתְךָ תֵּנְאִי שֶׁתִּצְאִי לְגוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר, תֵּאֲמִינִי
לִי, מִצְדִּי לֹא אֶכְפֹּת לִי, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה בְּזֶה בּוֹר שְׁחַת שֶׁהוּא טוֹמֵן
לָךְ, כִּי הוּא מְסַכֵּן, וְלֹא יִסְתַּדֵּר בְּשׁוּם מָקוֹם בְּעוֹלָם, וְעַל־כֵּן אֵל

אֲשֶׁר כד תקג בנחל רכה

תִּכְנִי־סִי אֶפְלוּ מִחֻשְׁבָּה לְדַבֵּר בְּזֶה לְבָרַח, כִּי פֹה יֵשׁ לָךְ דִּירָה וְעִבּוּדָה
מִסֻּדֶּרֶת וְכו', וְאִיפֹה תִּלְכִּי? אֲזַי אֵל תַּחֲשָׁבִי מִחֻשְׁבוֹת כָּאֵלוּ.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי, וְשׁוּם דִּבָּר שֶׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיךְ לַעֲבוֹר
אֶת הַמַּשְׁפָּרִים וְהַגָּלִים שָׁלוּ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְאִינוּ
נִשְׁבָּר.

הַעֲקֵר רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שֶׁבַעוֹלָם, וְאֲזַי טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקֵשׁ בְּעֶרְךָ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסּוּף.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כד תקג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר מַקֵּץ, כ"ח כִּסְלוֹ, גַּר ד' דְּחֻנְכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

מָה אָמַר לָךְ! יַעֲזֵן שֶׁקִּבְּלָתָּ עַל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת מְנַהֶלֶת הַפַּעּוּטוֹן,
אֲזַי כָּל הָעוֹבְדוֹת הֵן תַּחַת יָדֶיךָ, וְאַתָּה צָרִיכָה לַעֲשׂוֹת כְּפִי שְׁאֵת מְבִינָה
— מִי בֶן טוֹבָה וּמִי לֹא טוֹבָה, כִּי מִי שֶׁבָּאָה לִישׁוֹן אוֹ לֶאֱכֹל וְכו',
וְכו', שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּבִיטָה, כִּי כְּשֶׁבָּאִים לַעֲבוּדָה צָרִיכִים לַעֲבֹד,
וְאֲסוּר לְהִתְרַשֵּׁל בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וּבִפְרָט לֹא עַל חֻשְׁבוֹן הַמִּינּוּקוֹת.

אֵל תְּהַסְסִי כְּרִגְעָה לְהוֹצִיא אֶת מִי שְׁאֵת מְבִינָה שֶׁצָּרִיכִים לְהוֹצִיא,
אֲנִי מִקְוֶה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶּם בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, וְאֲזַי
אֲדַבֵּר עִם מִי שֶׁצָּרִיכִים לְדַבֵּר, כְּדֵי לְמַלֵּא אֶת מְקוֹמוֹת אֵלוֹ שֶׁיִּצְאוּ.

אוֹדוֹת הַמִּבְשָּׁלֶת וְכו', אֵין לָהּ שׁוּם רִשּׁוּת לְהִתְעַרֵּב בַּעֲבוּדָתָהּ

המטפלות, וזו לדעתי חצפה גדולה כשהיא נותנת פקדה למטפלות איך להתנהג, היא צריכה לעבד במטבח וזהו זה! ולא להתערב בשום דבר אחר, וזה צריכים להגיד לה חד משמעית.

אודות השטח שליד משפחת ... שיחיו, זה שטח מאוד מאוד טוב, ויעור הקדוש-ברוך-הוא, שתבנו שם בנן גדול, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמחי את נשות אנשי שלומנו, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ותאמיני לי, שאלו הנקדות טובות שאדם זוכה לעשות בחייו, זה מה שנשארו ממנו, כי החיים כל-כך קצרים, הנה אנחנו פה ועוד מעט יוצאים מפה וכו', ומה ישאר מאתנו? רק זה שזכינו לתפס מצוות ומעשים טובים, ואנחנו זוכים לחזק ולעודד את נשמות ישראל. תאמיני לי, שזו המצוה העולה על כל המצוות, פשרוים איזה בר ישראל שבור, ועובר עליו מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות ומכאובים, ומחזקים ומעודדים ומשמחים אותו, זו המצוה הכי גדולה. ועל-כן תמשיכי בעבודה הקדושה הזו לחזק ולאמן ולעודד ולשמח את נשות אנשי שלומנו, ואל תסתכלי על שום בריה שבעולם, ואפלו שתקבלי עלבונות ושפיכות דמים ובזיונות וכו' וכו', אל תסתכלי על זה, את תמשיכי לחזק ולעודד ולשמח את נשות אנשי שלומנו, אשר המצוה הזו עולה על כל המצוות, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כל אחד ואחד קטנות וחלישות הדעת ומכאובים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד ולחזק את אחרים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח פסלו, גר ד' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך ומכתבך, ואיך שאת מחנכת אותן.

אודות התפלה, יש הרבה דברים שהבנות יכולות לדלג עליהם, כי העקר הוא קרבה ופסוקי דזמרה, וברכת המאורות ושמונה עשרה, ואשרי וכא לציון, ועלינו לשבח, והשאר תלמדי אתן הרבה מדות, כי המדות הן היסוד של האדם, ובלי מדות אדם הולך בעולם התהו והדמיון, וכן תלמדי אתן הלכות הנוגעות ליום יום, וכן הלכות שבת וימים וכו', וכו', ועל כלם — ללמד אתן פרשת השבוע, ולהוציא את המדות טובות שיש בכל פרשת השבוע.

נא ונא ראי להיות חזקה מאד באמונה פשוטה בו יתברך, ואת המסר הזה תעבירי גם לבנות, שאין לנו רק את אבינו שבשמים, ואנחנו צריכים רק להתפלל אליו, ולעורר ולעודד על מצות החסד לעזר לזולת, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי בחינוך הבנות שנוכל להתפאר אתן בעולם הזה ובעולם הבא גם יחד.

נא ונא תהיי מאד מאד חזקה בעצמך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע הבא אצלכם, ואז נעשה אספת מורות, ונדבר באריכות עצות איך לשפר את תנאי הלמוד, ומה ללמד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדך, שתצליחי כל ימי חייך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח כסלו, גר ד' תרנ"ה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאת מסתדרת עם כל הבנות, ואיך את עושה חיל בלמודים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמצאי חן בעיני כל חברותיך, ותחזיקי את עצמך אמן ביחד, ותלמדי הלכות ומדות טובות, ותעזרי אחת לשניה, ואת תהיי מצלחת בחיים, ותמיד תרגילי את עצמך לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה בין בגשמי בין ברוחני, ועל-ידי-זה תוכלי לעבר את זה העולם בשלום, ויהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח כסלו, גר ד' דחגכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ואיך שאת מתחזקת, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכלי להתחזק.

נא ונא אל תשפילי את עצמך, כי כמו שאסור להשפיל את אחרים, כך אסור להשפיל את עצמו, וזו צריכה להיות עבודת בר ישראל — לעודד ולשמח את אחרים, ולחזק ולאמץ ולעודד גם את עצמו, כי כמו שאסור לשנא את אחרים, כך אסור לשנא את עצמו, ואת צריכה לדעת, אשר סוף כל סוף יהיה לך מאד מאד טוב בחיים, אל תדאגי דאגות חנם, ולא כדאי לך להתבלבל ממה שיקרה מחר, יותר טוב לחשב איך לחקן את היום, ועל-ידי-זה תצליחי מאד מאד בחיים.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה — בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה טוב

רכט

בנחל

כד תקז

אשר

מאד, אם את יכולה להתחבא במקום שאין שם בני-אדם, ולדבר ולפרש את כל שיחתך אליו ותברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות והשכלות כלל, ותברחי מכל מיני ליצנות, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד מאוסה ליצנות, אשרי מי שחזק באמונה פשוטה בו ותברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקז.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח כסלו, גר ד' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל גברת ... שתחיה.

היה בדעתי להיות ביבנאל עוד לפני שבוע, אך מרב טרדותי וצרותי שעברו עלי בעתים הללו, נתעכבתי ונשאאתי פה, אבל אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא בשבוע הבא להיות אצלכם, ואז אסדר את כל הענין של המקנה.

מה אמר לך! אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאת מזכה את כל נשות אנשי שלומנו בטהרה וכו', ובזה שאת עוזרת לי להוציא מהפח אל הפצל את רצוני, כי אני בטוח, שבמקום הטהרה הזה יפקדו המון עקריות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד יהיה לנו טוב בחיים, ותמיד נשמע ונתבשר בשורות משמחות, ושיהיה לך הרבה נחת מילדיך, ובקרוב מאד נוכל לחתן גם את ... שתחיה, באפן שהיא תהיה שמונה מהכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחיים, ויהיה לך רק טוב.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ח כסלו, גר ד' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם באמונה פשוטה בו יתברך, ובשעה שיש לך פנאי, תדברי אל הקדוש-ברוך-הוא, ותספרי אליו יתברך כל מה שאת צריכה, כי התפלה שמבקשים ומתפללים להקדוש-ברוך-הוא, זה עולה על הכל, ועליך לזכור, אשר אין לנו בזה העולם כלום רק תפלה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, גר ו' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גר ו' יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי שאני שומע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואף שאני יודע, שמאד מאד קשה להיות בשמחה, כי על כל אחד ואחד בזה העולם עובר מה שעובר, כי העולם הזה, אומר

אָשר כד תקט בנחל רלא

רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיט), הוּא עוֹלָם גִּיְהֵנוּם, כִּי אֵין עוֹלָם הַזֶּה, אֶלָּא אוֹ גִּיְהֵנוּם אוֹ עוֹלָם הַבָּא, וּבִאֲמַת כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זוֹכֶה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹאֶה רַק אֱלֻקוֹת, וְשׁוֹמֵעַ רַק אֱלֻקוֹת, וּמְרַגֵּשׁ רַק אֱלֻקוֹת, אִזּוּ נִתְהַפְּכִים לוֹ הַחַיִּים לְגֵן-עֵדֶן, אָבֵל מִיָּד שְׂשׂוּכַח מִכָּל זֶה, אִזּוּ מְרַגֵּשׁ אֶת מְרִירוֹת הַגִּיְהֵנוּם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי צָרִיכִים הִרְבֵּה חֲזוֹק לֹא לִפְלֵי בְּגִיְהֵנוּם, חֵס וְשָׁלוֹם.

תָּמִיד תִּזְכֹּר שְׂאִתָּה צָרִיף לְרֵאוֹת מָה שְׂטוֹב בַּעֲדָךְ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, וְזֶה הִלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁלֹּמֶד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (הַשְּׂמֵטָה לְחֶלֶק ב') עַל הַפְּסוּק (יחזקאל לג, כד): 'אֶחָד הָיָה אֲבֵרָהֶם', שְׂאֲבֵרָהֶם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיִנַת 'אֶחָד', שֶׁלֹּא הִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, כִּי בְּרַגַע שְׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹאֶה רַק אֱלֻקוֹת, וּמְרַגֵּשׁ רַק אֱלֻקוֹת, אִזּוּ הוּא אֵינוֹ צָרִיף אֶת אֵף אֶחָד. וְלָכֵן תִּסְתַּכֵּל תָּמִיד מָה שְׂטוֹב לַעֲצֻמָּךְ, אִם מִצָּאָתָּ חֵבֶר — תִּחְזִיק בּוֹ, וּבִיחִיד תִּדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כִּי זֶה הָיָה עָקֵר גְּדוֹל אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל.

זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת מֵאֲמָרָם ו"ל (אָבוֹת ב, ה): 'לֹא הִבִּישָׁן לְמַד', אִם יֵשׁ לָךְ אֵילוּ סִפְקוֹת, תִּכְף-וּמִיָּד תִּשְׁאֵל, כִּי זֶה לֹא חֲכָמָה לְהִשְׁאָר עִם סִפֵּק, כִּי סִפֵּק זֶה בְּגִמְטְרִיָּה עֲמָלֵק, וְצָרִיכִים תִּכְף-וּמִיָּד לִשְׁאֵל, כִּדִּי שֶׁלֹּא תִכָּנֵס בּוֹ מְרִירוֹת, וְתָמִיד תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בִּיחִיד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֲסוּר לְהִפָּרֵד, כִּי לְבִסּוּף, אִם אָדָם נִפְרָד, זֶה נוֹגֵעַ לוֹ לַעֲצָבִים.

לְדַעֲתִי, תִּקְבַּע לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן בִּסְפָר "אוֹצֵר הַקּוֹנִטְרָסִים", וְזֶה יָבִיא לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וַיִּחְיֶה אוֹתָךְ וַיִּחְזַק וַיַּעֲזִיד וַיִּאֲמָץ אֶת לִבְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזָק בְּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

כד תקי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ טֹבָת, גֵּר ו' דְּחֻנְכָּה ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּר ו' יָאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה הַתְּחֻזָּקוֹת,
וּבִפְרָט בְּדִבְרִים שְׂבִינוּ לְבִינָה, עַל זֶה צְרִיכִים חֲזוֹק מָאד אִיךָ
לְהִתְנַהֵג, אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָךְ, וְנָתַן לָךְ שְׂדוּךְ טוֹב, אֶתָּה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת מָאד מָאד שְׂמֵחַ, אַבְל, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם תִּכְנִיס בְּעֶצְמְךָ
מְרִירוֹת, אָז אֶתָּה יָכוֹל לִפְלֹא בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וּלְהִמָּשִׁיךְ גַּם
אוֹתָהּ לְשָׂאוֹל תַּחֲתִית, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל-כֵּן רָאֵה לְשִׂמְחָת אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
כִּי זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה מָאד, כְּמֵאמָרָם ו"ל (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו'): 'אִשָּׁה —
בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה', וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ הַחֹב לְשִׂמְחָה. וּמִוֵּהֲרִנִּית ו"ל אָמַר,
שְׂמֵחָה שָׂרְבְנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כג), שְׂצָרִיכִים לְחֻטָּף
אֶת הַיָּגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל תּוֹךְ הַשְׂמֻחָה, בְּיוֹתֵר זֶה סוֹכֵב עַל הָאִשָּׁה,
שֶׁהָאִשָּׁה בְּדֶרֶךְ כָּלִל נִמְשָׁכֶת אֶל הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת, וְהַבַּעַל צָרִיךְ
לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְמִשָּׁךְ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל תּוֹךְ הַשְׂמֻחָה,
וּלְחֻזָּק וּלְעוֹדֵד אֶת נַפְשָׁהּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה שְׂבוּרָה. וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ הַחֹב
לְשִׂמְחָת אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבִפְרָט בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה, כִּי אַחֲרַת לְבִסּוּף הִיא
תִּבְרַח לָךְ לְגַמְרִי. וְזָכוֹר תִּזְכֹּר מָה שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ מִמֶּךָ.

נָא וְנָא אֵל יִהְיוּ דִּבְרִים אֵלּוּ קָלִים בְּעֵינֶיךָ, אֲלֹא תִמָּסֵר אֶת נַפְשְׁךָ
לְקִימָם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לָדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף
זְכוּת, וְאָז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְאֵל תִּכְבִּיד עָלֶיךָ
שׁוֹם דָּבָר, אֲלֹא תִדְבֹּר אֶתָּה דִּבּוּרִים יָפִים, וְאֵנִי מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשָׂבוֹעַ הַבָּא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאָז אֵנִי אֲדַבֵּר עִם
שְׂנִיכָם בְּאַרְיִכוֹת, כִּי חָבֵל שֶׁתִּפְרְדוּ. וְיָדוּעַ אִיךָ שָׂרְבְנוּ ו"ל הַקָּפִיד
מָאד עַל שְׁלוֹם-בֵּית (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד); וּבִפְרוּשׁ מִבֵּיא
שָׁם, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם לָקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְעִקָּר אוֹתָם

אֲשֶׁר כֹּד תְּקִיא בְּנַחֵל רִלֵּג

וְלִשְׁבֹּר אוֹתָם. וְלִכְנֹן תִּהְיֶה פִקֵּחַ, וְתִשְׁמֹר מְאֹד עַל כְּבוֹד אִשְׁתְּךָ, כִּי בְדֶרֶךְ כָּלֵל אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ עֲצָבִים חֲלָשִׁים, וְהַבְעַל מִכְרָח לְחֹזֶק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ.

נָא וְנָא אֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, חֲבֵל לְךָ שֶׁתִּפְסִיד אִשָּׁה, תִּקְרִים מֶה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר לְךָ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה וּבְבָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

כֹּד תְּקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, רֹאשׁ־חֹדֶשׁ טֹבַת, גֵּר ו' דְּחֻנְכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּר ו' יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשֶׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת. אֲבָל לְדַעֲתִי, כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, זֶה רַק מִחֲמַת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁתּוֹפְסֶת אוֹתְךָ, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִפְלוּ שְׂלֵא יוֹדֵעַ עִם מֶה יֵשׁ לוֹ לְשִׂמְחָה, יִשְׂמַח בְּזֶה "שְׂלֵא עֲשִׂנִי גוֹי", כִּי הַשִּׂמְחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׂמְחוֹת, אֵיךְ שֶׁהוּא, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי לֹא גוֹי, אֲלֹא אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמִסֹּר אֶת נַפְשִׁי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי דָּבָר זֶה רוֹצֶה כָּל בֹּר יִשְׂרָאֵל.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִצֵּא בַחוּץ, וְתִבְקֹשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְתִהְיֶה רְגִיל תָּמִיד לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּלְבַקֵּשׁ רַק עַל נִקְיָה זוֹ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְשִׂמְחָה תָּמִיד", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְרִקְדָּה", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִרְחִיבַת הַדַּעַת וּלְיִשׁוּב הַדַּעַת" וְכוּ' וְכוּ', וּכְכֹל שֶׁתִּכְנִס בְּעֲצָמְךָ שִׂמְחָה, כֵּן תִּצֵּא מְגֻלּוֹתְךָ, וְתִרְגֵּשׁ אָדָם אַחֵר לְגִמְרִי. כִּי בְּאַמֶּת אֲמוּנָה לְהֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדּוֹ

יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה וּבְכָל רוּחוֹת הָעוֹלָם, וְלִית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָא בֵּיהּ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּפִי שְׁמִכְנִיסִים בְּעֲצָמוֹ יִדְעוֹת אֵלֹהִי, אֲזִנְעִישִׁים שְׁמַחִים, כִּי רוֹאִים אֲשֶׁר אֵין אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת צָרָה וּמָרָה רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְחַיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֲזִי תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר חֲזַק וְאִמֶּץ הֵן בְּשִׁמְחָה וְהֵן בְּתַפְלָה, וּכְשֶׁתִּהְיֶה חֲזַק בְּזוֹה, תִּרְאֶה שֶׁיִּהְיוּ לְךָ נְסִים נִגְלִים, נְסִים לְמַעַלָּה מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע, כִּי בְּאֵמֶת גַּם הַטֶּבַע הוּא אֱלֻקוֹת וְהַשְׁגָּחָה, אֲלֵא יֵשׁ נְסִים נִגְלִים, וְיֵשׁ נְסִים נִסְתָּרִים, כָּל הַטֶּבַע זֶה נִס אֶחָד, אֲבָל זֶה נִס נִסְתָּר, כִּי הַטֶּבַע זֶה גִּימְטְרִיָּה אֱלֻקִּים, כִּי נִדְמָה לְאָדָם שֶׁיֵּשׁ טֶבַע, אֲבָל גַּם הַטֶּבַע הוּא אֱלֻקוֹת, אֲבָל יֵשׁ נְסִים נִגְלִים שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ תְּשׁוּקָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְהוּא מְשִׁתּוֹקֵק בְּכָלֹת הַנֶּפֶשׁ לִילֵךְ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֲזַק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲזִי תִהְיֶה אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֶּן שְׁעַד יוֹם שְׁשִׁי תִזְכֶּה לְסִים פִּרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לִירְאֵת שָׁמַיִם.

וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְגַרֵם הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וְתֹאמַר פָּרָק אַחֵר פָּרָק, כִּי הַמִּשְׁנִיּוֹת מְזַכְכוֹת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

נָא וְנָא אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקְרָא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְהַעֲקֵר תַּעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִיחָה, וְאֲזִי תִרְגֵּשׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יִדִּידוֹת זִיו חַיּוֹת דְּבִקּוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרִי הַשׁוֹמֵעַ אֵל דְּבִרְיָנוֹ אֵלֹהִי, וְאֲזִי טוֹב לוֹ בְּזוֹה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ חֲגֻגַּת שְׁמַח...

כד תקיב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, גר' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים הרבה חזוק, כי עוברים על כל אחד ואחד צרות ויסורים, קטנות ומכאובים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, כי כל העולם הזה מלא נסיונות קשים ומרים, ואי אפשר להחיות את עצמו, אלא עם הלמודים של רבנו ז"ל, ואפלו כל ספרי תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שהם גלוי אלקות, הם צריכים לעבר דרך הצנור של רבנו ז"ל; כי עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים כאלו, אשר אין לו במה להחיות את עצמו, אלא בעצות הקדושות של רבנו ז"ל, ואף שאחרים אומרים אחרת, יהיה להם מה שלהם, ואנחנו נלך בתמימות ובפשיטות כפי שלמדנו מוהרנ"ת ז"ל.

כפי הנראה ביום שני אני מגיע ליבנאל, ועל-כן אם אתה יכול לומר ל... גרו יאיר, לנקות את ביתי, מה טוב ומה נעים, ומי יתן שכבר אזכה לבוא לגור אתכם ביחד, כי אני מתחיל לראות ישועות גדולות שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו בענין בית-המדרש וכו' וכו', ממש גס חנכה וכו' וכו', שהם רודפים אחרינו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתבצע וכו', אבל צריכים להחזיק את זה עדין בסוד, כי אין לך יפה מהצניעות.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להדביק את עצמך באור האין סוף ברוך הוא, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, ותצא ותשיח את לבך אליו יתברך. ועליך לדעת, כי הוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות

חיות אלקותו יתברך. וצריך להיות תמיד שמח, ואז תמיד יזכר את זה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חנכה שמח...

כד תקיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחנכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לדעתי, אין לכם בררה, אלא להתפשר, כי אחרת לא יהיה לכם כלום, וחבל על ממון ישראל שילך להפסד.

העקר תחזקו את עצמכם להיות תמיד בשמחה, והקדוש-ברוך הוא יעזור לכם, שיהיה לכם רק טוב בחיים, כי באמת אין לנו בזה העולם כלום רק את הקדוש-ברוך הוא, וכפי שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, הוא תמיד בשמחה. ולכן צריכים לעבד הרבה על מדת השמחה ואהבה ושלום, והעקר להתחיל בבית, שיהיה בבית אהבה ושלום, ואז מצליחים.

נא ונא אתה ... גרו יאיר, תעשה כל מיני פעולות שבעולם לשבת בפולל וללמד, כי כל יום יום בזה העולם יש לנגדו יום למעלה, וכשאדם זוכה ביום הזה פה למטה בעולם הזה ללמד תורה, אזי נשמתו תלמד בעולם הבא תורה, וכשאדם יוצא מהעולם, באים לפניו כל הימים, ואז הוא רואה מה הוא חסר מאיזה יום, ואז הוא כל-כף מצטער, אבל כבר לא יכולים להחזיר את הימים חזרה, ובאמת מובא בזהר הקדוש (חלק ג' קע:) על פסוק (בראשית כד, א): "ואברהם זקן בא בימים", 'בא בימים' שהוא בא עם כל הימים, כי כל יום יום היה אצלו יום שלם, ועל-כן ראה גם אתה לתפס בכל יום תפלה בצבור ערב ובקר וצהרים, שחרית, מנחה, מעריב, אשר עצם העבודה שאדם מתפלל במנין, זה ממשיך על עצמו

חסדים ורחמים גדולים, וכמו־כן ראה להיות בכולל, ולחטף בכל יום למודים — הן במקרא, הן במשנה, הן בגמרא, והן במדרש, אשר ארבעה למודים אלו הם כנגד ארבעה עולמות, ומי שזוכה ללמד בכל יום את הארבעה שעורים האלו, ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא ותפוך שמו מהארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה.

ואת ... תחיה, ראי לשמח ולשמח את נשות אנשי שלומנו, ובפרט בעבודה הקדושה של חנוך הילדים, תעשי את זה בנאמנות, כי עבודה במעון צריכה להיות עם נשמה, ולא לשם עבודה, כי אין לי פרנסה וכו', וכו', אלא מי שעובד במעון, צריך לעשות את זה עם נשמה, הינו למסר את כל נשמתו בשביל זה, כי סוף כל סוף הם ילדים קדושים וטהורים, שגולדו בקדשה וטהרה, וצריכים לטפח אותם, כי הם יבנו בתים נאמנים, והם העתיד של עם ישראל, וצריכים כבר להסתפל עליהם איך כשיגדלו הם יהיו כבר צדיקים וצדקניות, ומי יודע, אם לא יצא מאחד מהם איזה צדיק קדוש ונורא עד מאד, אשרי מי ששם לב אל זה, ואז טוב לו לנצח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתבשרו תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקיד.

בעזרת השם ותפוך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחגכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... גרז יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח שהתחלת לתקתק את הפתב־יד של תשנ"ד-תשנ"ה, כי אני מאד מאד מאד

מצטער איך אבדו מאתנו כל-כך הרבה מכתבים, ששמרתי עליהם כבבת עיני, מאז שהתחלתי לכתב ערב חנכה תשכ"ד עד עכשו כמעט שלא נאבד ממני מכתב אחד, ופה בפעם אחת אבדו כמה אלפי מכתבים, ויש לי על זה מאד מאד צער, כי כל מכתב ומכתב נכתב במסירות נפש ועם דם לבבי ולא בדיו, ולכן זה שלקחתם עצמכם להעתיק את כל המכתבים להציל ממה שיכולים עדין להציל — מה טוב ומה נעים, כי בקשתי מאד מאד מכל אנשי שלומנו מי שיש לו מכתבים משנים אלו שיביא את זה חזרה אלי, באפן שנוכל להדפיסם, כי סוף כל סוף מה ישאר ממני — רק זה, אני כבר אהיה בעולם העליון, ופה נחיה את כל עם ישראל עם הספרים האלו.

אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם על גדל הזכות שיש לך, ותמיד תהיה רק בשמחה, כי סוף כל סוף מה נשאר מהאדם — אם לא העזר שהוא עוזר לשני, כי זו המצוה הכי גדולה — כשיהידי עוזר לשני, ולהפך אין עברה גדולה מזו, שאדם מצער את השני, ועל-כן אשרי ואשרי מי שעוזר לשני, ועל-ידי-זה יהיה לו טוב בזה ובבא ולנצח נצחים.

אודות הרכב, לי נראה הכי טוב ההצעה האחרונה שכתבת לי, תכף שעכשו יצא לשוק וכו', ונגנסת בו כל המשפחה, והדלק לא יקר וכו' וכו', אבל אם אי אפשר כדאי לקנות על-כל-פנים רכב קטן, ואם צריכים לעשות נסיעה, אזי לוויים רכב אצל מישהו, כי הרי זה לא מצוי אצלכם לקחת את כל המשפחה בפעם אחת.

כפי הנראה, אגיע לארץ ישראל ביום שני בצהרים, ואני כבר אשאר עד אחר שבת, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעד אז יהיה לך את ספרי "שמירת-הברית".

העקר תחזק את עצמך להיות בשמחה — אתה ואשתך, כי אתם לא יכולים לתאר ולשער מה אתם גורמים בעולם, אתם

יוֹשְׁבִים בְּחֶדֶר בְּאִיזוֹ פְּנֵה בִירוּשָׁלַיִם, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים כָּל הַסְּפָרִים
וּמַחֲיִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּבָזֶה רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקטו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ טֵבֵת, ו' דְּחֶגְבָּה ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיַחֲיָה נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי שְׂאַתֶּם
שִׂמְחִים וּמִכְבָּדִים זֶה אֶת זֶה, וּבְאַמֶּת אִם תִּמְשִׁיכוּ לָלֶכֶת בְּצוּרָה כְּזוֹ,
יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים מְאֻשָּׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, וְזֶה יְסוֹד גָּדוֹל בְּחַיִּים —
כְּשֶׁהִבְעַל וְהָאִשָּׁה מִכְבָּדִים זֶה אֶת זֶה, וְאַחַד מִבֵּין אֶת הַשְּׁנֵי, וְאַחַד
רוֹצֵה לַעְזֹר לַשְּׁנִי, זֶה הַיְסוֹד בְּשָׁלוֹם-בֵּית, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשִׁישׁ אֵילֹו
חִלּוּקֵי דַעוֹת אוֹ מְרִיבוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, זֶה הָרֵס שֶׁהוֹרֵס אֶת הַבֵּית,
אִשָּׁה וּבַעֲלָהּ הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמּוֹ שָׂיֵד יָמִין לֹא יִכּוֹלָה לִהְיוֹת בְּכַעַס
עַל יָד שְׂמָאֵל, וְכֵן יָד שְׂמָאֵל לֹא יִכּוֹלָה לִהְיוֹת בְּכַעַס עַל יָד יָמִין,
כִּף צָרִיף לִהְיוֹת אִישׁ וְאִשָּׁה — גּוֹף אֶחָד, וְלֹא שִׁיף שְׂאַחַד יִהְיֶה
בְּכַעַס עַל הַשְּׁנִי, אֲלֹא אֲדִרְבָּה, אֶחָד יִכְבֵּד אֶת הַשְּׁנִי, וְאַחַד יַעְזֹר
לַהֲשֵׁנִי, וְדִיקָא עַל יְסוֹד זֶה בּוֹנִים בֵּית נֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל, וּמִבֵּית כְּזֶה
יוֹצְאִים יְלָדִים מְצֻלָּחִים; כִּי אִם הַיְלָדִים שׁוֹמְעִים מְרִיבוֹת בְּבֵית
וּחִלּוּקֵי דַעוֹת, וּמִכָּל שָׁפֵן קִטְטוֹת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַשֵּׁם יִשְׁמֹר
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', הַיְלָדִים גְּדֻלִּים בְּעִתֵּימָם. וְלִכֵּן תִּרְאוּ כָּבֵד
לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית שְׁלָכֶם בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂאָף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
וְכוֹחַ, וְאָף פַּעַם לֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם חִלּוּקֵי דַעוֹת, אֲלֹא תִהְיוּ וְתִרְנִים
לְוַתֵּר אֶחָד לַשְּׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא תִשְׁמְחוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְתַעְזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, כִּי כְּשֶׁהִבְעַל
עוֹסֵק בְּתוֹרָה, הָאִשָּׁה מִתְחַלֶּקֶת עִם הַשִּׁכָּר שֶׁנָּה בְּשׁוּהָ, וְכִמּוֹ-כֵן הוּא
כְּשֶׁהָאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ, כְּדִי שְׂיֻכַּל לְלַמֵּד, אִזּוֹ הִיא מִתְחַלֶּקֶת עִם

תורתו, כי הם נעשים שני שתפים, אשרי הזוג שמכניסים בעצמם את הלמוד הזה, אף שהם דברים פשוטים, עם כל זאת כל החיים תלויים בזה, כי בבית שיש שלום, השכינה שרויה שמה, כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום (שבת י), וכשהקדוש-ברוך-הוא נמצא בבית, אז כל הברכות מצויות בבית, והעקר תמיד לזכור, שהקדוש-ברוך-הוא מסתכל ושומע, וכתיב (צמוס ד, יג): "ומגיד לאדם מה שחוו", שאפילו שיחה קלה בין איש לאשתו מגלים לו ליום הדין (עין חגיגה ה:), ועל-כן כדאי לדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, דבורים של אהבה ושל שמחה מלדבר סתם שטיות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בחיים, וכשם שהתחלתם בשמחה ובאהבה, כן ימשכו לכם החיים בשמחה ובאהבה, ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

מאד מאד רציתי שבכל מוצאי שבת, אם אפשר ללכת למלוה מלכה אצל הרב ... ואשתו שיחיו, כי אני רוצה שתחזיקו את עצמכם האברכים הצעירים ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקטז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחנוכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, איך שאתם שמחים ועליונים, ומכבדים אחד את השני, כי זה אצלי יסוד גדול, כי אי אפשר לעבר את זה העולם, רק על-ידי שמחה ואהבה וכבוד, שאחד מכבד את השני, ותעשו כל מיני פעולות שבעולם תמיד להיות באהבה גדולה, ושאחד יעזר להשני, ומאד מאד רציתי, שבכל מוצאי שבת תתאספו אצל הרב ... גרו יאיר, כי אני רוצה שהאברכים יחזיקו את עצמם ביחד, וביחד

תזמרו את הזמירות, והוא ידבר אתכם מרבנו ז"ל, אשר אין צורך לזה.

את כל השאלות אפה יכול לשאל את הרב ... גרו יאיר, ובקרוב גם הרב ... גרו יאיר, יהיה בקי בהלכות אלו, ויקבל קבלה, ואז תוכל לשאל גם אותו. העקר תחזיקו את עצמכם ביחד, ויתקיימו הרבה מצוות, כי כל מי שמקיים מצוה — בורא מלאך, ומי שמקיים הרבה מצוות — בורא כתות כתות של מלאכים, והם שומרים אותו, ועל-כן אשרי מי שמרבה במצוות, ועקר המצוה הוא לשמח את כל בר ישראל, ולהראות דגמא איך שזוג צעיר יכולים להתנהג על-פי התורה הקדושה.

אפה ... גרו יאיר, רואה עכשו את כל מה שדברתי וספרתי עמכם זה שנים, איך שזה מועיל לה עכשו בחיים, כל אלו שהיו חכמים בעיניהם ולא רצו לשמע בקולי, מה נעשה אתם וכו', מסתובבים שבורים וגלמודים וכו', ועובר עליהם מה שעובר וכו' וכו', ורחמנות גדולה עליהם, אבל מה אני אעשה? אני בקשתי ודברתי והתחננתי וכו' וכו', והדבורים הללו הלכו לריק, ועל-כל-פנים אצל אלו שנגנסו הדבורים בלבם, עכשו צוחקים מכלם, ועל-כן ראה לשמח, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ראש-חודש טבת, ו' דחגכה ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, ואני מאד רוצה שתמשיכו לכתב, כי אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לענות לכם, אם רק יהיה לי פנאי.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע הבא ביבנאל,

וְשֵׁם נִדְבָר בְּאִרְכּוּת, לַעֲת עֲתָה אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ, שְׁכָל הָאֲבָרְכִים
הַצְעִירִים יִתְקַבְּצוּ בְּכָל מוֹצָאֵי שְׁבֶת אֶצֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְתֹאכְלוּ
שֵׁם מְלִנָּה מְלִכָּה, וְהוּא יִחֲזֹק וַיַּעֲזֹד וַיִּשְׁמַח אֶתְכֶם.

רָאָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְהִתְחִיל לִכְתֹּב, כִּי יֵשׁ לָךְ כֶּתֶב יָפֵה. וְאִם
תִּרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לִכְתֹּב סֵת"ם, אֲזַי בְּמִשָּׁךְ הַזְמַן אֶתָּה יָכוֹל לְהִתְפָּרֵס
מִזֶּה, הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ יָשׁוּב טוֹב ... שְׁתּוּכַל לְשֶׁבֶת עַל מְקוֹם אֶחָד
כְּמָה שְׁעוֹת, וְאֲזַי תִּרְאֶה אֵיךְ תִּצְלִיחַ, וְגַם בְּמִלְמָדוֹת אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת,
שְׁצָרִיכִים הָרֵבָה מֵאֵד סְבָלְנוֹת לִילָדִים, כִּי אִם אֵין סְבָלְנוֹת, אֲזַי לֹא
כִּדְאִי לִהְיוֹת מְלָמֵד, כִּי עִם יִלְדִים קִטְנִים צָרִיכִים הָרֵבָה סְבָלְנוֹת, כְּמוֹ
שֶׁהִיָּתָה לִי סְבָלְנוֹת אֲלֵיכֶם, אַחֵר כָּל-כָּף הָרֵבָה עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְצָעַר
וְיִסּוּרִים שֶׁנִּגְרָמוּ לִי, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ מֵה קָרָה פֶּה בִּישִׁיבָה, כָּל-כָּף
הָרֵבָה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְכו', כְּמוֹ-כֵן גַּם אַתָּם צָרִיכִים לְלַמֵּד מִדַּת
הַסְבָּלְנוֹת, וּבִאֲמַת כָּל אֱלוֹ שֶׁשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי — לֹא הִפְסִידוּ, כְּמוֹ אֶתָּה
וְחִבְרִיךְ וְהִתְחַתְּנָתֶם, וְאֱלוֹ שֶׁהָיוּ חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם וְלֹא צִיָּתוֹ אוֹתִי,
עָכְשׁוּ מִסְתּוֹבְבִים גִּלְמוּדִים מְסֻפָּנִים, שְׁבוּרִים וְרָצוּצִים וְרוֹקִים וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ טֵבֵת, ו' דִּחְנֻכָּה ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיְחִיו נִצָּח.

רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְכֶם לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְשִׁתְּהִיָּה בִּינְכֶם
אֶהְבָּה גְדוּלָּה, וְאֵף פָּעַם לֹא תִרְיִבוּ, וְאֲזַי תִּרְאוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם. וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי רוֹצֶה, שְׁבָכָל מוֹצָאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ
תִּתְאַסְּפוּ אֶצֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי רָצִיתִי שֶׁהָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים

אֲשֶׁר כד תקיט — כד תקב בנחל רמג

יִחְזִיקוּ מַעֲמָד וַיִּצְלִיחוּ, וַיִּזְכְּרוּ אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁשָּׁמְעוּ פֹה, וְאֲנִי
מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲדִין אַתָּה זֹכֵר מֵה שֶׁדִּבַּרְנוּ. הָעֵקֶר
תִּמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהִתְמַדְתָּ בַּעֲת שֶׁהִיִּת בַּחֲזוֹר צָעִיר, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקיט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ טֵבֵת, ו' חֲמִשָּׁה עָשָׂר.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁבְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת תַּעֲשֶׂה מְלִוָּה
מְלָכָה בְּבִיתְךָ, וְנוֹסְפוּ לָנוּ הַיּוֹם אַרְבָּעָה אַבְרָכִים, וְאֲנִי מֵאֵד רוֹצֶה
שֶׁתְּדַבֵּר אִתָּם הַרְבֵּה מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמִשִּׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וּבִפְרָט
כָּל הַדְּבוּרִים וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁאַתָּה זֹכֵר שֶׁדִּבַּרְנוּ כָּל הַשָּׁנִים. וְטוֹב וְנָכוֹן
הַדָּבָר מֵאֵד לְהִחְזִיק אֶת הָאַבְרָכִים בְּיַחַד, וְאֲנִי בָּא אַחֲרֵי הַשַּׁבָּת, כִּי
אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת אִתְּכֶם בַּהֲלוּלָא הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְאִז
אֲשַׁלֵּם לָכֶם אֶת הַהוֹצָאוֹת שֶׁל הַמְּלִוָּה מְלָכָה שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְזֶה דְּבַר
מֵאֵד מֵאֵד נְחוּץ, רַק תַּחֲזִיק אֶת עֲצֻמָּךְ. וְאִם קִטָּן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ
שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה. אָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ וְיִרְפוּ
תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, ג' טֵבֵת "זֹאת חֲמִשָּׁה עָשָׂר".

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, ר' ... גרו יאיר ויזרח.

הנה אנחנו עומדים ביום הקדוש הזה "זאת חנכה", שבו
נחתמים כל התקונים שהתחלנו בראש השנה, אני בטוח שהקדוש-
ברוך הוא יוציא אותך מהצרה שאליה נקלעת.

עלי לחזק ולעודד אותך, שאל יפל רוחך כלל, ואף שנואָה לך,
חס ושלום, כאלו אבד מנוס ותקנה ממך, אל תאמר זאת! עליך
לדעת, כי כח רבנו ו"ל הוא גדול מאד מאד, ובדאי יעשה לך טובה
בגשמיית וברוחניות גם יחד, העקר ראה להחזיק מעמד.

עלי להודיע לך, שתבונן היטב, שכל מה שקורה אתך, וכל
מה שמסבבים אתך וכו' וכו', זה קנוניא וכו', רוצים לשבר פעם
אחת ולתמיד את פעילותך, כי עם גל החזרה בתשובה שקורה עכשו
בעולם, ובפרט בארצנו הקדושה, ובפרטי פרטיות בין אחינו בני
ישראל הספרדים, אזי האפשרות של הארגון שלכם לעלות מעלה
מעלה, ויכולים להגיע רחוק מאד וכו', ויותר מזה, והם יודעים את
זאת, ועל-כן הם רוצים רק לשבר אותך, ולכן אני מאד מאד מבקש
אותך, שתשתדל מאד להיות חזק ברוחך, ואל תפחד משום בריה
שבעולם. הרגל את עצמך לדבר אליו תברך בתמימות ובפשטות
גמורה, ותהיה רגיל בזה כל יום ויום לברך לאיזה מקום, שאין שם
בני-אדם, ותבקש ממנו תברך בלשון שאתה רגיל בה, ותדע,
שכשאתם נמצא בצער גדול, וצר ומר לו מאד מאד, כי מעיקים לו
ומצערם אותו וכו' וכו', אז אם הוא בורח אליו תברך, כל השמים
פתוחים לפניו. ועל-כן, ידידי היקר, אל תהיה בטלן! ברח לך רק
אליו תברך, ותספר ותשיח את כל צרותיך עמו תברך, ותהיה
עקשן בזה לבוא בכל פעם מחדש, שזה מה שגלה לנו רבנו ו"ל,
ובדאי על-ידי-זה תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-
הוא.

עלי ליעץ לך, עכשו עם גל החזרה בתשובה וכן השדורים
החדשים, שרבים על-ידי מרצים ספרדים, הם עושים נפלאות פלאי
פלאות בין אחינו בני ישראל הספרדים, שמתחיל להיות גל של
החזרה בתשובה, וכלם יתקרבו. זכר היטב היטב מה שאני אומר
לך, ועל-כן תתחזק מאד, ואז תראה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא
הטוב, ואתה תעלה מעלה מעלה, וכל שונאיך יפלו מטה מטה, ואני
בטוח בזה, שעוד יבוא יום, שתהיה פה מהפכה בארץ ישראל,
והמהפכה תהיה לטובה, ולכן ראה לנצל את כחך וכח חברך, שהכל
הוא ממנו יתברך, ואתם שליחי המקום ברוך הוא וברוך שמו,
ותציתו את ... שליט"א, ותשתדלו לעשות מה שרק יכולים לעשות,
בנסיים והרצאות וכו' בכל הארץ, לא לחפות עד הזמן הבא, אלא
כבר תעשו תעמולה, ואז תראה איך שתצליחו, יראו עינינו וישמח
לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

תהלה לאל, מה שאתה פועל בשביל בית-המדרש זה מועיל
מאד, אבל צריכים להלחיץ עוד יותר את ... גרו יאיר, ואת ... גרו
יאיר וכו' וכו', ובשכר זה אני מבטיח לך הבטחה חזקה, שזכות
הבית-המדרש שיקום ויהיה פתוח עשרים וארבע שעות, כי יש לנו
כולל חצות, כולל חצי יום, כולל כל היום, וכולל ערב, ומלבד זאת
יושבים בקביעות בבית-המדרש אנשים ולומדים תורה, הכל יכתב
לזכותך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך חלק גדול בזה, ואני
מאד מבקש ומתחנן לפניך, שאל תרף מלעזר לנו, ואז תראה נסים
נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות
משמחות.

המאחל לך שבת שלום וחגכה שמח...

כד תקכא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר מקץ, ג' טבת "זאת חנכה"
ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... ואתו עמו ... שיחיו נצח.

מה אמר לכם! אין מלים בפני להודות לכם על גדל החסד
שאתם עושים עמדי, שאתם מדפיסים את המכתבים שלי בסדרת
שו"ת "אשר בנחל", אין מלים להסביר לכם את גדל הענין הזה,
ואף שזה נראה כסתם מכתבים, עם כל זאת אלפי אלפים וכו' וכו'
בני הנעורים מחיים את עצמם עם המכתבים האלו וכו' וכו',
לומדים ומתפללים בזכות המכתבים האלו, ולכן כל הזכות הזאת
היא שלכם, ובהזדמנות ראוי לכם לשמח מאד מאד, ושום דבר שבעולם
לא יוכל לשבר אתכם.

נא ונא תחזיקו מעמד ואל תשברו, ובקרוב מאד ישפיע לכם
הקדוש־ברוך־הוא שפע כזה, שתצאו מכל צרותיכם וחובותיכם,
ויהיה לכם רק טוב כל הימים.

ראו לעשות את התקונים שבשיחות, וזה יוצא כל־כף יפה, עין
לא ראתה וכו'.

הנה שלחתי עם ... גרו יאיר את כל המכתבים של שנות
תשנ"ד־תשנ"ה שקבלתי מאנשי שלומנו, ואני מקווה שתוכלו
לתקתק את זה ולסדרם היטב, וזו תהיה נחמה פורמא מה שמצאנו
אחר שאבדנו, ואני מקווה אל הקדוש־ברוך־הוא עוד למצא את כל
האבודות.

פה תקבל מכתב מאד דחוף למטר ל... גרו יאיר, ותשתדל

רמז

בנחל

כד תקכב

אשר

לצלצל ל... נרו יאיר, ותאמר לו שיעביר את זה אל דודו מה שיותר מהר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה לשמח תמיד ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מקץ, ג' טבת, "זאת חנכה" ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה אנחנו עומדים היום ביום קדוש ונורא "זאת חנכה", אשר ביום הזה נגמרים כל התקונים שהתחלנו בראש השנה, ולכן אתם צריכים להיות מאד מאד שמחים, ולשמח אחד את השני, ותשתדלו שתמיד תהיה ביניכם אוירה של שמחה ואהבה ואחדות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ודבר זה חשוב מאד מאד למעלה בשמים, כי סוף כל סוף ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פה ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, ועל-כן למה לריב? ולמה להתוכח זה עם זה? אדרבה עלינו לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אחד את השני.

לזאת אני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שתעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה ביניכם אהבה, אחוה ורעות, וכל אחד יעזר לשני, ואם יש למישהו מאנשי שלומנו איזו המצאה או תכנית איך לבנות את קהלתנו עם עוד איזו מדה טובה, צדקה וחסד, אהבה ואחווה, תורה ותפלה וכו' וכו', שיפתן יד וכתף לעזר, כי בזכות שפקהלה קדושה יחזיקו את עצמם ביחד, נזכה

להוריד את השכינה בעולם ונביא את הגאולה, ולכן אני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, אנא תדונו אחד את השני לכף זכות, ותשתדלו למחל אחד לשני אם אחד נפגע מחברו, צריכים להסתפל על הטוב שבכל אחד ואחד.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתתפללו בעדי, כי אני צריך הרבה הרבה ישועות, כי נקלעתי בצרות וחובות משנים, וגם מצב בריאותי רעוע, ואהיה לכם אסיר תודה על כל התפלות שתתפללו בעדי, והמתפלל על חברו — הוא נענה תחלה (בבא קמא צב.). יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתתקבלנה כל תפלותיכם לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

מאד מאד אני מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, שמי שרק יכול להצטרף אל הכולל של הרב ... גרו יאיר, לחצי יום, שישתדל להצטרף, כי יום שעובר בלי תורה, אדם מרגיש ריקנות וכו', ומי שיכול ללמד בכולל של הרב ... גרו יאיר, של רב היום, מה טוב ומה נעים, ועל-כל-פנים מי שאינו יכול, אז שיהיה בין מנחה למעריב אצל השעור של הרב ... גרו יאיר, ומלבד זאת, תקחו תורות ותלמדו ביחד, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק הלמוד תורה שאנחנו לומדים, והדבורי התחזקות שאחד מחזק את השני, אשרי מי שמכניס דבורים אלו אל תוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום וחגכה שמח...

כד תקכג.

בעצרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

חסדי השם יתברך! חזרתי לביתי תשוש כח, מרב הטרחות

אשר כד תקבד בנחל רמט

והטרדות שעברו עלי שם בארצנו הקדושה וכו' וכו', ומי יתן, שפכר אופה לבוא לגור אתכם ביחד.

מה אמר לך! אין מלים בפי להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד תנם שעשה עמנו, שנתן לנו מקום כל-כך יפה להתלמוד תורה, זה ממש ארמון, ומי יתן, שפכר נופה לראות בקרוב את הפנות מסדרות.

תמשיך לקרב את המלמדים ואת המורות, ועל-ידי-זה תראה תוצאות טובות, כי אם משתדלים להבין את המחנכים והמחנכות ועוזרים להם, אז ממילא פמים הפנים אל הפנים, הם גם-כן משתפרים, ופה אני שולח לך שיחה בשם "עבודת הקדש", שאמרתי את זה לפני המורות.

וגברת ... שתתניה תקתקה את זה, ויצא כל-כך יפה, אז פדאי שתתן העתק לכל מלמד ולכל מורה, כי זה יסוד גדול בחנוך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזקה להתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקבד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, עם הבשורה טובה שנולדה לכם בת למזל טוב, והנני מברך אתכם בברכת "מזל טוב" תמה ולבבית, וגדל שמחתי רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, כי שניכם תקוים בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

אורות השם, הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתהיה "מלכה",

וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (גִּטִּין לב.): מֶאֵן מַלְכִּי? רַבָּנִן! שְׁתַּזְכָּה
שִׁיְהִיָּה לָהּ בַּעַל תִּלְמִיד־חֶכֶם וְצָדִיק גָּדוֹל.

הַעֲקָר רָאָה לְחֹדֶשׁ אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם צָרִיךְ
תָּמִיד לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, כִּי זֶה עֵקֶר הַצִּלְחַת הָאָדָם,
שֶׁשׁוֹכַח תָּמִיד אֶת הָעֵבֶר, וּמִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּד תִּקְכָּה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר וַיְחִי, ט"ז טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, אֲבָל
אֲמַרְתִּי לָרוֹץ בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֵלּוּ לְפָנֶיךָ.

אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת חֲשַׁבּוֹן, פֶּה בִּיבְנָאֵל תּוֹכְלִי בְּנִקֵּל לְחַתֵּן אֶת בִּתְּךָ
... שְׁתַּחֲוִיָּה (הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּחֲעֲנִינוּ מִהִבְחֹר שְׂבָא מֵאֲרָצוֹת־
הַבְּרִית, שְׁמוּצָאוּ מֵאֲרֻגְנִינִיָּה, כִּי הוּא בָּחוּר טוֹב מְאֹד), תִּקְחִי
בְּחֻשְׁבוֹן שְׂאֵם תְּגוּרִי בְּבִגְי־בֶרֶק, וְתִצְטָרְכִי לְחַתֵּן אֶת הַבֵּת, אַתָּם
מִכְרָחִים לְתֵת לְפָחוֹת חֲצִי דִירָה, וּמֵאִין יֵשׁ לָכֶם אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה, וּפֶה
בִּיבְנָאֵל אִם תַּעֲשׂוּ שְׂדוּף, בְּתֻכֶּם יְכוּלָה לְגוֹר אַתָּכֶם בְּדִירָה הַנִּפְרָדָת
שְׁבִנִיתֶם, וּבִכְפֻּט אִם יִהְיֶה הִבְחֹר הַזֶּה, שְׂאִין לָהֶם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה
דְּרִישׁוֹת.

אֵל תְּשִׁימִי לֵב אֶל כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת, כִּי הַחֲלוּמוֹת שְׁוֹא
יִדְבְּרוּ, אֲנִי מִבֵּין הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת כָּל הַמִּשְׁבֵּר שֶׁעֵבֶר עֲלִיכֶם, וְאֲנִי
מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם, שְׁכַדְאִי

אֲשֶׁר כד תקבו בנחל רנא

לְכֶם לַעֲזֹב אֶת הַשְּׂדוּדָה, כִּי רָאִיתִי שֶׁהוּא בִּכְלָל לֹא בֶן-אָדָם וְכו', וְלָכֵן
אֵל תִּצְטָעְרִי, וְעוֹד תִּרְאִי דְבָרִים יָפִים פֹּה בִּיבְנָאֵל, וּבִפְרֻט עֲכָשׁוּ
שְׁהוּלָכִים לְבָנוֹת לָנוּ בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, אָנִי לֹא רוֹאֶה מָה אֶת צְרִיכָה
לְבָרֵךְ מִיבְנָאֵל.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲצִלָּנוּ,
וְהוּא מַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוִי רַב גַּחַת
מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִרְאִי הִרְבֵּה גַחַת דְּקִדְשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקבו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט"ז טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּלַּחֲיִן אֶת ... שְׂיָבִיא לָךְ אֶת זֶה
עַל-כָּל-פָּנִים בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת, בְּאַפֵּן שְׁתּוּכַל לְהַכְנִיס אֶת הַתְּכֵנִית אֶל
הַנְּעֻדָּה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וּכְבֹר דְּבִרְתִּי וְהַכְנֵתִי אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא
יָכִין אֶת הַכֶּסֶף בְּשִׁבִּיל הַנְּעֻדָּה, כִּי הוּלָךְ לִי בַחַיִּים שְׂיִגְמַר כַּמָּה
שְׁיוּתֵר מִהֵר, כִּי אִם יִהְיֶה ... מִי יוֹדֵעַ אִם תִּהְיֶה אַחֲר־כֵּן ל... גֵּרוֹ
יְאִיר, וְכֵן ל... גֵּרוֹ יְאִיר, הַשְּׁפָעָה בּוֹנֵעָה, וְלָכֵן אֲנִיחֵנוּ צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז
מִה שְׁיוּתֵר מִהֵר, וְלִגְמַר אֶת זֶה וּלְקַבֵּל אֶת הָאִשׁוּר, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא טוֹב לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְגָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְזֶה יָכוֹל לְבֹא, עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה בְּאַפֵּן שְׁתּוּכַל לְהַכְנִיס
אֶת זֶה בּוֹנֵעָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקכו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, ט"ז טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

אין בפי מלים להודות לך על החסד שעשית עמדי, ששמשות אותי כל הזמן. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצא ככר מכל הצרות והיסורים, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

מאד מאד אבקש אותך, שתהיה בקשר עם משפחת ... שיחיו, ותחזיר להם את החבילה ששכחת, כי זה עלה להם הרבה כסף, וחבל שילך לאבוד, ועל-כן ראה תכף-ומיד להתקשר אליהם במספר הזה ... באפן שזה יגיע אליהם, והכי טוב, שתמסר את זה למשפחת ... שיחיו, והם כבר יעבירו את זה חזרה, אבל אל תניח את זה ברכב שלך, כי חבל על זה.

תודרו מאד בענין הפעל חוב שלך שמלחיץ אותך, וכן תשתדל לעשות מה שאתה יכול עם הדירה, שלא ילך לאבוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויחי, י"ז טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי, שאין לי שום פוגה לעקץ אותך, או להציק לך, כל מגמתי היא שיהיה ביניכם שלום-בית, ועצתי אמונה, שתעשי כמו

שְׁאֲמַרְתִּי, וְאִז תֵּרָאִי שְׁנוֹי גָדוֹל לְטוֹכָה, וְאִף שְׁבִהַתְחַלָּה יִהְיֶה לָךְ מְאֹד קָשָׁה לְקַבֵּל אֶת זֶה, אִם תִּלְכִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁתַּעֲשִׂי מֵה שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ לִבְנוֹת אוֹתוֹ וְכו' וְכו', אִז בְּמִשָּׁן כַּמָּה שְׁבוּעוֹת תֵּרָאִי שֵׁישׁ לָךְ בַּעַל אַחֵר לְגַמְרִי, וּבְאֻמַּת אִם הִיָּה לְאִשָּׁה שְׂכָל וְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם בַּעֲלָהּ, הִיָּתָה מִהִפְכָּת אֶת דַּעַת בַּעֲלָהּ לְגַמְרִי, וְלִכֵּן עָשִׂי זֹאת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשִׂי מְדִי פַעַם אֶסְפָּה עִם בָּנוֹת הַתִּיכּוֹן, וְתַחֲזָקִי וְתַעֲזָדִירִי וְתַשְׁמָחִי אוֹתָן, וְתַסְפְּרִי לָהֶן סְפּוּרִים בְּאֻמוֹת חֲכָמִים, כִּי הֵן הָאֻמָּהוֹת הַעֲתִידוֹת שְׁלֵנוּ, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד רוֹצָה עוֹד לִבְנוֹת פֶּה בָתִּים חֲזָקִים, וְדִי לְחַפִּימָא.

תִּמְשִׁיכִי לְצַבֵּעַ אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר, כְּתַבְתִּי לְמַנְהֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר, שִׁיתֵּן לָךְ כֶּסֶף לְקִנּוֹת אֶת הַצְּבָעִים, וְתֵרָאִי לְקִשֵּׁט אֶת כָּל כֶּתֶה עִם הַרְבֵּה תְּמוּנֹת, וְיִקְרָא "וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיד", וְאִנִּי מְאֹד רוֹצָה שֶׁתַּחֲדִירִי בְּבָנוֹת אֻמוֹת חֲכָמִים, כְּדִי שֶׁדְּבוּרֵינוּ יִכְנָסוּ בְּלִבָּן וְכו'.

אִנִּי מְקַנָּה אֶל הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּבְנִי מֵה שְׁלִפְנִיךָ וְתַצְלִיחִי. הַמֶּאֱחָל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כד תקכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וִיחִי, י"ז טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִכְפֻּרְט בְּזֶה שְׁאִנִּי רוֹאֶה שְׁבִנְךָ מִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדִים, כִּי הוּא הַתְּחִיל לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שְׁנָה סִימָן טוֹב מְאֹד, וְעַל־כֵּן שְׁמוֹת תְּשֻׁמַּח עִם הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְאִין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, וְלִמְצָא רַק אֶת הָרַע, אֲדִרְבָּה, אָדָם צָרִיךְ

לראות רק את הטוב שיש בו, ולדון את עצמו תמיד לכף זכות, ועל-ידי-זה יצליח דרכו תמיד.

השיחות יצאו נפלאות מאד, וכבר תשבצו את זה בתוך הלוח, ותשלחו לי עוד פעם את לוח השיחות שיש לכם, באפן שאדע מה למלא, כדי שיגמר עוד חלק, כי גם ר' ... גרו יאיר, אמר לי שהוא יכול להשלים מהשיחות שלו אצלכם, וכך יהיה לכם ספר שלם.

תגיד ל... גרו יאיר, כי כל אלו הקונטרסים שלא הולך אצלכם, כגון: "יום הנשואין", וכן "כבוד חמיו", ועוד כאלו, הוא יכול לצרף עם המשלוח של הספרים השבוע, כי חבל, באשר פה זה הולך מהר.

מה אמר לך, ידידי הנקר! אתה צריך לשמח עם זכות הרבים שיש לך, אשריך ואשרי חלקך, ואין זכות הרבים עוד יותר גדולה מזו.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקל.

בפזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ויחי, י"ז טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד אבקש אותך, שתדבר הרבה עם גברת ... שתתיה, ולהסביר לה, שחבל שתעזוב, וכן תעשה כל מיני מאמצים, שיצא השדוף עם הבחור, כי חבל על שניהם, ואתם לא צריכים להסתכל על שום דבר, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחו, רק העקר לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תצליחו את דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תקלא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וִיחִי, י"ז טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאָד מָאָד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר
שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי הַשְׂמִיחָה
עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂחִזּוֹק בְּמִדַּת הַשְׂמִיחָה, וְצִרִיכִים לְמִסֵּר אֶת
עֲצָמוֹ עַל מִדַּת הַשְׂמִיחָה, כִּי זֶה מְהַעֲבֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת שְׁבִמְקֻדָּשׁ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר מִחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁל אָדָם צָרִיךְ לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם צָרִיךְ לְרִצּוֹת רַק לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְהַקוֹל שֶׁל אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהַדְּבֹר שֶׁלוֹ
צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְזֶה סוּד הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת:
אֲצִילוּת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, כִּי רִצּוֹן הוּא מַעוֹלָם הָאֲצִילוּת,
מִחֲשָׁבָה הִיא מַעוֹלָם הַבְּרִיאָה, וְקוֹל הוּא מַעוֹלָם הַיְצִירָה, וְדְבֹר הוּא
מַעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁעֲבֵד אֶת הָאֲרֻבָּעָה כְּחוֹת הָאֵלּוּ, דְּהִינּוּ
מִחֲשָׁבָה וְרִצּוֹן, קוֹל וְדְבֹר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִזּוֹ הוּא הַכִּי
מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.

בְּנֵךְ הַתַּחֲלִיל לְהַתְמִיד מָאָד בְּלִקְוֹטֵי־מוֹהֲרָן וּבִתְקוּנֵי־זִהָר, וְאֲנִי
מִקְנָה אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנָה יִזְכֶּךָ לוֹ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְיִשְׁעִבֵּד לוֹ
אֶת כָּל הַחוּשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַלְמוּד בְּלִקְוֹטֵי־מוֹהֲרָן וּתְקוּנֵי־זִהָר
מִזְכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחִזּוֹק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תקלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיְחִי, י"ז טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט בְּזֶה שִׁפְתָּתְךָ קוֹ נִפְרָד לְעֲצָמְךָ, וְזוֹ תִּהְיֶה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה, שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ לְשַׁלַּח עַל-יְדֵי אֲחֵרִים, אֲלֹא רַק עַל יְדֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְנִטֵּעַ אֶת הַשְּׁלִשָּׁה עֲצֵי זֵית לְפָנֵי הַמִּקְוֶה, וּפֶה אֲנִי כּוֹתֵב מִכְתָּב, שֶׁתִּמְסַר אוֹתוֹ לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּאִפֶּן שֶׁתּוּכַל לְגַמֵּר אֶת הַנְּטִיעָה שֶׁל הַשְּׁלִשָּׁה אֵילָנוֹת, כִּי הַמָּקוֹם שֶׁם מַעֲלָה שְׂאֵט גִּפְשׁ, וְשִׁלְמָתִי מֵאֲתִים שֶׁקָּל לְטַרְקָטוֹר לְנִקּוֹת אֶת הַמָּקוֹם, וְעַכְשָׁיו אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת גַּם גִּדְּרַי חֵי, בְּאִפֶּן שִׁיְהִיָּה צָנוּעַ, וְתִגִּיד לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁאֲנִי בִקְשָׁתִי מְאֹד שֶׁבִט"ו בְּשַׁבָּט, כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִטְעוּ גִדְּרַי חֵי סָבִיב הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה כַּמְדָּבָר, אֲזוֹ גַּם תִּטְעוּ סָבִיב הַגִּדְּרַי שֶׁל הַמִּקְוֶה, בְּאִפֶּן שִׁיְהִיָּה דָּבָר צָנוּעַ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שֶׁאַתָּה מִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לַעֲשׂוֹת וִילּוּנוֹת בַּתְּלַמוּד תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מִקְוֶה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ שֵׁם אִימְפֶּרִיָּה, וְאֲנִי מְאֹד מִקְוֶה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבִקְרוֹב מְאֹד יִבְנוּ גַם לְבָנוֹת וְלִגְן שְׁלֵהֶן וְלַפְּעוּטוֹן, בְּאִפֶּן שֶׁכָּל מוֹסְדוֹתֵינוּ יִהְיוּ מְרֻכְזִים בַּמָּקוֹם אֶחָד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְהַעֲקֹר תִּבְשֹׁר לִי תִמְדִּיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תקלג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וִיחִי, י"ז טֶבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... שְׂיִחְיָה נְצַח.

מָאד מָאד אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְמַסֵּר לִידֵידֵינוּ ... גֵּרוֹ יָאִיר,
סֵךְ שְׁלֹש־מֵאוֹת שָׁקֶל בַּעֲבוּר נְטִיעַת אֵילָן זֵית לִפְנֵי הַמִּקְוָה, וּבִשְׂכַר
זֶה יִתְקַיֵּם בָּכֶם הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קכח, ג): "בְּנִיךָ כְּשִׁתִּילִי וְזֵתִים סָבִיב
לְשִׁלְחָנִי", וּבִפְרָט שְׁנִטַּע אֶת זֶה לִפְנֵי הַמִּקְוָה, וְדִי לְחִפְיָמָא.

תָּלוּ אֶת הַכֶּסֶף, הַעֲקָר שְׂיִגְמַר מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא אֶל תְּרִיבוּ בִּינִיכֶם, אֲלֵא תַּצְאוּ שְׂנִיכֶם אֶל הַפֶּצֶת אוֹר
רַבֵּנוּ ז"ל וְזֶה יוֹעִיל לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם
תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תקלד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וִיחִי, י"ז טֶבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

מָאד מָאד אֲבָקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּל לַתַּת כֶּסֶף מִהַעֲמוּתָה לְגִבְרַת
... שְׂתַחֲיָה, בְּאִפְּן שְׂיִהְיוּ לָהּ צָבָעִים לְצַבֵּעַ אֶת הַקְּרֶאנוֹנִים, וְלִקְנוֹת
קְשׁוּטִים לְשִׁים בְּפָנִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אֶת הַמָּקוֹם אֲרָמוֹן, וְזֶה
יִרְחִיב אֶת דַּעְתָּם שֶׁל הַיְלָדִים, כִּי צְרִיכִים לְקַשֵּׁט כָּל כֶּתֶה בְּכָל מִינֵי
קְשׁוּטִים יָפִים וּבְרִיֶּסְטוּלִים, וְכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים אִם תִּלְחִיץ אֶת

המועצה שיעשו סורגים, באפן שלא יפרצו שם, חס ושלום, ויוציאו משם דברים, כגון מכוונות וכו' וכו', וצריכים לשמור מאד, שלא תהיה פרצה הקוראת לגנב, חס ושלום, וגם טוב מאד שתגיד ל... הממנה על השמירה, שישים עין תמיד על המקום של התלמוד-תורה שלנו, שלא יסתובבו שם ילדים חילוניים לעשות הזקים, חס ושלום, הוא אמר לי שהוא מוכן לשמור, אבל אתה צריך לעזור אותו ולחזקו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

שלחתי לך שיחה נפלאה בשם "עבודת הקדש", שתמסר את זה לכל מלמד ולכל מורה, כי הוא עקר גדול בחינוך.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, כ' טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרד יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ולקבל את הדיו"ח, וכן תעשה לכתב לי מפעם לפעם דיו"ח מה שקורה הן בבית-ספר והן בתלמוד תורה והן בפעוטון, וממש חיים חדשים תכניס בי, כי סוף כל סוף זו כל מגמתי לראות בהצלחת הילדים, ועל-כן תעשה מה שתעשה, באפן שלא תהיה אוירה של מתח, כי אם המלמדים או המורות או המטפלות הם במתח, על-ידי-זה לא יכולים לחנך אחר-כך את הילדים, ואנחנו צריכים לתת לילדים שלנו את החנוך הכי טוב והכי קל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנצליח לחנכם בקדשה וטהרה כרצונו יתברך. ובאמת החנוך הוא מהיסוד ביהדות, אשרי מי שזוכה לעזר בזה, ושכרו יגדל בשמים.

אֲשֶׁר כד תקלה בַּנְחֹל רנט

אֲנִי מְקִים אֶת רְצוֹנְךָ, וְשׁוֹלַח לְכֻלָּם מִכְתָּבִים, לְחֻזְקָם וּלְעוֹדָם
וּלְשִׁמְחָם, וּמִי יִתֵּן שְׂאֵזְכָּה לַפֻּעַל אֲצִלָּם.

הָיִית שְׂאֵתָה נּוֹסֵעַ הַיּוֹם עִם כָּל הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה אֶל קִבְרֵי
צַדִּיקִים, מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲוֶרֶר אֶת כָּל הַיְלָדִים
שִׁיתְּפִלְלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, כִּי מֵאֵז שְׁחֻזְרָתִי מֵאֲרָצְנוּ הִקְדוּשָׁה, אֲנִי מְרַגֵּשׁ מְאֹד
לֹא טוֹב, וְאֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׂכָבֶר אֲזָכָה
לְבוֹא וּלְגוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד, אִם אֵתָה וְ... יְכוּלִים לְהִזְמִין מִדֵּי פַעַם אֶת חֲבֵרֵי
הַמוֹעֵצָה, שִׁיבֹאוּ לְבַקֵּר אֶת הַתְּלֻמוֹד-תּוֹרָה, וּבִפְרָט אֶת הַגְּבֵרָת ...
כְּדֵי שִׁיתְּרַשְׁמוּ, וְתִגִּיד לָהֶם פֶּה אֲנַחְנוּ, בְּמָקוֹם שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִפְּרִיעִים
לְאָף אֶחָד, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁכָּל הַיְלָדִים יִתְּנוּ לָהֶם אֶת הַכְּבוֹד הָרָאוּי, כִּי
אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֲנַחְנוּ נִפְעַל רַק בְּטוֹב, וּכְדֹאִי לְהִזְמִין גַּם אֶת ...
וְלִהְשִׁתַּדֵּל בַּעֲת בְּקוּרוֹ שִׁיתְּנוּ לוֹ אֶת הַכְּבוֹד ... וְרֵאִיתִי מִחֻכָּם אֶחָד
שֶׁכָּתַב: "עִם שְׂנָאָה לֹא מְכַנִּיעִים שְׂנָאָה, לֹא-כֵן עִם אֱהָבָה מְבִטְלִים
שְׂנָאָה", וְאַחֵר שֶׁהִתְבּוֹנְנָתִי מֵה שְׁקוּרָה פֶּה אֲצִלָּנוּ, אֲנִי רוֹאֶה שְׂוֹאֵת
הַדָּרֶךְ הַיְחִידָה שְׂנֻצְלִית, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כֶּף, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנֻצְלִית בְּדִרְכָּנוּ.

שׁוּב פַּעַם אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּהֲיָה בֵּין הַמּוֹרוֹת אֲוִירָה שֶׁל
שְׂמִחָה וּבְלִי מֵתַח, וְכֵן אֲצִל הַמְּלַמְדִּים שְׁתַּהֲיָה שְׂרוּיָה אֲוִירָה שֶׁל
שְׂמִחָה בְּלִי מֵתַח, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בֵּין הַמְּטַפְּלוֹת, שְׁתַּהֲיָה
שְׂרוּיָה רַק שְׂמִחָה, וְזֶה יִתֶּרֶם לָנוּ הַרְבֵּה, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרֹאוֹת
מֵה שְׂטוֹב לַיְלָדִים, וְלֹא מֵה שְׂטוֹב לָזֶה אוֹ לָזֶה.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוּכַל לְהַפִּיךְ אֶת הַתְּלֻמוֹד-תּוֹרָה
לְאַרְמוֹן, וּמִי יִתֵּן, שְׂכָבֶר נִזְכָּה לְרֹאוֹת אֶת הַבְּנוֹת שְׂמָה וְאֵת שְׂאֵר
הַמוֹסְדוֹת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַעֶקֶר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

תִּזְמִין כָּכֶר אֶת הַשְּׁלֵשָׁה אֵילָנוֹת "עֲצֵי זֵית", וְעוֹד יִנְטְעוּ אֶת זֶה
הַשְּׁבוּעַ, כִּי ... כָּכֶר הַכִּין שְׁלֹשָׁה בּוֹרוֹת לִשְׁלֹשָׁה אֵילָנוֹת. וַיַּעַן שְׁאֲנִי
רוֹאֶה שְׁ... מִתְעַצֵּל, אֲזִי אֲנִי לוֹקֵחַ עַל עֲצָמִי אֶת הַמַּצָּנָה הַזֹּאת, וְתִלְוָה
לִי שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שְׁקָל, וְאֲנִי אֶרְאֶה לְהַחְזִיר לָךְ אֶת זֶה בְּקֶרֶב, כִּי מָאֵד
אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִנְטְעוּ אֶת הַשְּׁלֵשָׁה אֵילָנוֹת עוֹד הַשְּׁבוּעַ, כִּי אַחֲר־כֵּן
בְּט"ו בְּשָׁבָט צְרִיכִים לִנְטֹעַ שְׁמָה גֹדֶר חֵי.

הַעֶקֶר רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִקְדִּים אֶת
כָּל אֶחָד עִם חֵינֶךָ וְעִם שִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְאַשְׁתְּךָ, שֶׁתַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת,
וְיִתְבַּשְּׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּמְסֹר אֶת הַמִּכְתָּב לְ... תִּכְרֶף-וּמִיד עַל הַבֶּקֶר, כִּי אֲנִי מָאֵד רוֹצֶה
שֶׁהִילָדִים יִתְפָּלְלוּ בְּעַדִּי אֲצֵל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י.

כד תקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר שְׁמוֹת, כ' טֵבֵת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

הַנְּנִי רוֹאָה, שְׁאַתֶּם מִתְעַצְלִים בְּעִנְיַן הַנְּטִיעַת "עֵצִי זֵית", אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם יוֹם אֶחָד, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לִגְיֵס אֶת הַכֶּסֶף — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם לֹא, אֲנִי לוֹקֵחַ בְּעֶצְמִי אֶת הַמַּצּוֹה, וְחֻבֵּל שְׁתַּפְּסִידוֹ דְּכָר גָּדוֹל.

נָא וְנָא תַּצְאוּ שְׂגִיכֶם לְהַפְצָה, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמַּחֲלָקָה, וּלְדַעֲתִי, אַתֶּם יְכוּלִים לְהִיּוֹת זֹוג נָפֶלֶא, אִם רַק לֹא תִרְיְבוּ בִּינֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר שְׁמוֹת, כ' טֵבֵת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֵׁישׁ לָךְ קוֹ פְּתוּחַ, כֶּךָ אֲנִי לֹא צָרִיךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד.

אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל, הֵכִי טוֹב שְׁאַתָּה תִּשְׁלַם לְכָל אֲבִירָךְ בְּלִי שׁוּם קֶשֶׁר עִם הַהֲנָהֳלָה, כִּי אֲנִי רוֹאָה, שְׁאִם אֶחָד לֹא יִקַּח אֶת הַתְּשָׁלוּם הַחֲדָשִׁי, אֲזִי יִתְפּוֹרֵר הַכּוֹלֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבְצֶדֶק, כִּי אֲבִירָכִים מְקַבְּלִים סֵף שֵׁשׁ-מֵאוֹת ש"ח, וְזֶה פְּשׁוּט מִצְחִיק, זֶה מִסְפִּיק בְּקִשִּׁי לְנִטִּילַת יָדַיִם וְלִמִּים אַחֲרוֹנִים, כִּי כְּמַעַט שֶׁחֲשִׁבּוֹן הַמִּים עוֹלָה כְּכֹה, וְעַל-כֵּן

אם תוכל לשלם לכל תלמיד כולל סכום (כלי שום קָשֶׁר למה שמקבלים), אזי אין למעלה מזה, וזו זכות גדולה.

אודות ... וכו', זה יצר הרע גדול, קדם רוצים להסתפל רק דברים 'טובים', ואחר-כך הקדוש-ברוך-הוא יציל אותנו במה יכולים להכשל, ועל-כן כדאי להמנע מזה.

ואודות נסיעה לחו"ל, יותר טוב להשאיר בבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי העקר לי מאוד ... גרו יאיר.

באתי להודות לך על המאמצים שאתה עושה בשביל בנין בית-הכנסת, ותהלה לאל, היום חתמה כבר המועצה, עכשו אנחנו צריכים עוד טובה קטנה, שיכנס לוועדה היושבת ביום ראשון הבא, ואם אתה יכול לדבר עם ... גרו יאיר, שילחץ על ... גרו יאיר, שילחץ על הוועדה שיכנס ביום ראשון הבא, אז הכל יעבר על הצד הכי טוב.

העקר ראה לחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, אשר הקדוש-ברוך-הוא שומר אותך, ולא יכולים לעשות לך שום דבר, ואף שמאמימים עליך — אתה תצחק, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואנחנו ממשיכים להתפלל עליך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שכל שונאיך יפלו תחת רגליך, העקר ראה לחזק את עצמו ביותר להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בקיום האדם, ואף שעוברים עליך הרבה פחדים, עם כל זאת תשתדל מאוד להיות בשמחה, ולהרחיב את דעתך, וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח

לְמַחֵר. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וּבְשִׁעָה זֹאת בְּשִׁמְחָה, וּבְרָגַע זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֹךְ תִּתְּנֶהג בְּכָל רָגַע וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל יוֹם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁמַע כָּלִי זִמְרָה, וְעַל כָּלֵם תִּכְרַח מִדֵּי פַעַם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁמַח וְתִסַּפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכָּל, וְתִצָּא זָכָאִי, וְאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה מְחַכֶּה עָלֶיךָ, כִּי לֹא בְּחֻנָּם שְׂרֹדֶפִים אוֹתָךְ כָּל-כֶּף, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד מִפְּחָדִים מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲלֶה מַעֲלָה, וְאִין זֶה חֲלוּם בְּאַסְפִּמְיָה, אֲלֵא זֶה הַמְצִיאוֹת, כִּפִּי גַל הַחֲזָרָה בְּתִשְׁבּוּכָה. וְלִכֵּן רָאֵה לְשַׁמֵּחַ מְאֹד וְלֹא לִפְחֹד, כִּי לְגִדּוּלוֹת נּוֹצְרֶתָ, וְעַל יָדְךָ צְרִיכִים לַעֲבֹר הַרְבֵּה דְּבָרִים גְּדוֹלִים, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שֶׁתַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחִתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁהַכָּל הִסְתַּדֵּר בְּמַעוֹן.

אִם אֶפְשָׁר שֶׁר' ... גִּרֹּז יֵאִיר, יִקַּח אֶת עֲנִיָּן הַבְּשׂוּל בְּמַעוֹן — הִיָּה טוֹב מְאֹד, כִּי אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין אֲשֶׁר ... תַּחֲיָה לֹא תוּכַל לְהַמְשִׁיךְ, וּבִפְרָט כְּשֶׁעוֹמְדֵת לְהִתְחַתֵּן, יוֹתֵר טוֹב לָתֵת לָהּ עֲבוּדָה אַחֲרֵת וְלֹא בְּשׂוּל, וְהָאֲבִירָה הַנ"ל הוּא אֲבִירָה תַלְמִיד חֶכֶם, אֵיךְ דְּחִיק מְאֹד בְּפִרְנִסָּתוֹ, וְהוּא מְבַשֵּׁל לִי בְּשִׁבְתוֹת כְּשֶׁאֲנִי נִמְצָא בִּיבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן אִם אֶת יְכוּלָה לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּתוֹר מְבַשֵּׁל — הִיָּה טוֹב מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתְּדוּחִי לִי בִּפְרָטִיּוֹת אֵיךְ מִתְּנַהֵל הַמַּעוֹן, וְאִיזוֹ אוֹיָרָה שׁוֹרָה עֲכָשׁוּ בֵּין הַמְּטַפְלוֹת.

הַעֲקָר רְאִי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לַעֲשׂוֹת רַק מְצוּוֹת, כִּי זֶה רַק מַה

רסד אָשָׁר כד תקמא — כד תקמב בַּנְחַל

שׁיִשְׁאָר מֵאַתָּנוּ, כִּי הַחַיִּים כָּל־כֶּךָ קִצְרִים, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֵבֵל, הֵנָּה אֲנַחְנוּ בָּאֵן, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וַיְמָה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק הַמְצוֹת וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שְׁעוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם, וּכְדָאי לְסִבֵּל כָּל הַחֲרוּפִים וְהַגְדוּפִים מִבְּנֵי־אָדָם, וְזוֹ כְּפֻרַּת עוֹנוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, זֶה רַעֲיוֹן טוֹב מְאֹד, אֲבָל רַק בְּתַנָּאִי שֶׁהוּא יִרְצֶה לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, וְאַתָּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַתַּנָּאִי הַזֶּה תַּנָּאִי כְּפוּל, כִּי אִם בְּתַךְ תִּגְוֹר בִּיבְנֵאֵל, יִהְיֶה לָּהּ כָּל טוֹב, וְאִם הִיא תַּצָּא לְגוֹר מִחוּץ בִּבְנֵאֵל, מִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִּקְבֵּל כְּמָה מִכְתָּבִים נְחוּצִים מְאֹד, רְאֵה לְמִסֵּר אוֹתָם לִיעָדָם, וּבְכַרְט אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁל ... גִּרּוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא צָרִיךְ אֶת זֶה עוֹד עַל הַבִּקָּר.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה נִסִּים נִגְלִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ועקר השמחה — שאתה
זוכה לחנך את ילדי ישראל באמונה הקדושה, כי באמת על מלמד
תינוקות של בית רבן נאמר (דניאל יב, ג): "מצדיקי הרבים בפוכבים"
(בבא בתרא ח:), והשכינה שורה על פניהם. ועל-כן אתה צריך לשמח
מאד, שאתה מלמד תינוקות של בית רבן, ובזכות זה סוף כל סוף
תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי לא נגאלו
ישראל, אלא בזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן (עין שבת
קט:), וכן לא נגאלו בני ישראל, אלא בזכות הבל פיהם של תינוקות
של בית רבן. ועל-כן אשרי ואשרי מי שמחנך את הילדים מגיל
קטנותם, שיש אלקים חיים בעולם, והוא מנהיג את העולם
בהשגחה פרטי פרטית, וזה צריכים להכניס בילדים מגיל קטן, עד
שיהיה להם ברור, שאין בלעדיו יתברך כלל.

נא ונא תשתדל להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בחיי
האדם, וצריכים למסר את נפשו על מדת השמחה, ואסור לחדות
את השמחה מיום לחברו, אלא בכל יום תשתדל להיות בשמחה,
ותדע, שהשמחה לא באה קל, אלא צריכים על זה מסירות נפש.
ולכן ראה למסר את נפשך על מדת השמחה, וכפי שתהיה בשמחה
כן תתרחב דעתך, כי "מחשבה" אותיות "בשמחה" (תקוני זכר סז.),
על-ידי שמחה יכולים להוליד את המוח והדעת כמו שרוצים
(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י').

השמחה תביא לך פרנסה בשפע, כי תכף ומיד כשאדם
בשמחה, אז הוא אינו עצבני, ואינו מוציא את העצבים שלו על
אחרים, ומכל שכן לא על אשתו. וברגע שאדם מכבד את אשתו

— בא לו שפע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.),
אוקירו לנשיכו, כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם, כי
היכי דתתעשרו].

אם אפשר להלוות עד חצי היום את הרכב ל... גרו יאיר, מה
טוב ומה נעים, כי הוא צריך לרוץ לועדה בעבור הפנן שאנחנו
הולכים לבנות, ואהיה לך אסיר תודה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה ... ספר לי, שעומד להיות עליך משפט וכו', והיות שהוא
היה היום בועדה, אמרו לו שם, שתכל שאתה לא בא להגיש
תכנית, ואז יתבטל ממך המשפט, ואחרת תהיה לך בעיה. ולכן
איעצך שתתעצ עם ... גרו יאיר, מה יש בפיו, כי הוא רץ עכשו
בכל יום לועדה בשבילי, והוא בתוך הענגנים, ועל-כן תתעצ אתו
מה לעשות, ואני מקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שתצית, באפן
שלא יהיה לך שום משפט, ולמה אתה צריך את זה.

מאד מאד אבקש אותך, אם יכולים לעשות שלום בין הילדים,
כי חבל שיריבו, אני אשתדל לכתב לכל אחד בנפרד, ולעשות
ביניהם שלום, אבל אתה תעשה גם-כן מה שתוכל.

ראה 'לגנב' בכל יום איזו שעה או שעתים, ולבוא לכולל לפני
הצהרים, ובזכות זה יתרחב לך בפרנסתך, כי מי שקובע את עצמו
בלמוד התורה הקדושה, הקדוש-ברוך-הוא משלם שכרו משלם,
ולא יחסר לו כלום, כי התורה מעשרת בגשמיות וברוחניות, וכן

לְקַחַת אֶת בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עִמָּךְ, כִּי תִכַּל שְׁלֹא יִלְמַד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֹב לְהִיּוֹת עוֹד פַּעַם בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ אֶת מִשְׁקִיעָה בְּבִנּוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם. מָה אִמְר לָךְ! סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאַתְּנֹו רַק זֶה שְׁאַנְתְּנוּ זֹכִים לְהַשְׁקִיעַ בְּבִנּוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי שֵׁשׁ לוֹ חֵלֶק בָּזֶה.

שְׁלַחְתִּי לָךְ הַיּוֹם פָּרוּשׁ עַל פָּסוּק חֲדָשׁ בְּמִשְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַזְכֶּה לְסֵיִם אֶת כָּל הַפָּרוּשׁ, וְנִצְלִיחַ דִּרְכָּנוּ לְהַחֲדִיר אֱמוּנָה פְּשוּטָה, אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימֵן קצא), שְׂיִכּוּלִים לְשִׁבְתַּת שְׁנֵי אֲנָשִׁים בָּזֶה הָעוֹלָם, זֶה יוֹשֵׁב בְּגֵן-עֵדֶן וְזֶה יוֹשֵׁב בְּגִיְהֵנוֹם, זֶה מְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין בִּלְעָדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְזֶה, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, נִעְתָק מִכָּל זֶה, וְאִזּוּ מְרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאַשְׁרֵי מִי שְׂמַכְנִים בְּדַעְתּוֹ אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אִם אֶת דּוֹקָא רוּצָה שְׁבַעֲלָךְ יִהְיֶה הַמְבַשֵּׁל, אֲנִי יָכוֹל לְסַדֵּר אֶת זֶה תַּכְף-וּמִידָה, כִּי חֲסֹר לָנוּ אֶחָד שְׂיִתְעַסֵּק בְּבִשּׁוּל, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי שְׁבַעֲלָךְ לֹא יֵצֵא מִיבְנָאֵל, אֲלֹא יֵשֵׁב עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה יוֹמָם וְלַיְלָה. רְאֵי לְכַתֵּב לִי וְאֲנִי אֶסְדֵּר אֶת זֶה בְּתַכְלִית הַטּוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ אֵיךְ שְׁאֵת מִתְחַזְקֶת.

אֲנִי הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ לָלֶכֶת לְשִׁעוּרִים, כְּדֵי שְׁתַּהַיִּי נוֹכַחַת שְׁמָה,
וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, יִדְּבֹרוּ אֵיזָה דְּבוּר לֹא בְּמָקוֹם, תּוֹכְלִי לְהִשְׁתִּיק
אוֹתָם תִּכְף־וּמִיד.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדִל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם, וּבְזָכוּת
זֶה יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים מֵאֵד מִצְלָחִים, בְּעֶלְךָ מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל
הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וּבְשִׁבִּיל הַבֵּית-סֵפֶר וּבְשִׁבִּיל הַמַּעֲוֹן, וְאֶת מוֹסֶרֶת אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל נְהוּל כָּל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר: מִמִּי שְׁאֲנִי
מִקְבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן, וּבּוֹדָאִי בְּזֶה שְׁאֵת תּוֹרַמַת מְזַמְּנָךְ וּמְנַפֶּשֶׁךְ
לְמַעַן וּלְבֵית-הַסֵּפֶר וּלְתַלְמוּד-תּוֹרָה, בְּזָכוּת זֶה יִהְיוּ לָךְ יְלָדִים
מִצְלָחִים מֵאֵד. וּבִמְדָה שְׁאֵדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ (סוּטָה ח.).
מֵה שְׁאֵדָם מוֹסֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲזִיר לוֹ
כָּפֶל כָּפָלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִשְׁמֵשׁ אֶת הַצַּדִּיק, וְאֵז יִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ
יִתְבָּרַךְ.

רְאִי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְׁמַחָה, כִּי הַשְׁמַחָה הִיא
רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַּק בְּשְׁמַחָה,
וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

נסיתי היום להתקשר אליך אבל אף אחד לא ענה.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד
בהצלחת האדם, ומי ששמח תמיד — הוא מצליח (ספר-המדות, אות
הצלחה, סימן א'), ואני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה כל מיני
מאמצים, שתהיה רוח ואוירה של שמחה — הן בתלמוד-תורה והן
בבית-הספר והן במעון, כי לא יכולים להפעיל ולהעביר עובדים
ביד קשה וחזקה ובתקיפות, אלא בדרכי נעם, ועל-ידי-זה תשרה
אוירה של שמחה ורגיעה.

העקר תחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהוא
יתברך המנהיג של העולם, והוא בעל-הבית, וכל הצרות והיסורים
שיש לנו זה רק המקל להכות בנו, כדי שנופה לחזר בתשובה,
ועל-כן תעזר תמיד את הילדים, שיתפללו אל הקדוש-ברוך-הוא,
כי תפלתן של תינוקות של בית רבן עולה ובוקעת את כל הרקיעים,
ועל-כן כל מה שאתם צריכים תבקשו את הילדים לעשות חמש
דקות תפלה, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו,
ואז תראה איזו הצלחה תהיה לנו בכל הקהלה שלנו, כי התפלה
שהילדים מתפללים, זה מאד מאד מקבל ומרצה בשמים, אשרי
המאמין ויוכח שכך הוא.

לדעתי, טוב להחליף את ... מהבשול, כי סוף כל סוף היא
הולכת להתחתן, ואני לא יודע אם היא תחזיק מעמד, ולדעתי, טוב
להכניס את האברך ר' ... גרו יאיר, אשר אין לו עכשו פרנסה, והוא
תמיד מבשל לי בשבתות כשאני נמצא ביבנאל, ועל-כן תציע לו

אַתּ הַעֲבוּדָה הַזֶּה, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה עַל חֻלְקֶךָ שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּחִנוּךְ הַנֶּעַר שְׁלֹנוּ, שֶׁהֵם נִשְׁמֹת קְדוֹשׁוֹת וּטְהוֹרוֹת, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵת גְּדֹל הַשְׂמִיחָה שְׁאַתָּה גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵייתָ רוֹקֵד מְרַב שְׂמִיחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים הֵם הַעֲתִיד שְׁלֹנוּ, וּמֵהֶם תִּצְאָנָה מְשֻׁפְּחוֹת קְדוֹשׁוֹת וּטְהוֹרוֹת, וְלָכֵן כְּדֹאִי לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם הַרְבֵּה אֲמוּנָה, כְּדֵי שֶׁיִּגְדְּלוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ, שְׁלֻקְחָתָה עַל עֲצֻמָּךְ אֵת הַמִּצְוָה הַזֶּה לְשַׁלַּח אֵת כָּל סִפְרֵי "שְׁמִירַת-הַבְּרִית". אֲנִי בִּעֲצָמִי נִדְּבַתִּי אֵת כָּל הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, וְאֲנִי מִפִּיץ אֵת זֶה חֲצִי בְּחֻנָּם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה, וְלָכֵן אֲנִי מוֹדֶה לְךָ מֵאֵד עַל גְּדֹל הַמִּצְוָה שְׁעָשִׂיתָ, שְׁאַתָּה שׁוֹלַח אֵת זֶה עַל חֲשָׁבוֹנְךָ.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! לֹא הָאֲמִנְתִּי עַד שֶׁלֹּא רָאִיתִי אֵת הַצֵּעַר וְהִיִּסוּרִים שֶׁעָבַרְתָּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים, כִּי הָאִשָּׁה הַזֹּאת הִיא אִשָּׁה רַעָה בְּמֵלֶא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ הִחֲזַקְתָּ אֶתָּה מֵעַמֵּד, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּפְטֹר כָּכָר מֵהַצָּרָה הַזֹּאת, וְתִכְנֶנָה בֵּית חֹדֶשׁ, וְאֵף שֶׁאֵין דְּרָכֵי לְהִתְעַרֵּב בְּעִנְיָנִים כָּאלוֹ, אֵף תִּאֱמִין לִי, שֶׁנִּשְׁפָּף לִי הַדָּם בְּשָׁעָה שְׁרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְרָאִיתִי אֵת רַע לְבָבָהּ, וְלֹא הָאֲמִנְתִּי אִם לֹא רָאִיתִי.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֵת עֲצֻמָּךְ בְּיוֹתֵר בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע

ותאמין, אָשר אין בלעדי יתברך כלל, והוא יתברך מְחִיָּה וּמְהִיָּה
 ומקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר הֵם עֲצָם
 עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יתברך, ואָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
 לֵאמֹן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע אָשֶׁר אֵין לוֹ רֵצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רֵצוֹנוֹ
 יתברך, שְׁנֵה עֶקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שְׁאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וּלְבַטֵּל
 אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֱלֹוֵי יתברך, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ,
 אָשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדוֹמֵם, צוֹמַח, חַי,
 מְדַבֵּר, הֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְלֹ זֶה זֻכִּים עַל-יְדֵי
 רַבּוּי הַתְּבוּדוֹת, וּבִפְרָט בְּלִילָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב), שְׁעַל-יְדֵי שְׁאָדָם מִתְּבוּדָה בְּלִילָה, עַד שֶׁבָּא
 אֶל בְּטוּל כְּזֶה, שְׁאֵז נִתְבַּטֵּל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְנִעֲשֶׂה אֹר אֱלֹקִי, הֵינוּ
 שְׁמוּצָאִים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יתברך וְאֶת אֹר הַגִּנוּז בְּכָל פֶּרֶט
 וּפְרָט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַגִּיעַ אֶל מִדְּרָגָה זוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ
 כָּל הַיָּמִים.

אָתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּחַ בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית עַל שְׂאֵתָה
 זֻכָּה בְּכָל לֵילָה לִזְמַר תְּקוּנַת חֲצוֹת בְּשִׁעַר הַשָּׁמַיִם, עִם מִנְּזֵן אֲנָשִׁים,
 וּמְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְפַּלֵּל גַּם בְּעַדִּי לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָה
 הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף, כִּי בַּעֲתִים הִלְלוּ אֲנִי מְאֹד מְאֹד חֵלְשׁ, יַעֲזֹר
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבַשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתברך, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֶת הַמִּכְתָּבִים שֶׁשִּׁלַּחְתִּי לָכֶם תִּכְנִיסוּ אֶת זֶה בְּמִקְוָמָם, הָעֶקֶר
 שֶׁיִּגְמַר עוֹד כֶּרֶךְ וְעוֹד כֶּרֶךְ, כִּי חֲבֵל שִׁישָׁאָר כֶּךְ בִּכְתָב יָד, כִּי זֶה

חֲלָקִי מִכָּל עַמָּלִי, שִׁידָפְסוּ כָּל חֲלָקֵי שׁו"ת "אַשֶׁר בְּנַחֵל", וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵיךְ שְׁבָנֵי הַנְּעוּרִים מַחֲיִים אֶת עֲצָמָם מִהַסְפָּרִים הָאֵלֹהִי, הֵייתֶם שְׂנִיכֵם וְרוֹקְדִים מֵרֵב שְׂמֻחָה, וְאַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַזֵּק עַל זְכוּת עַבְדְּתְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲסִקוּ רַק בְּזוֹה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּשְׁאוּ חֵן בְּעֵינָי כָּל רוֹאֵיכֶם, וְשִׁיְהִי לָכֶם מַחֲסֵן בְּתוֹךְ הַבְּנִין שְׁלָכֶם, הַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁבַע-ל-הַבֵּית הוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִדְאִי יִהְיֶה לָכֶם לְבַסּוֹף מַחֲסֵן גָּדוֹל בְּבִנְיָן שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שִׁיתְּהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה לָכֶם מַחֲסֵן.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתְּתַחֲלוּ וּתְסִימוּ אֶת הַשִּׁיחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טֵבֵת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָסֹד וּבְאַהֲבָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֹזֵק, וּבְזוֹה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְלָחָתָנוּ, וְאִם אֲנַחְנוּ נִחְזָק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיָסֹד וּבְאַהֲבָה הַדָּדִית, נִצְלִיחַ לְהִקָּם קֹהֵלָה לְתַפְאֶרֶת.

מָה אֹמַר לָכֶם! אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַחֲנוּךְ שֶׁל יְלָדֵינוּ בְּגִינָנוּ וּבְנוֹתֵינוּ צָרִיף לְהִיּוֹת הַיְּסוֹד וְהַדָּבָר הָרִאשׁוֹן בְּחַיֵּינוּ, וְלָכֵן תַּעֲזֹרוּ בָּמָה שְׂאֵתֶם רַק יְכוּלִים, שִׁיתְּפַתַּח הַתְּלָמוֹד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר וְהַפְּעוּטוֹן שְׁלָנוּ,

וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמָה שֶׁהוּא רַק יָכוֹל לַעֲזֹר בְּאִיזוֹ עֲצָה וּבְאִיזוֹ עֲבוּדָה הַשִּׁינָת לַתְּלִמּוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ, שִׁילָף בְּפֶעַל מִמֶּשׁ וַיַּעֲזֹר, וּלְהַפֵּךְ — הַסֵּמ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כָּל מַגְמָתוֹ הִיא רַק לַעֲקֹר אוֹתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְאָמְרוּ בִירוּשָׁלַיִם (סִנְהֶדְרִין, פֶּרֶק י', הִלְכָה ב'): כִּי אָמַר אֲחִי, אִם אֵין גְּדִיִּים אֵין תִּישִׁים, אִם אֵין תִּישִׁים אֵין צֶאֱן, אִם אֵין צֶאֱן אֵין רוּעָה, אִם אֵין רוּעָה אֵין עוֹלָם, אִם אֵין עוֹלָם כְּבִיכּוֹל, כִּי הִיָּה אֲחִי סְבוּר בְּדַעְתּוֹ לוֹמַר: אִם אֵין קִטְנִים אֵין גְּדוּלִים, אִם אֵין גְּדוּלִים אֵין חֲכָמִים, אִם אֵין חֲכָמִים אֵין נְבִיאִים, אִם אֵין נְבִיאִים אֵין רוּח־הַקֹּדֶשׁ, אִם אֵין רוּח־הַקֹּדֶשׁ אֵין בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְּרָשׁוֹת, כְּבִיכּוֹל, אֵין הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מַשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל, הִרִי שְׁאֲנַחֲנוּ צְרִיכִים לְמִסֹּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁבִּיל הַחַנוּךְ שֶׁל יְלָדֵינוּ, כִּי הַבְּנִים וְהַבָּנוֹת הֵם הַעֲיִנִּים שְׁלֵנוּ, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ מְאֹד לְדָאָג בְּעִבּוּרָם, כִּכֵּן אֲנִי רוּעָה שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שֵׁשׁ לוֹ יְלָדִים בַּתְּלִמּוּד תּוֹרָה, שִׁילָף וַיִּבְקֹר שֵׁם, וַיְהִיָּה לַעֲזֹר בְּמָה שָׂרָק יָכוֹל, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לְמַתַּח בַּקֶּרֶת, חֲכָמָה וְעֲצָה הוּא אֵיךְ לְבָנוֹת.

אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ שֶׁהַדְּבָר הוּא בְּנִפְשִׁי, שְׁנוּכַל לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵינוּ בְּגִיל צָעִיר, וּמוּבָא בַּמִּדְרָשׁ תַּנְחוּמָא (פֶּרֶשָׁה זו) אִישׁ וּבֵיתוֹ, אָמַר רַב הוּנָא, מִלְּמַד שְׁלֹא יֵרֵד לְמַצְרִים עַד שֶׁמָּנָה לְפָרֶץ וּלְחֻצְרוֹן, זֶה בֶּן שָׁנָה וְזֶה בֶּן שְׁתֵּי שָׁנִים, וְזוּג לָהֶם נָשִׁים, יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא יֵרֵד לְמַצְרִים, עַד שְׁלֹא שָׁדָךְ אֶת נִכְדָּיו בֶּן שָׁנָה וּבֶן שְׁתֵּי שָׁנִים וְכו', כָּל-כֵּף הִיָּה נִזְהָר יַעֲקֹב אָבִינוּ, שֶׁבְּנָיו וּבְנֵי בְּנָיו יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוּעָה שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי בָּזֶה, כִּי פֶשׁוּט אַתֶּם צְרִיכִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵיכֶם, כִּי הָרוּחַ רָעָה הַנוֹשֶׁבֶת בַּחוּץ זֶה אִים וְנוֹרָא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לִהְיוֹת בְּכוֹלָל שֶׁל חֲצִי הַיּוֹם, כּוֹלָל "אוֹר הַצַּדִּיק", שֶׁל הָרַב ... כִּי בְּשִׁלּוּמֵי חֲצִי יוֹם תּוֹרָה, אָז מְרַגְּשִׁים אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וּמִי שִׁיכּוֹל לְלַמֵּד בְּכוֹלָל כָּל הַיּוֹם — אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוּ! וְטוֹב לְלַמֵּד בְּכוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר" שֶׁל הָרַב ... וְאֲנִי מִקְנֶה אֶל הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל כְּבָר מֵרֹאשׁ-חֹדֶשׁ שָׁבֵט לְהִיטִיב לְכָל

אלו שלומדים בכולל, באפן שלא יחסר להם שום דבר, ואני מאד מאד רוצה, שהמקום שלנו יהיה מקום תורה.

גם אני מבקש מאד את כל אברכי אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, שיבאו בכל ליילי ששי לשמע את השעור של הרב ... שלומד הלכות טהרת המשפחה, וזה מאד מאד נחוץ, כי חס וחס לילה, אם לא יודעים את ההלכות, יכולים להפשל באסור פריטות, בחמא לישזבן, ולכן כל אברך חדש צריך שיהיה בשעור הזה.

נא ונא שמרו את עצמכם מהשליחה של הסמ"ך-מ"ם, כי היא מתחפשת בתחפשת כאלו היא רוצה לעזור לנו וכו', אבל בשקט היא מוסרת את כל אחד מאנשי שלומנו וכו', היא מדברת בצורה יפה, ורעל תחת לשונה וכו', וכבר קרה כמה מקרים בין אנשי שלומנו, שהורידו אותם מהבטחת הכנסה וכו' ומבטוח לאמי וכו', ואף אחד לא ידע מהיכן זה בא, רק מהמרשעת הזו, ותזהירו את נשותיכם שלא ישתפו אתה פעלה בשום פנים ואפן, ודי לחכימא.

נא ונא תשתדלו לרקוד בכל יום אחר התפלה, ובכלל תראו, שתהיה ביניכם אורה של שמחה ושל אהבה, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שעוד מעט תראו פה נסים וגלים מה שיקרה לנו, שייכנסו לגור מאות משפחות, ואף שנה נראה בחלום באספמיה, תראו עוד מעט איזה מהפכה תהיה פה, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שנוזכה להחזיק מעמד, ולהחזיק את עצמנו ביחד, ואז טוב לנו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתראה לשים את ... על המקום, כי

אני שומע שהיא מתפרצת מאד במעון, וזה לא יתכן שיהיה לנו נגע צרעת שניה, אם לא יכולים לעבד בעדינות ובשתוף פעולה עם המנהלת — שתתפטור.

ראה להתחזק ולהחזיק מעמד, ושום דבר שלא ישבר אותך, כי תהלה לאל, ההשקעה שאנו משקיעים בילדים, עושה פרות ופרות, ויגיע הזמן, שתראה נסים וגלים שייעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, רק צריכים לחכות.

אני מאד מאד מבקש אותך, שהתלמידים הן בתלמוד-תורה והן בבית-ספר יתפללו עלי, כי אני צריך ישועות גדולות.

היום יש כל מיני בריסטולים לתלות בפתות, כגון: ברכת כל הפרות, וכן חדשי השנה ומועדי השנה, וזה נותן אוירה חמה בתלמוד תורה, לקשט את כל הפתות, וזה טוב שהגברת ... שתחיה, תקשט את כל פתה בקשטים יפים ובתמונות של צדיקים וחסידים הדור, באפן שהילדים יתעוררו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

קבלתי כמה תלונות שאת צועקת וצורחת במעון, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, אם את לא יכולה להשתנות, תחפשי לך עבודה אחרת, כמה שדברתי, שאצלנו צריכה להיות רק אוירה שקטה, לעבד ביחד בעדינות, ולא להתחצף, את צריכה להבין, כי עכשו המנהלת היא גברת ... שתחיה, אם את יכולה לקבל את מרותה — מה טוב ומה נעים, ואם לא, אז תחפשי עבודה אחרת, אנחנו לא יכולים לעבד על סדר היום, אם יש מריבות וצעקות בעבודה, כי זה הורס את הילדים שלנו, וכמה וכמה פעמים כבר

דברתי אתכם על זה, ולכן אם את לא יכולה לעצור את הפעם והצערות שלך, תחפשי לך עבודה אחרת.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצאי מכל הדחקות והחובות, ומכל העצבים, ואל תוציאי את זה על הילדים, אלא על העצים ועל האבנים, טוב לך ללכת על החר ולתבדר אל הקדוש-ברוך-הוא, ושם תצעקי בקולי קולות, ע' קולות, אבל על הילדים אל תצעקי, אלא תדברי בעדינות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, שלא תהיה לך שום שיכות עם העובדת סוציאלית וכו', היא סתם מטרידה את נשות אנשי שלומנו, ולא יצא ממנה כלום, היא רק מוסרת וכו', ועל-כן מי שפקח בורח ממנה, ואף שהיא מבטיחה הבטחות — הכל הבל, כי לבסוף היא תמסר בצורה כזאת, שההפסד יהיה יותר מרבה מהרוח, ודי לחכימא.

ראי לפרסם את זה לכל נשות אנשי שלומנו בשמי, הרגילי את עצמך לומר בכל יום תהלים, כי התהלים ממשיכים ישועות ורפואות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנוד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוּ יָאִיר.

אוֹדוֹת הַשְׁדוּךְ וְכו', קִלְעָה אֶל הַשְּׁעָרָה ... אֲבָל אֲנִי לֹא יָכוֹל
לַעֲנוֹת, רַק עַל מֶה שֶׁשּׁוֹאֲלִים אוֹתִי, כִּךְ אֲנִי עוֹנָה, אֲבָל אֶתָּה קִלְעָה
אֶל הַשְּׁעָרָה ... וְדִי לַחֲכִימָא.

פֹּה תִקְבֹּל כַּמָּה מִכְתָּבִים לְמִסֵּר אוֹתָם לַיעָדָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוּ יָאִיר.

רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז לְסֵדֶר אֶת הַסְּפּוּרִים מֶה שְׁיֹתֵר מֵהֶר, וְאֵל תִּתְרַשֵּׁל
בָּזָה, כִּי הֵם מָאד מָאד נִצְרָכִים לְנֹעַר, וְאֲנִי מְקַנְהָ, שֶׁבְּקִרְוֹב מָאד
יַעֲבִירוּ גַם אֶת הַבֵּית-סֵפֶר וְגַם אֶת הַגֵּן לְבָנוֹת, וְכֵן אֶת הַפְּעוּטוֹן
לְשֵׁם, בְּאִפֶּן שֶׁכָּל מוֹסְדוֹתֵינוּ יִהְיוּ מְסֻדָּרִים בְּמָקוֹם אֶחָד, וְאִזּוּ נוֹכַל
לְהִתְמַקֵּד יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל הַחֲנוּךְ, כִּי תִהְיֶה לָאֵל, הַבָּנִים מְסֻדָּרִים כָּבֵד,
וְאִנְחָנוּ מְקוּיִם לְיִפּוֹת אֶת הַמָּקוֹם בְּט"ו בְּשָׁבָט עִם גִּדֵּר חֲזִיה סָבִיב
סָבִיב, וְכֵן עִם אֶסְפֶּלֶט, וְכֵן לְנִטֵּעַ אֵילָנוֹת, וְזוֹ מִמֶּשׁ תִּהְיֶה פִּנְתַּי חֲמֹד,
וְעַל-כֵּן מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים, אִם גַּם יִהְיֶה סֵפֶר שֶׁל סְפּוּרִים, וְנִחַדִּיר
בְּיָלָדִים אֲמוֹנֶת חֲכָמִים. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז בָּזָה מָאד, וּלְעַת עֲתָה

אתה יכול לאסוף את הילדים, ולספר להם ספורים בעל-פה, ואחר-כך להדפיס.

העקר ראה לקבוע לעצמו שעורים בסדרן בכל יום, במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ואפלו מעט דמעט גם-כן טוב, ולא מכרחים לגמר הכל בשנה אחת, אפלו שיקח כמה שנים, כי סוף כל סוף התורה אינה נקנית ביום אחד ובשעה אחת.

ועל כלם — הרגל את עצמו לדבר אליו יתברך בכל יום ויום, חק ולא יעבר, כי התפלה שאדם מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, מתקבלת בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

הנה כמעט שבוע מאז שחזרתי, ועדין לא נתתי לך תודה על הבשול שבשלת לי בכל לילה ארוחת ערב, תשואות חן לך על זה, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות המצוה הזאת תעברי את ההריון בקלות, ותלדי בנקל, ותרוי רוב נחת מילדיך, שיהיו קדושים וטהורים בקדשת הברית, ואני מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שתחזרי לחנוך, קדם תנוחי קצת, ואני מאד מקנה שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

ראי לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את נשות אנשי שלומנו, ולהכניס בהן אמונת חכמים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טֵבֵת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

זֶה כְּמַעַט שְׁבוּעַ מְאֹד שְׁחֻזְרָתִי מֵהָאָרֶץ, וְעִדִּין לֹא יָצָא לִי לְכַתֵּב לָךְ וּלְהַתְנַצֵּל עַל מָה שֶׁלִּקְחָתִי אֶת בְּעֵלְךָ כָּל הַזְמַן לְשִׁרְתָּנִי עַל הַדָּרָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְנַצֵּל עַל זֶה, וּבִכְפָּרֵט שֶׁבְּעֵלְךָ תִּמְיֵד אוֹמֵר לִי שֶׁזֶּה בְּרִשְׁוֹתְךָ, וְעוֹד לֹא יָצָא לִי לְשֹׂאֵל אוֹתְךָ, וְעַל-כֵּן עָמַךְ הַסְּלִיחָה.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת וְתִלְדִּי בְּנִקֵּל.

תַּצְטַרְפִּי עִם נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, כִּי מַעֲלָת אֲמִירַת תְּהִלִּים — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֶּלֶת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֵת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהֲגָהוֹת, וְתַכְף-וּמִיד אַחֵר הַשְּׁעוֹר שִׁיְהִיָּה בְּעוֹד כְּשַׁעֲה אֲגִידָה אֶת זֶה, וְאֶשְׁלַח חֲזָרָה לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בִּיבְנָאֵל, שִׁישְׂאָר כֶּךָ עִם הַכּוֹתֶרֶת, אֲכַל בְּתוֹךְ הַסִּפֹּר תּוֹרִידִי אֶת הַכּוֹתֶרֶת רַק לְהַתְחִיל מִהָאוֹתִיּוֹת, גַּם כְּשֶׁאֶת שׁוֹלַחַת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, אֶת יְכוּלָּה לְהַרְחִיב אֶת הָעֲמוּדִים, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה, שֶׁתּוּכְלִי לְהַעֲתִיק אֶת הַשְּׁעוֹר עִם הַבְּנוֹת, בְּאִפֵּן שֶׁנוּכַל לְשַׁלַּח אֶת זֶה תַּכְף-וּמִיד, כִּי הֵן לוֹמְדוֹת אֶת זֶה כָּל הַשְּׁבוּעַ.

אַקְנֶה שְׁתַּסִּימִי אֶת כָּרְךָ י"א, וְאֶז נִתְחִיל כָּכָר כָּרְךָ י"ב, כָּךְ שֶׁלֹּא יֵצֵא בְּלִבּוֹל מִרְבּוּי הָאוֹתִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקנט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֵךְ לֹא הִיָּה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ תִּכְךָ-וּמִיד,

בֵּין כָּךְ פְּתַכָּה לִי אֶשְׁתָּךְ, שְׁאַתָּה מוֹכֵן לְהִיּוֹת הַמְּבַשֵּׁל בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה וְכו', בְּאַמַּת כָּכָר מִזְמַן רְצִיטִי שְׁאַתָּה תִּשְׁאָר בִּיבְנָאֵל, וְלֹא תִצָּא בַּחוּץ, כִּי עֲצֵם הָיִיתָךְ בִּיבְנָאֵל תּוֹרֵם לְקַהֲלָתְנוּ הַרְבֵּה, הֵן בְּכּוֹלֵל אֲנִי רוּצָה שְׁתַּדְּבֹר עִם כָּל אֶחָד מֵעֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן עִם הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים, וְכֵן שְׁתַּתֵּרֵם עִם הַיְלָדִים לְלַמֵּד אִתָּם בֵּין מִנְחָה לְמַעְרִיב, כִּי אֲנִי רוּצָה לְהַכְנִיס אֲוִירָה שֶׁל קִדְשָׁה וְטָהָרָה וְרוּחַ רַבְּנוּ ז"ל בְּתוֹךְ קַהֲלָתְנוּ, וְלִכֵּן אִם תִּקַּח עַל עֲצָמְךָ אֶת הַמְּשָׁרָה שֶׁל לְהִיּוֹת מְבַשֵּׁל, שִׁנָּה בְּסֹף הַכָּל שְׁעֵתִים שְׁלֹשׁ, כָּךְ תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְלָכֶת מִמָּקוֹם לְמָקוֹם בְּעֶבְרִית הַפָּצָה וְכו', כִּי אֲנִי צָרִיךְ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁאָר בִּיבְנָאֵל, וְכֵן תִּהְיֶה לְעֶזֶר לְאֶשְׁתְּךָ, וְאֶז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

דַּעַת לְנִכּוֹן, שְׁאַנְחֶנּוּ עוֹשִׁים מְטַבֵּחַ לִיד הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה, בְּאַפֵּן שֶׁלֹּא תִצְטָרֵךְ לְבַשֵּׁל בֵּין נָשִׁים, וְכֵן אֲנִי מִצָּפָה לְשִׁמְעַת הַתְּגוּבָה מִמֶּךָ — אֵיךְ אֶתָּה לּוֹקֵחַ אֶת זֶה.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חִלְקֶנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וּמָה הִינֵינוּ עוֹשִׁים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִכְפֻּרַט אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה הַשְׁקָעָתִי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן

צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְבָנוֹת אֶת קְהֻלָּתָנוּ, שֶׁתְּהִיָּה בְרוּחַ רַבָּנוּ ו"ל: אַמוּנָה, שְׂמִיחָה וְהַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה, וְלִהְיוֹת בְּרוּרָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מוֹכָא בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ "מֵאוֹר וְשֶׁמֶשׁ" עַל פְּסוּק (שְׁמוֹת ג, ב):
 "וַיֵּרָא מֵלֶאֱלֹהִים הוֹי"ה אֵלָיו בְּלִבְת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה", מֹשֶׁה רַבָּנוּ לְבוֹ
 הָיָה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ לְהִבָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה הִפָּךְ אֶת גְּשֵׁמִיּוֹת
 גּוֹפּוֹ גַם־כֵּן לְרוּחָנִיּוֹת, וְהַתְגַּלְתָּה אֵלָיו שְׂכִינַת עֻזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִמּוֹ־כֵן
 יְכוּלִים לֹאמַר עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אִפְּי שְׂגוּפּוֹ מְלֵא עֲבִיּוֹת וְחִמְרִיּוֹת,
 סֵנֶה קוֹצִים, עִם כָּל זֹאת אִם יִבְעַר לְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִזְּדִיקָא מִתּוֹךְ
 הַסֵּנֶה יִתְגַּלֶּה אֵלָיו מֵלֶאֱלֹהִים הוֹי"ה. הָעֵקֶר לְבַעַר תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 הֵינּוּ שְׁלֵבוֹ יִתְלַהֵב תְּמִיד אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִזְּ הָיָה הַכִּי מְצֻלָּח
 בַּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקס.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵת
 מְשִׁקִּיעָה בְּתוֹךְ הַבָּנוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוֹנָה אֶל הַקְדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁבְּעֶלְךָ יִקַּח אֶת הַמְּשֻׁרָה שֶׁל בְּשׂוּל, וְאֶנְחֵנוּ מְסֻדָּרִים
 מְטֻבָּח לִיד הַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה, שְׂאִזְּ הוּא בְּכָלֵל לֹא יִצְטָרֵךְ לְהִיּוֹת בֵּין
 נָשִׁים, וְזֶה יַעֲזוֹר לְקְהֻלָּתָנוּ, שֶׁהוּא יִהְיֶה מְצוּי עַל הַמְּקוֹם.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְאֵל תְּשִׁימִי לֵב
 אֶל שׁוֹם דְּבָר, אֶנְחֵנוּ צָרִיכִים רַק לְבָנוֹת אֶת קְהֻלָּתָנוּ, וְלֹא צָרִיכִים

לְהִסְתַּכֵּל לְמִטָּה מַה שָּׁנָה מְדַבֵּר אוּ מַה שְּׂוֹאֵת מְדַבֵּרֶת וְכוּ', אִם לֹא שָׁמִים לֵב אֶל מַה שְּׁמַדְבָּרִים, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ הַצְלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, לֹא-כֵן אִם עוֹשִׂים עֵסֶק מְאֹשָׁה זֶה אוּ מְאֹשָׁה זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂית מַחְלָקָת. וְעַל-כֵּן לְדַעֲתִי, שֶׁכֵּן יִלְכוּ אֶל הַשְּׁעוֹר שָׁלָה, וַיַּחֲזִקוּ וַיַּעֲזִידוּ אוֹתָהּ, וְאֵין זֶה מִצְוָה לְשֹׁבֵר אִשָּׁה, וְדִי לְחִכְיָמָא.

מוֹכָא בִּסְפָר הַקְדוּשׁ "נַעֲם אֱלִימֶלֶךְ" עַל פְּסוּק (שְׁמוֹת א, ו): "וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֹאֵד מְאֹד", שֶׁהַפְּרוּשׁ הוּא, שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זָכוּ לְקִיָּם (אֲבוֹת ד'): "מְאֹד מְאֹד הָיָה שְׁפַל רוּחַ", שֶׁהַכְּנִיסוֹ בְּעֶצְמָם אֶת מִדַּת הָעֲנוּה וְהַשְּׁפָלוּת, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַלּוּ מְדַרְגָּה אַחֵר מְדַרְגָּה, וְזֶה וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֹאֵד מְאֹד, עַל-יְדֵי שֶׁהַחֲזִיקוּ בְּמִדְרַגַּת "מְאֹד מְאֹד הָיָה שְׁפַל רוּחַ", זָכוּ לְהַתְעַלּוֹת מְדַרְגָּה אַחֵר מְדַרְגָּה, וּבִקְאֻמַּת מַה יֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, אִם לֹא עֲנוּה וְשְׁפָלוּת, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְאֵנְחָנוּ כָּלוּם, וְאֶפְלוּ שְׁמַדְבָּרִים עִם בְּנֵי-אָדָם, תָּמִיד צְרִיכִים לְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ דְּבוּרִים אַחֲרִים. וְאִם נִרְגִּיל אֶת עֲצָמָנוּ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זֶה, אֲזַי נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ מְאֹד.

אֲנִי מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבִינִי דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר מִמְּכַתֵּב זֶה, וְכֵן אֶל תְּשִׁימִי לֵב עַל בֵּית אַחַת אוּ שְׁתֵּי בָנוֹת, שֶׁעֲדִין פּוֹרְקוֹת עַל וְכוּ', אִם לֹא תְשִׁימִי לֵב אֲלֵיהֶן, וְלֹא תַעֲשִׂי מְהֵן מְצִיאוֹת, אֲזַי מִמִּילָא יִתְבַּטְּלוּ אֶל הַטּוֹב, לֹא-כֵן אִם יִתְּנוּ לָהֶן תְּשׁוּמַת-לֵב, זֶה יִהְיֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ, אֲנִי מְקַנָּה שֶׁאֶת מְבִינָה לְמָה אֲנִי מִתְּכַוֵּן.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסא

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיֶיהָ.

בָּאתִי לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אוֹתָךְ עַל הָעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה שְׁאֵת תּוֹרַמַת בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלָנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, רוֹאִים שְׁנוּי גְּדוֹל אֲצֵל הַבָּנוֹת,

הן בדרך ארץ שלהן, והן ביראת שמים שלהן, ורואים את ההשקעה שאת משקיעה בהן, מה אמר לך! אין עוד דבר גדול מזה שזוכים לחנך את בנות ישראל על טהרת הקדש ועל-פי אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, ואת צריכה להיות חזקה ושמחה ועליזה על גדל הזכות שנפלה בחלקך.

נא ונא ראי להתחזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אדרבה, תמיד תדברי עם הבנות ממדות טובות, ומיראת שמים, ומאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, כי אנחנו צריכים לדעת, שאנחנו נמצאים במדבר שמים, שמצד אחד זו מעלה גדולה מאד, שאין לנו עסק עם העצרות הגדולות, שהפריצות והשקוץ והתעוב הם בריש גלי, אבל מצד שני אנחנו צריכים לשמר גם פה מהחלונים. וראיתי פרוש נפלא מהצדיק ר' יהושע מבלעזא זי"ע, שפרש: למה כתוב (שמות א, א): הבאים מצרימה, הרי הם באו עוד מזמן? אלא להורות — בשעם ישראל נכנסו למצרים, הרגישו את עצמם כאלו הם גרים, שזה הבאים מצרימה — לשון הנה, עכשו הגענו למצרים, כדי שלא ישפחו את צור מחצבתם, ולא ילמדו ממעשה המצרים, ועל-פן גם אנחנו צריכים לזכר תמיד צור מחצבתנו, מהיכן אנחנו באים ולהיכן אנחנו חוזרים, ודקא על-ידי-זה נזכה לחנך את הבנות שלנו ליראת שמים.

נא ונא הרגילי את עצמך לבקש ממנו יתברך על כל בת ובת שבכתתך, שתצליח בלמודים, כי אני זוכר בפשייתי ילד קטן ולמדתי בכתה ד', הנה לנו מלמד חסיד ברסלב, והוא הצליח עם התלמידים באפן יוצא מן הפלל, כי למדתי אז כל יהושע שופטים, שמואל א' וב', ועד היום זה לי יותר מחמשים שנה, שאני זוכר את זה בעל-פה, וזה נדמה לי חי כאלו הייתי במצב ההוא, כי המלמד הסביר לנו את החמר כל-כך יפה בצורה חיה, שכבר עברו חמשים שנה מאז שלמדתי את זה, ועדין אני זוכר את זה היטב, ואז לא הכרתי מי המלמד, אבל אחר שנים רבות אחר שהתקרבותי אל רבנו ז"ל, ספר לי אחד מאנשי שלומנו, ששמע מהמלמד הזה, שאמר: כל יום שאין לו התבודדות לפני שהוא נכנס לכתה, זה לא הולך

לו, וְכֵן תָּמִיד הוּא הַתְּפִלָּל עַל כָּל תַּלְמִיד שִׁיקְלֹט אֶת הַנִּלְמָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְהַעֲמִיד הַרְבֵּה תַלְמִידִים יְקָרִים, וּכְשֶׁשָּׁמַעְתִּי שִׂיחָה זוֹ, אָז הִבְנֵתִי אִיךָ זְכִיתִי לְקַלֵּט אֶת הַחֹמֶר בְּצוּרָה מוֹחֲשִׁית כְּזוֹ, לְזֹאת גַּם אֶת תְּבַקְשֵׁי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל תַּלְמִידָה וְתַלְמִידָה, וְהַעֲקֹר תִּשְׁמְרִי לֹא לְהַתְעַצֵּב, רַק הַכֹּל לְקַחַת בְּקִלּוֹת וּבְנִיחוּתָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחִי מְאֹד עִם הַתַּלְמִידוֹת.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתִבְרֶךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שִׁיעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עַל-יְדֵי שְׂאֵדָם חֲזַק בְּאַמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחַ דְּרָכּוֹ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי מְאֹד עִם הַבָּנוֹת, לְהַחֲדִיר בֵּהֶן יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאַמוּנָה בְּרוּרָה זָכָה וּמְזַכֶּכֶת, וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, אֶת תְּסַתְּפִלִּי רַק עַל הַטּוֹב, וְהִרַע מִמִּילָא יִפֹּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

בְּאֵתִי לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתָךְ עַל הַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה, שְׂאֵת תּוֹרַמַת לְבָנוֹת, אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּשָׁמַיִם, כִּי אֲצִלּוֹ יְתִבְרֶךְ מְאֹד מְאֹד יְקָר כְּשֶׁלּוֹמְדִים עִם הַבָּנוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, צְנִיעוּת, וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִכְן חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד בְּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְתַתְּאָזְרִי בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְאֹז תִּרְאִי הַצְלָחָה גְּדוֹלָה בְּפַעֲלָתָךְ, כִּי מוֹרָה צְרִיכָה שִׂיחָהּ לָהּ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְאֹז הִיא יְכוּלָה לְמַסֵּר אֶת הַחֹמֶר בְּקִלּוֹת לַתַּלְמִידוֹת, רַק אֵל תִּבְלָבְלִי אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

רְאִי לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי

הַתְּפִלָּה שֶׁמִּבְּקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן תִּבְקָשִׁי עַל כָּל תַּלְמִידָה שֶׁתַּצְלִיחַ מְאֹד, וְאִזּוּ תֵרָאִי כְּתֶה חֲדָשָׁה, כִּי כְּשֶׁהַמּוֹרָה מִתְפַּלֶּלֶת עַל כָּל תַּלְמִידָה, אִזּוּ רֹאִים בְּרָכָה, וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהֶרְבֶּה מְחַנֻּכִּים וּמְחַנֻּכוֹת, שֶׁהֵלְכוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהַתְּפִלָּה עַל תַּלְמִידֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִצְלִיחוּ מְאֹד.

הָעֵקֶר בְּחֻנּוּךְ הוּא סְבִלְנוּת וּבִטְחוֹן עַצְמִי, וְלִהְסִתֵּפֵל רַק עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִהֲרַע, וְעַל-יְדֵי-זֶה תֵרָאִי הִצְלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד. מֶה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תּוֹכְלִי לִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, שֶׁזֶה תוֹרֵם הֶרְבֶּה לְקִלְיַת הַחֹמֶר בְּקִלּוֹת, כִּי כְּשֶׁמִּסְפָּרִים סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּמִלְבִּישִׁים אֶת הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת וְהַדְרָךְ-אֶרֶץ וְהָאֱמוּנָה, עַל-יְדֵי סְפוּרֵי צְדִיקִים, עַל-יְדֵי-זֶה הַתְּלִמִּידוֹת קוֹלְטוֹת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתַּצְלִיחִי בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיָה.

בְּאִתִּי לְחֻזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹרֵד וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתָךְ עַל גְּדֻלַּת הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, שְׂאֵת זֹכָה לְחַנּוּךְ אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֻלַּת הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה יִשְׂאָר מֵאַתְנִי, רַק זֶה שְׁאֲנִי מְחַדִּירִים אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹת זֶה אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שֶׁיִּהְיוּ לָךְ יְלָדִים בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים בְּתוֹרָה וּנְרָאֵת שָׁמַיִם, וְתוֹצִי לְשְׁלוֹם-בֵּית אִמִּיתִי, וְכֵן יָבוֹא שֶׁפַּע לְבִיתְכֶם, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת, וְתוֹכְלִי לְבָנוֹת עוֹד כְּמֶה חֲדָרִים.

נָא וְנָא תַחֲזִיקִי מִצֵּד מִכָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאַל תִּסְתַּפְּלִי עַל

שום דבר, כי גדול אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁאַתְּ צָרִיכָה, וְאִם תּוּכְלִי לִשְׁפֹּךְ דְּמָעוֹת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת, אֲזַי תֵּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת הוּא זְמַן רָצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְאַשָּׁה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הָאֵשׁה הַשׁוֹפֶכֶת דְּמָעוֹת כַּמִּים בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׂמִים...

כד תקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֶת ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּעֲבִירִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידִי בְּנִקֵּל, וְתִבְשְׂרִי לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

לְדַעֲתִי, שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִחַלֵּק אֶת הַכֶּסֶף לְאַבְרָכִי הַכּוֹלֵל, וְהוּא לֹא צָרִיךְ לָתֵת דִּין וְחֻשְׁבוֹן, כִּי מִסְפָּנִים הָאֲבָרְכִים שֶׁהֵם לֹא מְקַבְּלִים כְּלוּם, וְכָךְ הוּא יָכוֹל לְהַגִּיד שֶׁהַכֶּסֶף בָּא מִמֶּנִּי וְכו', כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה עָלָיו טְעָנוֹת, וְיִחַלֵּק אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהוּא אוֹסֵף שָׁוָה בְּשָׁוָה לְכָל אֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל, וּבִאֲפֶן כֵּזֶה הוּא מְאֹד יִצְלִיחַ, וְהָאֲבָרְכִים בְּכוֹלֵל יִהְיֶה לָהֶם חֶשֶׁק לְבוֹא לְלָמַד, כְּשִׁירָאוּ שְׂכָל חֵדֶשׁ מְקַבְּלִים מִשְׁכָּרְת, וּמִי יִתֵּן שִׁיִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, בִּאֲפֶן שִׁיּוּכָל לָתֵת לְכָל אֲבָרְךָ הַלּוֹמֵד בְּכוֹלֵל סְכוּם הַגּוֹן.

אוֹדוֹת סֵל מִצָּרִיכִים, לְדַעֲתִי, לֹא כְּדֹאִי, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ לְסֵדֶר עֲכָשׁוּ

עוד פעם "עֶזְרַת שְׁכֵת" רק לְאַבְרָהָם הַכּוֹלֵל וְלַמְלָמְדִים וְלַמּוֹרֹת, כִּי
הֵם עוֹבְדִים מְאֹד קָשָׁה, וְהַהֲכִנָּסָה שֶׁלָּהֶם הִיא בְּצִמְצוּם גָּדוֹל מְאֹד.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר ... גֵּרֵי יֵאִיר, לֹא צָרִיךְ לַתֵּת דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְאַף אֶחָד,
וְלֹא צָרִיךְ לְהַתְנַצֵּל, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה שׁוּם מַחֲלָקָה.

רְאֵי לְחֹזֶק אֶת עֲצָמָךְ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַחֲזָקִי וְתַעֲזֹדִי אֶת
נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַשְׁמְרִי מְאֹד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה, חֶסֶם וְחִלְיָה, אִיזוֹ
מַחֲלָקָה בֵּין הַנָּשִׁים, כִּי הַדָּבָר הַזֶּה הוֹרֵס אֶת הַקֵּהֶלֶה, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
לְרִאוּת, שְׂכָלֵם יִהְיוּ בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאַחַת תַּעֲזֹר לְשֹׁנֶיהָ.

צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מִהַעֲוֹבָדָת סוֹצִיָּאלִית וְכו', כִּי הִיא פְּשׁוּט
מוֹסָרָת, וְהִיא שְׁלִיחָה שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הִיא מְדַבֶּרֶת מֵתֵק מְדַבֵּשׁ,
אָבֵל יֵשׁ רֵעַל תַּחַת לְשׁוֹנָה, וְהִיא כָּבֵד מְסִרָה כְּמָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
לָכֵן לְמָה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים אוֹתָהּ שֶׁתַּתְּעַרֵּב בְּקֵהֶלֶתֵנוּ, וְדֵי לְחַכְמָא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיֶה.

בְּאִתִּי לְחֹזֶק וְלֵאמֹן אֶת יָדְךָ עַל גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁאֵת מַחְנֻכָּת אֶת
בְּנוֹתֵינוּ עַל טְהֻרַת הַקֶּדֶשׁ, רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׂבָעוּלִים,
וְתַשְׁתַּדְּלִי שִׁיְהִיָּה לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאַל תַּפְחָדִי מֵאַף אֶחָד, רַק
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבַד, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁבִּזְזָה שְׂמֻחָנִים אֶת בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי הַצְנִיעוּת וּבְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַשֹּׁכֵר
גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (בְּבֵרָא בְּתָרָא ח':) עַל הַפְּסוּק
(דְּנִיָּאל יב, ג): "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכָבִים" — אֵלּוּ מְלָמְדֵי תִינוּקוֹת

שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּבִשְׁמַיִם מֵאֵד חָשׁוּב מְלַמֵּד אוֹ מוֹרֶה שְׁלוֹמֵדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן תּוֹרָה וַיֵּרָאֵת שְׁמַיִם וְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָה, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד, וּבִזְכוּת זֶה תֵּרָאִי אִיךָ שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לָךְ הִרְחָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתְּ צְרִיכָה — הֵן בְּגִשְׁמִי וְהֵן בְּרוּחִי, כִּי כָּךְ לִמַּד אוֹתִנּוּ רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁעַל כָּל דְּבָר שְׁצָרִיכִים, עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ תְּלוּנָה אוֹ אִיזוֹ בְּעִיָּה וְכוּ' וְכוּ', תֵּרָאִי לְכַתֵּב לִי וְאֵל תְּהַסְסִי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁאַל תִּתְּבִישִׁי, כִּי אֲנִי חֲנוּן צְרִיכִים לְרֹאוֹת אֶת הַטוֹב לְבָנוֹתֵינוּ, וּמָה שְׁחֹסֵר לָךְ תִּכְתְּבִי לִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֹא אֶת כָּל מְשָׁלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ג טֵבֵת ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים

שְׁבָעוּלָם, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין
בְּנֵשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְרֹאיתִי בַּסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "דְּבָרֵי בִינָה", שֶׁפָּרַשׁ
אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ג', כא): "וְהָיָה כִּי תִלְכוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם", וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה מֵב, סִימָן ג'): אֵין 'וְהָיָה' אֶלָּא
לְשׁוֹן שִׁמְחָה, וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר: "וְהָיָה כִּי תִלְכוּן", כֹּאֲשֶׁר אִישׁ יִשְׂרָאֵל
מִתְהַלֵּךְ תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, הֵרִי בְּזֶה נִחָשׁב לוֹ שֶׁעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
שֶׁהֲרִי כָּבֵד וְנֶאֱמַר (תְּהִלִּים ק, ב): "עֲבַדוּ אֶת ה' הַיְיָ בְּשִׁמְחָה", הֵינּוּ
שֶׁהַשִּׁמְחָה עֲצָמָה הִיא עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן כֹּאֲשֶׁר תִּהְיֶה
בְּשִׁמְחָה, וְהָיָה כִּי תִלְכוּן, אֲזִי לֹא תִלְכוּן רִיקָם, אֵינְכֶם הוֹלְכִים רִיקָם,
אֶלָּא נִחָשׁב לָכֶם כְּמִי שֶׁעוֹסְקִים בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם בְּפֶעַל, וְזֶה דְּבַר גָּדוֹל
מְאֹד לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אַחֲרִים, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה נִשְׁאָר לָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם? רַק זֶה שֶׁאֲנֵחֵנוּ שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, שֶׁאֲנֵחֵנוּ מְאֻמִּינִים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גוֹי, שֶׁזֶּה הַשִּׁמְחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת.
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שֶׁהַשִּׁמְחָה הַזֶּה מֵרַחֲבַת
אֶת הַדַּעַת, וְכִשְׁשֵׁי לְאָדָם הִרְחִיבַת הַדַּעַת, לֹא חָסַר לוֹ כָּלוּם. וְלִכֵּן
רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמָה בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבָעוּלָם.

כָּבֵד כְּתִבְתִּי לְאִשְׁתֶּךָ, שֶׁאֲנִי רוֹצֶה שֶׁמֵּרָאשׁ חֲדָשׁ שֶׁכָּט וְאִילָף
תִּחְלַק לְכָל אֶחָד מִתַּלְמִידֵי הַכּוֹלָל אֵיזֶה סָכוּם כְּפִי שִׁישׁ לָךְ, וְאַתָּה
לֹא צָרִיךְ לְתַת דֵּין וְחֻשְׁבוֹן לְאַף אֶחָד, אֶלָּא אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד שֶׁהַכָּל
זֶה מִמֶּנִּי וְכו', וְכֵן שֶׁלֹּא תִסְתַּכְסֵּךְ בְּמַחֲלָקָת, וְדִי לְחִכְמָא. כִּי חָבֵל
מְאֹד שֶׁתַּלְמִידֵי הַכּוֹלָל יִסְבְּלוּ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת כְּזֹו, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה,
שֶׁהַמָּקוֹם שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה מָקוֹם תּוֹרָה, מָקוֹם תְּפִלָּה, מָקוֹם יִרְאָת שָׁמַיִם,
מָקוֹם שִׁמְחָה, מָקוֹם חֶסֶד.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקסז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"ג טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אין מלים בפני להודות לך על החסד הגדול שאת עושה עמי, שאת מחנכת את הבנות ליראת שמים טהורה, ומחדרת בהן אמונת חכמים, בזכות זה את חקוקה בתוך לפי, כי סוף כל סוף הבנות הן בנותי, ואני רוצה לראות נחת מהן, כי הן תהיינה האמהות הבאות שלנו, ותאמיני לי, שבזכות זה שאת מחנכת אותן בדרך אמונה טהורה, יתקן לך הקדוש-ברוך-הוא את כל הפגמים שלך, כי בזכות שמחזירים אמונה ברוחה ומזככת בתוך הבנות, הקדוש-ברוך-הוא משלם חזרה כפל כפלים, ותזכי לילדים יראי השם ודורשי שמו יתברך.

בפרשת השבוע כתיב (שמות ב, ו): "ותפתח ותראהו את הילד, והנה נער בכה, ותחמל עליו, ותאמר מילדי העברים הוא", פרש הצדיק הקדוש השר ר' שלום מבעלזא זי"ע: על אף שהיתה בתו של אכזר ורוע, ששחט ילדי ישראל ורחץ בדמם, אבל תכף-ומיד כשבת פרעה ראתה תאר פניו של רועה ישראל — משה רבנו, "ותפתח ותראהו", נתעורר בקרבה רגש של רחמנות וחמלה מכח הקדשה שהתנוצץ מפני משה רבנו, ובזכות זה רחמה עליו; כי באמת מי שמסתכל על צורת פני הצדיק, נתעורר בקדשה וטהרה, ומתלהב לבבו אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן תחזירי בבנות אמונת חכמים, ושתסתכלנה תמיד על פני הצדיק, וזה יעורר בהן יראת שמים שלמה, ותספרי להן ספורי צדיקים, ואז תראי את גדל הזכות שיש לך בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקסח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ד טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל נשות אנשי שלומנו, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה ישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

מאד מאד אבקש את כלכן, שתחזקנה את עצמכן ביחד, ואשה תחזק את רעותה, ובזה אתן גורמות לי נחת-רוח גדולה מאד. ועל אחת כמה וכמה באין ערך כלל, כביכול, אתן גורמות נחת-רוח גדולה להקדוש-ברוך-הוא, כי אצלו יתברך שנואה המחלקת, ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות יג:) על פסוק (דברים יד, א): "לא תתגודדו", לא תעשו אגדות אגדות; ולכן אני מבקש מאד, שיהיה רק שעור אחד במסגרת "מדרשת נר מלכה", הינו שבכל לילה אתן יכולות להביא אשה אחרת שתתן הרצאה בנושא אחר, כפי שכלכן תבחרו, אבל הכל שיהיה רק במסגרת הנ"ל, שהיא תחת הנהלת הגברת ... תחיה, ודבר זה הוא בנפשי, שלא תהיינה ביניכן קבוצות קבוצות, שזה תחלת שבירה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא נצבים) על פסוק (ישעיה ס, יט): "והיה לך ה' לאור עולם", אימתי? בזמן שתהיו כלכם אגדה אחת, שנאמר (דברים ד, ה): "חיים כלכם היום", בנהג שבעולם, אם נוטל אדם אגדה של קנים, שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת, אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא, שאין ישראל נגאלין, עד שיהיו כלן אגדה אחת, שנאמר (ירמיה נ, ד): "בימים ההמה ובעת ההיא נאם ה' יבואו

בני ישראל ובני יהודה יחדיו וגו', כשהן אגדים מקבלין פני שכינה, ולכן אני מבקש ומזהיר את כללן, שלכל תעשינה אגדות אגדות, קבוצות קבוצות, אלא כל הנשים ביחד צריכות להתאחד במסגרת "מדרשת נר מלכה", ולא תהיה אשה חותרת תחת חברתה, כי בזה אתן לא מכונות לכבוד הצדיק... אלא אתן מבזות את הצדיק... כי יש לי צער גדול כשאשה חותרת תחת חברתה, אנחנו צריכים לגור ביחד כמו משפחה אחת, ודיקא על-ידי-זה נצליח להקים קהלה לתפארת, כל מגמתנו צריכה להיות חנוף בגינו ובנותינו, שיתחנכו על טהרת הקדש, ועל אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, ועל אמונת חכמים, ועל קדשה וטהרה, ולחתן אותם בגיל צעיר, ורק זה צריך להיות יסוד דאגתנו, ומלבד זאת הכל הבל ורעות רוח, וסתם מחלקת ופרודים ושנאת חנם וכו' וכו', שזה מאד שנוי בעיני הקדוש-ברוך-הוא, וגורם הרס וחרבן קהלה, רחמנא לישזבן.

אני מאד מבקש את כללן, שביחד תעשו סעדת ראש-חדש, ואם אפשר גם לנסע בערב ראש-חדש אל קברי צדיקים, ולבקש רחמים כל אחת על משפחתה, ועל קהלתנו, ובפרט עלי העני והשפל, שאזכה לראות נחת אצל כללן, ולשמח בשמחתן, וכן אני מבקש את כל מי שיש לה ילדים במוסדות שלנו, שישתפו פעלה במה שרק יכולים, ויבואו תמיד לבקר הן בתלמוד-תורה והן בבית-ספר, והן בפעוטון והן בגן, ומה שיש לתקן או לשפר, שכל אחת מכן תביע את דעתה, וזה מאד מאד נחוץ לי, כי אתן כללן חקוקות בפנימיות לבבי לטובה, כאשר הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע, ואני רק רוצה לראות בשמחתן ובהצלחתן הגשמית והרוחנית, וכן אבקש מאד את כל אחת ואחת מכן, שתעזר בהוצאות המקנה ובהחזקתה, כי אני רוצה מאד לשפר מה שיש לשפר, העקר תלוי כפי הרצון שלך, כפי שתחזיקו את עצמכן ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואשה תעזר לרעותה, ותסתכלו רק על הטוב שיש בשני, ולא לחפש מומין ונגעים בזולתה, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (נגעים ב'): כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו; ועל-כן במקום לחפש מומין ונגעים אצל השני, שאין בה

אמונת חכמים... יותר טוב לחפש ולבקש ולמצא בעצמה, שאין בה אמונת חכמים...

נא ונא תחזקנה בעבודת "אמירת תהלים" בכל יום, וכל אשה שיכולה רק להצטרף לקבוצת הנשים שאומרות תהלים, תבוא עליה ברכה, כי אמירת תהלים ממשכת ישועות וחסדים ונסים נגלים על האומרים, וקבוצת התהלים מתחלקת פעמים — פעם ביום ופעם בלילה, ועל-כן מי שיכולה ללכת ביום, שתצטרף לקבוצת היום, ומי שלא יכולה ללכת ביום, שתצטרף לקבוצת הלילה, וגם בזה אשה תעזר לרעותה, אם בהסעה אם בדרך ובאפן אחר, העקר והיסוד שהכל תלוי בו הוא רק אהבה, אהבה ורעות ושלוש, ולעזוב כבר את הלשון הרע והרכילות והשנאת חנם מאחת על השנייה, אצלי אתן כלכן חשובות. ולכן אני מאד מאד מבקש שיפסקו פעם ולתמיד האגדות אגדות והקבוצות קבוצות, והרכילות מזאת על זאת וכו', כי בזה אתן רק מצערות אותי מאד, כי אני לא יכול לסבל בשום פנים ואפן מחלקת ופרודים, בדיוק כמו אבא, שאינו יכול לראות פרודים ומריבות בין בנותיו, ואל יאמר האומר שהוא מתכוון לטובת הצדיק... לטובת אמונת חכמים... ברגע שרק יש בינינו פרוד, ורכילות שמרכלות אחת על השנייה, אתן רק דוקרות אותי בחרב חדה, ובודאי לא ימחל לכן הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אני מאד מאד מבקש את כלכן בלי יוצא מן הכלל, שתחזקנה את עצמכן ביחד באהבה, אהבה ורעות, ותעשינה חסד אחת עם השנייה, ולכל תהיה אשה לדקר את רעותה בחרב לשונה, כי לא יאבה הקדוש-ברוך-הוא לסלח לה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכן, שתרוינה רב נחת מילדיכן, ותגדלנה אותם בנקה, ותהיינה ביניכן רק שמחות.

המאחל לכן שבת שלום...

כד תקסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ד טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך
שבצעת את בקשתי, ונטעת עצי זית, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל
מי שרק תפנס ותטבל שם, יתקיים אצלה הפסוק (תהלים קכח, ג):
"אשתך כגפן פוריה בנרתי ביתך, בניך כשתלי זיתים סביב
לשלחנך".

פה אני שולח לך מכתב כללי לנשים, ואני מאד מבקש אותך,
שפעשה צלום בתלמוד תורה, ולמסר העתק לכל אשה מקהלתנו,
בלי יוצא מן הכלל, כי אני מאד מאד רוצה, שתהיה אחדות ואהבה
בינינו, ואני לא יכול לסבל מחלוקת ופרודים, יהיה מה שיהיה ויהיה
איך שיהיה, ויהיה הצדק עם מי שיהיה, אבל מחלוקת זה הכי גרוע.
ורבנו ז"ל שנא מאד מאד את הענין הזה, ובפרוש אמר לנו,
שהעולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכם (חיי-מוהר"ן,
סימן רצב), ומוהרנ"ת ז"ל אמר, שכשהוא רואה שני עגלונים רבים,
דוקר לו הצדדים, ולכן מאד מאד שנואה המחלוקת.

אני מאד מאד מקווה, שקבלת אתמול שני מכתבים, כי לא
הזכרת את זה במכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקע.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוּר שְׁמוֹת, כ"ד טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

רְאִי לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקְךָ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד אֲצֵל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַגִּיעַ אֶל שִׁמְחָה, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצָּעַר, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (רש"י מוֹעֵד קָטָן כז.): כָּל הַנֶּמֶשׁ אַחֵר הַצָּעַר — צָעֲרוּ נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו. וְלִכֵּן רְאִי רַק לְשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְיִהְיֶה לָּךְ רַק טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׁתַּעֲשֵׂי תַעֲמוּלָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתַּחֲוִיָּה בִּינִיָּהן אַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי זֶה הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים, שְׁיִהְיֶה בִּינִיכֵן רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי אֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל שְׂנָאָה וּמַחֲלָקָה וּמְרִיבוֹת, וְאֶפְלוּ שְׁמִלְכִישִׁים אֶת זֶה בְּשִׁטּוֹת, אֲמוֹנֶת חֻכְמִים... זֹאת אוֹמֶרֶת שֵׁשׁ לָהּ יוֹתֵר אֲמוֹנֶת חֻכְמִים... וְזֹאת אוֹמֶרֶת שְׁלֹה יֵשׁ יוֹתֵר אֲמוֹנֶת חֻכְמִים... אֲבָל הַצֵּד הַשְּׁוֹה שְׁבִינִיָּהן הוּא, שְׂאִין לְשִׁתִּיָּהן אֲמוֹנֶת חֻכְמִים, כִּי בְּאַמֶּת אִם הִיתָה לָהֶן אֲמוֹנֶת חֻכְמִים אֲמִתִּית, הִיוּ מַחֲזִיקוֹת אֶת עֲצָמָן בְּיַחַד. וְהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים, שְׁתַּחֲוִינָה כְּמוֹ אַחִיוֹת, וְאַתָּן כָּלְכֵן בְּנוֹתִי, וְאַתָּה הַמַּסֵּר הַזֶּה אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲבִירִי לְכָלִּן.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר שְׁמוֹת, כ"ד טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שְׁמוֹר בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹלַת הַצֵּעַר וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — דַּחְקוֹת בְּפִרְגָּסָה וְחֻבּוֹת וְצָרוֹת, יְסוּרִים וּמְרִירוֹת וְכו', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְסַכָּנִים מְאֹד, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, כָּל אֶחָד לְפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְזֶה סוּד גְּדֹלַת מַעֲלַת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שֶׁיָּכוֹל לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וּלְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ, וּלְהַכְנִיס בּוֹ שְׁמַחַת הַחַיִּים, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב.

לְזֹאת בָּאתִי לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אוֹתְךָ, רַק חֻזַּק וְאַמֵּץ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, כְּמוֹ שְׁעִבְרָתְךָ עַל הַרְבֵּה הָרִים גְּדוֹלִים, שֶׁנִּדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֲבֹד מְנוּס וְתַקְנָה מִמֶּךָ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַמָּצָר אֶל הַהִרְחָבָה, כְּמוֹ־כֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ עַכְשָׁיו, תַּחֲזִיק מַעֲמָד, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַמָּצָר אֶל הַהִרְחָבָה, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, הָעֶקֶר תַּחֲזִיק מַעֲמָד, כִּי אֲסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהֶיּה וְיִהְיֶה מֶה שִׁיְהֶיּה.

וְזִכּוֹר תִּזְכֹּר, שֶׁהָיוּ לָךְ מַצָּבִים, שֶׁחֲשַׁבְתָּ שְׂאֵבֵד מְנוּס וְתַקְנָה

אֲשֶׁר כד תקעב בַּנְחֵל רצו

מִמֶּנּוּ, וּלְבִסּוֹף הַכֹּל הִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ-כֵן אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁגָם עֲכָשׁוּ
הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תקעב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמוֹת, כ"ד טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ! אֲסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֵף שָׂבָא בְּכָל
פַּעַם עִם תְּכֵנִיּוֹת חֲדָשׁוֹת, הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוֹת-רוּחַ, הוּא מְדַפֵּס פַּעַם
אַחַת, וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא נִתְקַע וְעוֹזֵב אֶת הַכֹּל, כִּי הוּא עֹשֶׂה לְפָנָי
שְׁנֵתִים, שֶׁהַדְּפִיס "גֵּר לְהַצְדִּיק", וְעַד הַיּוֹם הוּא תְּקוּעַ בְּזֶה, וְזֶה יֵצֵא
מֵלֵא חֲסִירוֹנוֹת וְטַעֲמֵי וְכו', וְתִהְיֶה לָאֵל, אַתָּה תִּמְשִׁיךְ כָּל יָמֵי
חַיֶּיךָ, וְלִכְּנֵן אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, תֵּן לוֹ לְדַבֵּר וְזֶהוּ זֶה, אֲנִי לֹא
עוֹזֵב אוֹתָךְ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי אַתָּם הָעֵינִים שְׁלִי, וְיִעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכְלוּ לְהַדְּפִיס וּלְהַדְּפִיס וְכו' וְכו',
וְלֹא לְהַפְסִיק, כִּי יֵשׁ לִי עוֹד תְּכֵנִיּוֹת רַבּוֹת לְהַדְּפִיס אֶת הַסְּדוּר בְּקִרְבִּי
מֵאֵד, וְאֵת הַהֲגָדָה שֶׁל פֶּסַח, וְאֵת "חֲסִדֵי אָבוֹת" פְּרוּשׁ עַל מִסְכַּת
אָבוֹת, וּמִלְכָּד זֹאת אֵת הַ"שִּׁפְתָּ הַנִּחֵל" פְּרוּשׁ עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן",
וְ"נִהְרִי אֶפְרַסְמוֹן" פְּרוּשׁ עַל הַ"סְפָרִי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְ"בִּאֲוָרֵי-הַמִּדּוֹת"
פְּרוּשׁ עַל "סְפָר-הַמִּדּוֹת", אֵף מָה לַעֲשׂוֹת? טְרִדוֹתֵי כָל-כֵּף רַבּוֹ כְּמוֹ
שָׂרָבוּ, וְיִמַּח שְׁמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְכַנִּים אוֹתִי בְּכָל פַּעַם מִפַּח לִפַּח,
וְיֵשׁ לִי כָל-כֵּף הַרְבֵּה צְרוֹת מִמֶּנּוּ, מִי שֶׁאַמֵּר לְעוֹלָמוֹ דִּי, הוּא יֵאֵמַר
לְצְרוֹתֵי דִי, אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּכֵר אֶתְפֹּטֵר מִכָּל
הַצְרוֹת, וְגַם אֲנִי לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב, עוֹבֵר עָלֵי הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים
בְּבִיתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁימְתֵּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדִּינִים.

הַכָּפַל הַדָּבָר, לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעֲוֹלָם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַנְחָנוּ נִדְּפִיס וְנִדְּפִיס, וְהֵם כָּכֵר מִזְמַן יַפְסִיקוּ,

כִּמּוֹ שֶׁהָיָה עַד עֲכָשׁוּ, כָּל מִי שֶׁרָק הִגְבִּיָּה אֶת הָרָאשׁ, בָּא הַשְּׁנִי וְשָׁבַר
אוֹתוֹ, וְתַהֲלָה לָאֵל, אוֹתָנוּ לֹא יִשְׁבְּרוּ, אֲנַחְנוּ נִדְפִּיס עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת, כִּי "מְתִיבְתָּא הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" זֶה כָּבֹד יִשְׂאָר עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת, תָּמִיד יִהְיוּ תַלְמִידִים, שֵׁישׁ לָהֶם שְׂיִכוֹת לְמְתִיבְתָּא הַזֶּה,
וּמְתִיבְתָּא דְאַרְעָא כְּעִין מְתִיבְתָּא דְרַקִּיעָא, כִּי גַם בְּשָׁמַיִם יֵשׁ
"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" (עֵין לְקוּשִׁי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), רַק תַּתְּחִזְקוּ, וְשׁוּם
דְּבָר לֹא יִשְׁבַּר אֶתְכֶם.

לְדַעֲתִי, תִּצְרָפוּ לַשְּׁעוֹר שֶׁל הַבְּנוֹת גַּם אֶת אוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים,
הֵינּוּ כְּשֶׁתִּשְׁלַחוּ אֶת זֶה לְמַנְהֵל שֶׁל הַתַּלְמוּד-תּוֹרָה, תִּצְרָפוּ גַּם אוֹת
אֲמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁזֶה גַּם-כֵּן שֶׁיֵּךְ לְבָנִים וְגַם לְבָנוֹת, כִּי אֲנִי מְאֹד
רוֹצֶה שֶׁיִּחְדְּרוּ בַּעֲצָמָם אֲמוּנַת חֲכָמִים.

הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, כִּי אַתֶּם שְׂנִיכֶם
חֲקוּקִים בְּתוֹךְ לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי אֵף פַּעַם לֹא יָכוֹל לִשְׁכַּח
אֶתְכֶם.

בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת תִּצְלָצַל ל... גִּירוֹ יְאִיר, וּתִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיסְפֹּר לָךְ
מַה קָּרָה בְּיוֹם שֵׁשִׁי, הָאֵם הוּא קִבֵּל אֶת הַתְּכֵנִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁנִי, וְכָל
הַפְּרָטִים הַשִּׁיכִים לְבִנְיָה? וְאַתָּה תִּכְתֹּב לִי אֶת זֶה תִּכְף-וּמִיד, וּמִמָּשׁ
תַּחֲנִינִי, כִּי אֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי אֹתוֹ הַיּוֹם, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ לִי
לְדַעַת מַה קָּרָה, וּתְסַפֵּר לוֹ בְּשָׁמַי, שֶׁבְּיוֹם הַלֶּךְ ... גִּירוֹ יְאִיר ל...
גִּירוֹ יְאִיר, וּמִסֵּר לוֹ אֶת מִכְתָּבִי, וְעַל הַמָּקוֹם הוּא צִלְצַל ל... וּבִקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ שֶׁיִּכְנִיס הַתְּכֵנִית לִישִׁיבַת הַנוֹעָדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְלִכְּן תִּגִּיד ל...
שֶׁיִּזְדָּרֵז כָּבֹד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בִּבְקָר לְרוּץ עִם תְּכֵנִית שְׁנוּי אֶל הַנוֹעָדָה,
כִּי מִחֲפִים לוֹ, כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה לֹא אוּכַל לְתַפֵּס אוֹתוֹ רַק בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
בַּצֹּהָרִים אוֹ אַחֵר הַצֹּהָרִים, וְזֶה יִהְיֶה כָּבֹד מְאֹד וְחֻבֵּל מְאֹד, וְלִכְּן
אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְתַפֵּס אֶת
... בְּמוֹצָאֵי-שַׁבָּת, וּלְסַפֵּר לוֹ שֶׁ... גִּירוֹ יְאִיר, דְּבַר עִם ... שֶׁיִּכְנִיס אֶת
הַשְּׁנִי יַעוּד בַּנוֹעָדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאֲנַחְנוּ נִהְיֶה בַּנוֹעָדָה וְשִׁיזְדָּרֵז.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם...

כּד תּקעג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁמוֹת, כ"ד טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֹּל מִכְתָּב לְנָשִׁים, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה
שְׂכָפוּל, וְתִמְסֹר אֶת זֶה לְכָל אִשָּׁה, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נִצְרָךְ לִי, כִּי אֲנִי
לֹא רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה עוֹד פַּעַם פְּצוּץ עִם מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, כִּי שְׁנוּאָה
הַמַּחְלָקָת.

הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּד תּקעד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁמוֹת, כ"ד טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָּה.

הִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה שְׁמֵה־שְׁעוֹר שְׁלֹךְ יוֹצֵא מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, לְזֹאת
אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּבָּטְלִי אֶת הַשְׁעוֹר, וְשִׁפֹּל הַשְׁעוּרִים יִהְיוּ
בְּמִסְגֶּרֶת מְדֻרָּשֶׁת "נֵר מְלָכָה", אֲדַרְבֶּה שִׁפֹּל הַנָּשִׁים תִּלְכְּנָה אֶצְלָה
וּתִדְבְּרֶנָּה רַק מֵאֲמוֹנֶת חֲכָמִים, וּמִמִּילָא לֹא יִהְיֶה מְקוֹם לְמַחְלָקָת, כִּי
אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פָּנִים שְׁיִהְיוּ בִּינֵינוּ פְּרוֹדִים וּקְבוּצוֹת קְבוּצוֹת,
אוֹ אֲגֻדּוֹת אֲגֻדּוֹת, כָּל הַנָּשִׁים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל צְרִיכוֹת לְחִיוֹת
בִּיחָד כְּמוֹ אֲחִיוֹת, שִׁפֹּל אַחַת תִּתְּפֹס אֶת הַפִּנֵּה שְׁלָה, וְשִׁפֹּל אַחַת
תִּתְּפֹס בְּמֵה שְׁחִיא יוֹתֵר מִסְגֵּלָת, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שְׁעוּרִים שְׁעוּרִים, הֵינוּ
בַּשְּׁעוֹר שְׁלִי מְדַבְּרִים יוֹתֵר מִזֶּה... וּבַשְּׁעוֹר הַשְּׁנִי בְּכָלֵל לֹא מְדַבְּרִים
מִזֶּה... כִּי בְּזֶה אֲתֵּן דּוֹחָקוֹת אוֹתִי לְגִמְרִי בַחוּץ, כִּי אֶצְלִי שְׁנוּאָה

המחלקת, ואני רוצה שתחיו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ועל-כן כל השעורים צריכים להיות תחת מסגרת הנ"ל, וכל הנשים שתלכנה ביחד, ואז ממילא לא יהיו שום פרוידים, כי כלן תדברנה רק מהאמת, ודי לחכימא.

העקר אל תשכחנה לדבר מהקדוש-ברוך-הוא, כי זה העקר, כי אם מדברים רק מהקדוש-ברוך-הוא, אז אין שום מחלקת, וברגע שכל אחד מחפש ישות, אז יש מחלקת, ואמרתי בדרך צחות, שרואים שלעלית ששי לתורה כלם רוצים לעלות, ורבים על זה, ובאמת מאין בא דבר כזה? אלא יש יש זה אותיות ש"י ש"י, כל אחד שמחפש את הישות, הוא דיקא רוצה ששי, ותביני למעשה, שפשוטים לעשות שעור לבד, כדי לשבר את השני, זה כבר ענין של ישות. ועל-כן אני מאד מאד מבקש אותך, שכל הנשים בלי יוצא מן הכלל תתאחדנה תחת מסגרת "נר מלכה", ועל-ידי-זה תצליחו מאד, כי שנואה המחלקת, וגדול השלום.

המאחל לך שבת שלום...

כד תקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ד טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתהיה בקשר עם ... גרו יאיר, ותספר לו כל מה שקרה ביום ששי, כדי שיוכל לכתב לי.

היום הלך ... גרו יאיר, עם המכתב שכתבתי אל ... גרו יאיר, ומסר לו את זה, ותכף-ומיד במקום צלצל אל ... גרו יאיר, ובקש ממנו מאד מאד, שאנחנו נפגש בועדה יום ראשון, ועל-כן אתה תזדריז תכף-ומיד בבקר למסר את כל החמר למקום שאתה צריך למסר, ואני מקווה מאד ש... גרו יאיר, גמר את זה, ועל-כל-פנים

אֲשֶׁר כד תקעו בַּנְחֹל שא

אֵיךְ שֶׁהוּא תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהוּא יִכְתֹּב לִי, וְכֵן הַחֲדָשׁוֹת שֶׁיִּשְׁנֶן תִּמְסֹר לוֹ, וְהוּא יִכְתֹּב לִי אֶת זֶה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמִי דֵּי, יֹאמַר לְצִרוֹתַי דֵּי, וּכְבָּר אֲזַכָּה לְרֵאוֹת בְּבִגְנִי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עוֹמֵד עַל שְׁכָלֵינוּ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם...

כד תקעו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבָּת-קִדְשׁ לְסֹדֶר שְׁמוֹת, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, וְאֶת הַדּוּ"חַ מִהַתְלַמוּד-תּוֹרָה, וּמִמַּשׁ הַחַיִּית אֹתִי, כִּי לְבִי וּמַחִי וְכָל מַהוּתִי נִמְצָא בַּתְלַמוּד-תּוֹרָה וּבִבְיַת-סֵפֶר, וּבְנִפְשִׁי הַדְּבָר לְחִנּוּךְ אֶת בְּגִינִי וּבְנוֹתֵינוּ עַל-פִּי דֶרֶךְ הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה כְּפִי שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, וְלָכֵן כָּל תְּקוּנָה וְכָל עֲבוּדָה וְכו' וְכו' שְׁאַתָּה רַק עוֹשֶׂה וּמַתְקֵן בְּשָׂבִיל הַתְלַמוּד-תּוֹרָה שְׁלִי, אַתָּה מוֹסִיף לִי חַיִּים, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי אֲשָׂאֵר לְבַד בְּבֵית הַחַיִּים, סָמוּךְ וְנִרְאָה לַתְלַמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, וְזֶה יִהְיֶה לִי נַחֲת־רוּחַ, שֶׁהַתְלַמִּידִים וְהַתְלַמִּידוֹת יִלְמְדוּ וְיִתְפַּלְּלוּ, כִּי מֶה נִשְׁאָר לִי בַחַיִּים, עוֹבֵר עָלֵי הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמַרְירוֹת וּמִכְאוּבִים, וְעַקֵּר הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁלִי הוּא לְרֵאוֹת שֶׁהַקְמָתִי תְלַמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר וְגִנִּים וּפְעוּטוֹן, שֶׁהוֹלְכִים עַל טְהַר־הַקִּדְשׁ, וְלוֹמְדִים שֵׁם אֱמוּנָה פְּשוּטָה, אֱמוּנָה בְּרוּךְהָ וּמִזְכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבּוֹדָאֵי רַק בְּזָכוֹת אֵלּוֹ הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן גִּזְכָּה לְגֵאֲלָה, כִּי בִּי כְּנִישְׁתָּא תְּחָא (וְהָרַחֵם, פָּרַשְׁתָּ נַח), אִם יִהְיֶה בֵּית-הַכִּנְסֶת אֶחָד

שדבקים בו יתברך, על-ידי-זה נמשיך את אורו של משיח, ואני מאד מקנה, שזה יהיה אצלנו.

כל התקונים שתקנת זה להפליא, פלאי פלאות, כי אני רוצה שתשרה בינינו אוירה של תורה ושל שמחה ושל שלום.

אודות הדרשות בבית-הכנסת "שבת אחים", בודאי מה טוב ומה נעים, אם אתם יכולים לסדר עם הגבאי, שאחד מאנשי שלומנו ילך שם בכל שבת ויגיד דרשה, ושיכתבטל הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, כי הוא אשר גורם פרודים. הקדוש-ברוך-הוא יראה בענינו איך שהרשע הזה רודף אותנו, ויכטל אותו לגמרי.

אודות העמותה של הרב ... גרו יאיר, מאד מאד אני שמח, ואם אתם יכולים לעשות על-ידי-זה טובה לר' ... גרו יאיר, מאד מאד אשמח, כי הוא השוחט שלי, והוא מאד חביב וקרר בעיני, ואני מאד מרחם עליו מכל מה שעובר עליו, ואני רוצה מאד לעזור לו, ועל-כן בזה שאמה יכול לעזור לו, אין למעלה מזה.

רק ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שקבלת הנחיות ממני איך מתנהגים בקהלה, שלכל אחד נותנים את המשרה שלו, ואת הכבוד שלו וכו', החכמה היא להחזיק קהלה ולבנות קהלה וכו', ועל-כן תן לכל אחד להרגיש שהוא משהו וכו', ותורם משהו לקהלתנו וכו', ועל-ידי-זה נזכה לקהלה יפה מאד.

בכל עת מצא תבקש את הילדים שיתפללו עלי, שימתקו ממני כל הדינים, כי עובר עלי הרבה צרות בבית, ורק הקדוש-ברוך-הוא יודע מהצרות האלו, אשר קשים מנשוא, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לי בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך שבוע טוב...

כד תקעז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ה טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי
מאד, הרב ... גרז יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואת גדל שמחתי — אין לתאר ואין
לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, וכל
האורה של תורה ותפלה ויראת שמים בקהלתנו אתה הכנסת,
ועל-כן אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי,
כשאני מקבל מכתב ממך, בודאי רציתי לעזור לך כבר פעם אחת
ולתמיד שיהיה לך טוב, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שבקרוב תהיה לך וילה, ותגיד לאשתך, שבשכר המסירות נפש
שאמה תורם לקהלתנו, לא ישאר הקדוש-ברוך-הוא חייב לך, אלא
ישלם לך חזרה וילה נפלאה, והעקר שיהיה לכם נחת מהילדים,
ויגדלו ויצמחו לפרות יקרים.

אני מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד תוכל
לקבל שפע לתת לכל אברכי הכולל, וכך יתרחב הכולל שלנו.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, לידע
ולהודיע ולהודע, אשר הוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל
הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך, והרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור
ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו,
שאין לתאר ואין לשער כלל, ובאמת מובא בספר הקדוש "צפנת
פנח" מהתלמיד של הבעל-שם-טוב זי"ע (בעל התולדות זי"ע),
שאמר: שמעתי ממורי, כי השכינה נקראת תפלה, כמובא בפרי עץ
חיים (שער התפלה, פרק א'), בסוד: "ואני תפלה", שכל אדם הנקרא
אני, צריך להיות תפלה. ועקר התפלה, שלא יהיה לתועלת עצמו,
אלא לבקש ולהתחנן בעבור השכינה, שתפנס בלבות ישראל, ואז

כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל שְׁנֵשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ כָּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל־יְדֵי־זֶה מִיַּחֲדִים אֶת הַשְׂכִּינָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִוִּרְדִּים שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גִּשְׁמִי, לֹא־כֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל רַק לְתוֹעֵלַת עֲצָמוֹ הַגִּשְׁמִית, אֲזִי עוֹשֶׂה מְסָךְ הַמַּבְדִּיל בֵּינוּ לְבֵינוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן רָאָה לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמָה טוֹב וּמָה נָּעִים, אִם תִּלְמַד עִמָּהֶם בְּכָל יוֹם קוֹנְטַרְס אֶחָד מִסְפְּרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטַרְסִים"; כִּי בְּאַמֶּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים בְּבֵיתוֹ, מָה שֶׁלֹּא נִרְאָה בַּחוּץ כָּלֵל, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לַחֲזֹק אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה שֶׁתַּחֲזֹק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּרְאָה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַחֲזֹק אוֹתָךְ, וְיָבוֹא לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל בְּרוּחָנִי וְשְׁפַע גְּדוֹל בְּגִשְׁמִי, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר.

וְשִׁלּוֹם לְזוֹגָתְךָ ... שֶׁתַּחֲיֶה, כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּמִכְתָּב זֶה שִׁכִּים גַּם לָךְ, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיתַּרְחֹב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעוֹד תִּרְאִי אֶת הַנִּסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁתָּרוּ רַב נַחַת מִיַּדִּיכֶם, נַחַת דְּקִדְשָׁה, כְּשֶׁתִּזְכְּלוּ לַחֲזֹק עִצְמָכֶם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלַחֲתוֹן אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקֶם, וְתִרְאוּ בָּנִים לְבָנִיכֶם סְבִיב לְשִׁלְחָנְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקעח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר שְׁמוֹת, כ"ה טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ עִם הַחֲמִשִּׁים שָׁקֵל לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁימְתִּקּוּ מִמֶּךָ הַדִּינִים, עַל־יְדֵי כֹלָא עֲלִיוֹן.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוִלִם לִהְיוֹת

בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם הַזֹּכֶה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְתוֹדַע, שֶׁהַשִּׁמְחָה לֹא בָּאָה לְאָדָם בְּקִלּוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וּבִפְרָט מִי שְׁאִינוֹ נָשׁוּי, הוּא שְׂרוּי בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכֻמוֹת סב:): הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה, שְׂרוּי בְּלֹא שִׁמְחָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִתְחַמֵּן, כְּדִי שֶׁתִּזְכֶּה לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה לַחֲזוֹת בְּנַעֲם הַיְיָ וְלִבְקֹר בְּהִיכְלוֹ, וּכְשֶׁאָדָם הוּא פֶּלֶג גּוֹף, הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְהַשִּׁיג אֶת רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקֻּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַמֵּן, וְאֵל תִּהְיֶה חֶכֶם בְּעֵינָיו, אֲלֹא כָּל מִי שְׂרוּצָה אוֹתָהּ, תִּכְפֹּר-וּמִיד תִּסָּכִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְשֹׂר לִי בְּקִרְוֹב בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּד תַקְעֻט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ה טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁמְתִּקּוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן, וְתִבְשֹׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחוֹת.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִכָּל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחֻזָּק מִעֲמֵד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיָּכוֹל לְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִשָּׁבֵר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמִדְבָּרִים עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצִּלָּחָה נִצָּחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ לְמִטָּה.

נָא וְנָא תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי, כִּי אִם זֻכִּים לְלַמֵּד דָּף גִּמְרָא בְּיוֹם, מְרַגִּישִׁים אַחֲרֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ה טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִיּוֹת וּתְרוֹן, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה מָה שְׂאֲנִי יָכוֹל בְּאִפֶּן שִׁיחִיָּה שְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵין אַחֶיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם הִרְגַּשְׁתָּ שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת עָרֵב, לֹא הִיִּית צָרִיךְ לְהִיּוֹת עָרֵב, כִּי כָּל אֶדָם צָרִיךְ לְדַעַת אֶת כַּחוּתּוֹ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דְּבָר. אִם אֵתָה רוֹאֶה שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל, אֵתָה לֹא צָרִיךְ, הַעֲקָר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ כָּלֵל.

יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, סִפֵּר לִי, שְׁלֹאֲחֶרֶוֹנָה לְקַחְתָּ עוֹד שְׁעוֹת, וְהוּא מוֹסִיף לָךְ עַל הַמְשַׁכְּרֶת, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, כִּי אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גִּדְּל הַזְּכוּת הַזֶּה, שְׁמֵלֵמָדִים אֶת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקָר תַּחֲדִיר בָּהֶם אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְתַסְפֵּר לָהֶם הִרְבָּה סְפּוּרֵי צִדִּיקִים מָה שֶׁשִּׁמְעָתָ אֲצִלְנוּ, וְכֵן תַּחֲדִיר בָּהֶם אֲמוֹנַת חֻכְמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְרֹאוֹת הִרְבָּה נִחַת מִהִילָדִים הָאֵלוּ.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ עַל-כָּל-פָּנִים חֲצִי שָׁעָה בַּיּוֹם, כִּי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לַמּוֹד
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת הַהִתְמַדָּה שֶׁהִיְתָה לָךְ בַּעֲת שֶׁהִיְתָה
בְּמַחְנֵנוּ. וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם עַל-כָּל-פָּנִים חֲצִי
שָׁעָה אוֹ שָׁעָה לְלַמֵּד תּוֹרָה עִם אִיזוֹ חֲבֵרוֹתָא, וְהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְר שְׁמוֹת, כ"ה טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנּוֹעֵלָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ מִיּוֹם רֵאש־חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, אֲךָ יַעֲזֹר
שֶׁהִיְתָה בְּנֵתִים פְּעָמִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לֹא הָיָה הַפְּנֹאִי לְהַשִּׁיבָךְ.

הַהִכָּרַת עֲכָשׁוֹ לְקַצֵּר מְרַב טְרִדוֹתִי, הָעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הִדְבֵּר הֵזָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי כְּשֶׁאָדָם
מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת בְּמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שְׁמָה בְּנֵי אָדָם, וּמִדְבֵּר
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, לְבִסּוֹף נִפְתָּח לְבֹו וְדַעַתּוֹ וּמַחֲזוֹ לְקַלֵּט אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
כִּי אָדָם שֶׁחֲטָא בְּפֶגַם-הַבְּרִית, נִשְׁמָטִים מִחוּ וְנִתְעַקֵּם לְכַבּוֹ
בְּקִשּׁוֹת וּבִסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְאֹד מְרִים לוֹ הַחַיִּים, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֶר
רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמּוּנָה, סִימָן כב): "הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִיס
כְּפִירָה לְאָדָם", וְלִכְן אֵלֹו הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּאָדָם, זֶה
מֵה שְׁנוּקָם בּוֹ. וְלִכְן בָּזָה שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וּמִפְּרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו אֶל הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִטְהָר מִבֵּית וּמִחוּץ, עַד שֶׁנּוֹעֵשֶׂה כָּלִי לְקַלֵּט
רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ בְּעִנְיָן קֹדֶשֶׁת הָאֲכִילָה וְכו', הָעֵקֶר לֶאֱכֹל בְּכוֹנָה
פְּשׁוּטָה, שֶׁהִיְתָה לוֹ כַּח לַעֲבֹד אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכֵן יִכּוֹן אִיךָ
שֶׁהַכֹּל הַכֹּל הוּא אֱלֻקוֹת, כִּי דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מִדְבֵּר, הֵם עֲצָם

עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועל-ידי-זה בעת האכילה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכנתיה (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב), וראוי לך ללמד במאמר זה, ושם תראה קדשת האכילה מה היא, ולא כדאי להתבלבל מעבודת הצדיקים, וכל אחד יאחז בדרכו.

בכל יום בין מנחה למערב אני מדבר שיחות עם בחורי הישיבה, אבל עקר מה שאני לומד ברבים הוא בשבת-קדש, כליל שבת, ובשבת בבקר, ובסעודה שלישית, ועל-כן מתי שתדע תבוא.

העקר תתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז תצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקפב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ה טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידיהיך היקר לי מאד ... גרף יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתמיד לכתב לי בכל שבוע וממש תחיני, וכן תחיה את עצמך.

רק החזק בלמודים ובשעורי תורה, ואף שאני יודע שעוברת עליך מרידות דמירות, עם כל זאת אין עצה להמשיך את עצמך אל הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו, אפה צריך לעשות לעצמך קביעות ללמד בסדרן בכל יום בספרי שו"ת "אשר בנחל" חק ולא יעבר, תלמד ותעין בכמה מכתבים, וכן מה טוב ומה נעים, אם תעין בכל יום בקנטרס אחד, על-פי סדר ספרי "אוצר הקונטרסים", ושם תמצא מרגוע לנפשך.

אין זו עצה לפל ביאוש וכו', ולבקש את נפשו למות וכו', כי מה כבר יהיה אם תמות וכו', הלא כל הבתי חיים מלאים מתים

וכו', וְלָמָּה צָרִיכִים עוֹד מֵת וְנִפְטָר, וְכָל זְמַן שְׁאַתָּה חַי, אַתָּה יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וְאֶדְרֹבָה יְדוּעָה הַשִּׁיחָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: "הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֲסִיד מְטָגֵן", "א גִּיפְרָגְלִטְעֵר חֲסִיד", וְלִדְעָתִי, מְטָגֵנִים אוֹתָךְ הֵיטֵב הֵיטֵב כְּמוֹ תְּרַנְגוּל, שְׁעוֹשִׁים אוֹתוֹ בְּגָרִיל, כֶּף עוֹשִׂים אַתָּךְ, אָבֵל מִי יוֹדֵעַ גְּדֹל הַנַּחֲת־רוּחַ שֶׁנִּגְרַם לְמַעַלָּה, שְׁרוּאִים אָדָם שֶׁמְטָגֵנִים אוֹתוֹ כָּל-כֶּף כְּמוֹ עוֹף שֶׁמִּסְתַּוֵּבֵב בְּגָרִיל, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִתְחַזֵּק וּמִנִּיחַ תְּפִלִּין, וְהוֹלֵךְ לְמִקְנָה, וְאוֹמֵר 'תִּקּוֹן הַכִּלְלִי', וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם ח"י פָּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וּמִסִּים מִסִּכְתָּא פַּעַם אַחֵר פַּעַם, וְזֶה מַעַלָּה הַשְׁעָשׂוּעִים הַכִּי גְדוֹלִים, וְזֶה לֹא יָכוֹל לְהִרְאוֹת שׁוֹם צָדִיק בְּעוֹלָם, כִּי, לִדְעָתִי, כְּפִי שֶׁמְטָגֵנִים אוֹתָךְ, עוֹד לֹא טָגְנוּ אֶת אֶף אֶתְד. עַל-כֵּן רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיפְסִיקוּ לְטָגֵן אוֹתָךְ, וְעַכְשָׁו תִּהְיֶה שְׁמַח. וְהַעֲקֹר תִּצָּא מִעֲצָמְךָ, וְתִצָּא בַּחוּץ לְטִיל בְּכָל לַיְלָה, וְתִשָּׂאֵף אֲוִיר צַח, וְכִדְאִי לָךְ לִלְכֹּת כָּל לַיְלָה לְטִיל יוֹתֵר מִשְׁעָה, וְעַל הַדֶּרֶךְ תִּתְבַּדֵּד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִתְבַּרֵּךְ וְתִשְׁיַח אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ו טֵבֵת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיֵּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיֵּקָר! אֵין זוֹ דֶּרֶךְ כְּמוֹ שְׁאַתָּה מִתְנַהֵג, תִּכְרֶי-וּמִיד כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה אֵיזָה רִיב, אַתָּה לֹא רוֹאֶה פְתוּרֹן אַחֵר אֲלֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיֵּקָר! עַד שְׁאַתָּה מְחַפֵּשׁ מוֹמִים אֲצִל

אשְׁתָּךְ, אַתָּה צָרִיךְ לַחֲפֹשׂ מוֹמִים אֲצִל עֲצָמְךָ, סוֹף כָּל סוֹף אֲשֶׁתְּךָ עוֹבְדָת מָאד קָשָׁה, וְאֶנְחֵנוּ מָאד מְרָצִים מִמֶּנָּה בְּבֵית-סֵפֶר, הִיא אִשָּׁה נִהְדָּרֶת, וְהִיא מְצַלִּיחָה מָאד מָאד עִם הַיְלָדִים, וְאַחֲר־כֵּן הִיא בָּאָה הַבֵּיתָה וּמִטְפֶּלֶת בְּיַלְדִים, וְאַתָּה לֹא בְּבֵית.

לִדְעָתִי, כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ הֵן בְּגִלְל שְׂאֵתָה לֹא לומֵד תּוֹרָה, כִּמָּה וְכִמָּה פְּעָמִים בְּקִשְׁתִּי אוֹתָךְ, שְׂתַכְנֶס בְּכוֹלָל שֶׁל לִפְנֵי הַצְּהָרִים, כִּי כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לומֵד תּוֹרָה, אָז הוּא מַעֲלָה חֲלָדָה, וּמַתְאַשׁ לְגַמְרִי, כִּי הַנִּשְׁמָה שֶׁל הָאָדָם רַעְבָּה וְצִמְאָה אַחֲרֵי תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְהַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל לִשְׁכַּת שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, בְּשָׂבִיל זֶה עוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים, צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים רָעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, עַד שֶׁנֶּעוֹן מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן עֲצָתִי אֲמוּנָה, שְׂתַכְנֶס אֶל הַכוֹלָל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂזֵה סֹף הַפֶּל מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וְלומְדִים חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י, וּמִשְׁנֵיּוֹת, וְהַלְכָּה, וְגַמְרָא, וְקוֹנְטְרָס אֶחָד מִסְפָּרֵי "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", וְלִכֵּן אִם תִּצְטָרֵךְ אֶל הַכוֹלָל הַזֶּה, אָז יִנוּחוּ לָךְ הַעֲצָבִים, וְתִהְיֶה מֵיָשׁוּב, וְיִהְיֶה לָךְ סְפּוּק נִפְשִׁי, וְאִזּוֹ לֹא תִבּוֹא לְבֵית, וְתַחֲפֹשׂ מוֹמִים וּבִקְרַת עַל אֲשֶׁתְּךָ.

חָבֵל מָאד שְׁתַּרְבִּיבוּ, יֵשׁ לָכֶם יְלָדִים נִהְדָּרִים, אֵילָנוֹת יָפִים, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִהְיֶה וּתְרֹן, כִּי אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, אֲלֹא עַל-יְדֵי וּתְרַנּוּת, מָה אַתָּה חוֹשֵׁב כְּשֶׁתִּתְגַּרֵּשׁ, תִּהְיֶה לָךְ אִשָּׁה שְׂנִיָּה יוֹתֵר טוֹבָה מִמֶּנָּה, אָנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׂאִשָּׁה שְׂנִיָּה מְקַבְּלִים לִפִּי מַעֲשָׂיו, כֵּן אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ב.), וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא תִהְיֶה מְרַשַּׁעַת פִּי-כִמָּה, וְאִזּוֹ תִשָּׁבֵר לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה חֲכָם, וְאֵל תִּחְשַׁב מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל לְהַתְגַּרֵּשׁ, אֲלֹא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה אַחֲוָה וְרַעוּת עִמָּה, וְתִהְיֶה וּתְרֹן גָּדוֹל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אָנִי מָאד רוֹצֵה, שְׂתַכְנֶס מִמָּחֹר לְכוֹלָל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּלִי שׁוּם תְּרוּץ, וּבְלִי שׁוּם טַעְנָה וּמַעֲנָה, וְאַתָּה מְכַרַח לִשְׁכַּת מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וְאַף שִׁיְהִיָּה לָךְ קָשָׁה מָאד, כְּאֵלוֹ אַתָּה יוֹשֵׁב עַל קוֹצִים, אַתָּה צָרִיךְ לִשְׁבֹּר אֶת הָרַע שֶׁלָּךְ, אִם תִּלְמַד

אֲשֶׁר כד תקפד בְּנַחַל שיא

תורה תרגיש ספוק נפשי, ותרגיש אור וזיו וחיות ודבקות הבורא
יתברך שמו, אשרי מי שלומד בכל יום תורה, ואז טוב לו כל
הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ו.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד אבקש אותך, שתהיי ותרגיני, ואל תסתכלי על שום
דבר, כי אני רואה שהשטן בתוך הבית שלך, ולכן אני מבקש
אותך, תראי לא לענות בשעה שבעלך מתפרץ, אלא תשבי בחוץ
ותתאונני, ועל-ידי-זה הפל ישקט, אין זו עצה לחשב מחשבות של
להתגרש, חס ושלום, כי מה יהיה עם הילדים, יש לך ילדים
נהדרים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיצמחו אילנות גדולים, ואני
מוכן לקבל אותם תכף-וימיד אחר הבר-מצוה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי בזכות זה
שאת מלמדת את הבנות אמונה ברורה ומזככת, תזכי לשפע גדול,
ותוכלי להרחיב את הדירה שלך מכל הצדדים עם עוד כמה חדרים.

העקר תחזיקי מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר
אותך, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שתראי נסים נגלים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראי לדבר אליו יתברך, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל מה
שאת צריכה בין ברוחני ובין בגשמי, כי התפלה שאדם מבקש את
הקדוש-ברוך-הוא, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ו טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֶצַח.

בְּאִתִּי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִּית עַל הַלֵּדֶת הַבֵּת.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְהִרְחַבַת הַדַּעַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּירוּ רַב נַחַת מִלְּדִיכֶם.

מוֹבָא בַּסֵּפֶר הַקְדוּשׁ "דִּגְלֵל מַחְנֶה אֶפְרַיִם" (דוֹד רִבְנוּ ו'ל), שֶׁשֹּׁמַע בְּשֵׁם תַּלְמִיד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע, עַל מֵאֲמָרָם ו"ל (בְּכָא בְּתָרָא קמא): בֵּת תַּחֲלָה — סִימֵן יָפָה לְבָנִים, בֵּת הִיא בְּחִינַת נוֹקְבָא, מְקַבֵּלַת, וְהִיא עֲדִין מִתְאַוָּה לְאִיזוֹ הַשְּׂגָה, וּכְשֶׁמַּשִּׁיג אֶת הַהֲשָׁגָה נִקְרָא בֶּן זָכָר — מְשַׁפִּיעַ, וְעַל-כֵּן אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לִהְיוֹת בְּבִחִינַת בֵּת — מְקַבֵּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע גָּדוֹל, וְזֶה בֵּת תַּחֲלָה, אִם אָדָם מְקַדֵּם תָּמִיד שְׂיִהְיָה לוֹ כָּלִי לְקַבֵּל, אִזְּ סִימֵן יָפָה לְבָנִים, שְׂיִבֹּא לוֹ אַחֲרֵי-כֵן שְׁפַע גָּדוֹל, כִּי הַעֲקָר תָּמִיד לְהִשְׁתַּוָּקֵק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין לָנוּ כְּלוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִרְגַע שְׁאֵדָם בְּטֵל וּמְבַטֵּל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִזְּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפִּיעַ עָלָיו שְׁפַע גָּדוֹל, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאֵין לוֹ כְּלוֹם בְּפִס, עִם כָּל זֹאת הוּא יָכוֹל לְהִבְטִיחַ לְכָלֶם, שְׂיִהְיָה לוֹ שְׁפַע גָּדוֹל, וְעַל סִמְךָ זֶה הוּא יָכוֹל לְקַנּוֹת, וְעַל סִמְךָ זֶה הוּא יָכוֹל לְקַנּוֹת, כִּי כְּשֶׁאֵדָם דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִוְדַע אֲשֶׁר אֵין לוֹ כְּלוֹם, רַק אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, אִזְּ נִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע גָּדוֹל, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָנִים, רַק תִּתְחַזְּקוּ בִּיחָד לִהְיוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִהְיֶה

אֲשֶׁר כד תקפו בנחל שיג

סבִּלְנִיִּים אֶחָד לְשָׁנִי, וְסִבְלָנִיִּים לִילָדִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחִיב
לָכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וַיְהִיָּה לָכֶם כָּל טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרֶא, כ"ו טֵבֵת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי זֶה רַעֲיוֹן טוֹב לְהִתְחִיל שְׁעוֹר בְּאַנְגְּלִית עִם הַנָּשִׁים, כִּי
אֲנִי חֲרִיכִים לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, בְּאִיזוֹ שָׁפָה שִׁיר
יְכוּלִים, וְתִהְיֶה לָאֵל, פֶּה בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית, כָּל קוֹנְטֵרַס שְׁמִדָּפֶס
בְּאַנְגְּלִית, זֶה הוֹלֵךְ תִּכְף־וּמִיד בְּחַמְשֵׁים אֶלֶף עֶתְקִים, וְהַכֵּל נִחְטָף,
וְאַפְלוּ לְהַבְדִּיל גּוֹיִים חוֹטְפִים אֶת זֶה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוֹ
ז"ל, שְׁאָמַר: אֲנִי יָכוֹל לְהַבִּיא גַם אֶת הַגּוֹיִים סָמוּךְ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, וְלִכֵּן הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, אִם תַּעֲשׂוּ שְׁעוֹר לְנָשִׁים בְּאַנְגְּלִית,
וּמָה שְׁאֲנִי צָרִיף לַעֲזֹר לָכֶם, תִּכְתֹּב לִי בִּפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת.

פֶּה תִּקְבֹּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר,
שְׁאֲזֹכָה כָּבֵד לַעֲבֹר אֶת הַמְּרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַמְּסִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ
עֲבָשׁוּ מִהַסֵּמ"ף־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי הִרְשָׁעִים כִּיָּם נִגְרָשׁ,
הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל (יִשְׁעִיָּה נז, כ).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין מלים בפי להודות לך על החסד שגרמת לי, שביום ששי ערב-שבת-קדש, השאלת את הרכב שלך ל... הוא פשוט נסע לוועדה בשביל בנין בית-הקנסת, וגם היום הוא צריך את הרכב, כי הוא צריך להיות שם על הבקר, ועל-פן אם אמה יכול להשאיל לו — מה טוב ומה נעים.

העקר ראה לא להתבלבל משום בריה שבעולם, ותשלים עם אחיך, אמה מצדך ראה להיות אהם בשלום, ומה שהם יגיבו, מזה אל תתבלבל.

נא ונא החזק מעמד, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אל תתבלבלי משום דבר, כי את צריכה לדעת, שמי שיש לו עסק בצרכי הרבים, ההכרח לו לסבל מרירות וכו', ותאמיני לי, שפדאי וכדאי, כי כפי חטאינו ופשעינו המרבים, טוב מאד לקבל בזיונות ושפיכות דמים, וזו כפרת עוונות, ואם היית יודעת אילו

שטו

בנחל

כד תקפט

אשר

בְּיָנוּת וּשְׁפִיכַת דָּמִים, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים אֲנִי סוֹבֵל
בְּכָל יוֹם, הֵייתָ מִתְּפִלָּאת אֵיךְ בְּשֶׁר נָדָם יָכוֹל לִסְבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁפָלוּת
וְקִטְנוּת כְּזוֹ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי מִתְחַזֵּק בְּכֹחוֹ שֶׁל רִבְנוּ ז"ל, וְלִכְן
גַּם אֶת תַּמְשִׁיכִי לַעֲסֹק בְּצִרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתִבּוֹאִי אֵל שְׁכֵנְךָ בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא.

אַל תִּפְחָדִי, עוֹד תּוּכְלִי לִמְכּוֹר אֶת הַדִּירָה בְּכַנִּי בְּרֹק בְּרוּחַ גְּדוֹל
מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת יוֹתֵר תִּקְיֶפָה, וְלוֹמַר חַד מִשְׁמָעִית בְּמַעוֹן מֶה
שֵׁשׁ לָךְ לְהַגִּיד, וְאֵין לָךְ מֶה לִּפְחֹד.

טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשִׂי עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם שִׂיחָה עִם ... שְׂתַּחֲוֶהָ,
וְאֲנִי מִקְנֶה שֶׁתִּשְׁתַּנֶּה, וְאִם לֹא, אֲנִי אֶחְלִיף אוֹתָהּ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקפט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאֵרָא, כִּי טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂתַּחֲוֶהָ.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לִשְׁמַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאִי לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָגִים שְׁבַעוֹלָם, וְסוּף הַכְּבוֹד
לְבוֹא, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֶת סוֹבְלַת יְסוּרֵי תַּפְתּוֹ וְכו', יְסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ
וְכו', עִם כָּל זֹאת עוֹד יָבוֹא יוֹם, שֶׁתְּצַחֲקִי מְרַב שְׂמִחָה וְכו', וְהַכֵּל
בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהַכִּין,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְהַשְׁגָּחָה
פְּרִטִי פְּרִטִית, וְעוֹד תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־

ברוך-הוא. רק ראי להחזיק את עצמך באמונת חכמים, ותמיד תלכי אל השעור בין הנשים במדרשת "גר מלכה", ותמיד תזכירי דבורים מהצדיק, ואל תתבישי, ומעט מהאור ידחה הרבה מן החשך, כי אם מדברים תמיד מהצדיק, ממלא יברח החשך והשקר והמריבות, ונדי לחכימא.

ראי לעזר לגברת ... שתחיה, שתעבר על כל המניעות במעון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצ.

בפזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ו טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתקן-ומיד כשתגמר עם הוצעה ועם ... וכל מה שקרה היום, שתצלצל ל... והוא יכתב לי פקס, כי לפי ועיני שם כל היום, ואני לא יכול להסביר לך את גדל הצער והעגמת נפש, החרופים והגדופים והשפיות דמים שאני סובל למה מתעכב כל-כך לקבל את האשורים, ואני רואה איך שהסמ"ך-מ"ם רק רוצה לשבר אותנו, ולכן אין מלים בפי להודות לך על גדל החסד חנם שאתה עושה עמי, העני והאביון, כי לי הולך בחיים לבנות פה בית המדרש גדול, כי אני רואה את העתיד מה שיקרה פה ביבנאל, ואם לא נזדרז עכשו לבנות את בית-המדרש, מי יודע מה ילד יום, ואין לי אף אחד שיעזר לי אלא אתה, ואני מאד מעריך אותך, ולכן ראה לכתב לי תתקן-ומיד דרך ... מה קרה היום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי, וְצָרִיף לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן רְאוּ שֶׁבְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ יִרְקְדוּ בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תַּפְלָה, כְּמִנְהַג אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַל תִּתְּבִישׁוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוּלֵם, כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶכֶת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמֶּח.

עָלִי לְהַזְהִיר אֶתְכֶם, שֶׁמִּסְתַּוֵּבֵב בֵּינֵינוּ אִישׁ שְׁרוּצָה לְמַכּוֹר "בְּטוֹת חֲסִכּוֹנוֹת", "בְּטוֹת חַיִּים", וְתוֹלָה בִּי בּוֹקֵי וּסְרִיקֵי, כְּאֵלוּ גַם לִי יֵשׁ "בְּטוֹת חַיִּים", "בְּטוֹת חֲסִכּוֹנוֹת", וְהַכֵּל שֶׁקָּר וְכִזָּב, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי "בְּטוֹת חַיִּים" שֶׁל דּוֹר הַמֶּלֶךְ, שֶׁאָמַר (תְּהִלִּים לז, יג): "מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, נֹצֵר לְשׁוֹנֶף מֶרֶע, וּשְׁפָתָיֶךָ מְדַבֵּר מֶרְמָה, סוֹר מֶרֶע וַעֲשֵׂה-טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ", וְכֵן יֵשׁ לִי, תִּהְיֶה לְאֵל, "בְּטוֹת חֲסִכּוֹנוֹת", וְהוּא דְבוּרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה אֶת הָאָדָם מְאֹד; וְתִהְיֶה לְאֵל מַעַת שְׁזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲנִי 'גּוֹיֵב' בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, שְׁלַחַן עֲרוּךְ וְכו', וְעַל-כֵּן יֵשׁ לִי הִרְבֵּה חֲסִכּוֹנוֹת... וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁבֶל יוֹלִיכוּ אֶתְכֶם שׁוֹלָל בְּשָׁמִי אוֹ בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֵלוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת "בְּטוֹת חַיִּים", אוֹ "בְּטוֹת חֲסִכּוֹנוֹת", הַכֵּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, זֹו פְּשׁוּט צְבִיעוֹת וְרִמָּאוֹת לְהוֹצִיא מִכֶּם אֶת כִּסְפֵּכֶם.

יֵשׁ בְּטוֹת שֶׁמְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת — כְּמוֹ "בְּטוֹת רֶכֶב", אוֹ "בְּטוֹת

הבית" נגד שרפות וכו', זה דבר שאדם צריך לעשות, אבל מלבד זאת — הכל שקר ורמאות להוציא מכם את כספכם, ועל-כן שלא יוליכו אתכם שולל, ואם-כן מאחר ששמעתי, שכל אחד מאנשי שלומנו קבל מכתב כזה בדאר, והכל בשמי, אני מכרח להודיע ברכים שהכל שקר, ואף שהסוכן בטוח מדבר בלשון חלקלקה, תשמרו מאד מאד לבל תניחו את כספכם על קרן הצבי.

נא ונא תסעו מחר בערב ראש-חדש לקברי הצדיקים, ותבקשו הרכה רחמים על קהלתנו, ועלי העני והאביון, כי אני צריך הרכה ישועות ורחמים רבים, ובזכות זה ישמע הקדוש-ברוך-הוא גם את תפלתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

אודות המחסן, הקדוש-ברוך-הוא בודאי יתן לכם שפע, שבודאי תוכלו לקנות את זה, ועוד להרחיב את זה לכל הצדדים. העקר רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", כשאדם מחזק את עצמו באמונה, על-ידי-זה נשפעות עליו הרכה ברכות וישועות.

ראו לחזק את עצמכם בעבודתכם עבודת הקדש להדפיס ולהדפיס ולא להתנגע, אדרבה תעשו כל מיני פעולות שבעולם להרחיב את העבודה הקדושה הזו, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה, שאנחנו מדפיסים ומפיצים את אור רבנו ז"ל בעולם.

שיט

בַּנְחֵל

כד תקצג

אֲשֶׁר

תִּכְתְּבוּ לִי רְשִׁימָה מֵהָאוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ לָכֶם מֵהַשִּׁיחוֹת (חֶלֶק יב), כִּי
אֲנִי אֶשְׁלַח לָכֶם עֶכְשָׁו עוֹד כַּמָּה שִׁיחוֹת, וְאַתֶּם יְכוּלִים לַנָּקֵד אֶת זֶה
וְלִשְׁלַח אֶת זֶה תַּכְףּ-וּמִיד לִיבְנָאֵל לַמְנַהֵל שֶׁל הַתַּלְמוּד תוֹרָה
וְהַבֵּית-סֵפֶר, כִּי אֶת אֵלֶּה הַשִּׁיחוֹת אֶמְרֵתִי לַפְּנֵי הַבַּחוּרִים בֵּין מִנְחָה
לְמַעְרִיב.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יָאִיר.

מָה אֶמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַתּוֹדָה
וְהַהוֹדָאָה, הֵינּוּ שְׁבָכָל יוֹם וַיּוֹם תִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עַל גִּדְּל הַחֲסִדִּים וְהַרְחָמִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ. וּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוֹעַ
עוֹלָם הַבָּא, וְעַל-יְדֵי שֶׁתִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לָךְ לִבְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן עַל
לְהַבָּא. וּבִאֲמַת רְאוּי לָנוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל, לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל גִּדְּל הַחֲסִדִּים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשָׂה עִמָּנוּ,
שֶׁאֲנַחֲנוּ זֹכִים לִידַע מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, מְרַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ
עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל?! וְלָכֵן רְאֵה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל, לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל גִּדְּל הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה
עִמָּךְ עַד עֶכְשָׁו, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ מֵעַכְשָׁו, וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל
בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה, תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ שְׁעָה אַחַת בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד תּוֹרָה עִם הָרֵב ... גִּירוּ

יְאִיר, כִּי לַמּוֹד תּוֹרָה הוּא מְזוֹן הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאחֻז בָּזָה, וְאִזּוּ
טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַסֵּדֶר וְאֵרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי, שְׁתַּכְתְּבִי לִי עַל-כָּל-פָּנִים שְׁתֵּי שׁוּרוֹת, כִּי אֲנִי
מֵאֵד מִשְׁתוֹקֵק לְרֹאוֹת אִיךְ אַתְּ מַצְלִיחָה בְּחַיִּיךְ, וְלִכְנֹן הַשִּׁי אֲזַנֶּךְ
וְשִׁמְעִי בְּקוֹלִי לְמַה שְּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לֹמֵד בְּכָל
יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי סֵפֶר תְּהִלִּים מְחַלֵּק לְשִׁבְעַת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַה
טוֹב וּמַה נָּעִים, אִם תִּזְכְּרִי לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל הַסֵּפֶר תְּהִלִּים, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג): תְּהִלִּים הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוֹלָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; וְעַל-כֵּן הוּא דִּבְרַר גְּדוֹל מֵאֵד לַעֲסֹק תָּמִיד
בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאחֻז בָּזָה!

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְמִצְבֵּי רוּחַ טוֹב, וְאֵף
שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וּמַה שְּׁמַעִיק לָךְ, עִם כָּל זֹאת
אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, אֲלֹא
תִשְׁתַּדְּלִי לְמַצֵּא אֶת הַטוֹב שָׁבָךְ, כִּי כֵךְ לְמַדְּנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-
מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), אֲשֶׁר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ
וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וּכְשֶׁאֵדָם מוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת,
אִזּוּ יוֹצֵא מִהַחֲשֵׁךְ וְעוֹלָה מֵעֲלָה מַעֲלָה, כִּי מִשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי, וְאֲנִי מְקַנָּה
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁגָם אֲצִלָּךְ יִהְיֶה דְּבַר זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את כל המכתבים שלכם, ותכף-ומיד כשקבלתי את המכתבים, בקשתי מהקדוש-ברוך-הוא שיחוס וירחם עליכם, ותהיו שניכם בריאים, כי נפשי קשורה בנפשכם, ואני רק רוצה לראות את הטוב בכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכבר אזכה לבוא לגור אתכם ביחד, ולשמח ביחד.

נא ונא תשתדלו לחזק אחד את חברו, כי כל הברכות מצויות בבית רק אם מחזיקים את עצמם ביחד, ולא מתבלבלים משום דבר, ואף שעובר על כל אחד בזה העולם מה שעובר — צרות ויסורים ומכאובים רבים, העקר הוא רק להחזיק מעמד, וצריכים להרגיל את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה מצליחים לנצח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל כל בנות בית-הספר "בית פיגא", חסידי ברסלב, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה ישמרו ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

בנותי היקרות! אני מאד מאד מבקש אתכן, כשאתן נוסעות היום אל מקומות הקדושים בקברי הצדיקים, שתבקשו בעדי,

שְׁאֲזָכָה לְבִרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְאַצְלִיחַ דְּרָכֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
וְאַהֲיָה לְכֵן אֲסִיר תּוֹדָה גְּדוֹל מְאֹד בְּעֶבֶר זֶה.

נָא וְנָא תַתְּנֶהגְנָה בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְתִדְעוּ, שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (אֲבוֹת ד', יב): מוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שְׁמַיִם; צְרִיכִים לִירָא וְלִפְחֹד
מִהַמּוֹרָה כְּמוֹ שְׁמִפְחָדִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם אֵין מוֹרָא לְגַבֵּי הַמּוֹרָה,
סִימָן שְׂאִין יִרְאֵת שְׁמַיִם, שְׁלֹא מִפְחָדִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, רַחֲמָנָא
לִישְׁזֹכֵן, וְעַל־כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּכְבְּדֶנָּה אֶת הַמּוֹרוֹת
שְׁלָכֶן, כִּי מוֹרָא רַבָּךְ יִהְיֶה כְּמוֹרָא שְׁמַיִם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְאֹד
מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה. וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן שְׁתַּשְׁבִּינָה אֶת הַמּוֹרוֹת
הָרְעוֹת שְׁלָכֶן, וְתַשְׁתַּדְּלֶנָּה לְצִיַּת אֶת הַמּוֹרוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה תִּהְיֶינָה
כְּלָכֶן בְּנוֹת צִדְקָנִיּוֹת, וְתַעֲלִינָה תָמִיד מַעְלָה מַעְלָה.

הַמֶּאֱחָל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבֹּל כְּמָה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, וְתִמְסְרֶם רַק לִיעֲדָם, וְלֹא
עַל־יְדֵי שְׁלִיחַ, וּבִפְרֹט הַמִּכְתָּב שֶׁל ... שְׁתַּחֲוֶיָה, תִּמְסֹר אוֹתוֹ לִיעֲדוֹ.

שְׁלַחְתִּי מִכְתָּב כָּלִי שְׁתַּתְּלֶה אוֹתוֹ בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְכֵן הָעֵתָק
אֶחָד לִיד הַמִּקְנָה, כִּי הַתַּחֲלִילוֹ לְבּוֹא שְׁנֵי סוֹכְגֵי בְּשׁוּחַ, וּמִדְּבָרִים
בְּשָׁמִי שְׁקָרִים, וְאֲנִי רוֹצֶה לְהַצִּיל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִפְּלוּ בַּפֶּחַ
שְׁלָהֶם.

אֲנִי מִקְנָה שְׁטַפְלֹת עִם הַתִּיק בַּמִּשְׁטָרָה, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אִם הִיא
תִּגְבִּיָּה יָד עַל בִּתְךָ, אוֹי לָהּ וְאוֹי לְנַפְשָׁהּ, וְאַל תַּחֲשֹׁשׁ כָּלֵל, כִּי בִלְתִּי
שְׁפוּי אֵינוֹ מִבֵּין שְׁפָה אַחֶרֶת וְכו' וְכו'.

הַעֲקָר רַק לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים
לְהַשְׁתַּוְּקֶק מְאֹד מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי מַה יִּשְׁאָר מֵאֲתָנּוּ? רַק
הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁאֲנֵחֲנוּ מִשְׁתַּוְּקָקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים
לִשְׁבֹּר אֶת רֵעַ הַלֵּב, וְלְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לוֹ לֵב טוֹב, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה
לְהִגִּיעַ אֶל זֶה!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תקצח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הַקּוֹרֵעַ לְבָבוֹת וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! לְבִי נִקְרַע לְגַמְרֵי מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עִם
בַּעֲלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּדּוּנִי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְזֶה
אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי: בָּעֵת שֶׁהוּא מִתְפָּרֵעַ תַּצְאִי לַחוּץ, וְכֵן אֶת הַמִּשְׁכָּרֶת אֵל
תִּמְסְרִי לוֹ בַּיָּדִים, אֲלֹא אֶת תַּקְחִי אֶת זֶה לְקִנּוּת אֲכֹל, וְאֶת יְכוּלָּה
לְהַגִּיד לוֹ אֶת זֶה בְּשִׁמְיָי.

אֶת לֹא צָרִיכָה לַעֲנוֹת לוֹ תָּמִיד, זֶה הַדָּבָר הֵכִי גְרוּעַ —
כְּשֶׁמִּשְׁפִּילִים אֵשֶׁה לְפָנַי יְלָדִים, וְכִמוֹכֵן זֶה דָּבָר הֵכִי גְרוּעַ
כְּשֶׁמִּשְׁפִּילִים בַּעַל נֶגֶד יְלָדִים, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְזֵהִיר וּמִבְּקֵשׁ אֶת
שְׁנֵיכֶם, שֶׁאֵל תַּעֲשׂוּ דָבָר כָּזֶה יוֹתֵר.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂכוֹאֵב
לָךְ מְאֹד, וְאֶת מְרֻגְשָׁה שְׂבוּרָה וּרְצוּצָה וְגַלְמוּדָה, וְהִרְבָּה פְּעָמִים
עוֹלוֹת לָךְ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכו', עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
מְלֵאִים גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים
שְׁבָעוּלָם, וְאֲסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוּם דָּבָר, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמָּד.

תִּהְיֶה לֵאל, אֶת מְאֹד מְצַלִּיחָה בְּבֵית-סֵפֶר, וְכֻלָּם מְרַצִּים מִמֶּךָ,

בנחל

כד תקצט

אשר

שכד

ועל-כן ראי לחזק את עצמך בכל מה שאת רק יכולה, ובזה יעזר
לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לעבר על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל צערי והעגמת נפש שיש לי,
שאתה לא יכול להסתדר עם אשתך, אין לתאר ואין לשער כלל,

מה שרק לא יהיה ומי שרק לא יהיה צודק וכו' וכו', אסור
להעליב אשה נגד ילדים, וכן אסור להעליב בעל נגד ילדים, וזה
עון חמור מאד, ומכל שכן כשאתה סוגר את אשתך בחדר לפני
ילדים, אין לך עוד השפלה יותר גדולה מזו.

לזאת אני מבקש אותך, פלך כבר מכל ההכל, כמה זמן יש לנו
בזה העולם, הנה אנחנו כאן ועוד מעט נצא מפה, וכל יום שחסר
מלמוד התורה הקדושה, זה הפסד מרבה, הפסד כזה שלא יכולים
לשלם על זה, איפה יש לך זמן לשטיות, תעזב כבר את המריבות
והמתלקת, אני אמרתי לאשתך, שתחזיק את הפסך שהיא מקבלת
בתלמוד תורה, באפן שתקנה עם זה אכל, תפסיק כבר עם המריבות,
תכנס בכולל ותלמד תורה, תחוס ותחמל על נשמתך, שהיא כל כך
רעבה וצמאה לתורה ותפלה, תתפלל בכל יום במנין ערב ובקר
וצהרים, ועל-ידי-זה הכל יתהפך לטובה.

אֲשֶׁר כד תר — כד תרא בְּנַחֵל שכה

אֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיט אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב תַּכְף-וּמִיד.

כד תר.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טֵבַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַמְשִׁיךְ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, בְּזִכּוֹת הַמַּעוֹת שֶׁל הַפְּדִיּוֹן שְׂאֵת אוֹסֶפֶת יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַהֲיִי בְּרִיאָה.

נָא וְנֹא תַחֲזִיקִי מַעֲמָד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַרְגִּילִי אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טֵבַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,

וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה תְּקוּנָתָהּ הַמִּיָּחָד לִפְנֵי יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, וְאַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיִץ אֶת אֹרֶךְ רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל מַחִיר, וְרַק בְּזָכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִיגְדָה, חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתִמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
נִרְוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי כִּשְׁאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה מְבַטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי הַהֲוָרִים רָעִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּכַּבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבִדְאִי אֲשֶׁתְּךָ תַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנָךְ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, סִימָן ט'): אִיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשָׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ; עִם כָּל זֹאת טוֹב מְאֹד שְׂאֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה צְנוּעָה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ג'): אִשָּׁה שֶׁהִיא מְצַנַּעַת עֲצָמָהּ, אֲפִלּוּ הִיא יִשְׂרָאֵלִית, רְאוּיָה הִיא שְׁתַּנְּשָׂא לְכֹהֵן, וְתַעֲמִיד כְּהֻנִּים גְּדוּלִּים; וְכֵן אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח): כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְצַנַּעַת אֶת עֲצָמָהּ בַּתּוֹךְ הַבַּיִת, רְאוּיָה לְהַנְּשָׂא לְכֹהֵן גְּדוּל; וְעַל-כֵּן הִיא מַצְדָּה שְׁתִּיהִיָּה צְנוּעָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת בַּעֲלָהּ, שֶׁלֹּא יִכָּשֵׁל, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּאֶסּוּר הַחֲמוּר שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְשֶׁל רְאִיּוֹת וְהִסְתַּכְּפָּלוּת אֲסוּרוֹת, כִּי הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְשָׁמֵר עַל בַּעֲלָהּ מְאֹד מְאֹד, וְלִמְסֹר אֶת עֲצָמָהּ לַגִּמְרִי אֶל בַּעֲלָהּ, כְּדִי שִׁיהִיָּה לוֹ מִחַ נָקִי לֹא לְבוֹא לְיַד הַהֲוָרִים רָעִים.

אֲשֶׁר כד תרג בנחל שכז

הַעֲקֹר הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְשִׁקֹּד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנִיָּה /
אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה
מִזְכֵּךְ אֶת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, וְזֹכֶה שְׂיֵאִיר לוֹ אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד
מֵהָאֲרֵת שְׂכִינַת עֲזֵי יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכָּךְ תָּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל יוֹם אוֹ בְּכָל יוֹמִים, בְּאִפֶּן שֶׁתִּצָּא
מִמָּךְ תִּבְעֵרֶת הַיָּצָר וְכו'.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִתָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְאִשְׁתְּךָ, וְתִבְנִינוּ דְּבַר מִתּוֹךְ
דְּבַר, כִּי לֹא כָּל דְּבַר יְכוּלִים לְרַשֵּׁם עַל פְּנֵי הַכְּתָב, כִּי סוּף כָּל סוּף
הַמִּכְתָּבִים מְדַפְּסִים, וְאִם שְׁלֹא יוֹדְעִים אֵל מִי כְּתִבְתִּי אֶת זֶה, אֲכַל
זֶה מְדַפֵּס וְדוֹבְרִים צְנוּעִים בִּינוּ לְבִינָה, לֹא יְכוּלִים לְהַעֲלוֹת עַל פְּנֵי
הַכְּתָב, כַּמּוּכָן.

כד תרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר וְאֶרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צִמּוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמָּךְ.

אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל וְכו', תִּפְגַּס בְּכוֹלֵל שְׁמִשְׁלָמִים לָךְ.

הַעֲקֹר אִתָּה צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת כָּל מִחוּץ וְחוּשֵׁיךָ בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת
הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי עֲכָשׁוּ עָלֵינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְאֶנְחֵנוּ צְרִיכִים

לְהַפִּיץ אֶת אֹרֶר רַבֵּנוּ ו"ל בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵין מִי שְׂיָחוּס עַל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא תַלְמִידֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וַיֵּשׁ לָנוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא פוֹתַח אֶת עֵינֵינוּ לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִמֵּן סז), וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַגְדִּיל וּלְפָאֵר אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם.

וְלָכֵן אַתָּה אַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דָּבָר, אֲלֵא תַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מַצִּיאוֹת בַּלְעָדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחֲזִיה וּמִהוּיָה וּמִקְנִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם מַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין בַּלְעָדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם פֶּסֶא לְאֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הַכֹּל נִתְבַּטֵּל לִפְנֵי עֵינָיו, וְאֵינוֹ רוֹאֶה רַק אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, כִּי רַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הָעַרְב־רֹב, יִמַּח שְׁמָם וְזִכְרָם, הָעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוּנִים מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם לָהֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ו"ל, וְלָכֵן אִם יֵשׁ לָךְ יְכָלֶת לְהַרְחִיב אֶת עֵסֶק הַהִפְצָה, תִּתְבָּרַךְ מִן הַשָּׁמַיִם, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּבְיָא מְפִיצִים חֲדָשִׁים, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְהַפְנֵס עֲכָשׁוּ בְּתוֹךְ שִׁכְבוֹת כָּל הָעָם, וְצָרִיכִים לְרַחֵם עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְגִלּוֹת לָהֶם מִהַטּוֹב הַגָּנוּז, וּבְזֶה תְּלוּיָה הַגָּאֻלָּה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן יד), שֶׁצָּרִיכִים לְהַפִּיץ אֶת הַמַּעֲיֵנוֹת חוּצָה דִּיקָא, שֶׁאֵלּוּ הָרַחוּקִים צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמִתּוֹת מַצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַתְּרוּפָה לְעַם יִשְׂרָאֵל לְגִלּוֹת לָהֶם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה.

כְּפִי הַנִּרְאָה עַד פּוֹרִים אָנִי לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ מִכָּאֵן, כִּי אֲנִי צָרִיף לְשַׁלֵּם הַמֶּוֹן חוֹבוֹת, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ.

אוֹדוֹת מֶה שְׁקוּרָה בְּבֵית, תַּאֲמִין לִי, אִם תַּעֲסֵק בְּעֵסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה — לְהַפִּיץ מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲזִי תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בִּפְרוּשׁ אָמַר לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל:

"אָצלי עוד אָף אַחַד לֹא הִפְסִיד", וְכֵן אָמַר: "מִמִּי שְׁאֵנִי מִקְבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן", וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא לִפְחוֹד מֵאַף אַחַד, כִּי זֶה תְּכַלִּיתֵנוּ הַנִּצְחִית.

תְּהִיָּה אֵתִי בְקֶשֶׁר בְּמִכְתָּבִים, וּמֵאֵד מֵאֵד תְּחִיָּנִי.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִקַּח שׁוּם סֵפֶר, אֲלֹא מִמֶּה שְׁנֹדֶפֶס עַל-יְדֵי קֶרֶן "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּלְגֵּל בְּקֶרֶן כְּסֵף, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַדְפִּיס סְפָרִים חֲדָשִׁים מִכְּתָב יָד, וְכֵן הַסְפָּרִים הַיּוֹצְאִים מִתְקַרְנֵן שְׁלָנוּ הֵם בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי כְּמוֹ הַ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" וְהַ"לְקוּטִי-תַּפְלוֹת" וְהַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח מֵאַף בְּרָיָה סֵפֶר, אֲלֹא מ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמֵה שְׁאַתָּה צְרִיךְ הוּא יִדְפִּיס בְּשִׁבְלֶךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ט טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַכִּין אֶת הַשְּׁעוֹר שִׁיְהִיָּה בְּדִיוֹק בְּשַׁעַת תְּשַׁע, כְּדֵי שְׁלֹא אֲצֻטְרֵךְ לַחֲכוֹת.

הַעֲקָר תְּכַנִּיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע וְתִאֱמֵן, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמַחְיָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקֵּינוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָדָם צְרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כָּךְ בְּזֶה, עַד שִׁיְהִיָּה מְכֻסָּה עִם הָאוֹר, שִׁיְדַמָּה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהַכֹּל לְכָל אוֹר אַחַד הוּא, וְהוּא עוֹמֵד בְּאַמְצַע הָאוֹר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל מְדֻרְגָּה זֹה, שְׁאֵז הוּא

מִסָּבָב עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ לְבוּשׁ, "עוֹטָה אוֹר כְּשֶׁלֶמָה נוֹטָה שְׁמַיִם
כִּירִיעָה" (תהלים קד, ב).

תִּשְׁאַל אֶת ... אוֹ אֶת ... אִם יֵשׁ אֵילֹו חֲדָשׁוֹת בְּעֵנֶנּוּ הוֹעֲדָה,
וְתִכְתֵּב לִי, כִּי מָאֵד מָאֵד אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת מֶה קָרָה הַיּוֹם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר וָאֵרָא, כ"ט טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׁמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁלִּקְחָתָּ
אֶת הָעֵנָנִים בְּיָדֶיךָ, וְאֶתָּה מְנַהֵל אֶת הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְאֶת הַבֵּית-סֵפֶר,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְגִדְּל בָּנִים וּבָנוֹת קְדוֹשִׁים וְטָהוּרִים,
כָּלִים לְהַמְשִׁכַת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ
— לְהַחֲדִיר בִּילָדִים רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְגַלוֹת לָהֶם אֶת
עֲצוּמֹתֵי הַקְּדוֹשׁוֹת, וְשִׁיְהִיו "זֶרַע בְּרַךְ ה'" (יִשְׁעִיָּה סא, ט).

נָא וְנֵא תִשְׁלַח לִי דו"ח בְּכָל יוֹמִים מֶה קוֹרָה בַּתְּלַמוּד תּוֹרָה,
וּמֶה קוֹרָה בַּבֵּית-סֵפֶר, וּמֶה קוֹרָה בַּשָּׁאֵר הַמוֹסְדוֹת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ
לְדַעַת אֶת זֶה, וְתִכְףּ-וּמִיד אִם יֵשׁ אֵיזָה תִּקּוּן, אֲשֶׁתִּדְּל לְתַקֵּן כְּמִיטֵב
יָכֻלְתִּי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מָאֵד, שֶׁהַמוֹסְדוֹת שֶׁהֵם תַּחַת חֲסוּתִי, יִהְיוּ לְשֵׁם
וּלְתַפְאֶרֶת, וְיַעֲלֶה נַחַת-רוּחַ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵהֶם, כִּי רַק זֶה כָּל
מְגַמְתִּי — לְחַנֵּךְ אֶת הַיִּלָּדִים עַל דֶּרֶךְ הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וּלְהַחֲדִיר
בָּהֶם תּוֹרָה וְיִרְאַת שְׁמַיִם וּקְדוּשָׁה וְטָהֳרָה, שִׁזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צִעִיר,
שְׁלֹא יִדְעוּ מֶה זֶה חֲטָא.

מָאֵד מָאֵד רָצִיתִי לְדַעַת מֶה קָרָה הַיּוֹם עִם ... וְכֵן בּוֹעֲדָה, וְאֵל
תַּעֲזֹב אוֹתוֹ כְּרֹגַע, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְדַעַת
לְנִבּוֹן, שֶׁהוּא לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מֶזֶה וְכו', אֵין לָנוּ בְּרָרָה, רַק לְלַכֵּת

אשר כד תרו בנחל שלא

בדרך זו, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו, שנזכה להכליל באין סוף ברוך הוא לגמרי, ונראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא בגלוי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

ראו להכין את עצמכם אל השעור היום בלילה בשעה תשע, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שתתקתקו את השעור, ואחר-כך תשלחו את זה אלי, ואני אגיה את זה.

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, בעבודה הקדושה שאתם עוסקים בהדפסת ספרי רבנו ו"ל, כי אין עוד דבר גדול מזה, כי באמת עם ישראל נמצאים עכשו במצב של עלפון ושנה וכו' וכו', ואי אפשר לעוררם מהשנה, אלא על-ידי דעת רבנו ו"ל, ועל-כן חזקו ואמצו מאד, והתמידו בעבודה הקדושה הזו, ותסדרו חלק אחר חלק משו"ת "אשר בנחל", כי אני מאד מאד רוצה להודרו בזה, כי חבל שיאבד אפלו מכתב אחד, וחבל מאד מאד שאבדו לי מכתבים של שנות תשנ"ה-תשנ"ו, שהם בערך כמה אלפי מכתבים, וצר לי מאד מאד על זה, כי היו בהם דבורים מאד מאד נפלאים, וכן תדפיסו את ספרי "אוצר הקונטרסים", כי אתם לא יכולים לתאר וילשער את גדל הפעלות שנה עושה בעולם, כי אני מקבל בכל יום מכתבים, וכן מתקשרים אלי דרך הטלפון, ומספרים לי איך שהספרים עושים נפלאות, וחזרו בתשובה כבר מאות ואלפים בזכות זה, ועל-כן כל הזכות שלכם היא, ועל-כן תשתדלו להדפיס ולהדפיס ולהדפיס, ולא להשבר משום בריה שבעולם, כי אין לי עסק עם אף אחד, אני מאד מפיר לכם תודה

על החסד חנם שאתם גומלים עמדי, יעזור הקדוש-ברוך-הוא
שתמיד תזכו להדפיס את הספרים הקדושים.

היום אני רוצה להתחיל לשלח לכם את הסדור, כי אני מאד
מאד רוצה שייגמר הסדור, הן כפי נסח האשכנזים, והן כפי נסח
הספרדים, באפן שנוכל להדפיס את זה במאות ואלפי סדורים,
באפן שייכנס בכל שכבות העם, ונדבר זה הולך לי מאד בחיים, כי
הסדור הוא דבר נפלא מאד, ורואים הרבה פעמים אנשים נופלים
ביאוש באמצע התפלה, ומי שייסתכל בתוך הפרוש, יתעורר לבו
מאד מאד אחריו יתברך, ועל-כן מהיום אתחיל לשלח לכם,
ותתחילו לסדר איפה שאתם אוהבים.

ראו להיות מוכנים בשעה תשע, וכן לתקתק את כל השעור,
ואחר-כך לשלח את זה אלי, כדי שאגיע את זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרז יאיר.

באתי לחזק ולאמץ ולעודד אותך, שתעזור לי בכל מה שאטה
רק יכול בקהלה הקדושה שלנו, הן בפולל והן בתלמוד תורה והן
בבית-ספר, כי בזכות זה שאטה עוסק בזכות הרבים, ישמר אותך
הקדוש-ברוך-הוא מכל רע, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך,
ותהיה לך רפואה שלמה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

העקר תכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע
ולהודע, אשר הוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה,
ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך,
וכשאדם מכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ומציר לפניו את

אֲשֶׁר כד תרח בְּנַחֵל שלג

הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַמְסַבֵּב אוֹתוֹ, אֹז נִטְהַר בֵּין בְּגָשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְזוֹכָה לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵין עוֹד רְפוּאָה כְּמִי שֶׁמַּחְדִּיר בְּעֶצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה כָּל הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁמֶלְמַדְנוּ אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּגָשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא הֲרַגְלֵךְ אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה שְׁאֵדָם זוֹכָה לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ? רַק אֵלוֹ הַדְּבוּרִים שֶׁאַנּוּ זוֹכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁמַר אֶת עֶצְמְךָ מֵאֵד מְאֵד לֹא לָרִיב עִם אֶף אֶחָד, וּבִפְרֹט עִם אֲשֶׁתְּךָ, אֲלֵא תִכְבְּדָהּ וְתִיַּקְרָהּ, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וּכְמֵאַמֶּרֶם ו"ל (בְּכָא מְצִיעָא נט.): אֱוִיקִירוֹ לְנִשְׁכִּיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ, תִּכְבְּדוּ וְתִיַּקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְּׂרוּ; כִּי בִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לְךָ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֵד, וּבִפְרֹט טוֹב מְאֵד שֶׁתִּחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא עוֹבֶרֶת קְשִׁיִּים פֹּה בִּיבְנָאֵל, וּחִבָּל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה נְהַדְרֵת, וְהִיא יְכוּלָה לְתַרֵּם הַמּוֹן לְקַהֲלָתְנוּ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַזְכָּה כְּבָר לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם בִּיחָד, וְהַשְׁמַחָה תִּגְדֵּל עַד מְאֵד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וָאֵרָא, כ"ט טֵבֶת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיָה.

בְּאַתִּי לְחֻזַּק וּלְעוֹרֵר וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתְךָ, וְאֵל תִּכְנֹסִי בְּחִלּוּשׁוֹת הַדַּעַת, וּמִכָּל שְׁכָן שְׁלֹא תִפְתָּה אוֹתְךָ הַשְׁכֵּנָה שְׁלֵךְ, כִּי הִיא סֵתָם אִשָּׁה קִנְטְרָגִית, וְאוֹי וְאַבּוֹי לְמִי שֶׁנוֹפֵל לְתוֹךְ הַפֶּה שְׁלָהּ וְכו'.

אֶת יְכוּלָה כָּל-כָּף לַעֲזוֹר לָנוּ בְּקַהֲלָה, לְתַרֵּם לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילִיּוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ אַחַת אֶת הַשְּׁנֵיָה.

הַעֲקָר אֶל תַּפְּלִי בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּפֶה בִּיבְנָאֵל תִּהְיֶה לָּכֶם וְיִלָּה מִשָּׁל עֲצָמְכֶם, וְעוֹד מַעַט יִכְנָסוּ פֹה
לְגוֹר מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְיִהְיוּ לָךְ חֲבֵרוֹת וַיְדִידוֹת, וְתִהְיֶי עֲסוּקָה כָּל
יוֹם בַּפְּעִילוֹת.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְהַצְטָרֵךְ אֶל הַנָּשִׁים שְׂאוֹמְרוֹת
תִּהְלִים, כִּי אֲמִירַת תִּהְלִים זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, וּמִמְשִׁיף יְשׁוּעוֹת
וּרְפוּאוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בָּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לְחֲזֹק וּלְעוֹדֵד אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וּבִזְכוּת זֶה תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי עֲלִיוֹן.

הֵייתִי מְאֹד שְׂמֵחַ אִם הֵייתָ כּוֹתֶבֶת לִי כִּמְה שׁוֹרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כָּרֵךְ
ק"ה יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כָּרֵךְ ק"ו לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֶלֶק ק"ה

- ג פֶּתַח דְּבָר**
- ה הַקְדָּמָה**
- יא כד רצו**
יחזק אשה לעורר את בעלה ולשמוחו.
- יב כד רצו**
יורה בעניני רפואה ורופאים, ויבהיר, שהעקר הוא לבקש אותו יתברך על כל פרט ופרט, כי אין לנו כלום בלעדי הקדוש-ברוך-הוא.
- יג כד רחצ**
ייעץ בענין הרבצת תורה במקום נדח, למען יגדיל תורה ויאדיר, אף בתנאי שיסע עם אשתו ולא יעזבנה לתקופות וכו'.
- יד כד רצט**
יחזק על שמחה ואחדות, ויקנה להרבות הקבוץ ביבנאל, שהוא מרכב מכל העדות והנסתאות, וכן ירבה לפרסם את גדל הענין של הנסיעה לאומן לראש השנה, ולהביא מה שיותר אנשים לרבנו ז"ל, אשר אין צורך לזה.
- טו כד ש**
יעורר על שלום-בית, והשראת השכינה בתוכו.
- טו כד שא**
יורה להיות בשמחה על אף הקשיים והנסיונות שעוברים בחיים, ולשמוח את בני ביתו, ויפליג במעלת הפצת מעינות החכמה חוצה.
- יז כד שב**
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאדם סוד הספה, שמי שמסבב באור הספה, אין לו להתפחד משום בריה כלל, ויעורר לעשות בכל לילה שמחת בית השואבה, ולהרבות באהבה ואחדות והבנה הדדית, ואיש את רעהו יאמר חזק, וירבה לדבר בענין צניעות הנשים והבנות, אשר בזכות זה זוכים לילדים קדושים וטהורים.

כד שג כ

יְתֵנָּה צַעֲרוֹ, עַל שְׂבִנָּה קָהֳלָה בִּיבְנָאֵל שֶׁל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ עִם מוֹסְדוֹת חֲנוּף נִפְלְאִים, וְיִשְׁיבוֹת וְכוּלָּלִים, וּמִקְנֶה טְהוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין שׁוּם תְּמִיכָה מֵאִיזָה גּוֹרֵם וְכוּ', וַיִּבְקֶשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְבוֹא לִרְאוֹת מְקוֹרֵב אֶת הַמַּפְעֵל הָאֲדִיר, וּלְנִסּוֹת לִסְיַע כְּמִיטֵב יִכְלֹתוּ.

כג דש כב

יְחִזֵּק הַנִּמְעָן שְׁלֹא לִפְחֹד מֵאֶפֶס אֶחָד, וּבִפְרֹט בִּימֵי סְבוּת הַקְדוּשִׁים, שְׁמִסְכָּבִים עִם אֲלֻקִּיּוֹת, זֶה מְכַנֵּס בְּשׂוֹחַן עֲצָמֵי לְהַחְזִיק מִמֶּדֶד בְּכָל הָעוֹבֵר עָלֵינוּ.

כג שה כג

יּוֹרָה לְאַרְגֵּן טְכְנִית אֶת הַהִלּוּלָא שֶׁל אִמּוֹ, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וַיִּיַּעַן אוֹדוֹת הַבֶּן וּלְאִיזוֹ יִשְׁיבָה לְשִׁלְחוֹ, וְכִי־צֵד לְנֶהֱגַ עֲמוֹ, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הָרַבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

כד שו כד

יִבְאֵר סִבַּת כְּתִיבְתּוֹ בַּחֲל הַמוֹעֵד, מִפְּנֵי דְבַר הָאֵבֶד, וַיּוֹרָה לְחֹלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כָּלִילִי שֶׁשָּׁלַח וְכוּ'.

כג שז כה

יִבְהִיר חַד מִשְׁמַעִית, לְגַבִּי הַמִּכְנָה שֶׁל בְּנוֹת בֵּית סָפְרוֹ.

כג שח כו

יּוֹרָה בְּרוּרוֹת שְׁלֹא לְהִתְרַאֵן כָּלִל בְּכָלִי הַתְקַשְׁרֹת, וְלֹא לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן.

כג שט כו

יּוֹרָה לְנִמְעָן שְׁלֹא לַעֲזֹב אֶת אִשְׁתּוֹ חֲלִילָה, וּלְכַבְּדָהּ וּלְיִקְרָהּ, וּלְהִתְחַשֵּׁב בְּצִנְיָקָה, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת וְתַכְלִית הַבְּרִיאָה לְחַבֵּר דְּרֵי מַעֲלָה וְדְרֵי מִטָּה, וְלֹא לְבָרֵחַ לְאִיזָה מְדַבֵּר וְלִהְיוֹת פָּרוּשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֶפֶס שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צְרוּת וְיִסּוּרִים, הָעַקֵּר לְהִסְתַּתֵּר אֲצִלּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּלְהִתְחַזֵּק בָּהּ, כְּדִגְמַת דּוֹר הַמֶּלֶךְ. וַיּוֹסִיף דְּבָרֵי חֲזוֹק לְאִשְׁתּוֹ הַנִּמְעָן, שֶׁתְּדוֹן אֶת בַּעֲלָהּ לְכַף זְכוּת, וְתִמְחַל לוֹ עַל מַעֲלָלָיו, אֲשֶׁר כָּל זֶה בַּעֲקֻבוֹת הַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁתִּכְפּוּ עָלָיו.

כד שי ל

יּוֹרָה שְׁלֹא לְהוֹצִיא הַסְּפָסִלִים מִבֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְהָעַקֵּר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה

גדולה מאד, ולהרגיל עצמו לשיח בינו לבין קונו, אשר זו הצלחה נצחית שאין לתאר כלל.

כד שיא **לא**

יבקש הנמנעת שלא לעבד בעבודה בזוויה, והעקר שתהיה שמחה, ויתחזק בבטחון חזק בו יתברך.

כד שיב **לב**

יורה הנחיות בענין הדפסת הסדור, שרצונו שיצא לאור לתנפה.

כד שיג **לג**

יאחל "פתקא טבא", ויקנה מאד שיִדפס הסדור "עת רצון" עד חנפה, ויחזק שלא להשבר מכל העובר, ולהמשיך להדפיס בפרט את ספרי "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה. ויפרש תכניתו להוציא לאור הפרוש שהכין על הלוקוטי-מוהר"ן ועל ספורי-מעשיות ועל ספר המדות ועל כל חלקי התורה בלה.

כד שיד **לה**

יבאר, שכל מגמתנו לגלות לנשמות ישראל את האמונה הקדושה, ולהחדיר זאת בילדינו, ולא לפחד כלל מפל הקמים עלינו סביב.

כד שטו **לו**

יעזר להחדיר בפנות אמונה פשוטה בו יתברך, כי הפנות הן העינים שלנו והעתיד שלנו.

כד שטז **לז**

יעזר על שמחה ולא להשבר מכל הצרות והיסורים, אלא להתחזק בהשם אלקים.

כד שיז **לז**

יורה למצא הרחבות בתוך הצרות, ולא להמשיך אחר המרירות.

כד שיח **לח**

יתן עצה בענין עבודה לפרנסה, ויבהיר, שבזכות כבוד הפעל וחי הקנה הדרית — זוכים לפרנסה בשפע.

כד שיט **לט**

יבהיר, שעל-ידי עצות רבנו ז"ל זוכים להתחזק מעמד בזה העולם העובר, ויכולים להחיות את כל העולם, על-ידי העצות הקדושות הללו.

כד שכ מ

יִוְרָה לְשִׁמְחָה מְאֹד, שְׂזֻכָּה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמָה גַם
שְׂזֻכָּה לְהַחֲזִיר בְּתִשְׁבֻּכָּה עוֹד יְהוּדֵי וְכו', וַיַּעֲזִיר לְשִׁמְחָה מְאֹד, שְׂכָל עֲנִינֵנו
לְגִלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

כד שכא מא

יַעֲזִיר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא הִיסוֹד בְּקִיּוֹם הָאָדָם.

כד שכב מב

יְבָאֵר שְׂאִין שׁוֹם טָבַע כָּלָל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְזֶהוּ נִצְחוֹן
דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל גְּלִית, שְׂכָל עֲנִינוֹ שֶׁל גְּלִית הִיָּה לְהַחֲדִיר, חֵס וְשְׁלוֹם,
כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְדוֹד הַמֶּלֶךְ הַכְּנִיעוּ, וְגִלָּה
שֶׁהַכֹּל מְרֻצָּנוֹ יִתְבָּרַךְ.

כד שכג מד

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּו יִחְזְקוּם לְקַחַת הַצָּדָה שְׂזֻכּוֹ לֵה
בִּימֵי סָפוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלִהְיוֹת חֲזָק בְּאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת
בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְיִחְזַק לְסִים בְּכָל שְׁבוּעַ שָׁנִים מְקַרָּא וְאַחַד
תַּרְגוּם, וְלֹא לְהַחֲסִיר כָּלָל, וְלִהְיוֹסִיף גַּם פְּרוּשׁ רַשִׁי, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל
לִיְרֵאת שְׁמִים וּלְפָרְנֶסָה וְכו'. וְלִהְיוֹת מְלֵךְ לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא, אֲשֶׁר בָּזָה
מְאִיר עַל נִפְשׁוֹ אוֹר דְּבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל כָּלֵם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׁמְחָה אַחֲרֵים, וְלִרְאוֹת לַעֲזוֹר לְזוּלָת.

כד שכד מו

יִחְזַק הַנִּמְצָעִת, שְׁפָרְנֶסָה בָּאָה רַק מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ.

כד שכה מז

יִוְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִזְכּוֹר אֶת גְּדֹל הַחֲסִדִּים שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא.

כד שכו מז

יַעֲזִיר לְתֵן צִדְקָה בְּכָל יוֹם, וּלְבַקֵּשׁ עַל עֲצָמוֹ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּצְלִי מִכָּל
רַע, וְיִזְהִיר עַל נְהִיגָה כְּפִי הַחֵק, כִּי זֶה פָּקוּם הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ.

כד שכז מח

מִכְתָּב הַמֶּלֶצָה לְתָרֵם לְנִמְצָן בְּעֵין יָפָה.

כד שכח מט

מִכְתָּב הַמֶּלֶצָה כְּנ"ל.

- כד שכט** מט
 יתנה צערו על הצרות והיסורים שהם מנת חלקם, ויבאר, שבנדאי
 יבנאל הוא מקום קדוש מאד, ועל-כן מתרבות בו המגיעות.
- כד של** נ
 יבקש הנמצן לבדק את מזוזות ביתו.
- כד שלא** נ
 ייעץ לנמצן להדביק מחשבתו בו יתברך, וכך יצא מכל הפלפולים, וכן
 שילמד בסדרת "אוצר הקונטרסים".
- כד שלב** נא
 יבקש את הנמצן לארגן אוטובוס לסעדת היארצייט של אמו, עליה
 השלום.
- כד שלג** נב
 יורה לנמצנת, שלא לעשות שום צעד עד שיתקיים הפג"ץ.
- כד שלד** נב
 יקנה שתצא האמת לאור, בעזרתו יתברך.
- כד שלה** נג
 יבכה מאד על זמנו היקר שהולך לריק עקב רשעת הרשעים, ובמקום
 זה יכול היה לחבר ספרים קדושים.
- כד שלו** נג
 יורה שוב בענין מזוזות ביתו לבדקן כראוי.
- כד שלז** נד
 יורה לנמצן לחפש המכתבים שאבדו, ולא לזלזל באבדה היקרה מפז
 ומפנינים.
- כד שלח** נה
 יורה כמה הוראות טכניות, ומלבד זאת יחזק שלא לשנא את עצמו,
 בשם שאסור לשנא את אחרים.
- כד שלט** נו
 יורה לנמצן שלקח תחת חסותו את הבית-ספר לבנות, ויבאר שחנוד
 הבנים והבנות הוא העינים שלו.

- כד שמ** יוֹדָה לְנִמְצָן עַל שְׁשֻׁמְשׁוֹ, וַיִּוְרְהוּ שְׁלֹא לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוּם מַחְלָקָת.
- כד שמא** יוֹדָה לְנִמְצָנָתָהּ, שֶׁהִרְשָׁתָהּ לְבַעֲלָהּ לְשֻׁמְשׁוֹ, וַיִּבְרָכָהּ.
- כד שמב** יִבְקֹשׁ אֶת עֲזֹרַת הַנִּמְצָן בְּעֵנִין הָאֲשׁוּרִים לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ.
- כד שמג** יִבְקֹשׁ לְשַׁלֵּחַ אֶת הַשְּׁעוֹר, וְלַעֲשׂוֹת הַעֲתָקִים לְכֶלֶן, וַיִּוְרְהוּ בְּעֵנִין הַדְּפֹסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" בַּמִּהְדוּרָה קִטְנָה.
- כד שדמ** יִשְׁמַח בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, שֶׁיִּכּוֹלִים עֲתָה לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת בְּלֹא הַפְרָעָה חִיצוֹנִית, וַיִּחְזַק הַנִּמְצָנָתָהּ עַל אֲמוּנָהּ, שֶׁעַל יָדָהּ עוֹבְרִים עַל כָּל הַנִּסְיוֹנוֹת.
- כד שמה** יוֹדָה לְנִמְצָנָתָהּ שֶׁנִּטְלָה עַל עֲצָמָהּ אֶת הַמְּשִׁימָה לְהִיּוֹת מוֹרָה בְּבֵית־הַסֵּפֶר, וַיִּבְרָכָהּ, וַיִּנְחָה אוֹתָהּ בַּעֲבוּדַת הַחֲנוּךְ — 'שְׁמַאל דְּיוֹחָה וַיִּמִּין מְקַרְבַּת' וְכו'.
- כד שמו** יוֹדָה לְנִמְצָנָתָהּ שֶׁנִּטְלָה עַל עֲצָמָהּ בַּעֲבוּדַת הַחֲנוּךְ, וַיִּחְזַקָּהּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָהּ.
- כד שמז** יוֹדָה לְנִמְצָנָתָהּ עַל תַּפְקִידָהּ הַחֲדָשׁ, וַיִּנְחָהּ אוֹתָהּ בַּעֲבוּדַת הַחֲנוּךְ.
- כד שמח** יוֹדָה לְנִמְצָנָתָהּ עַל הִיּוֹתָהּ מוֹרָה, וַיִּתֵּן לָהּ הַנְּחִיּוֹת בַּעֲבוּדַת הַחֲנוּךְ הַקְדוּשָׁה, לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִבְקֹשׁ כָּל הַצָּרְכִּים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.
- כד שמט** יִחְזַק עַל שְׁלוֹם־בֵּיתָהּ, אֲמוּנַת חֲכָמִים וּבִשְׁחוֹן עֲצָמֶי.
- כד שנ** יִבְקֹשׁ הַנִּמְצָנָתָהּ לְעֹזֵר לּוֹ בְּחֲנוּךְ הַבָּנוֹת, וְלְהַתְיַעֵץ עִמּוֹ בְּנוֹשְׂאָ זֶה.
- כד שנא** יֵאָחַל לְנִמְצָנָתָהּ כָּל טוֹב בְּזָכוֹת נְטִילָתָהּ עַל שִׂכְמָהּ אֶת עַבְדוּת הַחֲנוּךְ.

- כד שנב** סו
 יוֹרָה לְהַחֲזֹק וּלְהַחֲזִיק מִצֶּמֶד, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא
 לְהַתְפַּעֵל מִכָּל מְלָה שְׂאוּמְרִים.
- כד שנג** סז
 יוֹדָה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרְתּוֹ לְבָנוֹת קָהֳלָה נִפְלְאָה כְּזֹו, הַחֲזִיהָ עִם יְלִדֶיהָ
 בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָהּ.
- כד שנד** סח
 יִבָּאֵר, שְׁעַל-יְדֵי דְבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֱמוּנָה, וְעַל-יְדֵי
 אֱמוּנָה, נִבְנְה הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי.
- כד שנה** סח
 יֵאָחַל לְמִנְהָלַת הַמַּעֲוֵן כָּל טוֹב, וּיִחַזְקָה לֹא לְהַתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה כָּלָל.
- כד שנו** ע
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצָנוֹת לְהִיּוֹת נוֹכַחַת בְּדִיּוֹן בִּירוּשָׁלַיִם, וּיִכְרַכֶּה מְלֵא חֲפָנִים,
 בְּזִכּוֹת הַחֶסֶד שְׁעוֹשָׁה עִמּוֹ.
- כד שנו** ע
 יוֹדָה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרְתּוֹ, וּיִבְהִיר, כִּי עַל אֵף כָּל הַמְּשַׁבְּרִים שְׁעוֹבְרִים, אֵין
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסִיר חֶסֶדוֹ מֵאֲתָנּוּ, וּיִחַזְקוּ עַל הַפְּצָה וְעַל לְמוֹד
 שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כד שנה** עב
 יַעֲזֹד עַל הַדְּפֶסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם מְחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל חַי,
 וְהַדּוֹר צָרִיךְ לָהֶם מְאֹד.
- כד שנט** עב
 יִבָּאֵר, שְׁהַעֲקֹר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
 מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְהַתְחַבֵּא בְּסִתָּר עַל כְּנִפְיוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כד שס** עג
 יִבָּאֵר, אֲשֶׁר 'לִפְנוֹם צִעְרָא אֲגָרָא', וּיִחַזֵּק עַל אֱמוּנָה פְּשוּטָה, וְעַל מְצִיאת
 הַזִּיּוּג בְּקִרְוֹב, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- כד שסא** עד
 יוֹדָה לְנִמְצֵן שְׁלָקָה אֶת הַכּוֹלָל תַּחַת חֲסוֹתוֹ, וְיוֹרְהוּ לְהַחֲדִיר בְּלוּמִדִּים
 חֶשֶׁק לְלִמּוֹד, וּבְכָל יוֹם לְלִמּוֹד קוֹיְנִטְרַס אֶחָד, אֲשֶׁר מַחֲדִיר הַרְבֵּה חֲזוֹק.

- כד שסב** **עו**
 יִבְהִיר, שְׁבֹזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבָּה הַתְחַזְקוֹת, וְלֹא לִפְל בְּחִלְשׁוֹת
 הַדַּעַת, וְהַעֲקָר לִקְנֻת מְדוּת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר הֵן יִסְדּוֹת הָאָדָם, וְלִשְׁמֹחַ אֶת
 עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים מִכָּל תִּלְאוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה.
- כד שסג** **עז**
 יִתְנַצֵּל בְּכָל עֲנִינּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְיִבְהִיר שֶׁהִפֵּל לְטוֹבָה, וְיַעֲזֹר לְהַחֲדִיר
 בַּתְּלִמִּידִים אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאַמוּנַת חֻכָּמִים.
- כד שסד** **עח**
 יְבֹאֵר שֶׁהַעֲקָר לְהַחֲדִיר בַּתְּלִמִּידִים אֱמוּנָה וּמְדוּת טוֹבוֹת.
- כד שסה** **עט**
 מִכְתָּב לְפִיֹּסֶק הַדּוֹר, בּוֹ יִתְּנָה צֶעַר הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה בִּיְבִנְאֵל, שֶׁקָּם
 סִמְ"ד-מ"ם לְהַכְנִיס טַמָּאָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִדְרֹשׁ שִׁילְמִדּוֹ יַחַד
 בָּנִים וּבָנוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְיִבְקֹשׁוּ עֲזָרָה בְּגִדּוֹן זֶה, וְיִתְאַרּוּ אֶת שְׂגִשְׁוֹג
 הַקְהֵלָה, בְּהַקִּימוּ בָּהּ מוֹסְדוֹת חֲנוּף אֲדִירִים, פְּעוּטוֹן וְגִנִּים, בֵּית-סֵפֶר
 וְתִלְמוּד תּוֹרָה, יְשיבָה וְכוֹלָלִים, וּמִקְוֵה טְהוֹרָה, וְהַסִּמְ"ד-מ"ם שֶׁם רְגִלִּים
 לְהִרְע, וְיִבְקֹשׁ עֲצָה וְעֲזָרָה כְּנֻגָּדוֹ.
- כד שסו** **פא**
 יוֹרָה כְּמָה הוֹרָאוֹת טְכְנִיּוֹת, וְיֵאחֵל וְיִכְרֹךְ.
- כד שסז** **פב**
 יוֹרָה לְנִמְעֵן עַל עֲזָרָתוֹ לְבִנֵּית הַקְהֵלָה, וְטוֹרֵחַ הִרְבָּה מְאֹד בְּעִבּוֹר
 הַצִּלְחָתָה וְשִׁגְשׁוּגָה.
- כד שסח** **פג**
 יִשְׁמַח בְּזִכּוֹת הַנִּמְעֵן, שְׁלוּמִיד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמִנּוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן",
 וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזִּכּוֹת הַזֶּה, וְיִבְקֹשׁ אֶת אִשֶּׁת הַנִּמְעֵן לְהַקִּים מִדְּרָשָׁה
 לְבָנוֹת, לְלַמֶּדֶן יְרֵאֵת שָׁמַיִם וְאַמוּנָה.
- כד שסט** **פד**
 יֵאחֵל לְכַחוֹר בְּרִמְצוֹה, שִׁיגְדֵל לְאִילָנָא רַבְרָבָא לְתִלְמִיד חֻכָּם אֲמַתִּי.
- כד שע** **פה**
 יִקְנֶה שֶׁהִפֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, בְּמַפְלַת הַטַּמָּאָה וְרוּמָמוֹת הַקְדוּשָׁה.
- כד שעא** **פו**
 יִחֲזֹק הַנִּמְעֵן עַל כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְיִבְקֹשׁוּ לִפְעֹל בְּעֵד הַצִּלְחַת הַקְהֵלָה
 וְהַמוֹסְדוֹת, וְלֹא לִתֵּן לַחֲבֵל בְּכֶרֶם הַשֵּׁם.

- כד שעב** פט
יִבְקֹשׁ לְתַקַּח אֶת הַשְּׁעוֹר שְׂיִמְסֹר, וְכֵן יוֹרֶה הַנְּחִיּוֹת בְּעֲנֵן הַסֶּפֶר
"שְׂמִירַת-הַבְּרִית".
- כד שעג** פט
יִבְאֵר, שָׂאם הוֹלְכִים בְּעֵקֶשׁ שְׁנוֹת — מִצְּלִיחִים.
- כד שעד** צ
יִבְהִיר, שְׁלֹא תִמִּיד צְרִיכִים לִהְיוֹת צוֹדֵק, אֲלֹא צְרִיכִים לִהְיוֹת חָכָם.
- כד שעה** צא
יִזְהִיר הַנִּמְעָנָה שְׁלֹא לַהֲרֹס אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בִּתָּהּ.
- כד שעו** צב
יַעֲזֹדֵד הַנִּמְעָן, שֶׁיֵּשׁ לוֹ סִכְסוּף עִם אִשְׁתּוֹ, וַיִּחְזְקוּ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וּלְהִתְחַבֵּא בְּסֹתֵר צֶל כְּנָפָיו.
- כד שעז** צג
יִבְקֹשׁ טוֹבֵת הַנִּמְעָן שִׂידָאג לְמִבְנִים נְאוֹתִים לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר.
- כד שעח** צד
יִיַּעַץ בְּעֲנֵן הַדִּירָה, וַיִּחְזַק שְׁלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.
- כד שעט** צה
יִחְזַק עַל שְׂמִתָּה וּלְשִׁמְחַת אֲחֵרִים, וְעַל לַמּוֹד "לְקוּי־מוֹהָרֵן" וְטִבְיִילַת
מִקְנֶה.
- כד שפ** צו
יַעֲזֹדֵד הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים בְּיָרֵאת שְׂמִים בְּכָל
יוֹם, וְלַעֲשׂוֹת עִמָּהֶם מְלִינָה מְלָכָה, וַיִּיַּעֲצוּ בְּעֲנֵן לְקַבֵּל שְׁמוֹשׁ אֲצֵל דִּין
יִרָא הַשֵּׁם.
- כד שפא** צז
יִתֵּן הוֹרְאוֹת בְּעֲנֵן מְקוֹם לַמּוֹד הַבְּנוֹת וְכו', וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִתָּה וְשִׁיחָה
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
- כד שפב** צח
יִוֹרֶה לְמִנְהַל הַנְּחִיּוֹת — פִּיצֵד לְהַעֲמִיד אֶת מוֹסְדוֹת הַלְמוּד עַל הַצֵּד
הַטוֹב בִּיּוֹתֵר.

כד שפג **צט**

יִדְבֹר בְּעֵינָיו הוֹצָאָה לְאוֹר שֶׁל סֵפֶר "שְׁמִירַת־הַבְּרִית", וַיּוֹדֶה לְנִמְעָן עַל הַדְּפֻסָּתוֹ אֶת סִפְרָיו הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם מְצִילִים אֶת הַדּוֹר מִמָּוֶשׁ מִרְדָּת שַׁחַת.

כד שפד **ק**

יִבְהִיר בְּאֵר הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר לֹא כָּל מָה שְׂרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מָה שְׁמֻקְבָּלִים רוּצִים, וְהַעֲקֹר רַק סִבְלָנוֹת, וּלְבִסּוֹף יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

כד שפה **קב**

יִוְרָה לְמַלְמָדִים וּלְמַלְמִידִים מָה לַעֲשׂוֹת.

כד שפו **קג**

יִבְהִיר לְנִמְעָנָה שֶׁהִיא זֹאת שֶׁפִּטְרָה עֲצָמָה מִתְּפַקִּידָה, וְאִישׁ לֹא פִטֵּר אוֹתָהּ, וַיִּבְאֶרְהָ, שֶׁכָּל הָעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צָבוֹר, בְּהִכְרַח שֶׁתִּהְיֶה עָלָיו בְּקֶרֶת, וְאֵל לוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל וְלִסְגָּת אַחֲוֹר.

כד שפז **קו**

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנִּמְעָן שְׂוֹכָה לְנֻקוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וּכְדֻגְמַת אֲבִיו שֶׁל רִש"י שְׂוֹכָה לְבֵן כְּזֶה רַק בְּזָכוֹת עֲבוֹדָתוֹ זֶה.

כד שפח **קו**

יִכְרֹף הַנִּמְעָנָה עַל בְּרִיאוֹת וְשִׁמְחָה וַיְצַדֵּקָה וַחֲסֹד.

כד שפט **קז**

יַעֲזוֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻקִּים, וּלְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה, עַד שֶׁלְּבִסּוֹף יִתְבַּטֵּל הַסֵּם "ד"מ"ם לְגִמְרִי.

כד שצ **קח**

יִחְזֹק מְאֹד עַל שִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא מִפְתָּח לִישׁוּעָה.

כד שצא **קט**

יִבְאֵר, שֶׁעַל־יְדֵי חֻקֵּי הָאַמוּנָה, שֶׁכָּל מָה שֶׁצִּירִיכִים מִבְּקָשִׁים מֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים בְּנֻקָּל.

כד שצב **קי**

יִבְקֹשׁ מִבְּנוֹת בֵּית־הַסֵּפֶר לְהַצְטָרֵף אֶל הַחוּגִים שֶׁל בֵּית־הַסֵּפֶר, וּלְהַקְפִּיד מְאֹד עַל הַצְנִיעוּת.

כד שצג **קיא**

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזָקֻם עַל שִׁמְחָה, וְלִידַע שֶׁכָּל

מְאוּרְעוֹתֵינוּ הֵם מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל לְטוֹבָה, וּמֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא תֵצֵא
הָרְעוֹת, וְלִחְנוֹךְ כִּף אֶת יְלָדֵינוּ עַל קֶטֶב אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְשִׁשּׁוּם דְּבָר
אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מִבְּלָעֲדֵי רְשׁוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כד שצד קיג

יִשְׁדֹּל מְאֹד אִשָּׁה שְׁלֹא תִתְגַּרֵּשׁ מִבְּעָלָהּ, וּבִפְרִט שִׁישׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה יְלָדִים,
וְחָבַל לְשֹׁבֵר בֵּית וּשְׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת וְכו', וְכו'.

כד שצה קטו

יִבְקֹשׁ אֶת בְּעַל הַנִּמְעָנָה שִׁישׁוֹב לְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְגַּרֵּשׁ, וּיִבְאֲרוּ, שְׁבַשְׁמִים
הֵם נִשְׁמָה אַחַת, וְלֹא יוֹעִילוּ הַגְּרוּשִׁין וְכו', וְהַעֲקֹר לְדוֹן זֶה אֶת זֶה לְכַף
זְכוּת, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ הוּא שׁוֹכֵחַ מְכַל הַשְּׁטִיּוֹת, וְהוּא
מֵאֲשֶׁר עִם הַמִּתְנָה שְׁחַנְגוּ הַבּוֹרָא.

כד שצו קטו

יִבְאֵר, שֶׁהַשְּׁמִתָּה מִבְּטָלָת כָּל הַדְּאָגוֹת, וְעַל יָדָהּ נֶעֱשֶׂה בֶּן חוֹרִין.

כד שצז קיז

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְדַבֵּר עִם הַמּוֹרוֹת הֵן לְטוֹב, וְהֵן לְהַעִיר לָהֶן בְּחֻכָּה
אֶת הַטָּעוֹן שְׁפּוֹר וְכו', וּבּוֹדָאִי לְבִסּוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

כד שצח קיח

יִחְזֹק מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׁמִיחָה וְהַתְחַדְּשׁוֹת, אֲשֶׁר חֲשִׁיבוּתָן הִיא לְאִין
עָרָךְ.

כד שצט קכ

יְעוֹרֵר עַל הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר "שְׁמִירַת־הַבְּרִית", וְעוֹד כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים.

כד ת קכ

יִבְאֵר, שְׁחַנּוּךְ זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ, וְאֲסוּר לְצַעֵק עַל הַיְלָדִים, אֲלֹא צְרִיכִים
בְּעִבּוּרָם סְבָלָנוֹת שֶׁל בְּרוֹל.

כד תא קכא

יִגְעֹר בַּנִּמְעָנָה עַל שְׁצוּעָקָת עַל הַיְלָדִים בַּמַּעוֹן, וּיִבְאֵר שֶׁזֶּה לֹא הִגִּישָׁה,
וְאִם אֵין לָהּ סְבָלָנוֹת, שְׁתַּמְצָא עֲבוּדָה אַחֶרֶת.

כד תב קכב

יְפַלִּיג בַּמַּעֲלָת הַדְּפֶסֶת סֵפֶר "שְׁמִירַת־הַבְּרִית", אֲשֶׁר זֶה בְּכָלֵל הַצֵּלָת
נַפְשׁוֹת מִמָּוֶשׁ.

כד תג **קכב**
יבאר מטרתו לחנך את הילדים בקדושה ובטהרה, ולהחדיר בהם אמונה
ברויה ומזככת בו יתברך.

כד תד **קכג**
יעודר את מנהלת המדרשה להמשיך בפעלה, ויברכה על הצלחה
מפלגת.

כד תה **קכד**
יפליג שוב במעלת הספר "שמירת הברית", ויזרז הנמצען להוציאו לאור
מה שיותר מהר.

כד תו **קכה**
יפליג במעלת הספר "אשר בנחל", אשר הוא מחיה את נשמות ישראל.

כד תז **קכז**
יאחל ברפת "מזל טוב" על חתנת הבת, ויורה להודות לפניו יתברך על
גדל החסדים והרחמים גמורים שעושה עמו.

כד תח **קכו**
יאחל לחתן "מזל טוב" ליום חפתו, ויבארו מאמרם ו"ל: כיצד מרקדין
לפני הפלה וכו'.

כד תט **קכז**
יאחל לפלה ברפת "מזל טוב", ויברך שיהיה הבית בית ועד לחכמים,
תורה וגדלה במקום אחר.

כד תי **קכח**
יתן כמה הנחיות איך ומה לדבר בענין בית המדרש.

כד תיא **קכח**
יבקש את עזרת הנמצען לפעל בעבור האשורים לבניית בית המדרש.

כד תיב **קכט**
יודה לנמצען, שמוסר נפשו בעבור התלמוד תורה, ויבאר פסופו ורצונו
לחנך את הילדים על טהרת הקדש, על יסוד אמונה והשגחה פרטית.

כד תיג **קלא**
ישמח בזה שהנמצען נטל על עצמו לעסק בחנוך הבנים, ולהחדיר בהם
אמונה פשוטה בו יתברך, והתבודדות, וללמד עמהם ספר המדות וכו'.

- כד תיד** קלב
יִפְלִיג בַּמַּעֲלָת מַלְמַד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְיוֹרָה לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים
אֲמוֹנָה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלַלְמַד עִמָּהֶם "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת".
- כד תטו** קלג
יִוְרָה לְנַמְעֵן לְהַחֲדִיר בְּיָלְדִים שִׁמְחָה וְאֲמוֹנָה וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וְהַתְּבוּדוֹת,
וְלַהֲרַגִּילָם בְּאֲמִירַת "תִּקְוֹן הַכָּלִיל".
- כד תטז** קלד
בִּבְקֵשׁ הַנִּמְעֵן לְהַרְגִּיל אֶת הַיְלָדִים לְשִׁיר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, וְלַהֲחֲדִיר בָּהֶם אֲמוֹנָה וְתוֹרָה.
- כד תיז** קלה
יִוְרָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם וְצַנִּיעוּת, וְלַהֲרַגִּילָן לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
- כד תיח** קלו
יִוְרָה לְלַמֵּד אֶת הַבָּנוֹת אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְסֵפֶר-הַמִּדּוֹת.
- כד תיט** קלז
יִוְדָה לְמַחְנֻכַּת עַל עֲבוֹדָתָהּ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, שִׁמְחָדִירָה בְּבָנוֹת אֲמוֹנָה
וְיִרְאַת שָׁמַיִם, מִדּוֹת וְצַנִּיעוּת, וְיִוְרָה לְהַחֲדִיר בָּהֶן סְפּוּרֵי צִדִּיקִים.
- כד תכ** קלז
יִוְדָה לְמַחְנֻכַּת עַל עֲזָרְתָהּ בַּחֲנוּךְ בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִכְרָכָה בְּכָל מְלִי דְמִיטֵב.
- כד תכא** קלח
יִכְרֹךְ אֶת מַחְנֻכַּת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁעוֹשָׁה,
תַּצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה.
- כד תכב** קלט
יִוְרָה לְאַחַת הַמַּחְנֻכוֹת לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוֹנָה וְסְפּוּרֵי צִדִּיקִים, וְלַהֲמַשִּׁיךְ
לְבָבָן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- כד תכג** קלט
יִבְאֵר, שְׁבִנָּה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְלוֹאִי
עֲצוֹת רַבְּנוֹ ז"ל, אִי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.
- כד תכד** קמ
יִחֲזֹק עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִנְצֹל הַזָּמָן הַיָּקָר, כִּי מִה נִשְׁאָר לְאָדָם:
רַק הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שְׂזוּכָה לַעֲשׂוֹת.

כד תכה קמא

יבאר, שילדי הקהלה הם העינים שלו, והוא רוצה בשבילם את הטוב ביותר.

כד תכו קמב

יבהיר, שעל-ידי הידיעה הזו — לידע, להודיע ולהנדע, אשר אין בלעדיו יתברר פלל, זוכים לעבור על הפל.

כד תכז קמג

יודה לנמענת, שנטלה על עצמה לעזור בעניני הקהלה, ויבהיר, שמי שיש לו עסק עם רבים, אל לו להשכר מבקרת וכו', ויברכה בזכות זה בילדים צדיקים.

כד תכח קמג

יבאר, שכל חיי האדם הם נסיון אחד גדול, ועקר גדלת בר ישראל, שמסתכל על החיות אלקות שיש בכל דבר.

כד תכט קמה

יבהיר, שהעקר בזה העולם לדבק עצמו בהקדוש-ברוך-הוא, ולא להתפלפל משום בלבול פלל.

כד תל קמה

יחזק על נקדת השמחה, שהיא היא יסוד ביהדות ויבקים האדם, ורק על ידה אפשר לעבור את זה העולם.

כד תלא קמו

יורה לשלח אליו את הספרים הנדשים שיצאו, ויתן הנחיות בהמשך עריכת הסדור.

כד תלב קמז

יבאר, שמצד אחד, אף שצריכים לחתן הילדים סמוך לפירקן, אבל מצד שני צריכים לראות שיהיו בוגרים נים, כדי שלא יריכו על שטיות, וישברו את הבית.

כד תלג קמז

ינחם אבלים, וינבר בשבח הנפטר, שהקים מפעל אדיר, אשר הזכות הזו תגן עליו ועל הנותרים בחיים.

- כד תלד** קמח
יבאר, שהעקר הוא אמונה פשוטה בו יתברך, ושאר כל החכמות הכל
הכל וריק.
- כד תלה** קמט
יורה לברח מעצבות ועצלות, ולהתחזק במדת השמחה, ולחנף את
נשמות ישראל על קטב אמונה ואמונת חכמים, ויעורר לקבץ לעצמו
שעורים פסדרן בתורה הקדושה.
- כד תלו** קנ
ידבר משמתנו הגדולה, שזכינו להתקרב אל רבנו ו"ל, והעקר להכניס
בעצמו אמתת מציאותו יתברך.
- כד תלוז** קנא
יעורר לדבר אליו יתברך בכל עת ורגע, אשר רק זה ישאר מהאדם לנצח
נצחים.
- כד תלח** קנג
יבאר שחיי האדם מלאים נסיונות, וכל רגע שאדם מדבר ממנו יתברך,
ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות הבורא יתברך, ויפליג במעלות קרוב
רחוקים.
- כד תלט** קנד
יעורר על שלום-בית והבנה הדדית.
- כד תמ** קנה
ירגיל לדבר אליו יתברך, אשר בזה בונים את האמונה הקדושה.
- כד תמא** קנז
יעורר להיות בשמחה ולשמח אחרים, ולהרבות באמירת תהלים, אשר
זה דבר גדול מאד.
- כד תמב** קנז
יפליג במעלות הפעילות לבנות אחר הצהרים, ויזהיר הנמצאת ממחשבות
של גרושין.
- כד תמג** קנח
יחזיר הענין, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ויורה לשכח
מהעבר, ולהתחיל התחלה טובה חדשה.

כד תמד קנס

יחזק מאד על שמחה, ויבאר על פי זה המאמר: 'לפום צערא אגרא', והעקר למצא בעצמו ובאחרים נקדות טובות, אשר אין למעלה מזה.

כד תמה קסא

יתן כמה עצות להפקד בזרע של קימא: לבדק את התפלין והמזוזות, וכן להדליק ארבעה נרות של חלב ושני נרות של שמן זית, ולהרבות בתפלה בעת הדלקת הנרות, ולהתחזק באמונה פשוטה ובשמחה, ולפזר מעותיו לעניים.

כד תמו קסד

יצטרע מאד בצער הנמנעת על מצב בעלה, ויחזקה וייעץ לה מה לעשות.

כד תמוז קסה

יורה לילה אל רופא שימתן תרופה להרגיע את העצבים, ובין כך ישוב לביתו, ויחיה נורמלי כאחד האדם.

כד תמח קסו

יחזק שלא להיות בחלישות הדעת, ולהכיר בכחות שיש בו, ולהשתמש בהם לחזק אחרים.

כד תמט קסט

יורה להדביק עצמו בו יתברך, ולהיות שמחים שזוכים לחגוג את הילדים בקדושה ובטהרה, ולהרבות בדבור ושיחה בינו לבין קונו, אשר זוהי הצלחה נצחית מאין כמוה.

כד תנ קע

יזהיר מן הפזיזות, ויורה על סבלנות, ולהיות לעזר בפתיחת המדרשה לבנות, ויברך על מציאת הזוג.

כד תנא קעא

ירגיל לדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, פי אין לנו חיים מבלעדי הבורא יתברך שמו.

כד תנב קעב

יעזר להכניס אורה חמה ולבבית בין העובדות במעון.

כד תנג קעג

יעזר על למוד התורה הקדושה, ולא להתבלבל מאף אחד.

כד תנר **קעד**
יבאר אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם הָעָקָר הוּא הַתְּחִינָה, וְלֹא לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאִזּוֹ
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

כד תנה **קעד**
מִכְתָּב כָּלִיל לְנִשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹ יַעֲזֹרֵן עַל אַחֲדוֹת, וְלִרְחֹק
מִרְכִּילוֹת וְהִסְתּוֹת, כִּי כָּל מַגְמָתֵנוּ הִיא לְהַחֲדִיר אֶמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כד תנו **קעו**
יִחְזַק יְדֵי הַנִּמְעָנָה, עַל שְׁמַעְסִיקָה אֶת הַבְּנוֹת אַחֵר הַצְּהָרִים, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כד תנוז **קעז**
יַעֲזֹר לְהַחֲדִיר אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה וְאַחֲדוֹת בֵּין נִשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי
עָקָר מִטְּרָתוֹ לְבָנוֹת קֹהֵלָה מִיַּחַדָּת בְּמִיָּנָה, הַמְבַסֶּסֶת עַל אֶהְבָּה וְחֶסֶד
וְכוֹ'.

כד תנח **קעח**
יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת הַעֲתָקִים מִהַמְּכַתֵּב לְנָשִׁים וּלְחַלֵּק לָהֶן, וְיִחְזַק עַל אֲוִירָה
וְעִימָה בְּמַעוֹן, וְלֹא שֶׁל מֵתַח וְכוֹ'.

כד תנט **קעט**
יִחְזַק בְּחֹזֶר עַל הַתְּמִדָּתוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִחְזְקוּ עַל לְמוֹד "סִפֵּר"
הַמִּדּוֹת, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עָקָר הָאָדָם.

כד תס **קעט**
יִחְזַק עַל שְׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא הַצִּלְחָה בְּרוּחָנוּת וּבְגִשְׁמִיּוּת.

כד תסא **קפ**
יַעֲזֹר לְשַׂמֵּחַ אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אֲחֵרִים, וּלְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כד תסב **קפא**
יַעֲזֹר לְנַצֵּל הַזְמָן הַיָּקָר, וּבִבְקָר לְלַמֵּד בְּכּוֹלֵל, וְאַחֵר הַצְּהָרִים אִם אֵינוּ
יָכוֹל לְהִתְמִיד עוֹד, שֶׁיֵּצֵא לְהַפְיִץ אֶת אֹרֶךְ יָמָיו וְכוֹ', הָעָקָר לֹא לְהִסְתּוֹכֵב
בְּטֵל.

כד תסג **קפב**
יִחְזַק מְאֹד עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם אֵינוּ יָכוֹל לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם,
לְכָל הַפְּחוֹת יִלְמַד בִּבְקָר חֲצִי יוֹם, וְאַחֲרֵי־כֵן יַעֲסֹק בְּסוּפְרוֹת.

כד תסד **קפב**
 יורה ללמד לכל הפחות תצי יום בכולל בקר, ואחר הצהרים לצאת
 ולהפיץ ספרי רבנו ז"ל.

כד תסה **קפג**
 יעורר את המטפלות במעון לשמר על אוירה טובה והבנה הנדית,
 ולהמנע מופותים וכו'. ולילף עם התינוקות בעדינות ובסבלנות גדולה
 מאד.

כד תסו **קפד**
 יורה על הספרים שקבל, ויורה לגמר את חלקי "אשר בנחל".

כד תסז **קפד**
 יורה ללמד לנהג עם הילדים בסבלנות גדולה מאד, וחם ושלום, שלא
 להכותם, ולספור להם הרבה ספורי צדיקים.

כד תסח **קפה**
 יעורר על שמחה והבנה הנדית, אשר זה סוד הצלחת הנשואין.

כד תסט **קפו**
 יורה על הדפסת ספר התהלים בצרופ עוד כמה קונטרסים, ויפליג
 במעלת אמירת תהלים, כי תהלים מסגל לתשובה, וכן אמירת תהלים
 פותחת כל השערים.

כד תע **קפח**
 יחזק לחטף נקודות טובות בכל יום ויום, אשר רק זה נשאר מן האדם.

כד תעא **קפט**
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם לדון את זולתם לכף
 זכות, ולעזר זה לזה, וכן לדאג בעבור חנוף הילדים, אשר הם העינים
 שלנו, ויעורר מאד על הפצת אור רבנו ז"ל בעולם, אשר זה כתריס
 בפני המסיון המתפשט, רחמנא לצלן.

כד תעב **קצא**
 יחזק מאד את הנמנע שלא יתפעל מכל העלבונות והבזיונות שהם מנת
 חלקו, ויברכו שסוף הכבוד לבוא, ולבסוף יעלה מעלה מעלה. ויעוררו
 לשפך את הלב אליו יתברך.

כד תעג **קצד**
 יעורר על התחלה חדשה ולהתחדש בכל יום ויום — הן בלמוד והן
 בהתבודדות וכו' וכו'.

כד תעד קצה

יִוְדָה לִנְמֻנַעַת שְׁמוֹסְרַת נִפְשָׁה בַּעֲבוּר חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, וַיִּבְאֶרְהָ, שֶׁהַבְּנוֹת הֵן הָעֲנִיִּים שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן תִּרְאֶה לְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶן בְּמָאֵד מְאֹד.

כד תעה קצו

יִחְזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְרֵאוֹת בְּכָל דְּבָר רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כד תעו קצז

יַעֲזֹר מְאֹד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וּלְהַחֲזִיק מַעֲמָד בְּכָל הַמַּצְבִּים, וְלֹא לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וּבִזְכוֹת הַשְׁמָחָה, יִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

כד תעז קצה

יִתֵּן עֲצָה לְמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת — לְלַמֵּד הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימֵן עֵב, וְלֹאמַר עֲלֶיהָ הַתַּפְלָה בְּלִקּוּטֵי-תַּפְלוֹת וְכו', וַיִּוְדָה לְהַחֲזִיחַ עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בּוֹ, וְלִידַע אֲשֶׁר דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בַּהֲשָׁגַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

כד תעח קצט

יִבְאֵר, אֲשֶׁר צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שֵׁשׁ בּוֹ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁבֵּר, וְהַשְׁמָחָה תִּבְיֵא אוֹתוֹ לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבַּעוֹלָם.

כד תעט ר

יַעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר, וּלְהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטּוֹב שֶׁגִּמְלָנוּ, וּלְבַקֵּשׁ עַל לְהַבֵּא.

כד תפ רא

יִבְאֵר, אֲשֶׁר בּוֹהַ הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת הָאָדָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד. וַיִּוְדָה לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְסַפֵּר לָהֶם מִהֲאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים וְהַתְנַאֲיִים וְהָאֲמוּרָאִים וְכו', אִיךְ מְסֻרוֹ נִפְשָׁם בַּעֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה נִחְרַט בְּלִבָּם, וְנִשְׁאָר לָהֶם כָּל הַחַיִּים.

כד תפא רב

יַעֲזֹר עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁדְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן, אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בַּהֲשָׁגַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

כד תפב רג

יִבְקֹשׁ לְשַׁלֵּחַ אֶת הַסֵּפֶר "נֵר לְהַצְדִּיק" שֶׁהַדְּפִיס הַנִּמְצֵן, וְיִתְּנָה צִוּוֹ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְהַעֲקֹר לְמִצַּא הַרְחָבוֹת בַּתּוֹךְ הַצְּרוּת.

כד תפג רד

מִקְרָב כָּלְלִי לַנָּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִכְרֹךְ עַל הַפְּעִילִיּוֹת לִבְנוֹת
שְׁעוֹרְכוֹת אַחֵר הַצָּהָרִים, וְהַחוּגִים הַנִּהְדָּרִים שְׁמַעְסִיקִים אֶת הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר
אֵין עֲרֹךְ לָזֶה.

כד תפד רה

יְעוֹרֵר עַל הַפָּצָה וְעַל שְׁלוֹם־בֵּית.

כד תפה רה

יִוָּדָה לְנִמְעָנָה שְׁנֻטָּלָה עַל עֲצָמָה אֶת הַחוּגִים לִבְנוֹת אַחֵר הַצָּהָרִים, אֲשֶׁר
בָּזָה מִצִּילָה אוֹתָן מִכָּל רָע, כִּי הַבִּטְלָה הִיא אִם כָּל חֲטָאֵת.

כד תפו רו

יִבְאָר, שְׁכָל חַיֵּי הָאָדָם הֵם נִסְיוֹן אֶחָד גָּדוֹל, וְאֲשֶׁרִי הַזִּיכָה לְהַחְזִיק
מִמֶּדֶד. וְזֶה כָּל הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל — אֵיךְ לְהַתְחַזֵּק וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דָּבָר כָּלָל.

כד תפז רז

יֵאָחַל אוֹדוֹת הַבֶּן, שְׁלִבְסוּף יִזְכּוּ לְנִחַת מִמֶּנּוּ, וְהַכֵּל יִתְחַפֵּף לְטוֹבָה.

כד תפח רז

יִבְאָר סוּד הָעֲנִיָּן שְׁמוֹזוּזָה בְּיָמִין וְגַר חֲנֻכָּה בְּשִׁמְאָל, וּבַעֲלֵי־הַבֵּית בְּאִמְצָע.

כד תפט רט

יִמְסֹר דְּרִישֵׁת שְׁלוֹם מִהַבֶּן, שְׁלוֹמֵד בְּהַתְמָדָה גָּדוֹלָה מְאֹד, וְיִוָּדָה לְנִמְעָן
עַל שְׁמַתְעַסֵּק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

כד תצ רי

יִוָּרָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלָל, כִּי זֶה כָּל הַלְמוּד שֶׁל
רַבֵּנוּ ו"ל — אֵיךְ לְהַחְזִיק מִמֶּדֶד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת
וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים.

כד תצא ריא

יִבְאָר, כִּי כָל עֲנִיָּן חֲנֻכָּה הוּא תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל
הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְאִם אָדָם יַעֲשֶׂה כֵן, וַיִּבְקֹשׁ לְהִבָּא, בְּיָדָיו יִזְכָּה
לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

כד תצב רבי

יִוָּרָה לְהִמָּתִין בְּסִבְלָנוֹת לְשִׁדּוּךְ טוֹב לְבַת, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּלְהַחְדִּיר אֱלָקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמִקְוֵמוֹת הַכִּי יְרוּדִים.

כד תצג **ריג**
 יַעֲזֹרר מֵאֵד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא לַחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין,
 חֶסֶם וְשָׁלוֹם.

כד תצד **ריד**
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרֵם, כִּי יָמֵי חֲנוּכָּה הֵם יָמֵי
 הוֹדָאָה, וּכְכֹל שְׂאֵדָם מוֹדָה יוֹתֵר לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ, כִּף הוּא מִתְקַרֵּב אֵלֵינוּ
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵז זוֹכָה לְרֵאוֹת נְסִים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא. וּכְמוֹ-כֵן צָרִיף לָתֵת גַּם לַחֲבֵר תּוֹדָה, וְלֹא לִהְיוֹת כְּפוּי טוֹכָה, כִּי
 הַכֶּרֶת הַטּוֹב הִיא הַמַּעֲלָה הַכִּי יִקְרָה בַּעֲוֹלָם.

כד תצה **רטז**
 יִחַזֵּק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנִּידַע, אֲשֶׁר אֵין
 בַּלְעָדֵינוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִתִּיה וּמִהֵנָּה אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה.

כד תצו **ריח**
 יַעֲזֹרר לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה בְּעֵת הַדִּלְקַת גְּרוֹת שַׁבָּת, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁהֵאָשָׁה
 מִתְּפִלַּת אֶז, מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

כד תצז **ריח**
 יוֹרָה כַּמָּה הַנְּחִיּוֹת טְכְנִיּוֹת בְּעֶנְיֵן הַנּוֹעֵדָה וְכו'.

כד תצח **ריט**
 יִבְרַךְ הַנִּמְעָנֵת בְּזִכּוֹת שֶׁהִיא מְשַׁקִּיעָה בַּחֲנוּךְ הַבְּנוֹת, שֶׁתּוֹכָה לִילָדִים
 יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שָׁמוֹ, כִּי זֶה כָּל כְּסוּפּוֹ וְרִצּוֹנוֹ — לְהַקִּים דּוֹר שֶׁל
 יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל.

כד תצט **רכ**
 יַעֲזֹרר לְנַצֵּל אֵת הַזְּמַן הַיָּקָר בַּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר,
 וַיֵּאחֲזַל אֲגַב פְּרָנְסָה בְּשַׁפַּע וְרֹב נַחַת.

כד תק **רכא**
 יִבְאָר, שְׁעִבּוּדַת הַחֲנוּךְ הִיא אֲתֵרִיּוֹת גְּדוּלָּה מֵאֵד, וְצָרִיף לַחֲנוּךְ אֵת
 הַיְלָדִים בְּאֶפֶן כָּזֶה, שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם מְקוֹם בְּלִבָּם בַּשְּׂבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְעַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת וְאֶרֶץ רוּחַ.

כד תקא **רכג**
 יַעֲזֹרר עַל שְׁמִחָה בַּעֲצָמוֹ, וּלְשִׂמְחַת אַחֲרִים, וּבִפְרָט אֵת הָאֲבָרְכִים

הַצְעִירִים, וְעַל־יְדֵי שְׂיֻחָם אַחֲרֵים בְּעֹבְדַת הַשֶּׁם, בָּזָה תִּהְיֶה גַם לוֹ
הַתַּחֲזָקוֹת.

כד תקב רכד

יִרְחִיק מִמֶּנּוּ שְׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, וַיִּתֵּן כָּמָה עֲצוֹת כִּי צַד לְהִשְׁלִים.

כד תקג רכה

יִתֵּן כָּמָה עֲצוֹת לְמִנְהֶלֶת הַמַּעֲוֶן אֵיךְ לִנְהֹג בְּחֻמָּה, וְלִדְאֹג לְטָפוֹל
מִקְסִימָלִי בַּתִּינוּקוֹת הַנֶּהֱדָרִים.

כד תקד רכו

יִנְחָה מוֹרָה מֵה סֹדֵר הַתַּפְלָה שֶׁתִּבְנֶה צְרִיכוֹת לְהַתְפַּלֵּל, וַיּוֹרֶה מִלְּבַד
זֹאת לְהַחֲדִיר בִּהֶן הַרְבֵּה מֵדוֹת, כִּי הַמֵּדוֹת הֵן יְסוֹד הָאָדָם, וְכֵן לְהַרְבּוֹת
בְּלִמּוּד הַלְכוֹת וּפְרָשֵׁת הַשְּׁבוּעַ.

כד תקה רכז

יִבְרַךְ אֶת אַחַת הַבְּנוֹת שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּבְקֹשׁ כָּל
צָרָתָהּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

כד תקו רכח

יּוֹרֶה לְהַתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק אַחֲרֵים, וּכְשֶׁם שְׁאֲסוּר לִשְׁנֹא אַחֲרֵים, כֹּף
אֲסוּר לִשְׁנֹא אֶת עֲצָמוֹ, וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ לְפָנָיו
כָּל שִׂיחוֹ.

כד תקז רכט

יּוֹדֶה לְנִמְעָנֶת עַל מְסִירוֹת נִפְשָׁה בְּעֹבּוֹר הַמִּקְוָה, וַיֹּאחֲזֵל לָהּ בְּזִכּוֹת זֶה
כָּל טוֹב.

כד תקח רל

יַעֲזֹר עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל
הַכֹּל.

כד תקט רל

יִבְאֵר אֲשֶׁר אֵין עוֹלָם הֵנָּה כָּלֵל, אֶלֶּא אוֹ גִּיהֶנוֹם אוֹ עוֹלָם הַבָּא.

כד תקי רלב

יּוֹרֶה לְשַׁמֵּחַ אֶת אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבִפְרִט בְּשִׁנָּה
רִאשׁוֹנָה, וְאִזּוֹ יִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

כד תקיא רלג

יִבְהִיר, שְׁכָל הַצְרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן בַּק מַחֲמַת הַעֲצָבוֹת

וְהַעֲצֹלֹת שְׁתּוּפָסוֹת אוֹתוֹ, וְלִכְּנֵן הָעֶקֶר לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלֹת לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאֵז זֻכִּים לְרֹאוֹת נָסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כד תקיב רלה

יְבֹאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֵין
לוֹ בְּמָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּעֲצוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

כד תקיג רלו

יִוָּרָה לִישֵׁב בְּכוֹלָל וְלִלְמַד תּוֹרָה, כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ כְּנֻגָּדוֹ
יוֹם לְמַעֲלָה וְכוּ', וְכַפִּי שֶׁאֲדָם לוֹמַד פֹּה בְּזֶה הָעוֹלָם, כֵּן נִשְׁמָתוֹ תִּלְמַד
בְּעוֹלָם הַבָּא.

כד תקיד רלז

יִשְׁמַח מְאֹד, שֶׁהִנֵּמְעַן הֵחַל לְתַקְּתֵק מִכְּתַב-יָד מִכְּתָבִי "אֲשֶׁר בִּנְחָל"
שֶׁאֲבֹדוּ, וַיִּשְׁבַּח מַעֲלָתָם לְאֵין שְׁעוֹר.

כד תקטו רלט

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת שְׁלוֹם-בֵּית וְכְבוֹד וְהִכָּנָה הַדְרִית, אֲשֶׁר מִבֵּית כְּזֶה יוֹצְאִים
יְלָדִים מַצְלָחִים.

כד תקטז רמ

יַעֲזוֹר עַל הַשְׁלוֹם וְהָאֲחֻדוּת בְּבֵית, וְלִלְמַד הֵיטֵב הַהֲלָכוֹת, וְלִקְיָם הֶרְבֵּה
מַצּוֹת, אֲשֶׁר בְּזֶה בּוֹרְאִים כְּתוֹת שֶׁל מְלָאכִים הַשּׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

כד תקיז רמא

יִיַּעַץ בְּעִנְיַן הַפְּרָנְסָה לְהִתְחִיל לְכַתֵּב סֵת"ם, וְהָעֶקֶר לְנַהֵג בְּסִבְלָנוֹת
וּבְנֻחָת, וְגַם בְּעִבּוּדֵת הַמְּלָמְדוֹת צָרִיכִים הֶרְבֵּה סִבְלָנוֹת.

כד תקיח רמב

יִוָּרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלְהַמְשִׁיךְ לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

כד תקיט רמג

יִוָּרָה לַעֲשׂוֹת מְלֻחָה מְלֻכָּה כָּל מוֹצָאֵי-שְׁבֶת, וְלִזְכֹּר עִם הָאֲבָרְכִים מִרַבְּנוֹ
ז"ל וְשִׁיחוּתֵי הַקְדוּשׁוֹת.

כד תקכ רמד

יַעֲזוֹר לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, כִּי כַח רַבְּנוֹ ז"ל גָּדוֹל מְאֹד, וּבִבְדֻאֵי יַעֲשֶׂה לוֹ
טוֹבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

כד תקבא רמו
יפליג במעלת הדפססת שו"ת "אשר בנחל", אשר הם מחיים אלפי
אלפים, והזכות הזו גדולה לאין ערוך.

כד תקכב רמז
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם ביום הקדוש והנורא
"זאת חנכה", שירבו מאד במדת השמחה ואהבת הזולת, ולדון איש
את רעהו לכף זכות, ואז תתקבלנה כל התפלות לרחמים ולרצון.

כד תקכג רמח
יעורר להמשיך לקרב את המלמדים והמורות, ועל-ידי-זה יראה
תוצאות טובות.

כד תקכד רמט
יאחל "מזל טוב" להלכת הבת, וייעץ בענין השם.

כד תקכה רנ
ייעץ בענין שדוד לבת, ויחזק ויעודד.

כד תקכו רנא
יורה להכניס את התכנית לועדה ביום ראשון, ולא להתמיץ ההודמנות.

כד תקכז רנב
יורה על השמוש ששמשו הנמצא, ויבקשו להחזיר את החבילה ששכח.

כד תקכח רנב
ייעץ בענין שלום-בית, ויבקש לציתו, ואז תזכה להצלחה מרבה.

כד תקכט רנג
יבאר, שאין זו עצה להפיל את עצמו, אלא לראות הטוב שיש בו, ולדון
את עצמו לכף זכות.

כד תקל רנד
ייעץ בענין איזה שדוד.

כד תקלא רנה
יחזק על מדת השמחה, אשר היא עולה על הכל, והעקר לשעבד את
ארבעת הפחות: מחשבה, רצון, קול ודבור אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז
האדם המאשר ביותר בתיים.

- כד תקלב** רנו
יִבְקֹשׁ לִנְטֹעַ אֶת עֲצֵי הַיָּזִית סָמוּךְ לַמִּקְוָה וְכו', וְכֵן יוֹדֶה לְנִמְצָן עַל
הַיְלּוּנוֹת שֶׁעָשָׂה לַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, וַיַּחֲזְקוּ וַיֵּאֱמָצוּ.
- כד תקלג** רנז
יֹרֶה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְעַל הַפָּצָה.
- כד תקלד** רנז
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצָן לְתֵן כֶּסֶף בְּעִבּוֹר צְבִיעַת הַקְּרָאוֹנִים, לִיְפוּתָם וּלְקִשְׁטָם
כְּרֹאוּי, וְכֵן לְדַאֵג בְּעִבּוֹר הַסּוּרְגִים, שִׁיְהִיָּה הַמָּקוֹם בְּטִיחוּתִי.
- כד תקלה** רנח
יַעֲזֹרֵר לְדַאֵג לְאַוִירָה נְעִימָה וְסִבְלָנִית בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד, עַל מְנַת
שְׁהִילָדִים יִצְלִיחוּ מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.
- כד תקלו** רס
יַעֲזֹרֵר לְהַקְדִּים אֶת כָּל אֶחָד עִם חֵייוֹךְ וְשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה
לְהַצְלָחָה.
- כד תקלז** רסא
יִרְחִיק מִמֶּחֱלָקֶת וּמִרִיבוֹת, וַיַּעֲזֹרֵר עַל הַפָּצָה.
- כד תקלח** רסא
יִבְקֹשׁ לְשֵׁלֶם לְאַבְרָכִי הַכּוֹלֵל כְּגִמּוּלָם.
- כד תקלט** רסב
יִחֲזֹק עַל אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ.
- כד תקמ** רסג
יִנָּחֶה בְּעֵנָן הַבְּשׂוּל לְמַעוֹן וְכו', וַיַּזְרֵז עַל עֲשִׂית מַצּוֹת, אֲשֶׁר רַק זֶה
יִשְׁאָר מִהָאָדָם לְנִצָּח.
- כד תקמא** רסד
יִיעֵץ בְּעֵנָן אֵיזָה שְׂדוּף.
- כד תקמב** רסד
יֹרֶה לְמַסֵּר הַמִּכְתָּבִים לִיעֹדָם.
- כד תקמג** רסה
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מְלָמֵד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר זֶה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד
מְאֹד.

כד תקמד רסו
יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָן שִׁידָאג לְהַשְׁלִים בֵּין הַיְלָדִים, וְשִׁירָאָה לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה.

כד תקמה רסז
יִבְאָר מֵאִמֶּר רַבָּנוּ וְ"ל, שִׁיכּוּלִים לְשִׁכְּת שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה יוֹשֵׁב
בְּגִן־עֵדֶן, כִּי הוּא מְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ אֶמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יוֹשֵׁב
בְּגִיהֲנוֹם, כִּי הוּא נֶעְתָּק מִכָּל זֶה, וְאִזּוּ מְרִים חֲזִירוֹ כְּלַעֲנָה.

כד תקמו רסח
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנָה עַל גִּדּוּל זְכוּתָהּ שֶׁמוֹסֶרֶת נַפְשָׁה בְּעִבּוּר נְהוּל הַמוֹסְדוֹת,
וְיִבְרַכָּה בְּזִכּוּת זֶה בְּכָל מְלִי דְמִיטָב.

כד תקמז רסט
יַעֲזֹר מֵאִד עַל שְׁמִחָה, כִּי הַשְׁמִחָה הִיא הַיִּסּוּד, וּמִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד —
הוּא מְצַלִּיחַ.

כד תקמח ער
יִוֹדֶה לַנִּמְעָן, שֶׁשָּׁלַח לוֹ אֶת סִפְרֵי "שְׁמִירַת־הַבְּרִית", וַיַּחֲזִקוּ מֵאִד
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וּבִדְאִי יוֹשֵׁעַ מִכָּל צָרוֹתָיו.

כד תקמט רעא
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וַיִּוֹרֶה לְהִיּוֹת שְׂמִחִים וְעִלְיָזִים עַל
נֶעֱם חֲלָקִים, אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֲלָקִים וְגוֹרְלִים.

כד תקנ רעב
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרֵם כִּי הַחֲנוּף שֶׁל יְלָדֵינוּ
הוּא הַיִּסּוּד, כִּי אִם אֵין גְּדִיִּים אֵין תִּלְשִׁים וְכו'.

כד תקנא רעד
יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָן לְדָאג לְאוּרֵיה טוֹבָה בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד, וַיֵּאחֲלוּ, שְׁבוּדָאֵי
יִגִיעַ הַזְּמַן שִׁירָאוּ פְרוֹת וּפְרֵי פְרוֹת מִכָּל הַהִשְׁקָעָה וְהָעֵמֶל.

כד תקנב רעה
יִנְזֹף בְּנִמְעָנָה עַל שְׂצוּעָקָת עַל הַיְלָדִים, וַיִּבְאָרָה, שְׂאֵם אֵינָה יְכוּלָה לְשַׁלֵּט
בְּעִצְמָהּ, שֶׁתַּחֲפֹשׁ עֲבוּדָה אַחֲרָת, כִּי עֲבוּדַת הַחֲנוּף קְדוּשָׁה וְטוֹהֲרָה,
וְעִצְבִּים מוֹצִיאִים עַל עֲצִים וְאַבְנִים, וְלֹא עַל יְלָדִים.

כד תקנג רעו
יִזְהִיר מִהַעֲוִבְרַת סוֹצִיָּאלִית, שֶׁכָּל כּוֹנֵנָהּ לְרָעָה.

כד תקנד רעז
יבאר בענין איזה שדוף.

כד תקנה רעז
יעורר להחדיר בילדים ספורי צדיקים, וכן לקבץ לעצמו שעורים בסדרן
בתורה הקדושה, ולהרבות בתפלה והתבודדות.

כד תקנו רעח
יורה לנמענת על צורתה לו, ויבקשה לחזק את נשות אנשי שלומנו,
ולהחדיר בהן אמונת חכמים.

כד תקנז רעט
יחזק על שמחה, ועל אמירת תהלים, ויאחל ויברך.

כד תקנח רעט
ינחה בענין הוצאת ספר השיחות.

כד תקנט רפ
יבקש את הנמען להשאר עמהם ביבנאל, ולתרום כפי יכולתו ועזרתו
לקהלה.

כד תקס רפא
יורה על ההשקעה בבנות, ויורה שאין לשים לב לכל מיני בקרת, העקר
לראג לשגשוג הקהלה ולפריחתה.

כד תקסא רפב
יחזק יריה של המחנכת המחדירה בבנות יראת שמים ואמונה ומדות.

כד תקסב רפד
יבאר, שהעקר בחנוך הוא סבלנות ובטחון עצמי, ולהסתפל רק על
הטוב, וייעץ להתפלל בכל יום להצלחת כל תלמידה, ואז רואים ברכה.

כד תקסג רפה
יחזק על אמונה פשוטה ועל שיחה והתבודדות, ובפרט בעת הדלקת
הנרות, אשר הוא עת רצון גדול לאשה.

כד תקסד רפו
יורה בענין הפסח לאברכי הכולל וכו', ויחזק על שמחה, ולרחק
ממחלקת ההורסת כל חלקה טובה.

כד תקסה רפז

יִחֹק יָדֶיהָ שֶׁל מַחְנֻכַּת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לִירְאֵת שָׁמַיִם, אֲמוּנָה וְעֲנִיעוֹת,
וַיִּבְאֵר הַפְּסוּק: "וַיִּמְצְדִּיקִי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים" וכו'.

כד תקסו רפח

יִבְאֵר, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

כד תקסז רצ

יִבְאֵר הַפְּסוּק: "וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיָּלֶד וְגו' וַתַּחֲמַל עָלָיו" וְגו', עַל-פִּי פְּרוּשׁוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַשֹּׁרֵר ר' שְׁלוֹם מִבְּעֶלְזָא זי"ע, שֶׁעַל אִף שֶׁהִיטָה בְּתוֹ שֶׁל אֶכָּזֶר, אָבָל כְּשֶׁרָאָתָה תֹאֵר פָּנָיו שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, נִתְעוֹרֵר בָּהּ רָגֶשׁ שֶׁל חֲמָלָה, וְזֶה מִכַּח הַקִּדְשָׁה מִפְּנֵי הַצַּדִּיק. וְעַל-כֵּן יוֹרָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנַת חֻכָּמִים, וּלְהַסְתַּכֵּל עַל פְּנֵי הַצַּדִּיק, וְזֶה יַעֲזוּר בָּהֶן יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה וכו'.

כד תקסח רצא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַעֲזוּרֶן עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וַיִּרְחִיק מִן הַמַּחֲלָקָת, וְשֵׁלָא לַעֲשׂוֹת אֲגָדוֹת אֲגָדוֹת וכו'. וְאִשָּׁה תַּעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, וְלִשְׁתֵּף פְּעֻלָּה בְּמוֹסְדוֹת הַלְמוּד בְּצוֹנָא, וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אַחַת, וְרַק כִּךָּ נוֹכַח לְהַצְלִיחַ וּלְפַרֵּחַ.

כד תקסט רצד

יוֹרָה לַעֲשׂוֹת הַעֲתָק מִהַמִּכְתָּב לְנָשִׁים, וְלִמְסֹר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וַיִּבְאֵר רַצּוֹנוֹ וְכִסּוּפּוֹ שֶׁתִּהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, כִּי מַחֲלָקָת זֶה הַדָּבָר הַגָּרוּעַ בְּיֹתֵר.

כד תקע רצה

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְׁמָחָה, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁף אַחֵר הַצַּעַר — הַצַּעַר גִּמְשָׁף אַחֲרָיו.

כד תקעא רצו

יַעֲזוּד לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל הַמַּשְׁבָּרִים, וּבּוֹדָאֵי יוֹצִיאֻם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהַמְצַר אֶל הַרְחֵבָה, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

כד תקעב רצז

יִחֹק יָדֵי הַמַּדְפִּיס, שֶׁיִּמְשִׁיף לַעֲסֵק בְּעִבּוּדֵת קָדָשׁ זֶה עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים, וְלְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפְּרוּשִׁים שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּכַתְב־יָד: הֵן עַל הַסְּדוּר, עַל אָבוֹת, עַל הַגָּדָה שֶׁל פֶּסַח, עַל הַלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַל הַסְּפָרִי-מַעֲשִׂיּוֹת, עַל סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת וכו'.

כד תקעג רצט

יבקש למסור המכתב לנשים לכל אחת ואחת.

כד תקעד רצט

ירחיק מן המחלקת אשר שנואה, והעקר להרבות באהבה, אחוה ורעות.

כד תקעה ש

יבקש להתעדכן בענין הוצעה וכו', יורה כמה הנחיות.

כד תקעו שא

יבאר עקר כסופו וירצונו לחנך את הילדים על-פי דרך האמונה הקדושה שקבלנו מרבנו ו"ל וכו', ולכן כל תקון שעושים בשביל התלמוד תורה וכו', זה החיות שלו בזה ובבא ולנצח נצחים.

כד תקעז שג

יעזר על אמונה פשוטה, לידע שהכל מאתו יתברך, ועל תפלה ושיחה בינו לבין קונו.

כד תקעח דש

יורה על שמחה, אשר היא רפואה בין בגשמי ובין ברוחני, ובנדאי כשאדם לא מצא זיוגו, אזי אין לו שמחה אמתית, ועל-כן יורה לחפש שדוך ולא להיות בדרך, ולבנות בית נאמן בישראל.

כד תקעט שה

יבאר, אשר בזה העולם עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר כלל.

כד תקפ שו

יורה על נתרנות, אשר אין למעלה מזה, וכן להמשיך לחנך את נערי ישראל על יסודות האמונה בהשם יתברך ואמונת חכמים, וכן יזרז לקבץ שעור בתורה הקדושה.

כד תקפא שז

יפליג במעלת התפלה וההתבודדות, אשר זה מטהר את האדם מבית ומבחוץ.

כד תקפב שח

יחזק על למוד התורה הקדושה, וירחיק מן הצער, ולקבץ קביעות בלמוד שו"ת "אשר בנחל", ושם ימצא מרגוע לנפשו.

כד תקפג שט

יעוֹרֵר עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הַמוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִכָּל הַצְרוֹת
וְהַבְּעִיּוֹת, וּמְבִיא לָאָדָם יְשׁוּבַת הַדַּעַת וְסִפּוּק, עַד שֶׁרֹאֶה רַק אֶת הַטּוֹב
אֶצֶל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלֹא הַהֶפֶךְ.

כד תקפד שיא

יִתֵּן עֲצָה בְּעֵינֵי שְׁלוֹם-בֵּית, וַיִּזְהֵר מִפְּרוּק הַבֵּית, חֵס וְשְׁלוֹם.

כד תקפה שיב

יְבָאֵר הָעֵינָן, כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ כְּלוּם, רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְבַד, אֲזִי
נִשְׁפָּע עָלָיו שִׁפְעַת גְּדוּלָּה.

כד תקפו שיג

יעוֹרֵד לְמִסַּר שַׁעוֹר מוֹסֵר בְּאִיזוֹ שְׂפָה שְׁתַּהֲיָה, הַעֲקָר לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה
בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

כד תקפז שיד

יִוָּרָה לְהַשְׁלִים עִם בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה.

כד תקפח שיה

יְבָאֵר, שְׁמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֶסֶק בְּצָרְכֵי הַרְבִּים, הַהֲכָרַח לוֹ לְסָבֵל מִקִּירוֹת
וּבִקְיוֹנוֹת.

כד תקפט שטו

יְבַהִיר, כִּי הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְיֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׂאִינָנוּ יְכוּלִים לְהַבִּין, וְהַעֲקָר לְהַחֲזִיק
בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה וּבְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וּלְבַסּוֹף זֹכִים לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

כד תקצ שטז

יְבַקֵּשׁ לְדוּחַ לוֹ מָה אֵרַע בּוֹעֵדָה וְכו', כִּי כָּל רְצוֹנוֹ לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ
גְּדוּל, וְלַהֲקִים קֹהֵלָה קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה, שְׁתַּהֲיָה פֶּאֶר לְשִׁכְיִנַת עֵזוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

כד תקצא שז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקֵם עַל מַדַּת הַשְׁמִיחָה, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה הַיְמִינָה, וַיִּזְהִירָם מֵאִינִשֵּׁי דִלָּא מַעֲלִי, שֶׁלֹּא יֵלְכוּ שׁוֹלָל אַחֲרֵי
הַבֵּל וְכו'.

כד תקצב שיח

יִחַזֵּק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וַיַּעֲוֹרֵר עַל
הַדְּפָסָה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ לְנֶצַח נֶצְחִים.

כד תקצג שיט

יחזק לתן בכל יום תודה והודאה לפניו יתברך על החסדים שעשה עמו,
ועל-ידי-זה יתרחב לבו לבקש על להבא.

כד תקצד שכ

יורה על אמירת "יום תהלים" בכל יום, אשר הוא התעוררות גדולה
להשם יתברך, ויעורר על שמחה, ולחזק מן העצבות.

כד תקצה שכא

יאחל על בריאות, ויעורר לחזק זה את זה באחדות אחת, אשר רק כך
הברכות מצויות בפית.

כד תקצו שכא

מכתב כללי לבנות בית-ספר "בית פיגא", בו יחזקן לנהג תמיד בדרך
אָרץ, לצית למורות, ולקנות מדות טובות, אשר הן העקר והיסוד.

כד תקצז שכב

תמן פמה הנחיות טכניות, יורה להשתוקק תמיד אחריו יתברך, ולשבר
את רע הלב.

כד תקצח שכג

יחזק הנמצנת שלא תפל ברוחה, על אף צרותיה מבית, ושתראה לדון
את בעלה לכף זכות וכו', ויעודדה על הצלחתה בבית הספר.

כד תקצט שכד

יגער בפעל על התנהגותו הנלוזה כלפי אשתו, וידרשנו בתקף לשנות
דרך הרעה, כי אזי לו ואזי לנפשו.

כד תר שכה

יבקש להחזיק מעמד, ולהרגיל עצמה לדבר אליו יתברך, ואז טוב לה
כל הימים.

כד תרא שכה

יורה להמשיך לעסוק בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר זה תקונו,
ורק בזכות זה ימצא זיוגו.

כד תרב שכו

יורה על למוד התורה הקדושה, ועל כבוד האשה, ועל למוד משניות
אשר מזכך את הנשמה.

- כד תרג** שכז
יפליג במעלת הפצת אור רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה.
- כד תרד** שכט
יעזור על אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהאמין, אשר הוא יתברך
מחיה ומתיה ומקים את כל הבריאה כלה.
- כד תרה** של
יודה למנהל מוסדות הלמוד, שנטל הענינים לידיו, ויבארו רצונו
וכסופו, שהמוסדות יהיו לשם ולתפארת, ויעלה נחת-רוח להקדושי-
ברוך-הוא מהם.
- כד תרו** שלא
יחזק ידי המדפיסים, ויבהינם, אשר אין דבר גדול מהדפסת ספרי רבנו
ז"ל, אשר הם מוציאים את עם ישראל מהשנה.
- כד תרז** שלב
יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, לידע שהוא יתברך מחיה ומקים
את כל הבריאה כלה, אשר זה מטהר את האדם בין ברוחני ובין בגשמי.
- כד תרח** שלג
יחזק הנמצנת לבל תפל בחלישות הדעת, כי גדול אדונו ורב להושיע,
ויברכה על ישוב טוב ומצלח.